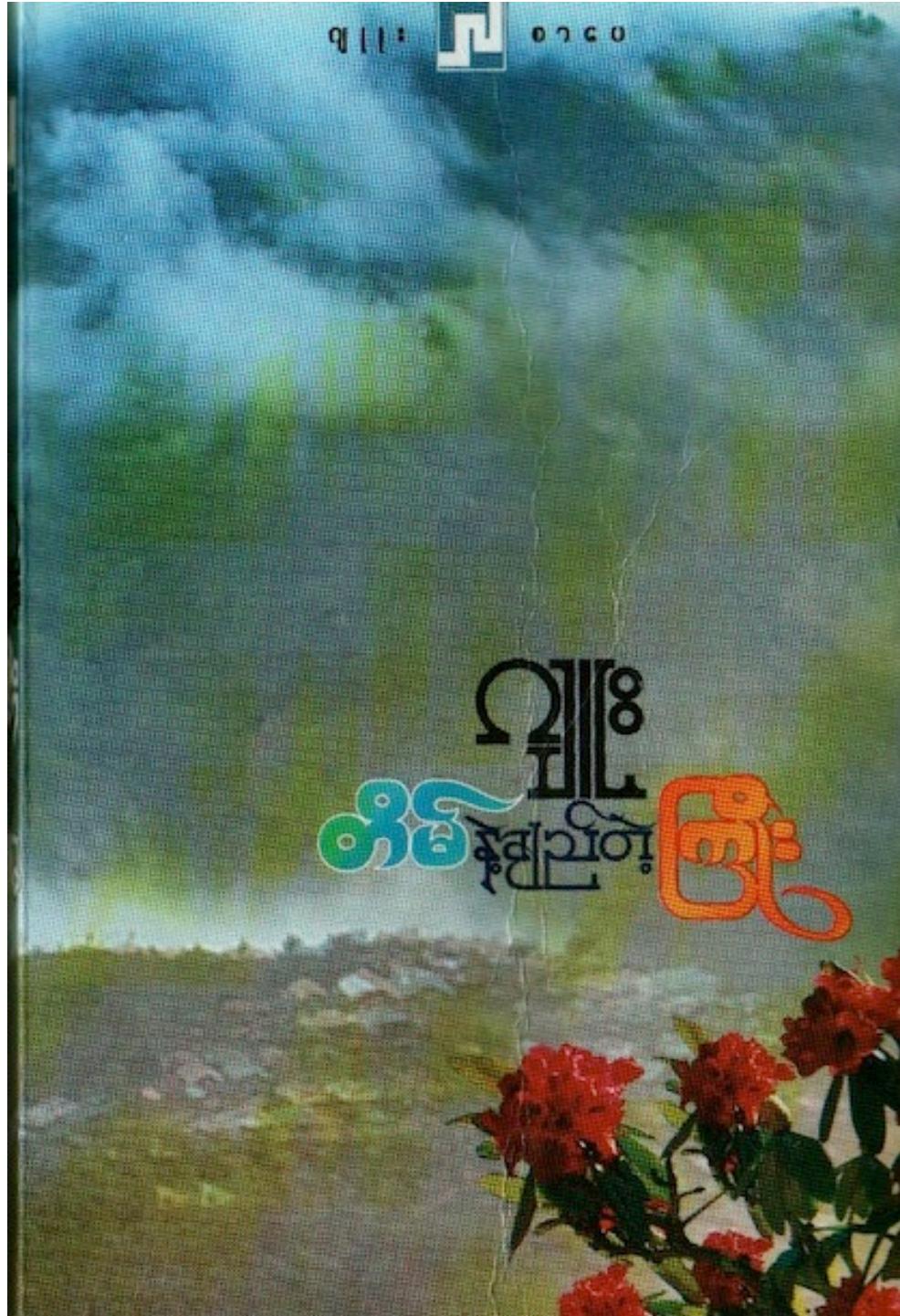

ପିଲାର
PILAR

ଗୀତ
କିମ୍ବା
ଶୁଣିବା
କିମ୍ବା
ଗୀତ

ကျေးဇူးတင်လွှာ

အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များ၏ကုသိမ္မပါနဲ့လျှင် ဤဝါအာ ဖြစ်
ပေါ်လာမည့်ဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ကျေးဇူးဝကားကို လိုက်ငါးချွာ
ဆိုပါရ၏။

ဤဝါအာဖန်တီးဖို့ စိတ်ကျေးမိအောင် အာရုံဝင်စားမှုပေး
ချုံးချုံသည့် ဒေါ်ခင်ဝင်းမြို့ လက်ထောက်ညွှန်ကြေားရေးမှူး သုတေ
သန္တာန သစ်ထောက်လွှာသို့၏။

ခိုးပြည်နယ်ခရီးစဉ်အစာဆုံး (CARE Myanmar)
အဖွဲ့အစည်းအတွက်လိုက်ပါခွင့် ပေးလျက် အစောင့်အဆင့်ပြု
ရောမွှေ့အောင် ကုသိမ္မပေးခဲ့သော ဒေါက်တာဆစ်နှင့်(UNAIDS)
ဦးတင်အောင်ဝင်း၊ ဒေါက်တာ နှီးကျော်၊ ဒေါက်တာကျော်သုတေ
သန္တာဝင်းအောင်။

ဟားမီးတွင် လိုအပ်သမျှကုလွှာပေးခဲ့သည့် စိုင်အပ်စီးအာ
ဖုံးရွှေ့နှင့်(ရော်နယ်လို့ ပက်တာဆန့်)၊

သွားလိုရာသို့ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ကားမောင်းပို့ပေးခဲ့
သည့် ကိုသန်းလင်း(ကအေးမြှုပ်)

နိုင်လေကြေားထဲမှ လုပ်းတောင်တက်ခဲိုက် စိတ်အား
ထက်သန်စွာ ကုသိမ္မပေးခဲ့ကြသော ငယ်ပီး(လလ်ပါ့မြှုပ်)နှင့် လုပ်း
တောင်စာတမ်းကိုပါ ဖတ်ရှုခွင့်ပေးခဲ့သော စာတမ်းရှင် ဆရာ
ဦးတော်ဆန့်(နိမ့်သီအိုလိုဂျိုးကောလို့ အလမ်းမြှုပ်)၊

ပေးသမျှပေးခွင့်းများကို စိတ်ဝင်ကတော်း ပြေပေးခဲ့သည့်
နှစ်ဆန်သွေးမန်း(ဟားမီးမြှုပ်)၊

ဟားမီး၊ အလမ်းရှင့် တီးတိန်မြှုပ်များမှ ကြုန်မုန်စာပတ်
ပရီသတ်များ။

ဤဝဇ္ဈာမပြီးဟခ်င်း စာရေးရေး၊ နိဂုံးစရာနေရာကိုယ်
ပေအောင်ကူညီခဲ့ကြသော
မသုတေ (ပန်သစ္ာအနုပညာထုတ်လုပ်ရေး)
ဓရါဂ်တာ ဒေါ်ခင်မေစ် (MMSLကုမ္ပဏီလိမ့်တက်) ဖုန်း
ဦးမြင်ခွေး၊ ဒေါ်သီတာ (West End Guest House)

မျက်နှာပုံးဒီနိုင်းကို ဖန်တီးပေးခဲ့သူ ဒါရိုက်တာမီးပွား၊
မျက်နှာပုံးဒီနိုင်းအတွက် ပါတ်ပုံများအသုံးပြုခြင်းပေးခဲ့သော
ရုပ်ရှင်သရုပ်သောင်လွင်ပို့၊
ပါတ်ပုံစိန်ပျိုးမြင် ဖုန်း
ကိုမြင်းတော်၊
ထို့ပြင် အဘက်ဘက်မှကူညီခဲ့သူအားလုံးကို ကျေးဇူး
တင်ပါသည်။

အစိန်းအဖွင့်ဘဝိုင်အများစုံမှာ ကွယ်လွန်သူ ဆရာ
မြသန်းတင့်ဘာသာပြန်ခဲ့သော တရိုး၏ကဗျာများမှ ကောက်
နှုတ်ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံအပ်ပါသည်။

ဤဝဇ္ဈာတွင် အချို့ကတ်ပို့များမှုအပ တတ်ကောင်ဖုန်း
ကတ်လမ်းကတ်ကွက်အားလုံးသည် ကျွန်ုပ်မေး စိတ်ကျွေးသက်
သက်မျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ အသေခံပထား သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်
အကြောင်းအရာ၊ အချက်အလက် တစ်ခုစုစွဲရော်သွားပါက
ကျွန်ုပ်မေးယွင်းမှုသာ ဖြစ်ပါသည်။

ပူ||း

တိမ်နဲ့ချဉ်တဲ့ပြီး

(လုံချင်းဝဇ္ဈာသမီ)

၁၁

လောကားထပ်ထွေပေါ့မှာ
လမ်းမတွေပေါ့မှာ
ရှင်ဝိုက်ပြေးလွှားနေတဲ့
သစ်ခွဲကြေားတွေကို ပင်မဖြင့်ဘူးလား၊
ဘုတ္တဲ့ ပြန်ပြီးစိုးလန်းနိုင်လေးမလား၊

၁

အဇွဲးထည်သုံးထည့်၍ အဝတ်အဓား လေးဝါးခုံနှင့် တော်
တက်ရန် သင့်ဝတ်ဟည်အားကော်မြန်တစ်ငါး စိတ်ကျွေးဝနားတွေက်
ဆောက်ပေါ်သုံးဆယ်၊ လက်နှိပ်ပါတ်ပါး၊ မိတ်ခဲ့ရေးပိုက်လုံး၊
နာကြပ်ဖြူးနားလောင်ရားညှိး ခုံးဆောင်ရီး ခါတ်ပြားဖွင့်စက်တစ်ငါး
နှင့် အကြိုက်ဆုံးပါတ်ပြားဆယ့်လေးဝါးချုပ် စသည်တို့ပါဝင်သော
ခုံးဆောင်သိတ်တစ်ငါးကို သယ်ဆောင်၍ ကမလေးဖြော်သို့ နံနက်
ဆယ့်တစ်နားနှီးဖြေလောက်မှာ ငွေဝန်းသော်တာ ရောက်လာခဲ့သည်။
မျက်နှာသို့ လာခရာက်တို့က်ခတ်လိုက်သောလေက ပုံစွဲ၊
လွန်းပါလား၊ ရန်ကုန်မှာတုန်းက ပို့မပြတ်ရှာရနေခဲ့သဖြင့် လိုရုည်ရှု
ဟုဝတ်လာခဲ့သော ရှင်ကျော်ကက်ကို ချက်ပစ်လိုက်ရတဲ့၊ ရင်ထက်
အပူကိုများ ပို့သက်သောဆောလား၊

လလသို့က ပြုထဲမှာ၊ လလသို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှု
တော်လေပို့တယ်သို့ လမ်းပြတ်ကုးလိုက်ခုံနှင့်ရောက်ပါသည်။
တော်စလပ် ဟူသောနားည်က သူမကို စိုးဆလာလေးနှင့်၊

နိုင်၊ အသည်။ ထိနာမည်သည် ငွေဝန်အတွက် အက်ရာတစ်ခုလိပ်
ပြန်သည်။ သည်အားလုံးကို ရှုဆက်ပြီး အပြိုင်ပေါင်းများဖြူဗျာရ
တော့မည်။ ထိပြင်ဗျာတဲ့နဲ့လွမ်းလော့ဖို့ရာ လုပ်သော အဖြူအနီ
ကောင်ဆောင်တို့ကို ပြင်ရပေါ်မည်။

သူ့ ရှုံးစိန်ဆက်ရှိ ကားနှားပေသည့်ကိစ္စကို အပြုံးဖြူဗျာနှာ
က အော့ဖြင့် ဆောင်ရွက်ပေသည်ဆိုတော့ ဟိုတယ်ဆို ငွေဝန်
ဝင်ကိုဝင်ရပါသည်။

ကားနှားပေသားသည်။ သည်ကနောပ် ဓန့်ဆက် ထွက်
နိုင်ပြီး

'အစ်မ ဟားခါးကို ကားဖြူဗျာလိုက်ချုပ်တဲ့သွေးတိုင်ယောက်
ရှုတယ်။ ကားခကျာသုတေသနကို တစ်ဝက်နိုက်ပါမယ် တဲ့'

အပြုံးဖြူဗျာပေလားကတော့ ကျည်လိုက်သည့် မျက်နှာ
ထားပျိုးပဲ့။ ငွေတော်သိန်းကိုဆောင်းပဲ တစ်ဝက်စီတိ သက်သာရာရပြီး
ကိုးသောင်းခွဲပဲ ကုန်ဖေတော့မည်အားပြန်ကို ဘယ်သူမဆို ပြုံးဆိုမှာပဲ
ဟု တွက်ထားပုံရသည်။ ဒါပေမဲ့ သူမ သတိသောတာက ငွေဝန်အတွက်
က ငွေသာကိုသုတေသနကို အဆင့်ပါပဲ ဖို့ အေရာကြီးသည်။ ဘာပြစ်လို့
လဲ ဆိုတော့ ဒုမ်းဖုန်းနေသာရိတ်ကို ဟန်ဆောင်လျက် လောကဝတ်
စကားများ ပြောပိုင်လောက်အောင် အင်အားဖို့သောကြောင့်ပြစ်၏။

ငွေဝန်သည် အဖို့သို့လေးကို ရုတ်တာရိုက် ဘားပြားလိုက်
ရမှန်းပေါ်။ ပြင်းလိုက်ရှိ စကားလုံးကို ရွှေ့ဖော်သည်။

အနီးများ လိုတ်နှစ်လုံးတော့ချေလျက် ရုပ်နေသာတိုင်ယောက်၊
သူပဲပြစ်ပေါ်။ ငွေဝန်း အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

အသက်အပိုင်ရှုံးသုံးဆယ်ကြားဟု ခန့်မှန်းရသည့် လုပ်
တိုင်ယောက်။ ဒိန်ပိန်းသွေးသွေး၊ အနည်းငယ်ကိုင်းသည် ကိုယ်တန်
အနေအထားပြန်သည်။ နိုင်ပြားပြောပုန်းသိသာသည် ပို့ရုပ်အဖြူ
လဲက်တိုနှင့်။ သူ့ဟုံဗ္ဗာ ကင်မရာတစ်လုံးလွှာပို့ထားသည်။

'ကျွန်တော်မာပည့် ပိုင်စီး လိုပေါ်ပါတယ်ဆိုများ'
သူက ပေါင်းကိုညာတဲ့လျက် သူကိုယ်သူမီတ်ဆက်သည်။
ယဉ်ဆော်ဖွေ့ဖြူဗျာတော်မြှို့ပြန်ပေးယူ သူမျက်နှာတည်တည်။ သူကိုယ်
သူ ယုံကြည့်မှုအပြည့်ရှိသလိုပဲ့။

'ကျွန်တော် အစ်ဟရားထားတဲ့ကားကို ပျော်းသုံးပါရဇ်။
ကျွန်တော် ဟားခါးကို ဒီကောင့်ပဲ ငါးရာက်အောင်သွားချင်ပါတယ်။
ကျွန်တော်က ပြန်ဟာသို့ဆိုင်ဟန်တိပါပေရာဂျက်အတွက်လာခဲ့ရတဲ့
ဒါတို့ရှာနယ်လမ်း(တဲ့)ပဲ့'

'အေားနှီး'

ငွေဝန်းသော်တာ ခိုင်အမိုင်ပြီးလျက် ပြင်းလေသည်။
'ကိုယ်က တစ်ယောက်တည်းပဲ ဆိုးသွားချင်တယ်'

လူငယ်က အနည်းငယ် မျက်နှာပျက်သွားသည်။ ရွှေ့သို့
ခြေ တစ်လျမ်းတိုးလိုက်၏။

'အစ်မ ကျွန်တော်တော်ပဲပိုပါတယ်နော်။ ကျွန်တော်
အတွက်က တစ်ရာက်ဆိုတစ်ရာက အော်ကျော်ကြီးစနစ်ပါ အစ်မ^၁
ရယ်။ ကျွန်တော်ကို ကျည်ပါဝါ။'

ငွေဝန်း၏ မျက်လုံးဝွေ့ ရှုံးတော်သွားသည်။

'ကိုယ်အတွက်တော့ တစ်ရာက်လည်းအချင်ပေါ်ကိုး နှစ်ရာက်
လည်း အရောက်ပြီးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဆိုးသွားတဲ့အား တစ်ယောက်တည်း
သွားရဖို့တော့ကျော်ကြီးတယ်'

သူပဲ တစ်ချို့ပြီးလိုက်ပြီး လှည့်ထွက်လိုက်သည်။

'ဒါတော့ ကိုယ် မကျည်ပိုင်တဲ့အတွက် စိုင်မောက်ပါဘူး'
'အစ်မ'

ဟိုတယ်ပည့်ခန်းအဝင်က လောကားထားများတို့ ငွေဝန်၊
ဆင်းစော်ပိုင်တွင် ငောက်မှ လူငယ်ပါးပေါ်သဲကို ကြေားရသည်။ လှည့်
ကြည့်လိုက်တော့ သူအင်ပြားလိုက်လာသည်။

'အစ်မ ကျွန်တော် တစ်ရာပြားပါရစေနော်'

အမျိုးသီးသည် မျက်စွာပို့ကြတဲ့လိုက်သောည်း ရပ်ပြီး
နားဆောင်ပေါ်သည်။

'တစ်ယောက်သွားလည်း ခါတ်ဆိုက ဒီပမာဏပဲ ကုန်များ
နှစ်ယောက်သွားလည်း၊ ကားတစ်စီးရဲ့ ခါတ်ဆိုကုန်ထဲပဲ ပမာဏက
ဒီဆောက်ပဲ၊ ဒီတော့ နှစ်ယောက်အတွက် ကားနှစ်စီးနဲ့ လောင်စာသီ
နှစ်စီ ပြောနိုးတိုးမယ့်အေး ချွော့တာလိုက်ရင်မကောင်းဘူးလား အန်ပ
ရမ်း'

အလို့ သူကများ ရာရာစေ ပါဝါးပို့မကို လောင်စာသီ
လို့သိပ်မော်တော်တွေ လာ ဟောရတယ်လို့၊ လောင်စာသီနှစ်ဆဲ
ကုန်တော့ ဘာအရေးလဲ၊ ကြွော်ပြီးမှာ လောင်စာသီတွေ ကုန်စုံသွား
တော့ကော့ ဘာအရေးလဲ။

'လောင်စာသီတွေကို ဘယ်သူကဘရေးနိုက်ဖန်မှာပဲ'

'အစ်ပူး၊ ခိုင်လည်ပလားလို့ တတ်သမျှ ဖုတ်သမျှ
နည်းတွေနဲ့ ပြည့်ပြည့်တာပါ အစ်ပရမ်း'

သူ ပြုးလျက်ပြောသည်။ သူအပြုးက အသက်မပါလှု။

သူမ ကားဆိုသို့ ချွော်ကွွာလိုက်သည်။ သူ ငပ္ပါကား
ထစ်တွေပေါ်မှာ ကျွန်စရိတ်ပဲ့။

လောင်စာသီချွော့တဲ့ အကြောင်းပြုချက်ကတော့ ကြောင်
လွန်သီသည်။ တွေ့ဗျာ အကြောင်းပြုချက်လို့ကောင်း
ပြီးသည်။ ဥပမာ ကျွန်တော်အစွဲနဲ့ တစ်သိန်းကိုသောင်းဆိုတဲ့ ငွောကြုံ
ပမာဏက များလွန်ပဲ့ပါ။ ကျွန်တော်ပူးပြီး တစ်ဝက်ပဲ နိုင်ပါရမေး
ကျွန်တော်ကိုလိုက်ခွင့်ပေးပါ ဆိုတာဖြူး။

ကားမောင်းသာမား စောဖွံ့ဖြိုးပေးသားသော နောက်ဆန်းကား
တဲ့ ခါး ဝင်လိုက်ပြီးသည်နောက် ငွောက်သော်တေားသည် နောက်သို့
တစ်ချက် ပြန်လည်ပြည့်လိုက်သည်။ လွှေကားထစ်ပေါ်မှာ ခိုင်ပျက်
လက်ပျက် ထိုင်ချွဲလိုက်သောလွှေပေါ်ကို တွေ့ရသည်။ သူကြည့်ရ

ပါမိုးသူ့ပြုးပြီး

သည်မှာ ပြင်ယယ်လိုက်ရပို့ အောင့်သီးအောင့်သာက် ပြစ်စနာလိုလို
မကျော်ချို့ ပြစ်စနာသလိုလို။

ဒုံး တာကို ဂရုစိုက်ရမှာပဲ။

ကားစက်နှီးလိုက်သည့်အား ငွောက်က ကားမှန်ပြုတင်းရှိ
ချလျက် သူထဲသို့ ခေါင်းပြုကြည့်လိုက်သည်။

'ဟဲ့'

သူမ၏အသံကြောင့် သူ မြှုန်းခဲနဲ့ဖော်ကြည့်လိုက်၏။ သူမ
သီသည်။ သူအကြောင်းမှာ ဖျော်လင့်မှုပဲသီသည်။ သူမများ ထွက်
ချာခံနိုးများ ခိုင်ပြောသွားသလားဟူသည်။ အားတက်သော် အူ
အယာကို သူမျှကိုနှာတွင် အသေအချာပြုလိုက်ရသည်။

'မင်္ဂလာအိုန်းက တစ်ရက်ဆိုတစ်ရက် အရောကြီးတယ်
ဆိုရင် နောက်တစ်ပါး ဘယ်ဆိုရိုပဲသွားသွား၊ စနစ်တကျ ပြောကြီး
တင်တင်စီဝါပြုးမှုသွားပေါ့ ဟုတ်လား'

ထိုကော်ကို အထက်ဆိုးက ပြောလိုက်ပြီးသည်နောက်တွင်
သူမ ကျွန်စိုးသွားသည်။

လွှေပေါ်မျှကိုလိုးမှာရောင်ခနဲ့ ရှာရှုတော်ကိုပဲသွားသည်။

; ကျွန်တော် ကြိုတင်စီဝါပြုးမှလာတာပါအစ်ပဲ ဒါပေမယ့်
ကျွန်တော် မှာထော်တဲ့ကားက ဒီပန်ကိုမဲ့ အတင်းအကြပ် အကျအည်း
တော်တော်ကို ပါသွားတယ်။ ကျွန်တော်အီအဓိဒေါ်တွေ ပျက်ကုန်တာ
ပေါ့။ ခါက ဒီနိုင်ပဲ့မှာ ပြစ်လေ့ပြစ်ထို့ဘဲ သဘာဝလေး။ ကျွန်တော်တို့
ဘာမှုပတ်ဝါဒ်ဘူး။

ထိုနဲ့အျက်ထားသော ခံရရှုပေးသိပြု့ သူပြောသည်။

ငွောက်း ပုံးကိုအသာတွေ့နဲ့လိုက်သည်။ ခိုင်မကောင်းပါ။

တောင်လောင်ဟိုတယ်မှ ကားကလေးထွက်ခွာလာသိန်းတွေ့
သူမသည် နည်းနည်းများ ဆက်လက် ဖျို့သိပ်နိုင်တော့။ လက်ထဲက
အယ်လှုဘ်စာအုပ်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။

ပထမဆုံးအယ်လှုဘ်စာအုပ်နှာမျက်နှာ။

မြှေဂျလှတိပိတ္တက တောင်ပါးပန်းတွင် ဟတ်လည်းပို့ရ
လျှော် ပြောဆုံးပို့မှာင်ကာ ဖူနှစ်ပို့နေသည့် ချင်းတောင်တန်းကြီး။

ရုပ်တဲ့ဌာ လုမ်းတိုက်နှစ်ရွားသည့်၊ တော်ပြီး ချင်းတောင်စဉ်
တောင်တန်းကြိုင်းကိုလျှော်ပြီး ယဉ်နှစ်ပို့နေသူ့လည်း ရုပ်စိ
လိုက်သည်၊ သိပ်ပြောပို့မှာ သည့်နောက်များရှိသည့်ပါတ်ပုံတွေကို
သူမ ကြည့်နိုင်ပါဝါပို့ယည်။

အသည်တောင်တန်းကြီး၏ တစ်ခုသော ကမ်းပါးယော်တွင်
လွှန်ခဲ့သည့်အထိခြောက်နှင့်က ပိုန်းကေလားတစ်ယောက် ပတ်တတ်
ရုပ်နှစ်ဖူးသည်။

သေခါ ပါတ်ပုံမဟုတ်။

ပိုန်းကေလားတစ်ယော်အတော်အတွက်များသည် မညှာသာ လိုက်ခတ်
လျက်ရှိသော ကြမ်းတမ်းအေးခဲာ့သည့်လေပြို့ အနှစ်ပြို့ပြု့ လွင့်ပါ
နေခဲ့ဖူးသည်။

သေခါ ပါတ်ပုံထဲမှာမပါ။

ပိုန်းကေလာသည် တောင်ကမ်းပါးနှစ်ပို့အေးခဲာ့က် ရောက်ထဲ
သို့ အသိနိကြာမြင့်စွာ ငဲ့ကြည့်နေခဲ့သည်။

ပါတ်ပုံထဲမှာမပါ။

နောင်တွေ တုန်ထွေမှုတွေ...

ပါမိန်၊ သယ်ပိန်၊ သယ်ပို့ပိန်...

လောက်ကြီးတို့စုလုပ်လိုက်ပါတ်နေခဲ့သည်။

လောသည်အယ်လ်ဘို့ထဲမှာမပါ။

၃၇။ အောင်မြို့

လုရှိလောင်သို့ပို့မက်စော်
မပြည့်ဝသေးဘူးလား?
ဒီပေါက်ဝင်း နှင့်တွေလို...

J

ပေါ်ဝဝ အမြှင့်ဘို့ ပြန်ရောက်လာဖြေဖြို့၍ တောင်အတက်
ကားလပ်သည် ကျော်မြောင်းကာ ကြမ်းတမ်းလာသည်၊ တစ်ဘက်မှာ
က မြင့်ဟားသိမ်းပါ တောင်ကမ်းပါးယော်ကြီး၊ ကားလပ်ကြုံးကျော်း၏
တြော်ဘက်မှာက မတ်တောက်လွှာသည့် ရောက်ကမ်းပါးကြီး၊ လိုနှစ်ရု
ဗြားတွင် ကားလာသည် ပြော်ပြော်မြော်များ ကျောက်တုံး ကျောက်
ပေါ်မှားကို ရော်ကျော်ရွှေ့ကောက်နေရသည်။

ရာသို့သည် ရှစ်ချို့ပောင်းလေလာခဲ့ပြန်ပြီး ပုံစံ
သည် လေက အောက်ဘက် ဟာရိုခြောင်းမျို့ရှုံးပေါ်မှာ ကျွန်ုပ်နှစ်ခုပြီး
အေးစို့သောစလာဆီသို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့ပြီး။

တောင်ကမ်းပါးယော်တွေမှုပို့မပို့တွေကို တို့လို
တွေလောင်း ပြော်နေရသည်၊ ပတ်ဝန်ကျော်သည် တို့အုံဆိုင်းကာ
မှုပို့မပို့တွေကို နေရော်ကြာကာ လင်းလာဆိုင်း၊ ကျောက်အတောင်နှင့်
တို့သည် ပေါ်မှားလာလိုက်၊ စိုးညြို့သွားလိုက်။

ပိုင်စီးသည် ပို့ပို့လာသောကားတွင် ချင်းအော်မြို့

တစ်ယောက်နှင့် ချင်ကောင်မစလေးတစ်ယောက်ကို ခရီးကြံ့ပေါ်တော်
လေ့ခဲ့၏။ သူဝိနှစ်ယောက်က အသိဝေးတော်သာတော်။ မလမ်းချင်နှင့်
ဟားခါးချင်းမှု ဝကားလည်း နည်းနည်းတော့ကွားသည်။ တစ်ခုနှစ်စွဲ
နှစ်ခုနှစ်စွဲသာ ဝကားပြောပြီး တော်ထပ်ကြာကြာ ပြီးသော်နေကြုံ၏
ကားဟောင်းသူ ကိုသန်းလင်းက ချင်းမဟုတ်သော်လည်း ချင်းကို
သဘောကျော်တွယ်သည်။ သိချင်းဖွံ့ဖွံ့တော်ကို ချင်း အဆိုးတော်၏ဝါချင်း
ကို ဓမ္မာဖွံ့ဖွံ့လေသည်။

တွန်းမြှုံးသား တွေ့ကိုခင် တဲ့၊ ပျောက်ဆုံးဝါယာ၌ ဟွေသာ
တေးဆိုးရှိနိုင်ပြန်သည်။

ပိုင်းက သိချင်းကို ယခုပြေားဖူး၏။ ပါဝါသည် ချင်းမ
လောကတော့ လိုက်လည်းနေသည်။

လမ်းတွေက တော်ထပ်ကြုံးသည်။ တဒ္ဒါးစနရာတွေမှာ
ကားလမ်းသည် ဆယ်ပေတော်ကျော်မည်မထင်။ ကားတိုင်း ဘီး
နှစ်ဘီးချိုင်းရှုသာသာပဲ ရှိပည်။ ပြင်ကွင်းမှ ကားလမ်းအေားအနား
သတ်က ပျောက်သွားခြားပြီး ကားဘီးက ချောက်နှစ်ခေါ်ကို
ပို့သာကိုသိလွန်သွားပြီးဟွာတွင်ရရှာ ခဏာဆား။

တစ်ခါတစ်ခါ တော်ကိုပါယော်သို့ ဦးတွေ့ပြီး ကားက
ဟောင်းသွားနေသလိုလို။ တော်အကျွောက်းခါးတွေ့လည်း ကားလမ်း
ကို မဖြော်ရှာ ချောက်ထဲသို့ လို့ခိုက်ချော်လိုက်တော့ပလိုလို ထင်ရှု
သည်။ တော်ပေါ်လမ်းများတွေ့ ကားဟောင်ရရာသည်မှာ အတွေ့အကြုံ
က တော်ထပ်အရေးကြံ့လို့မည်။

မျိုးရှိုင်းလွှာင်ပြင်ရယ်လို့ဆို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြု့တော်သွား
သော တော်စိုးတော်ထပ်များသည် ပါတ်ပုံသမားတစ်ယောက်
မျက်စိုးလွှာင်လောက်အောင် လွှာပေးလည်း အနီးများလည်းတော်၏
ခိုင်ဝေးဝေးများလည်းတော်၊ တော်၏ပို့များသာက်ကလည်း တော်၏

တော်နဲ့ချုပ်ဗျာ အဖြူရောင်တိုင်ငွေ့တိုင်တန်းများပြု့လျက် စိမ့်စိညဴး
နိုင်သော မြင့်မားသော တော်တန်းကြီးများသည် ကုံးခေါ် ပြင်ကွင်း
ပြစ်သည်။

ပိုင်းမြှုံးတို့တော်တွေ့ ရရှိတန်းအရွယ်မှုပြီး ကင်မရာကို ကိုင်
ဖူးခဲ့သည်။ မေးမေးက အလွှာပြင်ဆိုင်ရှုံးတွဲလျက် ပါတ်ပုံဆိုင်ဖွင့်ထား
သပြု့ မေးမေးက ပိုင်းမြှုံးရသည်။ အပျော်အားဖြင့်တော့
လိုင်းဝါတ်ပုံဆိုင်အလွှာပါတ်ပုံများပြစ်သည်။

ပါတ်ပုံရိုက်သည်အပါ မေးမေးဟက်သည်များက မျက်နှာကို
ဖွေးဆောင်ကျော်မှုပြု့သည်။ ဦးတွေ့ကို ရွှေ့ရောသေးရောမှ ထိုးလျက်
အလင်းဆောင်များများရှိုင်းရသောကျော်သည်။ ပိုင်းမြှုံးက
သဘာဝအလင်းပြု့ ရှိုက်ရသည်အရသာကို နစ်သက်သည်။ မေးမေး
ဆိုင်တွေ့ ပိုင်းမြှုံးအတွက် လက်ခွေ့ပြောရာ သိပ်အကြောင်းမရှို လိုအပါ
ပိုင်းမြှုံးက မေးမေးကိုအဟောင်းကို အပိုင်းယူလိုက်ကာ ရွှေ့နီးချုပ်းဝါ
သို့ လွှာ့လည်လျက် ပါတ်ပုံရိုက်ကွင်းကို ရှာဖွေးလေသည်။

ရွှေ့မှာတယ်သူမှ အဆုံးတယ်မှုပေးလိုပ်သော သစ်ပင်ကြီးတွေ
ပါးမောင်တွေ့ ပြစ်ပြင်ပေါ်က တဲ့လီလေ့လွှာ့ သံသောင်နဲ့ပေါ်က တဲ့လီ
တဲ့လေ့တွေ့သည် ပိုင်းမြှုံးလိုက်ခွေ့ပြု ပါတ်ပုံရိုက်သံသောင်လာ
ခဲ့သည်။

လို့နောက် ပိုင်းမြှုံးသည် ပုံစုရိုးမတစ်နေရာရှိ ဆင်စစ်းသို့
တစ်နေရာတစ်နောက်ခဲ့ ကုန်းတစ်တန်း ရောတစ်တန်းပြု့ သွားရောက်ကာ
ဆင်တွေ့ကို ပါတ်ပုံရိုက်ပေးရသည်။ ဆင်တွေ့ကို ဖုတ်ပုံတင်လုပ်ဖို့
ပြစ်သည်။ လို့နောက် ကျွန်းပေါ်တွေ့ကို ပါတ်ပုံရိုက်ပေးရပြန်သည်။
ကျွန်းသစ်တော်တဲ့လေ့အနောက် ဖုတ်ပုံတင်းတင်ရန်ဟုဆိုသည်။

သည်နောက်ပိုင်းမြှုံး ပိုင်းမြှုံးအတွက် ပိုင်းမြှုံးအတွက် ပိုင်းမြှုံး
လာခဲ့သည်။

ကင်မရာသည် အဆောင်ရောမှုသံကို ပြည်သူမှု

ကကြာနိုင်အောင် သက်သေပြီးတစ်ပြန့်သည်အရာဟု ယုံကြည်
ထားခဲ့ရပါ ကင်မရာအား လိမ်လည်ရာတွင် ယုန်သက်သေအပြို
အသုံးချုပ်သူများလည်းရှိတတ်သေးကြောင်း သိလာရသည်။

ထိုကြောင့် ပိုင်စိသည် ပါတ်ပုံပညာပြင့် တစ်ခုရက် အများ
သိအောင် ပြောချင်လာသည်။ သစ်ဝတ္ထာဝါက ပင်စည်ဗုတ်တိများ
လကာပြိုင်စွဲရောက်ပါ အနိုင်ပြိုင်ပေါ်နေသည်အဖြစ်များ၊ စူး
စက်ခုံတည်အဆောက်စနစ်သည် အလုပ်သမာနျားနှင့် သူတို့၏ အလုပ်ခွင့်
ပြင်ကျင်များ၊ အလုပ်သွားအလုပ်ပြင့် ဝါးသမာက်လေးများ၊ ထောင်း
လျက် ထပ်ချိုင့်လေယူခဲ့လျက် သူတို့သီးသော်ပါ လျော်စွဲ
နေကြသောအလုပ်ထမေးများသည်ပြင့် သူများတို့များသည်တော်ပြည်း
ပြည်း ဘာသာရပ်တွေများလာသည်။

ပြစ်ရန်တစ်ရွှေ တာကျိုးပြစ်စွဲကြောင်း ပိုင်ဆုံးသက်သေအပြို
ဖော်ထုတ်ပေါ်သည် ပါတ်ပုံပညာ၏အခန်းကဏ္ဍ၊ ပတ္တရာများကို
ခံစားလိုက်ရာရှိတော်ပါ ရှုံးနေလိုက်ပေါ်သည် ပါတ်ပုံပညာ၏
အခန်းကဏ္ဍ၊ ပစ္စာနှင့်သာရုံးသောတာများကို ပြပိုင်ပေါ်လိုက်
လွှာသော်မြင်သည် ပါတ်ပုံပညာ၏အခန်းကဏ္ဍ၊ လွှာထုတ်ပေါ်စေဆောင်
ရွက်မှုအတွက် ပည်းရှုံးပေါ်မြင်သည် အခန်းကဏ္ဍ သေည်ပြင့် ပါတ်ပုံ
ပညာ၏အကျိုးတရားများကို ယုံကြည်သူဖြစ်လာသည်။

ပေးပက သူကို လွှာတော်တစ်ယောက်ပြစ်ဟုယုံကြည်
ထားပြုသော၊ လွှာတော်ကို ကောင်ကျိုးပြုမည့် လှုချိန်သူပြုပြုအောင်
ကြီးအားပါဟု တုန်ဖို့သင်ဆုံးမဖို့သည်။ လောကတစ်စုလုံးတွင်
ပိုင်စိအကတွက် အရေးကြီးဆုံးလှသာများ ပေးပြစ်သူပြင့် ပေးပသု
ကို အတတ်မြင်ဆုံးပြည်းဝဝစီ ပိုင်စိကြီးအားသည်။

မပျော်လင့်ဘဲ ပိုင်သေခုံးသွားကြီးနေချက် ဒင်က နောက်
အိပ်ထောင်ပြုလိုက်သောအပါ သူဘဝ၏ မူလကဝဝါးနေသော
ညည်မှန်ချက်က သေချာသွားတော်သည်။

ပါတ်ပုံတိုင်ရာသတ်သမားဘဝပြင့် အသက်ရှင်ရှင်တွေ့
တော်မည်။

အသက်ရှင်နေသော အနိုင်အတန်ဘွှင်စာတို့ ပီးစီးပါဝင်နဲ့
ကျွန်ုင် ပိုးပိုးသောက် ကူညီပေးချွားမည်။

ပိုင်စိသည် ပေးပိုင်ယုံဖို့သောလွှာတစ်ယောက်ပြုပို့ပည်း
ပိုင်စိချုပ်ပြုတို့ရသောပေးမေးသည် ပိုင်စိကိုပို့ပွဲဖွံ့ဖြိုးသူအပြို
တောကကြောင့် ကောင်ကျိုးချိုးသာ ပါးပို့ပြုပြုစုစုပေါ်ခဲ့သည်။

ထိုသုံးပြုတို့ပြင် ပိုင်စိသည် ကျွော်စိုးကို ပိုင်ကောင်း
ဆောင်းပို့ပေးနေသော ပို့ပြုတို့များကို ပြုပြုထားကော ကိုပို့ပို့ပါ
တည်ဆောက်နိုင် ကြီးစိုးပေးတော်သည်။ ထိုအပါ အကဲပို့ဓာတ်ကို သည်
ထက်ပို့တတ်ကျွော်ဖို့လိုပေးသော်လျှော့ကို သိသွားသည်။ ဘာကြောင့်
လွှာလိုပေးတော် သူလေလွှာချင်သည်အကြောင်းအရာ တော်ကောင်များ
များကို လေလာနိုင်နိုင် ကြော်ခံနှစ်များ အကဲပို့ဓာတ် ပြုပုံများသာ
ကြောင့်ပေါ်။

အသည်လိုန်း ပိုင်းတကောင်းတို့ပညာရှင်တွေကို ပါတ်ပုံ
ဆိုင်ရာသတ်သမားသောရှင်တွေကို ပိုင်းဝင်တစားအလုပ်သည်။

အသရိုက်နှင့်ပိုင်းဆိုင်ရာများ အသရိုက်နှင့် အသရိုက်နှင့်
ပါတ်ပုံပညာရှင် အနိုင်ဆုံးအပေါ် ယဉ်းချုပ်ပေါ်လိုက် အထင်ထင်
အပါခါ လော်လော်သည်။

ထိုအပါ ပါတ်ပုံပညာ၏ အခန်းကဏ္ဍများက ပိုင်စိအတွက်
ပို့ပြုပြုတို့သောထင်ရှုံးသာသည်။

နောက်စုံး သူရှုံးမွှေ့ကွောကာ အွေးပြုပြုတို့သောပို့သာ
ခန်းနှင့်သို့ ကစ်ယောက်တွေ့ စွဲနှားပြီးရောက်လာခဲ့တော်သည်။

ပါတ်ပုံသတ်သမားပညာရှင်အပြို့ အသက်ပုံမှန်ဖို့ရှိနိုင်သေား
သောကာလွှာ သူသည် အကဲပို့ဓာတ်ပြုပုံများအလေးအပြို့ ရန်းကော်
နှုန်းသည်။ နောက်တော် သူများပါတ်ပုံပို့သနာကို ကောင်းကောင်းသိ

သောဆရာတစ်ယောက်က သူအသိ နိုင်ပြောသာသတင်းစောက်
တစ်ယောက်နှင့် ပါဝါဆက်ပေးသည်။

ပထားလို့အကြော် ထိနိုင်ပြောသာသနှင့်တွေ့ခွဲ့ရသော
နောက သူ ရန်တရိတ်တိတ် ပြန့်ဆန့်စွာ ရှုန်ငွေ့ခဲ့၏။

သူ ချို့ကဲ ဘာတွေ ဖော်လဲ ။ ဘာတွေကို ပါဝါပုံနိုင်နိုင်း
မှာလဲ၊ သူငြောတုအာဟဲပ် ကေားကို ပါဝါလည်ပါ့လေား။

ပိုင့်စာည် တော်မြိုက်လာသူ ပြစ်သပြီး နိုင်ပြောသာသာ
တစ်ယောက်ကိုပါ ကေားမြေပြောရှုပေး။ ထို့ကြောင့် ဘီဘီစိန့် နှီးခိုး
အောင်လို့ရှိနိုင်အစိအစိမှ အောင်လို့ကေားကိုယာ နှာတော်
ခဲ့ရသော ပိုင့်အနေပြီး လျစင်စစ်ကို ကိုယ့်ရွှေမှာထားလျက် ဘယ်
လိုကေားပြောရပါ့လော့ တွေ့ပွဲနေခဲ့သည်။

တကယ်တော့ အဆင်ပြောသည်။ တစ်ခုပဲလွှာသည်။ သူ
မျှော်လင့်ထားသည်က အပျိုးသာသတင်းစောက်၊ သူတွေ့လိုက်ရ
တာက အပျိုးသိပါပြစ်နေသည်။

ထိနိုင်ပြောသူက သူအား ပထားလိုးသော ပေါ်စွာအပြီး

‘မင်းမှာက်င်ပရာရှိသလား’ ဟုပေးသည်။ သူနားလည်
အောင် စပ်ပြည့်ဖြည့်ပေးပြင်ပြစ်သည်။ ပထားလိုးပေါ်စွာက အလွန်
လွှာယ်သည့်အခါး သူ ပိုင်သာကိုသာရှာရွှေသာ၏။

‘ဟုတ်ကဲ့ ရှိပါတယ်’

‘ဘာအပျိုးအားလဲ’

‘ယာနိုက်’

သူသည် သူလက်ရာပါဝါပုံနှိပ်ရှိပါသူ၊ ထို့ကဲက ပိုင်ဝင်း
မလောက္ဗ ပြိုက်တွောကာ သူနိုင်သပ္ပါယ့်မှ အကောင်းဆုံးဟု ထင်ပါ
သော ပါဝါပုံမှာကို ကျော်ပါပါတ်စေလေထဲမှာ ထည့်လာခဲ့ပါ၏။

သို့သော် ထိုအပျိုးသိပါးက သူမှာဒါနိုင်စတုမှ ကင်မရာတစ်
လုံးကိုယာ ထဲတိယာသည်။

‘ဒီကင်မရာသူ့၊ ကိုင်မှာလာ’

ကင်နှင့် အကိုနာယ်လောက်နံပါး ပြစ်သည်။

‘မာရိမိမှာတော်၊ ပါဝါပုံ သူမှာကိုင်တာပြင်မှာတယ်’

**အပျိုးသာကာ တစ်ခုကိုသူမြှုပ်နည်းပြုစဲ သူပောင်မရာကို သူအား
ကြိုးသယ်လုံး**

‘ဓမ္မ၊ ဒါဒီကင်မရာနဲ့ ဒီဇန်တစ်ငန်လဲ့၊ ပါဝါပုံတွေ့ရှိကိုယူ
နဲ့ မလော်တော်ပါပ် ပို့ရင်၊ ပြောင် ပန်ကြပြီးကျောင် အဲဒေါ်လောင်ပါပ်
ရှိကိုယ်ပေး’

ပိုင့်စာသည် သတိကြီးစွာဖြင့် သူမှာဒါနိုင်မရာကို လှမ်းယူ
လိုက်ရသည်။

ထဲဟလေား၊ အဖိုးတန်ကင်မရာ။ အနည်းဆုံး ရှုစိသိန့်း
လောက်တန်မယ့်ဟာ၊ ရုံးကြောင့်များ ပျက်စီးသွားရင် အကြီးအကျယ်
ပြဿနာပဲ့ပါး

‘ကျွန်ုင်တော်ဘာကို ရိုက်ရောလဲ၊ ဘယ်အကြောင်းအရာကို
ရိုက်ရောလဲ’

‘ဒါ ဘာမှ သတ်မှတ်မပေးဘူး၊ ပင်ဟာမင်း ရိုက်ရော၊
ဘယ်အကြောင်းအရာက ပါဝါပုံနိုင်စိန့်သုတေသနပါပ်လိုက် ကိုယ်တိုင်
ရွှေပါး’

ဟုတ်တာပဲ့၊ အဲဒါကာ ပညာပဲ့။

သူအရည်အချင်းကို စိနိုင်လိုက်တာပဲ့၊

လို့နေတစ်နေ့၊ သူသည် ရှိကိုနှိပ်ပြီးတစ်ပို့ကိုတွေ့ကြပ်
ဖြင့်လွှာည့်ပတ်သွားလာလျက် ပါဝါပုံနိုင်လောင်တော့သည်။

ဘတ်ကေားအောင့်နေကြသောလွှာများ၊ လမ်းအားအသုင်း
ဆိုင်တွင် ထိုင်မာနေကြသောလွှာများ၊ ရော့စော့ရော်နေသောကောင်း
ငယ်၊ နိုးရောင်းနေသူများနှင့်နှစ်စာကျော့စော့သူများ၊ ရောက်လေးတွေ့
တကေလေးတွေကို သံကော့နှင့်အုပ်ပြီး ရှိက်လွှာတို့သူများအတွက်

ထိန်ရောင်းအနေသာသူများ။

ဖလင်ကို တစ်လိပ်သာဆပေါ်မြှုပ်သဖြင့် သူအေနနှင့်
ဘေးကြော်းအရာရွှေချယ်ရာတွင် အကန္ဒအသတ်ရှိနေသည်။

နောက်ထဲတော့ ညျမနပါမာနဲ့တွင် သုတေသနမြှောက်ရွှေကို
ပြည့်သွားသည်။

ငါးကိုက်နဲ့ ထိအမျိုးသာမီအံက်မရာနှင့်ဖလင်လိပ်ကို
အပ်လိုက်သည်။

သူမက ဘာမှုမပြေား၊ ဖလင်ကို ကျော်ကြည့်မည်။
ပြီးလျှင် အပြောင်းပြန်သော်လည်းကောင်။

ဦးနိုဘာလွှင် စာမေးပွဲမှတ်ကို ဘယ်တုန်ကျု ရင်တာနှင့်
ခုံးပြုင့် ပေးသော်ခဲ့ရမှုးပေါ်၊ အသည်သုတေသနရှိကတော့ စာမလိုင်လည်း
သိမ်းမပေါ်၊ အောင်ရှိလည်းနှစ်နှစ်ပြောကြိုက်ပြောကြိုက်မလပ်။

ဒါ မိတ်ပုံသတင်းသာမာအောင်အချင်းမှ ရှိပါမလား၊ သူက
ပြင်းလိုက်ရင် ဒါ နောက်ထပ် ဘယ်လိုပေါ်ပြေားမာရှိးမပေါ်။

ရိုင်နိုး ကံကောင်းသည်ဟု ပြောရှုပေးမသို့။

နောက်သုတေသနရှိက်အကြော်တွင် သူ့ကို သူမတိုက်ထောက်
မိတ်ပုံဆရာအဖြစ် အဂျင်းစိနိုင်ကိုထောက်သည်။

အသည်တော့မှ သိရာသည်ဗျာ သူမသည် ဝရာစာတိပြုပေါ်ရေ
သန်စိန်ဝါးများကို မှတ်တမ်းတင်ပါတ်ပုံသတင်းစောက်ပြစ်သည်။
သူမနှင့်အတူ ပိုင်နိုင်သည် ဝရာဝတီပြစ်တင်လျောက် အထက်အောက်
ရှိနေနိုင်သွားလာ မိတ်ပုံနိုင်ရမလေသည်။

ထို့ကဲ့နဲ့တွင် ရိုင်နိုးသည် ပြစ်ပြင့်အသက်မျှေးရေသာ
လုတေန့်မားများကို ထဲထဲဝင်ဝင် မြှုပ်ထွေချာသည်။ အထူးဆုံး သူတို့၏
ကလေးစောများ၊ ပိုင်နိုင်သည် ကလေးမြတ်ရှိနိုင်တွေ၊ သူ့ကို
ရှိ မြတ်သွားသည်။ အမိုးအကားမလိုပတ်၊ မြှုပ်ရောက် အလုံး
စောက်မရှိ၊ စာစောင်းအသေးအများ၊ ကုသဖို့အလွန် လွှားကြသော

ရောက်လေးတွေဖြင့် တြေ့တြေ့ပြောတော်များ၊ ကောက်လေးများ၊

ထိုအချိန်မှစ၍ ရိုင်နိုးသည် ဘဝတွင် ကိုယ့်တစ်ယောက်
တည်းအတွက်ချော်း အသက်ရှိနိုင်သွားမှု မဖြစ်နိုင်ဘူး သိသွား
သည်။ သူ့မှ သူကျော်းများမျှော်ကလေးတွေအားကြိုး ရှိသည်၊
ထိုကလေးများသည် နယ်အစိုင်အစိုင်ရွှင် ရှိနေသည်။ နယ်အစိုင်ရွှင်မှ
သူ့ကို လုပ်ငန်းနေသော ပဲ့ပေါ်ရသည်။

အယ် ပြင်းတွေ တိုက်ထော်မယ်။

ချင်မှုလေးလိုတွေတ်ခဲ့ ရော်တ်သဲ့။

ရိုင်နိုးကိုအာရုံး တော်ပေါ်လမ်းသိသုံး ပြန်ရောက်လောက်။

ရှုံးကာလုပ်ပေါ်၌ ပြင်းတို့ကောင်အုပ်စိတ်စိုက် မြန်းခဲ့
တွေ့ရှိရာသည်၊ တော်ပေါ်လမ်းတွေက ကျိုးရှုံးသွားထဲ အကျွေး
တွေက ရာဝတီတို့၌ များပြားလေသာကြောင့် တော်ကုပ်ပတ်၌
ကျော်းများတို့တို့၌ ပြင်းတို့သည်။ ကားကျိုးသို့ သို့ချောင်းများ
ဆတ်းနှင့်ပေါ်ရသည်အထဲ လုပ်သွားကြပါကဲ့။ သို့သော် ကား
လမ်းပေါ်မှ ဘေးသို့ တို့ော်ရောင်ပေးလျှော့။

ကားကုပ်အရှိန်လျော့လျက်၊ ခုပြည်းပြည်းသာ ောင်းရဲ
သည်။ ပြင်းတွေက ပယ် ပို့ပို့သည်သည် ရှိနေပါရေးနေသား၏
နောက်ထော့ ကားလမ်းအတိုင်း၊ ရှုံးတွေ့တွေ့သုံး သုံးချောင်းများကို
ချို့သွားကြသည်။

ပြင်းနှစ်ကောင်က တော်ကိုးပါးယောက်သုံး ကပ်ပြုးပြေား
သဖြင့် ထိန်းကောင်ကို ဘဏ်းကားက ကျိုးလွှာ့နှစ်သော်လည်း
ကျွန်းပြင်းတွေက ကားရှုံးမှ တန်းတန်းတို့၏ ပျော်နှစ်
ခဲ့၏။

‘ဟောဝတီ သူတို့ကဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ဘေးကော်ရောင်မေး
တာလဲ’

ချင်းမေးလောက် လွှားကဲ့ ညျဉ်းညျှော်၏။

ဘုရားရန်သို့ လျှပ်ကြည့်လိုက်သည်။

‘သူတို့က ပြောစီးခင်္ခာယ်တဲ့မှ နောက်ပြန်လှည့်မကြည့်
တတ်ဘူး၊ ကားကို အန္တရာယ်အဖြစ် သူတို့သိတယ်၊ ဒါကြောင့်
သူတို့ပြောတယ်။ ခြောက်သုတေသနပြီးမှ အန္တရာယ်ကလွတ်မယ်လို့
သူတို့မိမယာဝက သင်ထားတယ်၊ တော်ထဲမှ သူတို့အန္တရာယ်
က ကျား ဒါမုမဟုတ် ခြေသေးလေး၊ တော်ကောင်တွေလိုက်လို့ ပြောရ
ပြီဆိုရင် သူတို့အနေနဲ့ နောက်မလှည့်တော်ပြီးမျှ၊ မောက်ပြီး တာည်
တည်ပြောရမှာ၊ တည်တည်ပြောနေသူမျှ၊ ကျားက သူလည်ဗုဏ်ကို
မကိုက်နိုင်ဘူး၊ လျှပ်ကြည့်လို့ ဒါမုမဟုတ် တော်လောင်ပြုလို့
လည်ဗုတ်ပေါ်သွားရင် အဲဒီလည်ဗုတ်ကို ကျားက ခုနံပြီးခဲ့လိုက်မှာ
ပေါ့’

‘မော်’

ရှုမှုပြုးနေသာ ပြင်းတွေသည် နောက် တောင်အကျော်၊
ရောက်ထော့ တောင်နဲ့ခါးသို့ ဦးတည်ကိုပေါ်သွားကြသည်။ နောက်ပြီး
တောင်နဲ့ကြပ်းပါမြင့်က သမ်ချက်သစ်ခေါက်များကို စားစွာသည်။
ပြင်းတွေက စိုးပြောပြီး၏၊ ခြေပြန်ကမြင်းတွေထဲ ပိုမိုမင်္ဂလာ
ငုံးချင်နေသည်။ နောက်ပြီး လည်းမွေးတွေက သည်အတိုင်း ရှည်
လှားခွာ ရှိနေသဖြင့် နိုင်ခြားရှင်ရှင်တော်ကားတွေထဲက သာဘဝ
ပြင်းဆိုင်းတွေကို ကြည့်နေရာလိုပို့သည်။

ရွှေကေလေးတွေကို တော်ရှုပြီးတော်စုံ ကျော်လာခဲ့သည်။ ရွှေ
ဆိုပေယ် ကားလမ်းတော်တွေကျော်များသာ အိမ်တွေတော်စီးနေပြီး
အားလုံး ဆယ့်လေးတော်အိမ်သာ ပြန်သည်။ အိမ်က ရွှေကေနှင့်တော်ခံများ၊
ကားလမ်းကို ပေးတော်လျှော် နှိမ်ပြီးလွှေသာ ရွောက်ကြပ်းပါနဲ့တွေ့
ဆောက်ထားသော ခြောက်ရှည်အိမ်များပြစ်သည်။

အိမ်တွေမှ ရွှေလျှောက်ရှည်လို့ဆွေးရှု တွေ့ရသူများ ကေလေး
တွေ့ချည်းပဲ ပြစ်သည်။ တစ်နှစ်ခွဲသားအရွယ်လောက်ကဲပြီး ဆယ့်ရှု

ဆယ့်နှစ်နှစ်သားအထိ အရွယ်ရှု ဆိုက်ရှု၊ တံခါးပိတ်ထားသော
အိမ်များကိုရှေ့တွင် ကေလေးတွေ တန်းခြေးပတ်တတ်ရေးနှင့်ကျေသည်မှာ
ဆင်တူလေးတွေ။

ကေလေးတွေက ကားကို လက်ပြောသည်။ တန့်ဗျာ ဟေး
သန် အော်ဟပ်နှင့်တော်ကြသည်။ ပိုမိုပိုမိုစွေးနွေးနှင့် တိမ်စိမ်စိမ်စွေးနွေး
ရောယ်ကိုအံ့ဖို့ပို့နေသည်။ အမြင့်ပေ ခြောက်ထောင် ပတ်ဝန်ကျင်
တောင်ပေါ်တွင် ကေလေးတို့သည် အဝတ်အဓားမျိုးလင်ပေမယ့် ချမ်း
အေးပုံမေး။

ကေလေးတွေသည် လိမ်ရှေ့ကားလမ်းအဝါး ရပ်နှင့်ကြောင်း
ပြစ်သည်။ သူတို့ကျော်မှာက တစ်လုမ်းနှစ်လုမ်းလုမ်းလိုက်ရှုနှင့်
အဝေးပြောကားလမ်း။

‘ကေလေးတွေအတွက် အန္တရာယ်များတယ်နော်’
ကိုသန်းလင်းကို ပြောဖို့သည်။

‘သူတို့ ဘာမှုမြှင့်ပါဘူး’

‘ကားတွေက သူတို့ ရွှေနာကာနဲ့ ကမ်းကိုလောင်သော အရှင့်
ပြင်းပြင်းနဲ့ ပြတ်သွားနေတာ’

ကိုသန်းလင်းက ပြောရမယ်သည်။

‘သာဘဝကပေးတဲ့ အန္တရာယ်သတိ သူတို့မှာရှိပါတယ်’

ဟုတ်မှာပါ။ ရွှေငယ်ငယ်ကလည်း ပြစ်နား ကမ်းနားမှာ
ပြောပြင်းခဲ့သည်။ ရောန်တဲ့ကေလေးရုပ်လို့ ဟရှိပေး။

အော့ တောင်ပေါ်ကေလေးတွေလည်း သည်အတိုင်းပေါ့။

အိမ်ပိုင်းအိမ်ပိုင်းတွေ့တွင် တူညီသည်က အိမ်အောက် ဝခြား
ကြရှည်လိုင်တွေကြော်မှာ သမ်သာဝင်ဆုံးရှိကိုပျက် စီးပွားရေး စုံ
ထပ်ထားသော ထင်မြုပ်ကြော်မှာ အကျက်ကျက်ကျက် သစ်သားတိုင်းလေး၊
မှားပေါ်လည်ကော်ထားသော အိမ်ပြီး ဝက်ပြီးမှား ပြစ်သည်။

သူတို့အိမ်များသည် လေထဲတွင် လွှာ့လို့ပေါ်ရှုနေသည်ဟုပဲ ဆို

ကြပါး၊ အိမ်ဝေါရာကိုသက်တွင် ကြီးဘေးကျယ်ပြန့်လှသော တိုင်ငွေ၊
တိမ့်လိပ်တန်ဖူးကို တောင်နဲ့ခုံနောက်ခံဖြစ် ဖြင့်ငန့်များည်။

ပေါ်ချဉ်ခြားပြီး

ဘယ်အရာမထိ
အဆုံးကောင်တော့ ရှိခဲ့ပြီကျယ်၊
အမျှောင်ထူး၊
အထိုးတည်းရှိလွှာ
လူတိုင်းကြုံဝတ္ထုရပြီကျယ်။

၃

ဘုရားကယ်တော်မူပါ၊ ဒီဒေါ်ရာကြီးနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
ရွာသိပြန်ဝရာက်ပါ့မလဲ၊ ငြိချင်းဝတ်ပှာ ဘုံးချွှန်တစ်စောက် ဝင်
ထားသောဒဏ်ရာက နာဂုံနဲ့လို မျက်စျည်ကျပ်သောည်။ ငြိုးထောက်
လူမျှတိုင်း တစ်စောင်နာကျင်ကိုကိုခံလျှောက်ရှိသောည်။ ငြိချင်းဝတ်မှ သွေး
တောင် တစိုင်းပို့လိုပေါ်သောည်။

ငွေဝန်းသော်တော်သည် လမ်းကြုံစိုးပေါ် ချင်း ပိန့်ကေးလေး
ကိုအေးပြုလျက် ထော့နဲ့ထော့နဲ့ဖြစ် ရွာရှိရာဇ်တောင်သီးပန်းသီးလို့ ဖြန့်
တော်ဖြုံကြီးစာအနေရလေသည်။

‘ရွာရောက်စိုး လိုသေးလားဟော’

နာကျင်မောဟိုကိုရွာ ပေးမိသည်။

‘နည်းနည်းပါ’

ကလေးမတ်နည်းနည်းကို ယပုံချင်တော့ပါ။ ရွာကိုတောင်
ပြန့်ရောက်စိုး သည်လောက်ခက်ခင်ပေါ်လျှင် ဟားခါးကို ဆက်တွေ့ကိုနိုင်
စိုး ပို့လိုတောင် ဝေးပြီးပေါ်။

တကယ်ဆို အရာအသိနှင့်မှာ ဟာခါးကိုပေါက်နေရမှာ။ အခုံ
တော့ ဟာခါးကို ပုံမှန်ပျော်မြင်လောက်သော အကွာအဝေး
ရောက်ပါလျက် ရွှေဆာကိုစိုးခဲ့က မသေချာ။

ငွေဝန်းသော်ဘာသည် အတိတ်တို့မြတ်တို့ကို ယယ်ကြည်
သော်လည်း စိတ်လဲက စင်ထုတုပြစ်နေရပြီ။

ကမလ္းမြို့က ဖွေကိုလာခါးကမတော့ အဆင်ပြုနေရမှုလို့
ချင်းပြည့်စုပ်ထိုင်သောအခါ အခက်အခဲတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြော
တော့သည်။

ငွေဝန်းတွေးလာစသာကားသည် ဖလမ်းမှ တော်တော်လေး
လွန်ခဲ့သိန်းတွင် ဘီးပေါက်သွား၏၊ ဘီးအပိုက် ဖြူတ်လဲတော်ကာ ဆက်
မောင်းလာလို့မှ ဘယ်လောက်ဖုမ်းကြာသော လေးကျိုးသွား၏။
တော်ပြီ။

ငွေဝန်းသည် ရွှေဆိုကို လေးကျိုးနေသည့်ကားပြင် ဆက်
သွားချို့ စိတ်လေးလဲသွားသည်။ ထို့ကြောင့် ဟာခါးပေါက်ပါ လင်း
ရလင်းမှာ ဇာတ်ခွဲခွဲကိုတွေ့တော့ ရော့ကို ရပ်နားလိုက်သည်။
မှာလိုက်တာ။

မွားလိုနိုဒ်ချာသည် ဇားပြီးပြစ်သည်။ ကားလမ်းပါးမှာပဲ
တည်ရှိသည်။ သည်ကနေ ကားတားမည်။ ဘတ်တိကားပြစ်ပြစ်
ကိုယ်ပိုင်ကားပြစ်ပြစ်၊ စီးပါးသည်ကားမဟုတ်ပျော် တော်ပြီ။

သို့သော် ကံဆိုးချော်တော့ ကားကြောတ်စိုးမှ မလော့။ ဘတ်နဲ့
ကားကတော့ နောက်တစ်ခုနဲ့ နှစ်ကိုမှ ကလေးက ဖွေကိုလာမည်ဟု
ဆိုသည်။ ညာအိုင်ရုပ်လာ၏၊ သုံးလေးနှင့်ခို့ပဲ့၊ ချင်းအဖော် သုံးလေး
ပယာကိုရှုံးအတွက် ဟာခါးသို့ ခြေလျှပ်စေလျာကိုပြီး လိုက်သွားမလော့။

ထို့အသိနှင့် ငွေဝန်းအားရှုံးက ပုံး စိုးနှင့်စိုးတော်ပါးပါး
ဆီးမှာ ဖော်လို့သော သုတေသနပိုင်စည်းတို့တွင် ကုန်ကယ့် စေဆားနေသော
မြို့မြေးသည်သို့တို့ကို ပြင်သွားသည်။ သစ်ခွဲတို့သည် စိတ်ညွှန်ညွှန်
နေသောသူမှာ၊ ခွဲသော်မြင်သော၏၊ ထို့အားရွှေတို့ကို တစ်ပုံပြစ်ပြစ်

ရုပြစ်အောင် ရွှေတို့ကိုချင်သည်။ မှာ်ဝါယပျိုးမီး ကားကြောတ်စိုးမလာ
ငါ ရွှေခိုးမဆက်ပါ။

ကားလမ်းမပေါ်က ရွေးဆိုင်လေးတော်ရုပှာ ခိုးအထောင်အိတ်
ကို ထားခဲ့ပြီး တော်ပါးပန်းအတိုင်း ဆင်သွားလိုက်သည်။

တော်ပါးမှာက ရွှေးဆိုင်လေးတော်ရုပှာ ရှိတာ
မဟုတ်။ မဖြင့်ရသောအားခေါက်ထောင်အောက်တွေ့လည်း ရှိပါလား ဟု
ငါ့နာကိုကျေမှ သိရသည်။

ဒုက္ခရာပြီး ခဲ့မော်ဆစ် တော်လာခဲ့ပြီး တော်ပါးလွှာသွား
လမ်းလေးသို့ရောက်တော့မှ ချင်းမလေးတော်ယောက် အဖော်ရသည်။

ပထမဆုံးအရေးကြော်ကြော်သည်က တော်ပါးပန်းကို ပြန်တော်ပြီး
ရွှေဆိုလိုပြန်ရောက်ပြီး ခုဝါယာရောက်ပြီးသည်က ဟာခါးသို့သွားမည်
ကားကြော်ကို တားဖို့။

အာဂုံး သွေးဖွေကိုသို့အတ်ရာရပြီးမှ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
လမ်းလွှာသို့ရောက်ပါတော့လဲ၊ ပို့ကေလးကလည်း သောသေး ကျေး
ကျေး သူ့ပက် အားပြုလိုက်တော့ ကေလေးမ လိုင်လိုင်သွားသည်။

တော်တော်လမ်းသည် အလွန်သတ်မှတ်၏၊ ပို့ဆရွက်
ထတ်မတွေ့ရတာကြော့မေးသော တော်ကုန်များပေါ်သည် ခြောက်သွားလွန်း
သပြင် အက်ကွဲတော်မာနေသည်။ ဇွဲအကွဲ ပို့ခြုံးအစ ပို့ဆရွက်တတ်
သောသည်ရှာသို့၊ အချို့သောချို့ဖို့ပို့တို့ ညီးစော် ခြောက်သွားရေး
၏၊ မာလာဖုပ်စိုးကတော့ ကျောက်သားမြော်မှာ တစ်ပုံခဲ့း၊ တွယ်
ကုန်လျက် အသက်ရှင်အောင် ထိန်းနေရသလိုရှိသည်။

ငွေဝန်းသည် ကိုယ်သွေးကိုယ်ကြည့်ရင်း၊ မှာဝေလာ၏၊
‘ကျွန်ုပ်မတော့ ပုံးမှာနဲ့တူတယ်’
‘ဓာတ်ပြီးရော’

ချင်းမလေးက ငယ်လိုင်းက ဖြုံးပြုံးသို့ပြုံးကာ ကျော်လွှာသွား
လာသော ပလိုင်းလောက်၏ ကပ္ပါကသို့ပြုံးချို့လိုက်ကာ ငွေဝန်းကို
လိုင်လိုင်းသည်။

ငွေဝန်းသည် တဆတ်ဆတ်တုန်အောင် နှာကျင်နေသော ဝြခြင်ဝဝတ်က ဉာဏ်ကျတော့မည်ဟု သီလိဂ်ရှိနှာပင် အေးစလျှော ပစ်လိဂ်တော့သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်သည် တိုင်တွေဖူးသာပြုံး ဓမ္မာင်လို့ပျော်စီးပွဲလာပြီး အောင်တော့တုန်းက သာယာဆိုင်တော့သာ ထော ဝတော်ရှုခေါင်းသည် ယခုအခါ ဒိတ်ဝါဝါကျေစာရာ၊ မလွတ်ပြောကိုနိုင် တော့သာ တော်တော်အရိုးတစ်နှာအပြုံ ပြောင်းလဲသွားတော့သည်။

‘ဘွဲ့နှစ်မှ အဖော်ရှိ သွားသော်မယ်၊ ဒီနာမှာအောင်နေနေနေ’
‘ကျော်တစ်လိုက်တာ ညီမလေးရမယ်’

ဒိန်ကေလေးသည် ငွေဝန်းကို သစ်ပင်အောက်မှာ ထိုင်ပါ အောင် ကျည်ပေးခဲ့ပြီးမှ တောင်ဇော်အတိုင်း ဝင်သွာက်သွက်တက် သွားသည်။

အုပ်စီးထဲမှာ ကားသံလို့ပြေားလိုက်သည်၊ ကိုယ့်ကိုယ့် ရှိ ကျွန်းဆိုင်ရိုက်စီသည်။ ကားလမ်းအော့မှာသာ ရင်နေနေရင် အော်ကား ရှိ တားလိုက်ရှိပဲ။

သို့သော် အနေတော့ လွန်နဲ့ပြီး သည်နော့မှု ဟာများများထော ဝေပါပြီ။ ဘယ်မှာ တစ်ညာတည်းနှုန်းပြု့။ ဘုရားဘုရား။

ငွေဝန်းသည် မူးဆေလာသောမျက်နှာအရိုက် စောင့်တော့ လိုက်စီးပွဲပြုံးတွေထဲကလို့ ပင်သေးစေးအောက်အဲ ကြု ဝတ္ထုနှစ်သည်အခိုန်တွင် ပင်သေးစေးက ပပျော်လင့်သည်နေရာမှ ရှုတ်တရက်ပေါ်လာပြီး ကယ်တင်သွားသည်အပြုံပျော်အပြုံ လောက မှာ ဘာဖြစ်လို့မရှိတာလဲ။

ဘာဖြစ်လို့လိုတော့ ဇန်နဝါရီက ကအလေးမှာ လူတစ် ယောက်ကို ကျည်းမိုင်တဲ့အခြောကရှုရှုရှုသာမှဲ့ မကုည်းပဲ မျက်နှာ လွှဲခဲ့လို့။

ဒါ ဟောတိန်ပါဘူး။ ဒါဟာ မကုည်းတာပဲရှိတာ။ သူများ ရှိ ဒုက္ခရာက်အောင်လုပ်တာမဟုတ်ဘူး။

သစ်စွဲကြောက်တွေနင်၊ လိုက်သော ပြောသတ်နှုံး

ဒီနှုံးကလေးလား။

ဟင် မြတ်နိုင်ဘူး၊ ဒီလောက်ပြန်ပြန်...

အလန်တွေ့မျက်နှာတွေ့လို့ကြည့်လို့က်သည်။

‘အမွှု’

ငွေဝန်းရရှုတည့်တည်မှာ ဟာမားကြားအပ်စိုးစနေသော အိုင် သလွှာနှင့်တစ်ခု။

‘ဟော ဘာဖြစ်နေလဲ’

ကကာသံပဲပဲ သွေ့ကြောက်။

ငွေဝန်းသည် အွှေရာမျက်နှာ ချက်ချင်းပင်တွေးပါသွားသဖြင့် ကျော်းသံတို့ကို လက်ကောင်းလိုက်စီသည်။ ကျော်းသံတို့မှာ ရဲး ပြောင်ရှိသည်။

ငွေဝန်းကြောကွဲသည် ဆံပင်အုပ်ရည်ရည်နှုန်းပေါ်ကျ သွေ့ကြောက် ပြီးယိုယာသာပေးပေးလို့တစ်ထည်ကို အိုင်ခြေထားသည်။

‘ဘာဖြစ်လဲ၊ ဟာ သွေးတွေ’

ထိုလူက ငွေဝန်းရရှုပဲ မြန်းခန့်လိုက်သွားသည်အခါ ငွေဝန်း ဒိန်ခံချင်ရင်ချင်သွား၏။

‘ပတ်ခဲ့’

ထိုသွေ့က ငွေဝန်းစကားကိုမြှော်သာလိုပင် ငွေဝန်းကြောက် ထောက်ကို တ်ခံချင်ရိုင်လိုက်သည်။ သူ့လက်တွေက စွဲပွဲဖော်တာ လား၊ သူမြောက်တော်ကပဲ အောက်နေတာလား၊ သူမ မသိတော့။

‘အာ ခိုးများ ပို့ဘက်တော်ကြားထဲသွားခဲ့သလား’

ငွေဝန်းမပြု့။

‘အထာလေးလိုင်နေး၊ ကျွန်းတော်ဆေးထည့်ပေးမယ်’

အေး၊ တော်ထဲတော်ထဲ ဘယ်ကအေး အဆင်သုတေသနမှုမှာ လဲ။ ငွေဝန်း မယုံသက်ပြုံး မျက်နှာပောင်တွေ့သွားသည်။

သို့သော် နယ်ခံချင်ရရှုပဲ့မှုနှင့်ကိုယ်ပြုပြစ်၍ တော်က

လိုတော့ ကြောက်ရွှေတုန်လှပါ မနိတော့ပေါ့

သူသည် ကျောမှုပါထားသော ပလိုင်းကိုဖြေစီချလျက် ခြေလှမ်းကျကျဖြင့် စွဲကိုသွားသည်။ တောင်တစ်ဘက်ရွှေနှင့် တောင် အောင်ပင်များအကြားတွင် သူလျှပ်ပြန်စွာ ပျောက်ကွယ်သွားသတော့ပါ ငွေဝန်းအာနားမှာ လွှာတစ်ယယ်ယောက်ရှိနေသည်က စိတ်သာက်သာ ရာရဒေမှန်း သိလိုက်ရသည်။ ဝောထဲတော်ထဲ တစ်ယယ်ယောက်တည်း ဆိုလျှင် စိတ်သာည် သည်လိုပဲ ညိုးမြင်းအွေအလျှော့တော်ပါကလား။

သူထားရှုံးပေါ့သော ပလိုင်းအတွင်းမှာ ပြောင်းဖူးနှင့် ပန်းကိုပါများ၊ ဖရံချောက်လိုအူက်များကို တွေ့လိုက်ရသည်။

နီနီးဟာသည့်ကာသော်ကို တော့လျှော့နေသော်လည်း ကာသော်ကို ဖကြေအပါ လူတွေ့ခြင်းအပေါ်သွေ့ချို့လည်း ဖကြောရှား၊ တစ်နှီးတစ်ချို့တွင် ရုံးရုံးရှုရှုအောင်ပြည်လိုက်သော ရှာက်သံတွေ့ချို့ကိုသာ ကြောရာတော်၊ သစ်ရွှေ့ရေလေဝါယာသံ၊ အောင်ဆီမှ ပြောပြီသံ၊ ကျောက်တွဲ၊ လိုန့်ဆင်းသံ။ အဲ တစ်ယယ်ယောက်တော့ လာနေပြီ။

မိန့်ကေလေးလာ။

မဟုတ်။ ဓာတေတာကရှုံး၊ ဓားဟားမတ်မတ်အလျှောက်လာ သော ထိုလျှော်လက်ထဲတွင် အစိမ်းတော်တော်ကို အူးက်ရှုံး၊ အပင်ပူဇေားတွေ့ ပါလာသည်။

ထိုအပင်ကို ပြင်လိုက်သောအခါ နိုက်ခန်ပင် ပျက်လှုံးတွေ့ ပြောဝေသွားသလား။

အူးက်ပုံစံကို ကြည့်လိုက်ရှုံးနှင့် ဒါ ဘာပင်လဲဟု သိလိုက်ပါ ပြီ။

ချို့တောင်တန်းတန်းအောက်လှုံးမှာ အတိတ်ဟောင်းနှင့် ဘယ်လို့မှ ပလွှာတိန်းတော့ပါလားဟု ကောက်ချက်ချုပ်လိုက်ဖို့သည်။

‘ရှုံး’

သူအသံကောင်း၊ ငွေဝန်းစရှုမှုရှုံးထောက်လိုင်ချလိုက်တ်။ နတ်သော် အောင်ဆီးကော်မူမှု။

သူပဲ ပျက်လှုံးတွေမှာ ပျက်ရည်စတို့ စို့အိုင်လာသဖြင့် ပြင်ကျွေးသည် ဝေဝါသွားလေသည်။

သေချာပါသည်။ ကားတိုးပေါက်ခြင်း၊ လေးကျိုးခြင်း၊ ထို့ကိုဒဏ်ရာရခြင်း၊ နောက်ထပ်ဘာအန္တရာယ်များ၊ ဤရှိုးမလဲး၊ အဲဒါ ပြို့တော်တစ်ခုလား၊ စီရင်ချက်တစ်ခုလား။

ထိုသွေ့က လက်ထဲက အချက်ရိုင်းများကိုခွဲခွဲပြုလိုက် သည်။ ပြီးမျှောက် ငွေဝန်းတ်တော်ရာ၏ ထိုအချက်ရိုင်းအရည်အဖော်များ ပြင့် သိရှုန်ပြင်လိုက်တော့ စိတ်ပြန့်လွှင့်နေရာမှ လင့်ပျော်သွားလေ သည်။ အားနားမင်္ဂလာနိုင်းတော့ပဲ ချက်ချင်းပင် အောင်လိုက်သည်။

‘ပလှုံးနှုံး’

‘ဟာ ခင်ဗျာအားလျောက်အောင်လိုံး’

‘ဒို ဒီအတိုင်းမော်အော်လုပ်ရင် ဖုံးပေါ်အနှီးကိုတွေ့နဲ့ တွေ့ဘာတွေ့ဝင်ကြန့်များပါ၊ ဟင့်အင်း’

လိုသော် သူပဲ နောက်ကျော်သည်။ သူမပဲ၏သွေ့ချို့လို့ နေသာ့အတ်ရာပေါ်သွဲ သူလက်ထဲက အူးက်ရိုင်းပတ်များပို့ကျလာ သည်။

အပေါ်၊ ငွေဝန်းအံကြိုးတော်လျောက် အောင်လိုက်ရိုင်းအောင်ပင် ပို့သွားသည်။

‘အော်’

ပို့ခို့တော်ကြိုးအောင်လျောက်ပြီးဆင်းလာသော ပို့ကေလော် အသံ။

‘အော်’

သူတို့နှစ်ယယ်ကို ချုပ်စားသဖြင့် ပ်ပွဲက်သွာ်က အပြန်အလှန်ပြောကြသည်။ ပြီးမှ ကေလေးမက သူပဲအား ပြောသည်။

‘ရှုံးနှုံးကားဝင်းမှာ တော်ပြီးနော်ထဲ၊ ကားတွေ့ အများ ပြီးပဲ တဲ့။ အဖော် အဲဒါသွားလားမသိဘူး၊ ပတွေ့ခဲ့ဘူး’

‘ရှိုးတယ်ကျယ်’

မိန္ဒကလေးဖော်ပြု ဟူသော အသီကြား သုမ စတ် အာတက်ခွာအသည်။ ဝေါ်ပျောက်အောင် ခြေလျှင်တက်ချင် ကက်ရပါစေတော့၊ သည်မိန္ဒကလေးနှင့်သာဆိုလျှင် အတူလိုက်ပို အာတက်ပါယော်။

ဒင်ရာကို အသေးကြပ်ခြင့်သိမ်းစေနာက် သူလည်ပင်များထဲ
ထားသောချဉ်ဓာတ်ပါးပါးကိုဆွဲဖြတ်ကာ ကြပ်ကြပ်ဝန်ဆောင် ပေး
လိုက်၏။ ထိုနောက်နောက်နောက်မှ ထိုရာမှထပ်ရုံကာ လမ်း၊ လျှောက်ဘာကို
ဘုရားကြည့်ခဲ့သည်။ နောက်ထော့ စိတ်ရက္ခည်နိုင်ထော့ဟန်နှင့်သည်။
တစ်လျှောက်ချုပ်၊ တွန်စုတိချာခြေလျှေားလျှေားနေသော ငွေဝန်းအား ဘာ
မေပြောညာမလျှော့ ကောက်ယူဖွဲ့သိသည်။ ငွေဝန်း မျက်ဝုံပုံစံတွေ ပြော
ဝေသေားလေသည်။

‘ဘာလျှပ်တာလဲ၊ ပလ္လာပ်နဲ့’

‘ଏଣ୍ଡରୋବଲ୍ୟୁଗାର୍ଡିଫିଲ୍ଡ୍ସ’

ପର୍ମାଣୁନୀ

သုတေသနကြောင်းပါဝါရောက်ရန် လမ်းညွှန်စဉ်ဖို့အား တော်
ကြောဘတ်း၊ သစ်ပင်ချုပ်ဖွေအကြား အနည်းဆုံးသယ်စိန်ခန့်ခွဲ
တက်လာရသည်။ တော်ခါးပန်းတံ့သောက်သာက်များက နိုင်းရှိ
ချောက်ကြောင်းပါမြတ်။

အလိုလေး ပြတ်မကျွေးဇူး ဘယ်သူက အာမခံမှာလဲ၊
ငွေဝန်သည် လွှာတစ်ပေါက်၏ ဒုန်အားပေါ်တွင် မိမိအသက်ဂို့
ပုံအောင်ဘားရာသိမှုအဖြစ်ရှိ အလုန် အသယ်လေသည်။

သည်ထက်ပိုမိုတာက ကိုပိုကိုပွဲနှံယော်သူသည် ကိုယ်
ပသိသော သူ၏အယောက်၏တစ်ယောက်ခြေစိန်းပေါင်းတော်။

ଏହାକିମ୍‌ବିନ୍‌ଦୁ ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

‘ଓଡ଼ିଆ ଲୋକପାଦିତାଯ়’

ကမ်းလုပ်အသင့်က သူမအား အတွေးအဆင့်သွယ်
ခိုက်ပြန်ခိုက်သည်အပါ သူမ ရှုပ်နေပါ။

ବାଯିବ୍ୟକ୍ତିଶାସନ

ଓৰিজিনাল

သူ ငွေဝန်ကို ဆိုင်ရော့ ချမှတ်စိုက်သည်။ သူပဲလို့
အောင်တိတ်နှင့် ပွဲညီးအပို့ကို သူ ဖြင့်သွားသည်။ သူမ ရှုပ်ပြုများ
ပထိ ဟု ယူဆလိုက်နိုင်ပါပင် ရွေ့အပိုင်က အဘွားဖြောက် ချင်းကော်
ပြင့် သူကို သူမအကြောင်းပြောစနစ်သည်။ ဟာသို့ ဟုသော စကား
လုံးကို သတိထားလိုက်သည်။

‘ଆଖିବ ଦୋହରିପ୍ରିତ୍ଯେକୁରୁକୁ ଗାଃକୁଣ୍ଡେ ଏକିନିତାଯ’

အတူ တက်လာနဲ့သော ချင်မလောက သူမှား သတင်း
ကောင်းပေသည်။ ဟုတ်တာဖြူ။ တောင်ပြီသည့်နေရာ

‘କୋଣିକାରେ ପାଇଲା ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା’

အေတိရှိရာ၏ သူမ လက်လွမ်းလိုက်သည့်အခါ သူက င် ကြပ်ကြပ်ယင် ဆဲယလိုက်၏။

‘ଲିଙ୍ଗପରିବର୍ତ୍ତନ’

ଲୋକଙ୍କରେ ଯାଏନ୍ତି କୌଣସିବାରେ ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି
ପ୍ରଥମ ଲୋକଙ୍କରେ ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି
ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି
ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି
ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି ଯାଏନ୍ତି

‘ကော်မူသန်ပါး’

ဘန္ဒန္ဒာတည်းသော ချင်းဘာသာစကားဖြင့် သူ့ကို ပြော
လိုက်ပေါ် သူတိုင်တင်တင်အျက်နှာသည် အနည်းငယ်ပြုသွား၏
သူက ရှုမှ ပြောလုပ်းကြေားဖြင့် ခင်သွက်သွက်လုပ်းသွား
သူတို့တဲ့ ဒေဝန်က ဒဏ်ရာရေသာမြှောင်ထာက်ကို ဆတတဖြင့်
လိုအပ္ပါတ် နောက်မှ အေးတွေးစွာလိုက်ပါသွားခဲ့သည်။

တိုင်းချည်းကြီး

ဒီ လော်စိုင်း
ပျော်စိုက်ခြင်းနှင့်မှန်လိုင်းတို့ကို
သင်ကျေပထားနိုင်ရသည့်မှာ
မည်သည်အငွောင်းကြောင့်များပါနည်း။

၄

ကားတန်းကြီးက အရည်ကြီး။

တောင်အကျော်သည်ဘက်ခြမ်းတွင် ဓမ္မဆင့်နောက်သင့်
ရိုင်နေသော ကားအလေးကို ပြင်စေရသည်။ ဉာဘက်တွင် အနက်
ရောင် သောင်ကြီးသည် တဖျော်တင်ခံ ပြင့်ဟားလှသည်။ သောင်
စောင်းဖုံးအနက်ရောင် ကျောက်သားကျောက်စွာ အပိုင်းပိုင်းအစေ
တို့သည် ပို့ချေ တောင်ကျော်ပြင့် ထိုး လိမ့်ဆင်ပြီးခဲ့ဟန်ဖြင့် စီး
ကြောင်းရှုံး၊ ထိုကျော်လျက်ရှိသည်။ ဘယ်ဘက်မှားတော့ ချွေးကျွေးမှု
ပိတ်ပေါင်းလေးများတို့ လွန်သည့်အပါ ကျယ်လွန်သည့် ချောက်ကိုး
ပါးကြီး၊ တိမ်တို့သည် ချောက်ကိုးပါးတွင် ပါးလွှာကျယ်ပြန့်စွာ
လွန်များလျက်ရှိသည်။

သည်ဘက်အစွန်ဆုံးများရပ်နေသောကားသည် ကုန်ကား
ကြိုးပြစ်သည်။ သူရှုံးမှာက ပင်ကားဖြူစေးတစ်စီ။ ပင်ကားတို့ရှုံး
မှာက လင်းရှုံးမှာအစိမ်းရောင်။ ရှုံးခုံးကောကားကတော့ ပစ်ကပ်ကား
တစ်စီ။

ဘယ်ကားကို အကြေအညီတောင်းရပါ။
ခြေထောက်မှ ဒဏ်ရာဆည်တစ်စင်းကိုကိုနေလဲ။ ခြေချို့
တစ်ကို ဓမ္မာနားတော်သော ချုပ်ပါက တစ်ကြိုးကြောင်းသေားကြောင့်
ထင်ပါပဲ။

'ဒီမှာဝိုင်းစု ကျွန်ုတ်သွားခြောယေယာ'
ချို့က ခိုးအောင်အိတ်ကို တောင်ခြော့ချက် ရွှေသက်
ထွက်သွားသည်။

တယ်လည်း သဘောကောင်းလိုက်ပါလာ။

တောင်ကတော်တော်ပြို့သာလားမင်း၊ အေးလိုက်သမှ ဒိုက်
ဒိုက်တွန်ပတ်ဝါပါလား၊ ပတ်နံးကျိုးတစ်ခုထဲး ဖြေစွာသော ခြော့စွာ၊
တို့ပြု့ ပိတ်ဆီးလှပါးပါးပြို့သည်။ အတွက်အကားမရှိသော တောင်နှင့်
ဟင်းဝင်းပြု့ပို့ လေသည် တိုင်းစုံနဲ့ ခွဲည့်စွာ တိုက်ခတ်လေသည်။

တောင်နဲ့ရှုံးနှင့်ကောင်းပါးခြားအကြေား လမ်းလုပ်ထားသော
ခြေပြုက ကျဉ်းကျဉ်းလေသား၊ ကာနံးမီး ရှေ့ပို့ရသည်လို့
မယ့်ချို့စေရမှာပဲ့၊ အေးသို့နည်းနည်းတို့လိုက်လျှင် လမ်းပွဲကာ ရွှေ့ကိုထဲ
ကျွေားထော့သည်။ ခြေပြုကလည်း မို့ရှာထားသလို
ပဲ့ စိုးစွဲတော့ခြေပြု့ပို့ ပျော်ပါကာ ချက်ချင်ယင် ပြုကျော်တွေ့မလို
ထင်ရေသည်။ ဘယ်ပြု့နိုင်းဟပဲ့၊ တောင်စောင်းက အချိန်ပေးပဲ့၏
သွားနိုင်တဲ့ပဲ့။

ငွေဝန်းသည် ကျောက်တို့တော်စုံပေါ်တွင် ထိုင်ချုပ်လို့
ပတ်တော်ကို ဖြော်လိုက်သည်။ ခြေထောက်နှင့်ပတ်တော်ကိုက မျှေား သူ့ပါ
က အကြိုးကြိုး။

ဟင် အဗုံ ကြည့်ပါသည်။ သူ့ပါက နိုးအနီးရောင်ဗျာ
ရွှေ့တော်ပဲ့ ညီ့နီ့နီ့ပြု့စုံနေပါကလား၊ ပဝါအာနား ချုပ်သွားတွေ့ဆိုလျှင်
မေဝတော်မဲ့နေသည်။ သွားပါပြီ့၊ သစ်ရွှေ့ကုစုံကြောင့် မော်လိုင်ရောဂါ
မဝင်တဲ့ သူ့ပါကချော်ကြောင့် ပေါ်လိုင်ရောဂါဝင်တော့မှာပဲ့၊ သို့သော်
မတတ်နိုင်း၊ ကိုယ့်မှာက အေးသွားမှု ပပါလာဘဲ့၊ သွားတို့

အောင် စည်းနာင်ပေးသူတို့ပဲ့ ကျော်တ်ရပါမည်။

ပတ်တို့ပြု့စည်းပြု့တော့ ရွှေ့လမ်းပေါ်က ပြုကြုံကို ဂိုလ်
ထင်တော်ကြည့်ပါသွားသည်။

ကားသွားလို့ထင်စုံယ်လို့မဲ့ ဖုန်းတော့သား။ တောင်ချို့ခြေပြု့
တစ်ခုလဲး ကြီးမားလှုသောကျောက်တို့ကျောက်ပဲ့များပြု့ အပုံလိုက်
ပြု့နေသည်။ ရှားယောက်လောက်လိုင်းဝန်းကား ကျောက်တို့များ
ကို မ ရွှေ့နေကြသည်။ ကျောက်တို့ကြို့တော်စုံက ကြီးမားလှုသပြု့
လှလေးယောက်တော်ကို မ ရတဲ့။

ကျောက်တို့တွေ့ကို သူတို့အင်နှင့်အားဇား မပြီး၊ ရွှေ့ကိုလဲ
ပစ်ချေနရပုံကို ကြည့်ရတာ ထော်တော် အွန်ရာယ်ကြိုးသည်ဟု စနှုန်း
ပါသည်။ ကျောက်တို့လိုက်မလော်ပဲ့၊ ရွှေ့က ယို့ယိုင်ပြီး၊ လော့သွား
နိုင်သည်။ သာမန်လမ်းတစ်ခုရှာ ယို့ယိုင်ပဲ့ကျေား ဘာ့မှ မို့နိုင်စေရ
မရှိ။ ခြော်တို့ရရှိသို့ပြု့စုံသော ရွှေ့ကောင်းပါးတစ်ခုတွင်တော့
သတ်မှတ်လောက်လွှာတဲ့ လော့လို့ပြု့စုံ၊ ပတ်းတော် အောက်တာကို ရွှေ့ကို
ထဲသို့ လို့ကျေားလျှင်၊ ရောက်ပြီး ကျောက်တို့ကိုပစ်ချေရင်း၊ အရှိန်
လွန်လျှက် လွှာပါ ပါသွားလို့လျှော်း။

ကုန်ကားရရှိချို့တွင်တို့နေသော ပို့မတ်တော်ယောက်က
ငွေဝန်းကြို့ပြု့တော့ ကားလော်က ဆင်းလာသည်။ သူမ ဝတ်ဖုံးစုံက
ပေါ်နိုင်း၊ ပါ့ကြိုးပါတို့နီ့နီ့ရောင် အထက်အောက်ဆင်တဲ့ ထင်တော်
သည်။ ခြော်ပို့နိုင်ပါး၊ အပြု့စေရန်လိုက်ရှိစာသွားသည်။ ပြန်မာနှင့်တဲ့
သည်။ ကုန်သည်ပြု့လို့မဲ့မည်။

'လမ်းတွေက ဆိုးတယ်'

သူ့ပါက ခါ့ပြု့၊ ပြု့ပြု့၊ ငွေဝန်းပြု့၊ ပြု့လို့ကိုသည်။

'တစ်ခါတင်ပဲ့လို့ ကားသွားလို့မရလို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဖို့ဘက်
ဒီဘက် ကားချို့း လဲပြော်းစီးရတယ်'

'လွှေ့တော့ လမ်းအေးသွာ်လို့ရတယ်ပေါ့နော်'

မြန်မေရသာ ကျောက်တုံးပြီးကတော့ ထောင်ကင်ပါးယူ
အနဲ့ထိ ခြေချွေရာနေရာပင် ဖြောင်ရာလာက်အောင် ကြီးမားပိတ်ဆို
နေပါသည်။

‘ရွတ်စွာတိကျော်ကျွေတော့ ဘယ်ဟုတ်ပဲ။ ဘရားဘ
ပြီး ထွောက်ခုတာပဲ့၊ မြှော်းကလည်း ဒ္ဓာရေတွေခြောင့် ပျော်
နေတား၊ ဂိုပိုအလွန်ကျုပ် ပဲဖွေကိုသွားရှင်းလည်း ဂိုပိုကိုပဲ့’

ခြောပြီးအသျိုးသပ်က ရယ်ယောသည်။

လုံခြုံသောက်ရှင်စုံ ကျောက်တုံးကြီးတုံးကို ညာသံ
ပေါက်ကို ပစ်ချေရိုက်သည်။ ကျောက်တုံးကြီး ချောက်ထဲသို့လိုပဲ့ထိုး
ကျွေားတာ အရိုန်ပြင်းသဖြင့် မြှော်းတုံးခုလုံးသိန့်ခုန့်ခုန့်
တို့သွားလေသည်။

‘တစ်ခါတုန်းက အဲဒီလို ဟိုဘက်နီဘက်ကျေးမှုပဲ့၊ ကောင်
ထောင်ယောက် ချောက်ထဲ ပြုတိကျေားမှုးတယ်’

ဂိန်းမက ရှင်ရှင်စာတ်ကားတစ်ခုအကြောင်း ပြန်ဝော
အနေလို ပတ္တုခြောမျှန်ပြုံးပြောပဲ့၊ ငွေဝန်ရှင်တဲ့ပဲ့ တို့တော်မှုနှင့်လှုံး
ကာ မျှော်နှုံးပြုံးပျော်သွားသည်။

ဟင့်အင်း

အဲသည်အဖြစ်မျှော်ကို မကြားချင်ပါး သို့သော်

‘ဘာဖြစ်သွားလဲဟာ’

‘သေသွားမှာပဲ့၊ ဂွော်မတို့ သူကို မြင်တောင်မြှင်ရတော့
ဘူးလေး’

ငွေဝန်းတို့လောက်ချားတွေ အေးကော်လာခဲ့သည်။
‘သူကို ပြန်ရှာမြှုပ်နှံးကြသွားလား’

အပျိုးသပ်က သူများ ဘနာကရုဏာအကြည်ပြုံး ကြည့်

သည်။

‘ဘယ်လိုလုပ်ရှားပဲ့၊ အသုတေသနရှိတဲ့ချောက်ထဲ ဘယ်

လို ဆင်းမလဲ၊ ကြိုးနဲ့တွေ်ဆင်းနိုင်တော် ကြိုးအရွှေ့က ပီးမျှသဟတ်
ဘူး။ ဒိုတော်တွေက ပေါ်ခြားကောင် ခုနှစ်ထောင်မြှင့်တယ်လဲ’

ဒါပေမဲ့ လုတော်ယောက်အသက်ဟာ ကျော်တဲ့ လွှေတွေက
ပေါ်ခြားကောင်အပြု့ကို ကြိုးများဆင်းကြည်ရောက်အောင် မတန်
ဘူးလား။

နုလုံသားထဲမှာ မျှော်ကြပ်နေသည်။

ချောက်ကပ်ပါးသိမ့်မှ မျှော်နှာလွှာလိုက်သည်။ ကျောက်တုံး
ပုံကြီးသိသိပြုံးသည်။

ဘတ္တု စိုင်ယမ္မာ်ကြိုးမားနေသာ ကျောက်တုံးကြီးသည် ရုံး
စာပွဲတော်လုံးစာမေးလာက်ကြိုးအဲ့ လွှေတွေ ပလိုပနိုင်သဖြင့် သုတေ
ကြီးတော်ရှုပြင့် ကုတ်သဖွယ်အသုံးပြုကာ ကော်နေကြသည်။

ဘရားရော် အဲသည်လောက်ကြိုးများသာ ကျောက်တုံးကြီး
တစ်ခုသာ ကိုယ်ပေါ်သို့ ပြုတိကျော်လဲခဲ့လျှင်။

အတွေ့ဖြင့်ပင် လန့်သွားသဖြင့် စိတ်အားရှုံးကို ဒစ် ဧရာက်
ဖျက်ပစ်လိုက်ရပါသည်။

မျှော်လုံးကို တစ်ဘက်သိန့်လွှာလိုက်တော်လည်း တော်နှင့်
အဖြင့်ကြီးသည် ပီပိုတို့အပေါ်မှာ အုပ်စိုးစေသည်။ ပဲနှင်းသော
ကျောက်လွှာအထပ်လေးတွေလေတိုက်စားပိုးတို့ကိုစားသေဖြင့် ပြီ
အက် ကွဲပြကကာ ကျောက်မွှုန်သေးသေးလေးပျော်လည်း ဖြစ်ပေါ်
နေ့ဟန်တူသည်။ နဲ့မှု သဲမှုန်တွေဆင်းသလို ကျောက်ခဲ့ ကျောက်
လွှာသေးသေးလေးတွေ တစ်ချောက်တစ်ချောက် ထွောကျေလို့ဆင်း နေ
သည်ကို သတိထားပါသည်။

‘ခင်ဗျာ၊ ကဲ့ကောင်းတယ်’

အေးစောကျော်း ငွေဝန်းသိသို့ ပြန်ဝောက်လာသည်။

‘ကားတစ်ခါးက ဒေါ်သွားယော်တဲ့’

‘ခြော့’

သူမ ဝါးသာသွားပါသည်။ ဘုရားမတာပဲ၊
ဟေးခန့်အောက်ဟစ်လိုက်သည်အသကို ကြားလိုက်ရန်။ ထို
ဖိုပြီးသွားသွုတိတ်အသံပြစ်သည်။
ရသွားပြန့်ဖူးတဲ့ယဲ။
လူဝတ္ထာက်သို့ထွေည်ကြည့်လိုက်သည်။
သူတို့သည် နောက်ခုံးအတာအသေးပြစ်နေသော အကြောင်း
ကျောက်တဲ့ကြော်ကို ဓော်ကိုလို့ တွန်းသွေ့လိုက်နိုင်ခဲ့ပြီ။
‘ဆ ဟိုမှ ဟိုကား’
သည်ဘက်သို့ ပြန်ဝေးလာနေသွေးများကို ပြင်ရသည်။
နေစမ်းပြီး၊ တိရှိတဲ့အမြှေ့ဖူးလွှဲကို ငွေဝန်းပြင်ဖူးပါသည်။
သူကလည်း ချောက်က်းပါးခွဲနဲ့ ကျောက်တဲ့ဆပ်မှာ ထင်ထင်ရှား
ရှားကြီး ထိုင်နေသော ငွေဝန်းကို ပြင်သွားသည်။ မျှကိုလုံးချင်း ဆုံး
လိုက်လျှင်ပင် ထိုသွေ့ကို မှတ်စီသွားသည်။
ဘုရား
ငွေဝန်းကို ကားကြော်ခေါ်တင်မည်လိုတဲ့ ဘူလား၊
ပီမီရောက်နေသောဝတ္ထာင်ကြီးတင်ခုပုံးအက်ကွဲကာ ငွေ
ဝန်းကို စုံပျော်သွားရန်တော် သည်လောက် စိတ်ညွှန်သွားမှာယဟုတ်။
ငွေဝန်းဝတ္ထား နေရာကနေ ပျော်ကျော်သွားလိုက်ချင်တာပဲ။
‘ကြေား ဘယ်သွားလို့ အစ်မပါလား’
ခိုးတို့ရှာနေလိုက်တို့တဲ့လုံး...
သွေးမျက်နှာတွင် အပြောကို ပြင်လိုက်ရသည်။ ထိုအပြေားကြား
ငွေဝန်းရင်တစ်ခုရဲ့ ပုံပြင်းလောင်ပြုက်ဝါးသည်။ ဒါ အထက်ဆီးအပြေား
မဟုတ်လား။
‘အစ်မ ခုလိုက်သီးကို ပော်ရောက်သေးတာလား’
သူမ ပေါ်။
‘အလ်ရှာရတယ်ဆုံး ဘယ်လို့ဖြစ်တယဲ့’

သူ အသက် အကောင်းပါတ်ကြားနဲ့ အနည်းငယ်ကုန်နောင်း။
အသေသာမက တစ်ကိုယ်လုံးလည်း နိုင်ခိုင်တုန်းနေသည်။
ငွေဝန်းသည် ပုံမှန်လာသောအဖွဲ့နှင့်နာကို တစ်ဘက်လွှာလိုက်
၏။
‘ထောင်းချောက်ကို တက်နိုင်းတာမျှ’
ချင်းက သူမကိုယ်စား ပြောလိုက်သည်။
‘လာဝလ အစ်မ ဒီနေရာက သိပ်အောင်တယ်။ လာ ကာအဲ
ကိုလား အစ်မ ဘာပစ္စည်းငွေ သယ်စေရာပါလဲ’
သူက ပုံကြောသောခိုက် ငွေဝန်းကြေားကြုံဖြင့် ထိုကိုခွဲ့ကို
ပြင်းပေါ်ထားရတာမဟုတ်သလိုပင် အိုငြားပျော်ခပြာသည်။
ငွေဝန်း သူနှင့်ဟလိုက်လို့၊ ဘယ်လို့မှလိုက်လို့မဖြစ်း
သို့အောင်...
‘အစ်မ အလ်ရှာကို ဆေးထည့်ပြီးသားလား။ ကျွန်ုင်တော့မှာ
အသေသာတွေ့ပါလာတယ်။ လာထည့်ရေအောင်း၊ ဂိုသန်းလင်းရေ ဒါ
အစ်မကို ကျွန်ုင်တော်တို့အေးထည့်ပေးရအောင်ကျွန်ုင်ပြီး’
‘နေပါဝေးကျော်များ ကျော်တင်ပါတယ်း ဂိုလ်ဟားခါးအရာကို
ရင် ဆေးနော်တစ်ခုခုမှာ ဘွားပြုမှာပါ’
မျက်နှာထားခေါ်တည်တည်ဖြင့် ပြောပြီးရောက် ထိုင်ရာမှ
ဂိုလိုက်မာန်ပါထရာဇ်လိုက်သည်။
‘ဒီဇွားမှ ညာအိုင်လည်း ပြစ်တာပဲ့၊ သူကားနှင့်ဝတ္ထား မလိုက်
နိုင်း’
ထိုအို့နှင့်တွင် ခြေချင်းဝတ်မှာ သွေးပြင်းစွဲစေသည်ကို ပြင်
လိုက်ရှိ၍ ရင်ထဲကမှာရောက်ရောက်ပြစ်သွားလေသည်။
ခါတ်ပုံဆရာကာ ကျော်ကတန်း ဝင်တွေ့လိုက်တော့မှ သူမ
နည်းစည်းယိုင်သွားခဲ့သည်ကို သတိပြုလိုက်မိသည်။
‘အစ်မ အလ်ရှာက သွေးတွေ့က်နေတယ်’

ကယ်တယ်ရင် ချင်းကို အားကိုးတဲ့ လိုက်ရှုစွာသံလုပ်း
မေတ္တာနတော့၊ ဘယ်အခိုန်က လှစ်ဆို ပျောက်သွားပုန်းမသိ။

သူမ စိတ်ဖုန့်ဗျာကာ ပုဂ္ဂိုဇ်သော ခြေလှမ်းများပြင် လိုက်
သွားရသည်။

ကားပေါ်မှာပတိုင်မီ ဝါတ်ပုံထရာက အေးသောတွာကို
ထုတ်သည်။ ငွေဝန်းကျင်ရာကို ရေသနပုလင်းထက်ခြဲ့၍ အေး
ကြောသည်။ အစိမ်းဖတ်များကို ပြောင့် တော်တော်စက်ခက်ခဲ့ အေး
ချုပ်လေသည်။ အောက်ရှာသည်။ ကိုရှုပြု၍ အနားပြီးမည်။ ရတ်ပြု
နေသည်။

'အစိမ ဘာရွှေကိုစွဲနဲ့သို့ပါတယာလ'

'အဲဒါလာ ပသိပါဘုရား တော်လကအခွဲကိုစွဲ၊ တော်လက
ခုင်းက ရှုပြုးသို့ပေးလိုက်တာ၊ သူလည်းသွားတို့သောက်ပေါ့'

'နှစ်အဆောင်မှန်းဟု သူပဲ ပေါ်ပြုမို့၊

'အစိမကားက ဘယ်ရောက်ငန်လို့လ'

'ကားက လေကျိုးသွားတာနဲ့ အမေ့...'

ရှုတ်တရကို အေးခြုံတစ်ရာနှင့်စလာင်းထည့်လိုက်သွားပြု၍
ငွေဝန်းမှာ ဘယ်နိုင်အောင်နာကျုံးပို့ရှု့ရာကာ ရွှေတိုးနှစ်ယာင်အော်
မီးတော့သည်။

'ချို့၊ လောင်းဆယ် ပတ်ဝန်းနှုပ် စည်းထားလိုက်ပယ်၊
ပိုးပေါင်းစလာက်သွားထင်တာပဲ၊ အေးခန့်ရောက်ပဲ အေးထိုးပေါ့။ ကျွန်း
တော်မှာ ကာကွယ်အေးနည်းနည်းတော့ ပါတယ်၊ လိုရင်သုံးပါ'

ငွေဝန်းသောတော်တစ်ယာက် ကျော်ရှုံးတင်နှုံး ပျက်ရှာ အုံ
ရထုံးအေးလှုတစ်ယာက်ကို ကျော်ရှုံးတင်လိုက်ရတော့သည်။

ထပ်းပျောက်သွားတဲ့အတွက်
ရောက်တဲ့နေရာများ
ပါရို့စုံခဲ့...

အော်ရာရွှေဘာသူကို ဂျိုလ်ကားပေါ်တင်ပေးလိုက်ပြီးနောက်
ထျော်ဗုံးအုပ်ထန်သည် တော်ရှိုးအဝိုင်း ပို့ဆောင်သွားပြန်တက်ခဲ့၏။

သူပဲလိုင်းချေထားခဲ့ရာနေရာရောက်တော့ ပလိုင်းအပြင်
သာစွေပင်တစ်ပင်ကိုပါ ငွေလိုက်ရာသည်။ ဒါ ဟိုပိုမ်းကျိုးသွားခဲ့တော့
သူသည် သာစွေပင်ကို ပလိုင်းထဲကောက်တည့်လိုက်သည်။ ပြီးနောက်
အောင်ရွှေကိုလိုရှာပျုံးစွဲလို့ တက်လာခဲ့သည်။

ထောင်ရွှေကိုသည် ယုန်စာသည့် အကောင်ငယ်လေးတွေ
အတွက် ပြစ်သည်။ သစ်ရွှေကိုခြောက်စွဲနှင့်ပုံးပြီး သောသေသာ
သပ်လှစ်ထားခဲ့ပြင်ပြစ်သည်။ လိုထောင်ရွှေကိုကိုမဲ လိုက်ဆိုက်
မြှောက်မြှောက်နှင့်မြို့သွားသွားမှုမှာ တော်တော်ကဲလိုပါသည်။

သျော်အုပ်ထန်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်လိုပဲထန်းချုပ်
ထိန်းချုပ် ပရာ အမဲလိုက်သည့်ဝါသနာကို ဖွေ့နှုန်းလိုပါ၏။

သူပဲထဲမဲ့အေးတစ်ကောင်ပစ်လိုက်နိုင်သောနေ့က စဲးစဲး
ချက်ကို သူဘဝတွင် ဘယ်စတွေ့မှုမဲ့နိုင်တော့မှာမဟုတ်။

သူပထပ်ဆုံးအမဲသည် ပြောင်တစ်ကောင်ဖြစ်သည်။ သူတို့ အစ်ရတွင် သူတစ်ယောက်သာလှုလာများပြောက်သောသည် လှင့်လော် ကျွန်ုသည်လှုတွေမှာ ယောကျားကြိုတွေဖြစ်လျက် အမဲကောင် ပေါင်းများစွာခဲ့ပြီ။ အဖော်လျှင် သူမေတ်သွေအဲက ကျော်တစ်ကောင်ပင်ရှုံးဖူးသည်။ ထိုကျားအရေချွေကို အိမ်အညွှန်စွာတွင်ခေါ်သား ခဲ့တဲ့၊ အဖော်သွေအဲက ထိုကျားအရေချွေကို သူတန်စိုးသားစွာဖြင့် သိမ်းခံတွင် အရှုံးပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုကျားအရေချွေမှာ မရတ်ပြု ပက်တိုးကောင်အထည်မပျက် သောသိလွှာန်းသာဖြင့် ပြင်ဆွဲတိုင် သဘောကျွော်သည်။ ထိုအရေချွေကို ဝယ်လို့သူတွေအများကြီးလာတဲ့၊ သူမရောင်းနိုင်ပါ၊ အဖော်အပွဲအနိမ်ဖြစ်သည်။

အဖော်သွေအဲအဲ အဖော်အတွက် သူ ဆို ဟုဆို သော ကျောက်တိုင်ခဲ့ တည်သောက်ပေးခဲ့သည်။ အဖော်ကျောက် တိုင်ခဲ့အောက်ပို့ပေါ်ကျောက်ပြားတွင် ချင်သောသာ အောင်တိုးသာသာတို့ဖြင့် အဖော်တိုးပို့ပို့များကို သူ ဖော်ထုတ်ရော်သားခဲ့သည်တွင် ကျား တစ်ကောင်နှင့် ပြောင်သုံးကောင်ပါဝင်သည့်မှာ ရှင်ယူဆရာတ်၊ ပိုင်နှင့် ဆတ်တို့ကိုတော့ ထည့်ရော်စရာပင်မထိုတော့ပေး၊ သား ထွေးအုံ ထန်ရှင့်သေး၊ ဆုံးကျွဲလျှော့ တို့ဖော်။

သူပထပ်ဆုံးသာ အော်မှာ ပြောင်ကြီးတစ်ကောင်ဖြစ်သော ကြောင့် သူသည် အမဲလိုက်ခြင်းကို အနှစ်နှစ်ဆယ်လုံးလုံး ရှင်ခုနှင့် ခဲ့သည်။ သည်တုန်းက သူအသက်ဘွဲ့နှစ်၊ လှပျိုပေါက်အရွယ်ပုံ ရှိသေးသည်။ လှဲကို ပိုင်တန်းကိုရှေ့ခဲ့ရသည့်အခွဲပါ။ သို့သော သေနတ်ကိုတော့ သူ ပိုင်နှင့်ကျွဲပြုပြီ။

အဲသည်တုန်းက သူတို့အိမ်တွင် ဝင်းသောစရာနှစ်ခုဖြစ်ခဲ့တဲ့၊ ပထားတစ်ခုက သူက ပြောင်တစ်ကောင်ပစ်လိုက်နိုင်သည်။ ပြောင်က တယ်လောက် ကြီးသလဲဆိုလျှင် အသားကို တစ်ဗျာလုံးအားလုံးကိုနှင့်၊ ဒုတိယတစ်ခုက အပော် သူအတွက် ညီမေတ်တစ်ယောက်

ရှားရှာပါပါး မွေးပေးခဲ့သည်။ ထိုညီမေတ်တစ်ယောက် ညီမေတ်အင့်သူ ဆယ့်ပါးနှစ်ကျွေးမှုသည်။ ညီမေတ်များတိုင်ခင်က အမေသည်ယောကျားမေတ်တစ်ယောက်၊ ပိုမ်းကေလေးတစ်ယောက် ပွဲသေးသော်လည်း အဖတ်ပတ်ဖော်ပေး၊ ညီမေတ်တစ်ယောက် ကိုပို့ပို့သော အပော်များတိုင်ဖြစ်နေပါလျက် အဖော် နှစ်မော်ပြီးနှစ်ကို ပုံဖော်ပေးခဲ့သည်။ နောက်ထပ်တစ်ယောက် ထုပ်မဆုံးပါရရွင်နဲ့ ဟု အဖော် အော်အယော်ချော်ခဲ့တဲ့၊ သူမပို့ပို့နေသည်။

ထွေးအုံတန်သည် သည်ကန္တ ညီမေတ်တစ်ယောက် ယုန်သာဖြင့် ညာစေကျွေးမှုမလား၊ ဟု မျှော်လင့်ထားခဲ့တဲ့၊ အရာတော့ တစ်ရာတည်း သောဓာတ်ခေါ်ရောက်ကို ယုန်ကမန်းပဲ့ လွှဲကန်းနဲ့ပြီ။

အော် တော်တော်နာကျွဲမှာပဲ့၊

အမျိုးသမီးလေး၏ပြောတော်နှင့် သွေးတို့ကို ယခုတိုင် သူ ပြင်းပောင်နေဆဲ။ သူမှာအပြုံးပို့ပို့သူ့ဟဲ ဘယ်လိုပဲစိတ်ကိုပြောသိမှု ကြည့်ပေမယ့်မရ၊ ထိုဒဏ်ရာသည် သူဓာတ်ခေါ်ရောက်ကိုတက်နှင့်မီ လိုရတာ။

ဒီပို့မှုကလည်း ဆိုက်ဆိုက်ပြုကိုပြုက် သူဓာတ်ခေါ်ရောက်ရှိ ရာကိုပဲ လာရာသလား၊ အတ်ရာဝကြာင့် တစ်ခုရုပ်ဖွဲ့ ပို့ပို့မှာ အပြုံးပြု့လွှဲမည်။

ထိုအတွေ့ဖြင့် သူသည်အပြန်အပို့တစ်ကောင်လျှောက်လုံး မိတ်ပသက်မသာဖြစ်နေသည်။

ပါးစွဲနဲ့သို့မဟုတ်ဘူး၊ အိမ်ပြန်ရောက်သည်။

သူတို့အိမ်သည် ဘာမီးပြုအင် ပျာတ်ရန်ရွှေတွင် ရှိသည်။ သူတို့အိမ်တိုင် ဇွဲ့ခုတ်သေးသော ထင်းရုံးသောသစ်တို့သည် ဝင်းပါကာ တောာက်ပ ရန်။ အိမ်ကပြင်သည် အများလို ပါးကြမ်းခေါ် မဟုတ်၊ သို့ခုတို့ သစ်တို့သစ်ခေါ်လည်းမဟုတ်၊ ညီညာသော သစ်မာရို့ရွှေ့လျက်

နောက်လီခိုင်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ တောင်ကိုပါးယံ့တွင် ပေးတင် လျက် အောက်ထားသောလီခိုင်သည် လေထဲတွင်လွင့်မျှပြီး တိုင်တွေ ကုစိုင်းရုံလျက်ရှိလေသည်။

ယုန်သားမဂ္ဂပေးယုံ ကြိုက်သားတော့ရရှိသည်။ ပါးမွှေးလျက် ကြိုက်ကြီးကို တို့ဖြင့်ကိုလိုက်သည်။ ထမင်းက နံနက်တုန်းက ချုပ်ထားခဲ့ပြီးသား၊ ပြောင်းပါးစွဲကြိုက်ထားပြီးခေါ်ထားသော ဖုန်းများပေးသို့ကောင်းခဲ့ကြောင်း ငရှင်သီးမြို့ကောင်သားသေားထောင်းကောင်းခဲ့ကြောင်း ပျော်ကြိုင်နေသောကြိုက်သားကောင်ကောင်းခဲ့ကြောင်း။

ညာစာချက်ပြုပြီးသွားသီးနှံတွင် သူသည် ထင်ရှုံးသီးတိုင် ကို တွေ့နေလိုက်သည်။ သူကိုယ်ဝိုင်ရွေ့ခုတ်ထားသော ထင်ရှုံးသား အနှစ်တို့သည် အလိုပြုပြီးကျော်ပြီးပြုပြင်လက်ခန်သည်။ ပါးတွော်ပြီးတော့ သူ ငါးပိုင်ရည်အိုးထဲမှုပိုင်ရည်အနေသို့ပြီးသည်။ အငောက်တို့ကြိုင်သားကောင်းပါးယောက်ပေးယုံကြိုင်နေသည်။ အငောက်တို့ကြိုင်သားကောင်းပါးယောက်ပေးယုံကြိုင်နေသည်။

သူတစ်ကိုယ်လို့သည် ပါးတို့မြေးတွေ့ပြုပြင်း အေားစက်နေရာပုံ ဇွဲးစာနဲ့ပွားသည်။ အိုင်နဲ့မှုပို့တ်ထားသော ကျော်အဆုံးကို အပါ နှင့်အနက်စင်းကျော်တို့သည် ထင်ရှုံးသီးဝေရှင်ပြင်း တော်ကိုပင် သည်။ အမွှေးစုံလေယားကိုပင် ပြင်နေရာသည်။

ပြုပြင်သို့တွေ့ နွားရောက်သို့တော်ကို အထက်အအောက် ဆုံးဖို့တ်ထားသည့်အနက် အကြော်ချေပိုင်သည် သူထားကို အွေ့ပိုင်းအွေ့မျှက ဖို့သတ်မှတ်ပြုပြီးသည်။ ထိုအချက်က သူကိုယ်တွေ့ ရှုတ်ယူ စိတ်ပြင့်ဟားဝေ၏။ တစ်ခါတစ်ခါ သူအလုပ်နား လျှင် အိုင်းခုန်းမှာထိုင်လျက် နံချုပ်က ငါးပိုင်းယူးကို ငောက်ပြည့်ကာ အတိတ်သီက အကြော်အရာရှုံးကို တွေ့နေဖို့တတ်သည်။ ထို အပါများတွင် ငါးပိုင်း အစုံသာတ်သွားလေ့ရှိသည်။

သူခေါ်ကာ ပြုပြင်သို့တော်မှုံး အောက်လီခိုင်းသည်။

အပဲလိုက်သည်ဘုရားတော်စုံ၊ တော်ကိုယဲ့မှာ ညာသုတေသန

တော်ချောက်သံများ၊ လွှဲပို့ရှားနေသောမြို့တော်များ၊ တို့ရွှေ့နှင့်သံများ၊ သေနတ်သံများ၊ အားရွှေ့အော်ဟန်လိုက်သည်အသံများ၊ မချုပ်မချေသည့်သွေ့အော်ဟန်သံများ။

ထိုနောက် အပဲလိုက်အပ်ရွှေ့ရွှေ့ အပ်ရွှေ့သွားသည်။ အပေါ် နှင့်သူကတစ်ဘက်၊ ပန်သွေ့များပါးနှင့်ဆွေပျိုးများကောက်တစ်ဘက်။

ထိုငါက သူတို့အပ်ရွှေ့လို့တော်ရှာအမောက် ဆတ်ကြီးပြုပြီး သည်။ ထိုဆတ်ကြီးက တော်ချောက်သည်အဲ့နှဲနှဲဖွံ့ဖြိုးတွင် ဘယ်ကို ပြောရမှုနှင့်မသို့၊ သင်ကြော်ပြုမြို့သည်။ အကောင်ကြိုင်သည် ပြုပိုင်ပြီး ရာ ကွင်းပြင်လွှာတို့သို့ပြုမြို့သည်။ အငောက် နောက်ကလိုက်သည်။ သူက တော်ကိုပါးယောက်ပေးယုံတော်မှု ကိုပိုင်ပိုင်များကြော်တွင် ကျိုးခဲ့သည်။

နောက်တော့ သူ နားရွှေ့ဝန်သည်သေနတ်သံ့၊ တို့ချက်။ ငောက်တာစိုက်။ ဒါအမေးသော်လိုက်။ ဒါအမေးသော်လိုက်။ သို့သော် ရှုပ်ရွှေ့လိုက်တာ ဘယ်ချုပ်လိုပဲလိုပဲ အခွဲအနောက် ကျော်တို့ကြုံ ဝရာချော်ပဲပော်တို့လာ။

ထိုသာတ်သံသည် တော်ကိုပါးယုံမှု ပြုတင်ထုပ်လိုက် ပို့ဆောင်ပြုပြီးပြုလာသည်။ ထိုပဲတင်သံသည် အက်ကွဲကွဲပေါ်တို့ သံသာပြု သူမှားထဲသို့ဝင်လာသည်အနိုင်တွင် ထင့်ဝန် စိတ်လော်သား သည်။ သေနတ်သံသည် သူအတွက် နတ်ဆုံးစိုက်စာလိုလို။

သံသည်နောက်တော့ သူဘယ်လိုပဲ ပျော်လင့်ပတာသော အပြုံအပျက်တွေကို ရင်ဆိုင်ရတော့သည်။

သွေးအိုင်ထဲတွင် လဲနေသောအဖော်။

‘ပါး’

သူကို အပေါ် စကားပြောချင်လို့ နှုတ်ဝို့ဝတ္ထာရွှေ့ပြု စုံသည်။ သူ မြောက်ခြားတုန်လှုပ်စွာ အပေါ်အနားတော်ကိုပင်း ပြုပြင်မှာထိုင်ချုပ်လိုက်သည်။

အပေါ်သည် ရင်ဘတ်တွင် သွေးပျက်ပျက်ယိုစိုင့်လွှာ

တဆတ်ဆတ်တုန်နေပြီ၊ ဝကားတစ်ခုမှ မင်္ဂလာနိုင်တော့၊ လက်ကို
အသာဖြောက်သည်ဆုံးလေးမြှောက်ပြီ၊ တစ်ခုရွှေပြာဖို့အားယဉ်ရင်၊
ခေါင်းစိုက်ကျော်သည်။

‘ကပါး’

တစ်တော့လုံးဟိန့်သွားသည် အက်ကွဲသံပြိုင် သူဝအောင်ဟန်
ပစ်လိုက်ထော့သည်။

အဖော် သေခေါ်သည်၏သနတိကျော်ဆန်သည် တန်ဘွ္ဗ
ပျော်ပါး၏သေနတိပြုခြင်သည်ဟု သိလိုက်သည့်အပါ သူသည် ဝက်စံ
တစ်ကောင်လိုပင် ထိုသွားရှုန်းရှုန်းလျှော် ဒါးပြုင်လည်ကိုလိုပြုတဲ့
လိုက်သည်။ သူကိုကောင်းတာလား၊ ထိုသွားကောင်းတာလား မသိ။
သူ့လက်ကို ဦးလောက လျှင်မြန်စွာမေးခွဲလျှော် သူကို ချုပ်ဝနှင့်
ထားလိုက်လေးလည်း။

‘မလုပ်နဲ့ ဒါ ပတ်တဆပြုခြင်တာပါ၊ ငါသိပါတယ်၊ ငါ
မြင်ပါတယ်’

သူသည် မတော်တဆဟုသော ဝကားကို နာမဝင်းရှိ။ ပဲ့
ဆလျှင်လည်း၊ လူတစ်ယောက်အသက်သေခေါ်သည့်အထိ ပဲ့ဆ
သည့်အပြစ်အကိုက် မခံထိုက်ပူးလား။

သူသည် အပြောင်းကို သြို့ပြုပြီးနောက်များတော့
လက်စားအေးမည်ဆုံးလည်း ဒေါသခိုင်ကိုလျှော့ချုပ်စိုးသည်။ ဒါ
သေခေါ်သည် စိတ်ယုတ်ဟန့်သတ်ခဲ့တာမဟုတ်။ သို့သော် အဖော်
ကိုသေခေါ်အောင်လိုပဲ့ဆသွား၊ ထိုက်သံပြုးနှင့်အကိုက်တော့ ကျခဲ့
စေရပည်ဟု တွေ့သည်။ ထို့ကြောင့် အမှုပွင့်လိုက်ထော့သည်။

ထိုလူ ထောင်းအကိုက်နှင့်ကျော်သည်။

ထောင်းအကိုက်နှင့်ဆုံးလည်းမှ သေခုံးတော်ကလည်း စိတ်
ပြောရာ၊ ကျော်ဘက်ကလည်း၊ သို့မျှားသည့်အတွက် သက်သာ
သည်ဟုပြောနိုင်သည်။ သူ ကျော်သွားပါသည်။ သို့သော် တရာ့ခံ

ဘက်ကားကျော်နှင့်သည်က ထောင်ကျို့နှင့်တွင် ထိုလက်နားကို
သိမ်းသည်းလိုက်ခြင်းကိုဖြော်ပါသည်။

ထောင်ကျို့လှုပ်လာသည့်အပါ ထိုလက်နားကို ထိုလွှာက
ပြန်တော်သည်။ တရာ့သွားကျော်ပေး။ ထိုအပါ မကျောန်ဝါကား
တွေ့များကြောင့်သည်။

နောက်ခုံးတော့ တစ်နှစ်နှစ်နှစ်းလာက်အကြာတွင် ထိုသူ
သူလက်နားကိုင်းပြန်ကိုင်းခွင့်ခွားသည်။ ဒါကိုစော့ သူမကျောန်ပါ။
သူ ဇားကိုတစ်ပါ မတော်တဲ့ပြုခြင်း၊ နောက်ဂုဏ်ပိုင်းယာက်အားကို
ကို မသေခေါ်နိုင်ဘူးလား။

ယခုအပါ

‘အစ်ကိုစားပြီးပြီးတော့’

ညီးမျှအသေး။

သူ ပေါ်ကြည့်လိုက်သည်။ ညီးမျှသည် လွယ်အိတ်ကို
စုဆေးသိရှိုပဲ့လျှော် အိမ်အင်တွင် ပတ်တတ်ရှိုပေးသည်။ သူ
ခိုးချုးကိုသွာ် ထရိုးသည်။

‘ညီးမျှလေး၊ ညုံးနှင့်နေပြီး’

‘ရိုင်အင်းအော့ ဒီနေ့ ဆရာမဘာသိုံးရောက်တယ်အပ်ကို’
ဆရာမအသိုံးရောက်တာနှင့် ညီးမျှအိမ်ပြန် နောက်ကျော်
ဘာမှ မဆိုင်။ သူမျှက်ဓာတ်ကြုတ်နေဆဲး။

‘ဆရာမကို ကျည်နေလို့၊ သူက လမ်းမှာ ဒက်ရာရာခဲ့တာ၊
သို့ခွားရင်း၊ ထောင်းချောက်မှာစိတာလို့ပြောတယ်’

‘ဟာ’

သူ ခေါ်ပေးတာ၏ချက်ကိုတိုက်သည်။

‘သူကို ထော်မေးလိုက်ပေးရတယ်’

ထော်မေးသွားရင်းလောက်အောင် ဒက်ရာရာမှာသည်ဟု သူ
ပထ်နဲ့။

သို့သော် ညီမကို ဘာမှုပလော်။ ညီမကသာ သူအနားများ
ဝင်ထိုင်ရင်၊ ဆက်ခြေားနေသည်။

‘သူက ဝါတိုးစိတ္တာများ အင်ထိုင်စာသင်နှင့်လာဘာ၊ ဒါပေမဲ့
သစ်ခွဲတွေကို လိုက်ရှုံးဆောင်စာ၊ ဝါသနာပါတယ်။ သူက ဒီချင်း
တောင်ကသစ်ခွဲတွေကို သုဇာသနလုပ်မှာတဲ့’

‘သစ်ခွဲ...’

သောချာပါပြီ။ ထုန်းအုပ်စာနှင့်သည် ပလိုင်းဆုံးဖုန်တို့တော်များ
မိမိအောင်ကြပါးစာင်းများ ချထားနိုင်သာ အဖျော်ရောင်ပန်းဖွှဲ့နှင့် သစ်ခွဲပင်
ကို မျက်စိရောက်သွားသည်။

ပန်းဖွှဲ့တော်က သူအား အပေါင်းထဲမှ ခေါင်းထောင်ကြည့်
ရောသည်။

တိမ့်အျဉ်းစီးပွားရေး

သင်၏လွှာတ်သင်မှုသည်
တိမ့်လွှာတ်လပ်မှုလည်း ဖြစ်ပေါ်ဟု
ပြားကိုယပန်း လော့လို့ကဆို၏။

၆

ပိုင်စီးသည် ထင်းခုတ်သွေးတွေ့နှင့်အတူ တောထဲသို့ဝါက်
လာခဲ့သည်မှာ တစ်ရက်နှင့်တစ်ညန်ပြီ။

တောသည်သင်ကျေကျေသာပြုစီးသည်။ အပ်ကြီးတွေ့မရှိ။
လူသူရွာမြို့သည်တော်ဖြစ်သပြု၏ အပ်တွေ့ဝော အကောင်တွေ
ပါ နည်းပါးကုန်တာပြုစာလည်ဟု သူဝေးသည်။

‘ဒီတက်သစ်ပင်တွေထဲတဲ့ ပို့ရား၊ ဘူးမှာကြည့်သည်။’

‘ဒီနားမှာတော့ ပရိဘူး၊ ကရေးတောင်တာက်မှာတော့ သစ်
ဝင်ကြီးတွေမှားတယ်’

သူ တီးတိန်သို့ သွားလျှင် ကရေးတောင်ကိုဖြတ်ကျော်
ဖော်ဖြစ်သည်။

‘ကျွန်းပင်တွေက ဘယ်အပိုင်းများရှိလဲဗျား’

‘အေဒါက သစ်တော်ကြိုးစိုင်းတွေမှာပဲပေါ့၊ ကျွန်းတော်တို့
သွားလို့မရဘူး’

‘ပြန်ဟနိုင်ငံကကျွန်းသင်တွေထဲမှာ အရာများပြည်နယ်က

ကျွန်ုင်ကအရည်အသွေးအကောင်းဆုံး

မနေ့ကြော်စာစာဖွံ့ဖြိုးတာဝန်ပို့ဆောင်ရွက်က ပြော
လိုက်တာကို ဖုတ်ခိုသည်။

‘တြေ့မြှုပ်နည်းတွေ့မှာက ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ကျွန်ုင်း မရှိ
တော့ဘူးလေ’

ထင်ရှုပေးတွေ့ကို သုတေသနများဆုံးစုတိကြသည်။ မိမာပေါ်
ဝက်သစ်ချပ်၊ အပင်တန်ဆင်ပြီးတစ်ပို့

သုတေသနများနှင့်စာသည်အနိုင် ပို့စိုးက အနီးအနားတောင်
ပေါ်သွေ့တော်ပြီး လေ့လာသည်။ ဂုဏ်တရှုံးတွေ့သည်။ ရှိနွေ့တွေ့
သည်။ သင်းဒွေ့ချော်တိုင်ကောင်ကို ခါတ်ပုံးရှိကိုလိုက်ပို့စိုးသည်။

သို့သော် တော့တစ်ခု၏တာကယ့်အသက်ကို ပြင်ချင်လျှင်
ညာချိန်ထဲ အကောင်းဆုံးပြစ်သည်တဲ့၊ ထိုကြောင့် သူသည်ထင်း
ခုတ်သူတွေ့နှင့်အတူ ပါးလွှဲငွေ့ရာမှ သူတို့လိုပျော်သည်အခါ တဲ့
ထွေကိုလာခဲ့တော့သည်။

ညာလျှင်လျှင်ပြုံ့ ဆလိုက်တိုးထားသလိုရှိသည်။ အနီး
သစ်တော့အရောင်က ပိုးပေါ်ရင့်ရင့်ရှိုး အဝေးတောင်ပေါ်တော့က
ပို့စိုးပေါ်လျှော့ တော်တန်သည်။ အဝေးအနီး အရင်အနှစ် တန်ဆုံးပြီး
တန်ဆုံး ပို့အဝေးထိ မဆုံးပို့တော့သော အုပ်စုံပြင်ကွင်းပြစ်သည်။

သူသည် အကောင်းဆုံးတောင် တို့ချွောန်လေးတွေ့ ရှိခွဲ့လျှင်
လန့်ဖွွားလေရန် ခြေထဲ့ကို တတိုင်သွေ့အသံမပြည့်အောင် ချော်
နှင့်၍ လျော်ကော်သည်။ ထိုနောက် သဖို့ဟင်ကြိုးတစ်ပို့အောက်
တွင် သူ ခေါ်ရပ်သည်။

တိတိဆိတ်အနသောပတ်ဝန်ကျင်တွင် ဖို့မှသည်မှ ချိုးသိုး
ချွေ့ခြောက်မြှုပ်သလေးတွေ့ကြားရာသည်။
မြှေ့ခြောက်သို့ သစ်ရွက်ကြွေ့တို့ကြား တစ်ခု ဖြစ်

လျော်စွာသလို အသေးစာခြေသလောက်မှာ ဘာကောင်လဲဟု
ဆသိလိုက်ရသေးမြို့ဟပင် လေလိုသံတစ်ချိုက်သာ စိုးနေကြောလိုက်ပြီး
သစ်ပင်ပေါ်မှ ဂုဏ်တစ်ကောင်က ထိုအရာဇာလေးကို ကုစ်စီးသွားတော့
သည်။ သူ ထိုအြောက်ပျော်ကို ကြိုးတစ်မှုနှင့်ဆင့်သာဖြင့် ပါတ်ပုံးရှိနိုင်
ပါလိုက်တော့ပေါ်။

လှကြည့်ပါ့မှုပိုန်ပြောင်းကို အဆင်သင့်လုပ်ပြီး ပလှုံ
ယဉ်ကျောင်းသည်အခါမှာတော့ ဘာအြောက်အပျက်ကိုမှ ပတွေ့ရပြီး။

မတ်တတ်ရပ်နေရာပု ပိုင်စိုးတိနားတဲ့တွင် ခိုသဲသဲအသံ
တဲ့သဲကို ကြားထားပြုံးသည်။ မြှေ့ကြိုးကို လက်ခဲ့ပြီး ကုတ်ခြစ်နေ
သည်အသံ၍၊ အသံလာရာက ပိုင်စိုးတိနားတဲ့တွင်ပြစ်သည်။
သူလျှို့ကြည့်တော့ ချုံချမ်းအုပ်စုံတစ်ခုအတွင်းမှ အသံဟု သူစိုးမှုနှင့်
လိုက်သည်။ ထိုနောက် ကုတ်ခြစ်ပဲအပြုံ့ တာဒိုးအော်သောသေး
တို့တို့ကိုပါကြားရာသည်။

ပိုင်စိုးသည် အသံကြားလိုက်ရှုပြုံ့ ဒါ ဘာကောင်ပြစ်မလဲ
ဟု မဝန်ယူနိုင်ပေါ်။

အိသံက ပိုကျယ်လာသည်။ ခွဲ့တစ်ကောင်ကဲ့သည်သံမျိုး
ပြစ်သည်။

သူ ထိုနေရာသို့ ခြေသံလွှဲအောင်တိန်းလျက် လျော်လာ
ခဲ့သည်။ သို့ပေါ်တော့မလွှဲပါ။ သစ်ရွက်ကြွေ့တွေ့က နေရာအန္တာ
အပြားဟာရှိနေသည်။ သူမြော်လွှဲပါ့လို့တော်းတို့ တွေ့ဖြော်ပြည့်နေသေး
သည်။ သူချုပ်စုံရှုံးတွင်းသို့ နှေ့ကြည့်လိုက်သည်။ သူနှစ်ဗုံးတွင်းကွင်းကွင်း
ကွင်းမော်ကိုသွားသည်။

ဟာ။ တွေ့ပြုံ့၊ မျက်စီသူငါးလို့နှင့် လူပဲလူပဲခွေ့ချုပ်ကန်နေ
သော အမြှေ့ဖွားများကြွောင်းလေးတစ်ကောင်။ မျက်လွှဲ့အော်က နဲ့
သို့လို့ အင်းလေး စီသိုးထက်တောင် ဖို့စောင်နေသောသေးသည်။

ଓ ব্রহ্মফলতায়ন্ত্ৰী পৃষ্ঠাটির ব্রহ্মণ্ডতাৰ গ্ৰিষমণ্ডলী। পুরোচনাতুৰ কাৰণে কৃষ্ণেলোক ফলোলোকীয়া হৈলৈ। গৃহীত দুঃখ দুঃখ দীপি দীপি দুঃখ। আকৰ্ণনীকৰণ দুঃখ।

ထိသတ္တဝါလေးသည် ညာဘက်ခြေထောက်က ထောင်
ချောက်ထဲမှည်ပို့နေရသည်။ နာကျင့်မှုဝကြန့်ဆွေးရှုံးသောနှု
ရုစ်ကုန်ငါလ ထောင်ချောက်အုပ်စီးက သွေ့ခြေထောက်သို့ နှစ်ဝင်
နိုက်လေပြော်သည်။ ထိအခါ သတ္တဝါသည် တဒေသိဒေသိနေတော့
သည်။

ଏ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣରୁ କୁଳାଖାତିରେ ଯୁଦ୍ଧିତିରୁ ହେଲା ବ୍ୟାପିରେ
ତିର୍ଯ୍ୟକରେ ହେଲା ଲାଗିଥାଏ କ୍ରୂଗିନଙ୍କ ଆଶ୍ଵାସକୁ ପ୍ରଦିତ ହୁଏଥି ଗଠି
ପୁରୁଷରୁ ମାତ୍ରାରୁ ହେଲା ।

94

သုအသာဇာနှစ်သိမ့်ပြီး ထောင်ချေကို ပြတ်ပေးရှုံး
လို့သာမီသည်။

ବ୍ୟାଜିନ୍ ଦେବକୁ କୁହାଯାଇଲୁ ଏହାରେ କୁହାଯାଇଲୁ ଏହାରେ କୁହାଯାଇଲୁ
କୁହାଯାଇଲୁ ଏହାରେ କୁହାଯାଇଲୁ ଏହାରେ କୁହାଯାଇଲୁ ଏହାରେ କୁହାଯାଇଲୁ

‘ഒരാൾ ഒരാൾ എന്നും പിന്നും കിന്ന മട്ടിന്തി മുട്ടിലേണ്ടി
പി മിറ്റിമിൽക്കും’

ଯୁ ଲେଖିଲେ: ଫ୍ରିଡ଼ରିକ୍ ପ୍ରିସ୍: ଆଗୋର୍ଦିଲେଖିଲାଏ
ଦୂରିତାମୁଖୀରୀ ଅବସ୍ଥାରେ ହରିପାଇଲାଏ ଏହିକିମ୍ବାନ୍ତିରୁ। ଆଗୋର୍ଦିଲେଖିଲାଏ ଫ୍ରିଡି
ହାରିପାଇଲାଏ ଏହିକିମ୍ବାନ୍ତିରୁ। ଯିତରିକିମ୍ବାନ୍ତିରୁ ଗୋଟିଏଇରେ ଲାଗିଫ୍ରିଡ଼ିପ୍ରିସ୍ଟର୍କ୍ଷଣଧାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତିରୁ
ଆଗୋର୍ଦିଲେଖିଲାଏ ଯୁଗୀ ଏହିମୁହନ୍ତ୍ୟାବଧିରେ ଫ୍ରିଡିପାଇଲାଏ ଏହିମୁହନ୍ତ୍ୟାବଧିରେ
ଏହିମୁହନ୍ତ୍ୟାବଧିରେ ଏହିମୁହନ୍ତ୍ୟାବଧିରେ ଏହିମୁହନ୍ତ୍ୟାବଧିରେ ଏହିମୁହନ୍ତ୍ୟାବଧିରେ

ଗୁଡ଼ିକି ପ୍ରିଯୋଗିତା ମୁଣ୍ଡିଲ୍ଲିଧିରାତ୍ରୀରୂପରେ ଏହିପରିଦିନ
ଫାଗିତାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଥିଲା ଏହିପରିଦିନକି

၁၅၃

କୃତ୍ୟାମନ୍ତର

ବୁଝିଲେବୁଗାହାନ୍ତି ।

ଶିର୍ଷକ ପାଇଁ ଏହାରୁଲାଖିଃ । ରାଜ୍ଯାବେଳିଃ ।

କୋରି ପିଲେଖାଣ୍ଟି ॥

အနကာင်မဟုတ်။ ထွေတစ်ယောက်။

ଫୀଲ୍‌ଡାନ୍‌ଟ ବୁଝିଲେ ଏହିପରିମାଣରେ କେତେ ଦେଖିବା
ଲାଗୁ ହେବାକୁ ବିଶେଷ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

ရို့နှစ်ပူများ မီးရောင်သည် အောက်ဖို့ဟာခြင်းဖြစ်သဖြင့်
ထိလွှဲပါယူကိုနာခါတီပေးရောက်။ ဒါ့သိသိသာရောက်သည်။ သူသည်
ခုနှစ်ပူများဖြစ်သည်၊ သို့ပါပဲ၊ ခုပြည့်စုံသော်ကျောက် ပြုသောသည်။
‘မင်းဘယ်သလဲ’

ଠକାବୁଥିଲେଣିଲେଣିପେତ୍ରନୀ॥

ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧ୍ୟାପେର୍କୁ ହିଁକି ଏଣ୍ଡିଲିଟିଲିଙ୍ଗିକଣ୍ଠି । କୁଳାନ୍ତି
ମେଷପି । ଗୀଯିଲାନ୍ତି । ମେଷପି । ଯାହାତାରେଣ୍ଟକୁଣ୍ଡିଗ୍ରାହଣାନ୍ତି
ଯା କୁଣ୍ଡିକାରେଣ୍ଟକୁଣ୍ଡିକିର୍ଣ୍ଣାନ୍ତି ।

‘କ୍ଷୁଣ୍ଣତେବୀଙ୍କ ବିର୍ଦ୍ଧପୁଷ୍ଟଶର୍ମା’

‘ప్రాణితమ్’

အနကာင်လေသည် ထောင်ခြောက်မှုပွဲတေသား
ထိရှာချိဝန်ကိုကြောစွဲ မြားဆတ္တထူးထွေသာ ပါးဆမ်

လုတ္တနိရွှေယောသည်ကို ထွေစာသည်။
သူသည် ဆောင်ရွက်ပို့စ်ရှင်ပြန်သည့်မှာ သဲသယဖြစ်စရာ
မလိုပေ။

ပိုင်စီသည် သူစွဲမှ ကမ်းကောက်နှင့်လိုက်သည်။
အဲ အစိုက်၊ ဒီဇက္ခာင်လောက်၊ အစိုက် ဘာအတွက်
ဖော်တာလဲ။

သူက မပြုပါ၊ မဖြေသည့်အပြင် ထိုးမော်နှင့်ပင် မကြား
သလိုရှိသည်။

ပိုင်စီသည် သူ့ဖော်နှင့်စည်ဗျားသွားသည်ကို သဝိ
ထားသဖြင့် ပြုပြုပြုလိုက်၏။

‘အစိုက် ဒီဇက္ခာင်လေး ကျွန်ုတ်တော်ကို ရောင်းပါများ’
ကောင်ကောင်ဆီမှလာသော အလင်းပိုင်စိန်အောက်တွင် သူ
မျက်နှာသားတင်ယောသွားသည်ကို ကောင်းဇက္ခာင်းမဖြင့်ရပါ၊ သို့သော်
ခံစာသဖြင့် သိလိုက်သည်။ ဒါလှ တင်သွားပြီ။

ပိုင်စီသည် သည်အေသွင် လုပ်မော်ဖြစ်သဖြင့် ကော်
မှားလျှင် ပြန်လည်ဖြေရှင်းလို့လွှာယုံမှာမဟတ်။

‘မဆရော်းဘူး’

သွားပြီ၊ ပါပဲ ချုပ်ကောင်ပုံးဟန်လိုပျားလား။

ပိုင်စီသည် ထင်းခုတ်ဖော်တွေဆိုသွားနှိုးစွဲလျှင် ကောင်း
မည်လားဟု ထွေသည်။ သူတို့အချင်းချင်းပြောတာက ပိုကောင်းလို့
မည်။

‘သက္ကလေးနော်၊ ဒီဇက္ခာင်ကို မသတ်ပါနော်၊ ကျွန်ုတ်
ပြန်လာ့မယ်’

လူညွှန်စွာကိုမည်ပြုပြီးမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပိုင်ဆက်စိုးသတိရ^၁
သည်။

‘ကျွန်ုတ်နာမည် ပိုင်စီလို့သော်ပါတယ်၊ ကျွန်ုတ်က

ပါတ်ပုံဆရာပါ၊ ဒီဇက္ခာင်လောက် ပါတ်ပုံရှိက်ချင်လိုပါ၊ အဲဒါ ချင့်
ပေးပါများ’

ထိုသူက အော်အော်စောင်းလက်ကမ်းပေးသည်။
‘တျေနှီးအုစ်ထန်’

ဒါ သူ့နာမည်ကို ပြောတာပဲ၊ သူ့ကို လိုက်လိုက်လျှောလျာ
ဟန်အမှုအယာ၌ သူ ဝါးသာသွားသည်။

‘ဝက္ကလေးတော်မြို့’

ဇက္ခာင်လေးသို့လက်ညွှန်လျက် လက်ကာပြထားခဲ့
ပြီ၊ အလောင်တွေရှာသူ၏ အပြောသွားမီသည်။ သူတို့နှစ်ပောက်ကို
အိမ်ရာပျိုးရန်၊ ချမ်းအေးလျေသာညာတွင် ပို့စားမှာအကျိုး အိမ်နေရာ
ပဲ အနှံ့အလုံကိုရသောအပါ သူတို့တော်တော်စိတ်ည်ပြည်သွားပည်။ အိုး
သော် သူနှင့်အတူ လိုက်လာခဲ့ပါသည်။

သူတို့အချင်းချင်း အသိအကျိုးတွေပေါ်လျက်သည်ပိုင် ရင်း
ရင်းနှီးနှီး၊ ပြောကြာလိုကြသည်ကို ပြင်ရန်၊ ပိုင်စီစိတ်သက်သာရာရ
သွားသည်။

‘ဒီဇက္ခာင်ကို ကျွန်ုတ်ဝေယုံပါတယ်။ အဲဒါ ဘယ်
လောက်နဲ့ရောင်းယလိုပေးပေါ်’

ပရောင်းပါဘူး ဟူသောအဖြော့ကိုသာရာသည်။

သာတ်အောင်လို့ ဝယ်လို့ခြင်းပြန်ပြောစ်း သူတို့ကို ပြော
ရုံးရသည်။ မှတ်သွေးတော်တော် ဒေါ်းမော်ရုံးရသည်။ ပရောင်း
ပါဘူးဟု အောက်အကန်ပြင်းဆန်းစွဲသောသည်။ နောက်တော်
သဘောတူလိုက်သည်။ ဒေါ်းညီးစိတ်သည်။

ပိုင်စီသည် သူတို့ပြုပြီးမှသွားမီ ကပန်းကတန်းငွေထုတ်
ပေးလိုက်မီသည်။

‘မပေးပါနဲ့ အလကားယူပါ’

သည်လိုတော့လည်း သည်လှက မဆိုပါလား။

‘ပေးစရာမလိုပါဘူး၊ ဒေဝါရာနဲ့ပါနဲ့ယကို ကားနဲ့ခေါ်တင်တဲ့
လူမဟုတ်လား’

‘မြတ်။ ပီပီရှုက ချင်းကို လအောင့်စိန့်ပျော်အောက်မှာ
တစ်ဦးတော်ကြည့်ပါသည်။’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ဟာသိသေဆိတ်တစ်နေရာမှာ တွေ့ဆုံးသုအဖြစ် ဆက်စပ်
မှန်အကြည့်ဝိုက်သော်လည်း ရုပ်ရည်ကို သူ မဖော်ပါ။

ပိုင်စိုးသည် သဘာဝတိဝင်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးနှင့် ပတ်
သက်၍ အနည်းငယ် တရားအောင်လိုက်ချင်သေးတော် သို့သော် ညာ
အချိန် ကိုယ့်သာအကောင်ကို လွှဲပိုင်းတစ်ယောက်အား မပေါ်ချင်ပေး
ချင် အထက်ပေးလိုက်ရာသည် မှတ်စာတို့သောက်၏မံတော်ချက်ကို
သူရှိပို့သည်။ သူတရားကိုစုနိုင်မည်၍ ဂိတ်အခြေအနေမဟုတ်။

‘သူ လိပ်စာကိုမေ့ဖို့သည်။’

‘မွှာဝ်စုနိုင်’

ဒါပဲဇြော်း ဆောင်ရွက်ကိုဖြုတ်ပေးကာ ထွက်ချွား
သည်။ ပိုင်စိုးသည် ကြောင်အကြီးစားစေလောက် အသာမွေးယူလိုက်
တော့သည်။

‘လာ မင်း တိရှိနှင့်ရုံးကို သွားမလား၊ ငါဝိုက်ဝန်မှာမင်း
မလား’

•

လိမ့်အျဉ်းကြံး

ကောင်းက်ပြုပြုဟာ
လက်နွေားချမှတ်တဲ့ နာရီတစ်လုံး
တစ်ခါတစ်ရုံမှာ ၈၄
တစ်ခါတစ်ရုံမှာ ၈၁။
ဟရာ လျှို့ဝင်။

၅

ငွေဝန်း ရိုင်အပိုဒ်အား အုပ်ချုပ်ဝရမျှမှန် စကား ပြောပြီး
ထည်းနိုင်းသို့ပြန့်ခဲ့တော့ ညျင် မျှော်စပျိုးပြောပြီး

ငရာရှိးသို့မှာ ထားပေးသောင်္ဂလာနှင့်အပြိုင်းလိုက် ငရာရှိးသို့မှာ
ချေချိုးလိုက်သည်။ ငရာရှိးသို့မှာ ပြတ်းမှန်ကို ငွေဝန်းသို့ပိုင်းတို့မှာ။
မှန်က နိုတ်မှန်စိုး အပြင်ကလွှာတစ်ယောက် သတိထား၍ ကြည့်လျှင်
အတွင်းမှုပုံကို ပြင်ရနိုင်သည်ဟုထင်သည်။

ယခုပို့ရှုံးမည့်အောင်မှာ တဗြားသာယ်အစိုးးမှပါပါပါပါပါ။
လျှို့သည်ရေရှိးခေါ်းတော်ပါဝင်ချင်သည် ဟု အုပ်ချုပ်ရေမှုံးချွေ့ကို
ပြေား ထင်ပါပါ။ အတ်သမ်္တလင်းမင်းမှန်းပေါ့။ သူက ရမ်းဟန်လျှင်
လည်း ကျွန်းမာရ်ရှို့တစ်ယောက်ကို ပေါ်ပေါ်သေးဘူးရှင့် ဟု ဆင်ခြေ
ပေးရတာဖြောင်း။

ငရာရှိးပြီးတော့ အခန်းဆီးထိုး ပြန်အတ်မှာ ထည့်ခန့်ပြု
လင့်သောလွှာတစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။
ဟောတော်။

ငွေဝန်ကို ကားလမ်းပေါ်သို့ပေဆဲသောချင်းပါလာ။
သူသည် ထဲသည်တိန်ကတော်ခဲ့သည်အတိုင်းပဲ အပေါက
ရှုတ်အကြံဖြူ။ ထည်ပင်းမှာ ပဝါဝါချည်စွဲည်ရှည်ကို တိစိတ် ပတ်
ထားသည်။ နောက်ပြီး ညာဘက်ပန္းမှ ချည်လွယ်အဲတိတာနဲ့ လွယ်
ထားသည်။ လွယ်အဲတိက နီသို့ရင်ရောင်။ ဒေါင်းပေါင်းကတည်း
ပါဝါကိုသောသည်။ ငွေဝန်သည် ထိချုက် အမှတ်တဖူကြည့်ပါဝါက
အသက် လေးဆပ်လောက်စွဲထားရောသည်။ သူအခွင့်အပြုံးက ရှုရှု့
ချင်းလွှဲပြီး တိုင်ယောက်အတိုင်းပဲ။ ငွေဝန်ရောက်သည်အဲနှစ်ပုံးမှာပဲ၍
တွေ့ဖူးသူမျှသောချင်းတွေ့ထဲက သည်တစ်ယောက်ပဲ ချင်းဝင်စုနှစ်ပုံးမှာ
ရှုသောသည်။

သေသာချာချာကြည့်တော့လည်း အသက်ကင်ယ်ငယ်ပဲ။
မိမိထက်တောင်ယိုးမည်။

‘ဆရာ့’

အခြားဒေါ်မှာ မတ်တတ်ရပ်နေရာက သူမကိုပြုံးတော့
အသာပြီးပြုသည်။

‘အတို့၊ ဒါ ဆရာမှန်း သူဘယ်လို့လုပ်သိပါဝါ့’

‘ကျွန်ုပ်မသိယာတာလား’

‘အေး’

‘ဖြေရင်း သူမျှကိုစိုက် ငွေဝန်းကိုဖြေထောက်သိသို့ ရောက်
သွားသည်။ အတ်ရာရှိ သူမျိတ်ဝင်းအေးရောက်နှစ်ပုံးမှာသည်’

‘ခဲ့တောင့်နော်’

‘အေး’

‘သူအပြုံကြာင့် ငွေဝန်ရယ်ချင်သွားသည်။ သူသည်
ငွေဝန်ထက်ပါကြု့နိုင်း။ သို့သော် အဘိုးကြိုးတစ်ယောက်ဝက်၊ ပြော
နေသလိုပဲ။ သူမျှကိုနှာက စံနှစ်ရှုံး သူမျှကိုလွှဲတွေ့က တောက်ပဲ
သည်။ ထိုသော် သူက လုပ်းအသွေးပေါင်းကြုံးမှာ သူတို့အဲသော်’

ငွေဝန်သည် အစိမ်းလေးတောင်ပြီး အဝတ်အစာလဲရှိုး
သူ ဘာလာလှပ်တာပါဝါ့ဟု စဉ်းစားနေဖို့သည်။ သော် သိပြီး
ပတ်ဝန်းအပြုံချည်ပေါ်လိုက်တဲ့ သူချည်ပတ်လေး ပို့ဆိုမှာပါလာတာအ
အောက် ပြန်ယူချင်သလားမသိုး’

တော်ပါသေးလဲ။ သူချည်ပို့ပေါ်လေးကို ဖွတ်ဆွေဗျာပေးထားပါ
ပေတဲ့။ အကျက်သိပ်ပေါ်အောင် အျေးအထင်ထပ်ပြုံးနေသော ပဝါ
သည် သနှစ်ပုံးလွယ်သွားအောင် ထွေ့နွှုတ်ကာ မီးပုံတိုက်ပေးလိုက်
သောအခါး တော်ဓတ်ကိုလွယ်သည်။ လက်ပြုံးရှုံးကိုလွယ်ထားသော
ရောင်စုစွဲကိုပို့ပါဖြစ်သည်။ ပဝါအနားက ချည်းကြုံးတစ်ဦးလေး
တွေ့ရှုံး။ အကျက်အေးလွှာစောင်ထားပဲက အစိုင်း အနိုင်း အနိုင်း
အပြုံး။ ကုန်ကုန်စိတ်ကွဲ့ခဲ့း၊ ချည်းလွှဲ့သေးသေးကျွန်ုပ်ကျိုးမှု့ အလွန်
အနိုင်းတန်ပည်အနပ်ပြားထည်တစ်ဦးပြုံးသည်။

‘ရော့ ရှုံးပို့ပေါ်လေး’

‘ပြည့်စုံပေါ်ရောက်ချင်း ပတ်ဝန်းအောင် ဂို့သွားအား ကမ်း
ပေါ်လိုက်သည်။’

‘ဆရာမကိုပေးထားတော်လေး၊ ကျွန်ုပ်တော်မယူပါဘူး။ ဆရာမ
နေကောင်းလားလို့ လာကြည့်တာ’

‘ကင် တစ်ပျိုးပါလား’

‘ဆရာမအတွက် လက်အောင်တွေ့ယွဲလာခဲ့တယ်’

‘သူ အိုးစုံစားပွဲပေါ်မှ အပေါက်ကျွန်ုပ် ခြင်းကြုံးချည်
လေးကို ညွှန်ပြုသည်။ ခြင်းထဲတွင် ပန်းသီးများ ဖန်းကော်ပို့များကို
ပြုံးနေရသည်။ သူမကို အဲည့်သွားစေသည်က သူလက်ထဲက သစ်ခွဲ
ပင်ကောလေး။’

‘ကော်ရာရာသာများက ကျောက်အတောင်ကြားမှ နှစ်ယွဲလိုက်
ပြီးနှာက် နာကျင်ဆင်ရဲစေအနာဖြင့် မေ့လျော့ထားခဲ့ပါသော သစ်ခွဲ
လေးများ၊ သတ်ရာရာသာများ’

‘ဒို ဘယ်နယ်အလုပ်ဖို့အောင်၊ အသီးစွဲကို ဘာဖြစ်လို ယူလာရတာလဲ၊ ပြန်ယူသွားပါ၊ မဟုတ်တာ’

ငွေဝန်း အကြောက်အကန်ပြင်းသည်၊ သူက စွဲပေးသည်၊
‘အဲဒီ ဆရာအတွက်လေ’

သူမ သူအသီးစွဲကို ဘာလုပ်ရမန်မသိပေး သစ်ချက်
တော့ ပြန်ယူမည်ဟု စဉ်းစားထားသည်။

‘ဆရာမ ဒီမှာ ကြောက်မှုလား’

‘ပသိသောပါဘူး’

‘အကြောက်ပေါ်ပါ’

‘ထိုင်းပေါ်’

‘မထိုင်ဘူး၊ နိုင်းစရာရှိရင် ကျွန်တော်ကိုနိုင်းပါ’

‘ဒို မဟုတ်တာ’

‘အစ်မ နောက်ပိုးထား’

ထည့်သွေးတဲ့ပါးဝမ် ပိုင်းဝင်လာသည်။ သူလက်ထဲမှာ ကင်
မရာနှင့်၊ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး နှစ်းဖျော်နေသည်။ ခြေလျှင်ခနီရှည်ကို
လျှောက်ခဲ့ရဟန်ရှိသည်ဟု သူမတွေးသည်။

‘အော့’

ယခုအပါ ငွေဝန်းသည် ပိုင်းကို ပျက်နာပူးပါ၏ ကျော်
တင်နေရပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် ကြည်ကြည်ဖြေဖြေတော်မူတဲ့၊ ဒါ့သာ
ကြိုးတင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

‘ပန်ကြိုး ပန်ကြိုးတော်မူ ကျွန်တော် ဝါးယစ်ချောင်းဘာက်
ကိုသွားပေါ်’၊ အစ်မ မှာစရာရှိရင်’

‘ဟန့်အောင်း မဖုံးပါဘူး’

အသပြုတ်ဖြင့် ငွေဝန်းပြင်းမီသည်။ သူ့ကို ကားကြော်တင်
မပေါ်ခဲ့သည့်ပို့ဆက် သူကားပြင့် တင်ခေါ်လာပြင်းကိုက သူ ဘယ်
လောက်သော်ဘေးကြီးပါသည်ဆိုတာ ဖြေပြီးအောင် ပြနေခြင်း

ဟု ငွေဝန်းဝင်သည်။ ဒါကိုက မရှိသားတာပဲ မဟုတ်ဘူးလာ။
ထိုနောက် ပိုင်းသည် ငည်းခန့်မှာမတ်တတ်ရင်နေသွားကို
ဝတ္ထားပြီး မျက်စုံမှုပါကြော်သွားသည်။

‘သာ’

အာမနိုင်ပို့ဗျား

ထိုနောက် ‘ထွန်းအုပ်ထန်’ ဟု ထိုးတိုးရော်တ်သည်။
သည်ချင်းကိုမည်သူမျှပါလို့၊ ဒီပိုကိုပြောခဲ့မှုသေား
စသည်မြင့် စဉ်းစားနေပို့သော ငွေဝန်းသည် နာမည်ကြားဝတ္ထုမှု
ပြောချင်းမှုပါဘူး။ ကောက်ချော်ချော်ကိုလိုက်သည်။

အင်းလေ၊ သူတို့နာမည်တွေက ကြာခဲ့နှင့်ပုံရော်တတ်၊
တာနှင့်ပေါင်းပြု ဖတ်ထိုးတတ်သည်။

ပိုင်းက သူ့ကို သိနေသလို့

သူတို့၏ မျက်စုံအား ဝတ္ထားတော်မူတဲ့ တစ်စုံယာကိုနှင့်တစ်ယောက်
အင်းပင်ရှင်းရှိုးသည့်ဟန်တော်မူဟုတ်။

‘ဆရာမ ကျွန်တ်ဘူးဆယ်’

ထွန်းအုပ်ထန်က နှုတ်ဆက်ပြီး စာပွဲအော်ကြော်ကို ဖျက်ဆီး
ဖယ်စေးသည်။ သူမ ယူးပြီး စာပွဲပေါ်ပြန်ချလိုက်ရှာသည်။ သူခြင်းက
တော်တော်လေးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့သော် သစ်စွဲပိုးလောက်
တော့ အသာကိုင်ထားလိုက်မိသည်။ ခွဲခွဲလေး၊ ရတာနာတစ်ပါးလို့။

‘ဒို ဟုတ်ကဲ့ ကျော်မူ’

‘ခဏလေး၊ ကိုထွန်းအုပ်ထန်’

ပိုင်းက ထွေးတော့မည့်သူကို ခဏလေးထားလိုက်သည်။

‘ခဏနေပါ်းလေးမျှ’

‘သွားမယ်မျှ’

သူတို့နှစ်ယာက်သည် ငွေဝန်းမသိလိုက်ခင်မှာ တစ်ခုရုံ
တော့ဖြစ်ခဲ့ကြပြီးပြီး သူမရှိပို့မိသည်။

‘ကျွန်တော်ဝါ စကားအေးအေးအေးအေးပြောကြရင်အင်ပါ။ ကျွန်တော်သိချင်တော်လေးတွေ ကိုထဲနဲ့အုပ်ထန်ကိုယ်ချင်လို့’
 ‘ကျွန်တော် မအောက်သူ့ဖျာ နောက်နေ့ တွေ့ပါမယ်။ အောင် တော့ အလုပ်တွေရှိစေသေးတယ်’
 ‘ဟုတ်လား။ ထောင်ဇူးကိုတွေဆိပ်ရှိပါ့မှာလား’
 ပိုင်စိုကာ ရမ်းပောလျက် လွှတ်စွဲပြောထိုက်သည်။ ထျွန်း အုပ်ထန် ပျက်နှာပျော်သွားသည်။
 ‘ဘာမထောင်ဇူးကိုလဲဟဲ’ သူမမေးတွေ့မှ ပိုင်စိုး ခံပေါင်း အပ်ပြုသွားကာ ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ပါ့ခေါ်ပို့တို့သွားတယ်။
 ‘ပိုင်စိုး’
 ပိုင်စိုးသည် ပြောပို့စွားသောစကားအတွက် နောက်တရား လေသည်။
 ‘ဘာမထောင်ဇူးကိုလဲလို့’
 ပိုင်စိုးက ခံပေါင်းအပ်ပြုစေရနိုက်မှာ ထျွန်းအုပ်ထန်က ဝင်ပြောသည်။
 ‘အကောင်ပလောင်လေးတွေကို ပမ်းတဲ့ထောင်ဇူးကို’
 ငွေဝန်း အဝေအစပြုစွားသွားတယ်။
 ‘ရှင်က ထောင်ဇူးကိုလုပ်သလား’
 ‘တစ်ခါတေလေပါ’
 ဘုရားရေး၊ ခီမြှင့် သူမန်းခွဲစိုးသောထောင်ဇူးကို...
 သူမသည် ပြုစိုးနေ့တစ်ရက် ယရုပ်ပင်တွေခဲ့သွားသည်။
 ‘ကျွန်းများမီတာအတွေ ရှင်ခောင်ဇူးကိုမဟုတ်ပါဘူးမှာ’
 ‘ကျွန်တော်ကို တရားမခဲ့ပါမြဲ’
 ‘ဒါ’
 ဒါပြုင့် ဒါ သူထောင်ဇူးကိုလို့ ဝန်စိုးကိုတာလား။
 ငွေဝန်းသည် ရယ်လည်းမယ်ချင် ခိုင်လည်းမယ်ချင်ကာ

ဘာမပြောမယ့်နေသိပါ။

‘ကြည့်စိုး’
 သူမ တော်တော်နှင့်စကားမပြောနိုင်။
 ‘အဲဒို့ကိုရာကြောင့် ကျွန်မ လမ်းအထွေကိုဖို့တော်တော် ကိုတယ်၊ ရှင်အမြင်ပေါ်လဲ’
 ကိုရွှေချင်းက မျက်နှာထဲသွားကာခေါင်းလိုပို့။
 ‘အေးထိုးအေးစား၊ အလုပ်လည်းသိပ်ချုပ်သွားတယ်’
 သူ ခေါင်းလိုပ်ပြန်တဲ့။
 ‘ဒါတော့ ကျွန်မအနေနဲ့ ကိုထန်ကိုတော်တော်မနဲ့ချင်တာ တစ်ခါ ပဲပို့ပါတယ်၊ အကောင်လေးတွေကို ဖော်တာမလဲးပေါ့၊ ဒါက ကျွန်မတို့ တားခေါ်မှုနဲ့ပဲပို့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကနိုသဝ်ထားတဲ့ ရှားပါတီရွှေ့နှင့်တွေ့ကိုတော်မပါနဲ့’
 ‘ဆရာမ ကျွန်တော်ကို ခိုင်မဆိုဘူးပေါ့’
 ‘ဒါ ဂိတ်မဆိုပါဘူး၊ ကျွန်မတို့တို့ရင်က ရှင်ခောင်ဇူးကို ရှိတဲ့နေရာကို သွားပို့တာကို၊ လွှာတွေမသွားတဲ့တော်ထဲကို သွားမိတာကို’
 ‘ကျွန်တော်အတော်မနဲ့ပါတယ်၊ ဝလျှို့ကြေးလည်း ပေါ်လဲ’
 သူက ယဉ်ကျော်ရာရွာလည်း တော်မနဲ့လေသည်။
 ဝလျှို့ကြေးဟူသောစကားမကြောင့် ငွေဝန်း ပြောသလဲ ခေါင်းခါလိုက်တဲ့။
 ‘မပေါ်ရပါဘူး။ ဘယ်လိုပိုစိုးအနောင့်အယုက်မဖြစ်ပါနဲ့’
 ကိုယ့်ကြောင့် တစ်ယောက်ယောက်ထို့ကိုသွားလို့များ လျော်ကြော်ပေါ်ရမယ်၊ ငွေဝန်းဘာဝဗျာ အသက်ပင်ရှင်စရာလေး ပရှိတော့ခေါ်။
 ‘ပေါ်မယ်’ ဆရာမကို နှားနောက်တစ်ကောင်ပေါ်လဲ
 ‘ဒါ’

နာမနာကိုတစ်ကောင်...သူ့နာမနာကို ပါးက ဘာလုပ်ရ^၁
မှာလဲ။ သူမ ရယ်ချင်သွာတော်
'မလိုချင်ပါဘူး'
'ယူပါဘူး'
အော် ဝက်တော့တာပဲ။
'ဟယူချင်ဘူး'
'ဒါဖြစ် ဆရာမ ဘာလိုချင်ပဲ။ လိုချင်တာပေးပယ်'
'ဟယ်၊ ဒီချင်ကတော့ သူမနာကိုဖြောင်းအေးအောင် ပါကို^၂
ဂေါ်ကို ပလျှောက်ပေးနေတော့တာပဲ'
သူမ ရယ်ဟောလျက်ညည်းမီသည်။
သူ့နှစ်ဆက်ပြီးထွက်ခွာသွားနိုင်တွင် ချုပ်ပါလေးကို ပေးပါ^၃
သူမ လှမ်းအောင်လိုက်သည်။
'ဒါ ဒါမှာ ရှင်ပါကို ယူသွာအချေဖော်
ပါက စာမွေးပါမှာ အသေးကိုလိုက်၊ သူ လူညွှန်ပြောညွှန်တော့
ဟင်၊ ဒါ ဘာလဲ။ အမှတ်တရ သိမ်းတာဖိုလာ။ တွေ့ပါ^၄
တော့ သူမ ပါးပြောစွေး စွေးခန့်ပွားသည်။
အလို့၊ ဝါဘယ်လိုဖြစ်တာပါလို့။
ချုပ်ထည်ချုပ်စေတဲ့ပြီးကို တစ်ဦးနှင့်လုံးမြို့တာတဲ့ အောင်
နောက်ပြန်ခွဲနေတဲ့ ချင်းတစ်ယောက်ကို...။
သူမ ပစ္စာစောက်ပျော်လျက် အသံထွက်ရယ်လိုက်သည်။
ထို့နောက် မိုးလီးညျှမျှုံးစ်လတ်ဆတ်အေးလို့သော စလော^၅
အောက်တွင် လန်းဆန်းနေသာ သစ်ခွာပင်လေးကို ပေးကြည့်နေပါ^၆
သည်။
အင်း အတွဲအလှည့်ဆိုတာ ဒါပျိုးကတော့ ထင်ပါပဲ။

၁။ အောင်နှင့်မြို့

သေထဲတွင် ပါးစောင်ပေါ်အနိပ်တို့
မကျန်စောင်ပဲပြီ။
သို့တိုင် ဒါပျိုးသံနိုင်ခဲ့ခြင်းအတွက်
ပါ ဝင်းပြောကိုလဲ။

သူမစိဘများတဲ့ပြီတွင် သူမပေါ်သစ်ခွာအိမ်တစ်ခုရှိခဲ့ပြီ။
ယခုအပါ ပို့ အထွမ်းဆုံးအရာသုံးမှတ်၌ ထို့သစ်ခွာပြီပါဝင်သည်ဟု
ဘယ်သူကို ပြောပြီခဲ့ပြီးပြီးလဲ သတိများရတော့ သို့သော် ပိုင်းပိုင်းတော့
ပြောပြီတာ သေချာသည်။ သို့ပါသွေ့ကို ပိုင်းပိုင်းက သူဟာကို သစ်ခွာပဲ
တစ်ပင် လက်အောင်ပေးလာသည်။

'အောင် အိမ်တော်မှာလာအတွက် ပြီးပေးတာမလို့'
သစ်ခွာတစ်ခွာများတော်၊ သစ်ခွာပင်တစ်ပင်၊ ပို့ဆုံးသော အွောက်
တွေ့နှင့် ဥပုသေသနပောင်ခည်တွေအကြော်မှာ အဖြော်ရောင်ပန်းပွဲ့ သုံးမွှုံး
ပါလာသော သစ်ခွာပင်၊ ကြယ်ပုံသဏ္ဌာန် ဘေးသို့ပြောထွက်နေသော
ပွဲ့ချုပ်နှင့်ပွဲ့ပတ် ရည်ရွယ်လျော့ဝါရာက အဖြုံးဖွဲ့ဆွဲတဲ့။ ဇူလိုင်၊
အဖြစ် အသွေးပြောင်ဆွားခဲ့သည့် ပွဲ့ချုပ်လေးက အပါန်ရောင်၊ ရုံးက
သင်းသင်းလေးမွှေးသည်။

'အောင်မရဲ့သစ်ခွာပါမှာ ပို့ကိုပဲ့ ပထားဆုံးသစ်ပင်'
သူ ကမ်းပေးလိုက်တော့ သူမ လန်သွားသည်။

‘ကိုယ် သစ်ခြားဆောက်မယ်လို့ မင်းကို ဘယ်သူမြှောလဲ’
‘ဘယ်သူမှ မပြောပါဘူး၊ အင်္ဂ သစ်ချေပင်လေးကို ကြည့်
နေတဗ်နီးက အင်္ဂ မသိအောင် ကျွန်တော် ပါတ်ပုံရှိကိုလိုက်တယ်’
‘ဉာဏ်နီးက အဲဒီပါတ်ပုံရှိကြည့်ပါတော့ အောင်မျက်လုံးမတွေ့မှ ထူး
ခြားဖွေ့တွယ်ဘာမှတစ်ခုကို တွေ့တယ်၊ ဒါတော့ ဘာရယ်လို့မဟုတ်၊
အင်္ဂများ သစ်ချေပင်လေးတွေ ပိုက်ချင်မလား လို့ တွေ့မြှောဘယ်
လေ’

သူမလက်ထဲက သစ်ချေပင်လေးကို အမြှတ်တနိုင်းကြည့်
လိုက်စိုးသည်။ ပင်ညှိများသစ်ချေထဲက Coelogyne အမျိုးအစား ပြစ်
သည်၊ ငွေ့နှင့်ဖြူဗျာခေါ်သော Coelogyne cristata ဖျိုး ပြစ်ညှိ
လေးမသိ။ ဓာတ့ပောင်ပန်းအိုးအစေ့မြှင့် ပိုက်ပျိုးစွဲသည်၊ လွှာမင်းနား
သည်။

‘ဒါ ဘယ်က ယူလာတော်’

‘ကျွန်တော် ဒီနေ့သွားတဲ့တောင်မှာ အများကြီးပေါ်ဆင်မရဲ့၊
ကျွန်တော်က မသိလို့၊ တော့သစ်ချေတွေလည်းရှိသေးတယ်။ ကျွန်
တော့လိုပဲ ဒီအမျိုးကို ပြင်တွေ့နေကျွန်ဟုတ်လို့ ရှာတယ်လင်တော့နဲ့
နှုတ်လာခဲ့တာ’

‘ဒါနဲ့ ကိုယ်ပါတ်ပုံကို ကိုယ်ပသော်ရှိရှိလိုက်တာ လု
တစ်ဘက်သားရဲ့ အခွင့်အရေးကို ချိုးမဟာက်တာလို့ မင်းမခံစားရွှေ့
လား’

ငွေ့နှုံး သိတော်တည်မေးမြှော်သည်၊

ဟာ အင်္ဂကလဲ့ သူက ပကတ္ထဖြူဗျာပင်လေဟန် ပျက်
နာပေါ်ပြု့ ငွေ့နှုံးအားကြည့်သည်။

‘ကျွားကြီးမှာ ပါတ်ပုံသော်လောင်များများက Snapshot
တွေရှိရှိလာခဲ့တာ ကင်မရှာခဲ့သက်တမ်းနဲ့အမျှပဲ၊ အင်္ဂနဲ့ကျွားများ
ဒီပေါ်ခွန့်ကို ဖော်ရေ့တော့တယ်’

‘ကိုယ်ကတော့ အဲဒီဖလင်ကိုလိုချင်တယ်၊ ပျက်ဆီပစ်ခဲ့
တယ်’

အာမနား သူမပြောလိုက်ပါသည်။ သူက ခေါင်းညီတဲ့
သည်။

‘ဒါကော့ ကျွန်တော်အား တစ်ကိုယ်လုံး ပေမရရတ်ပြုတော့
လို့ ဇရှိုးလိုက်ပေါ်မယ်၊ ပြီးစုံ အဲဒီပါတ်ပုံကို အင်္ဂကို ပြုပယ်၊
အဲဒီနာက်များမှ အင်္ဂကြိုက်သလိုတဲ့ပြုတော့’

သူအခန်းတွင်းမှာ ဝင်သွားသည့်အပါ ဝည်စန်မှာ ငွေ့နှုံး
ကိုယ်ယောက်တည် သစ်ချေပင်နှင့် ကျွန်ရှိခဲ့သည်။ ဟောဒီ
သစ်ချေပင်ကို သူမ၏အိမ်ပိုင်းထဲများ ပိုက်ရှုပည့်
ဆွဲပည့်ဟုတ်၊ လက်ရှိသာစ်တွေ့ပေါ်များ ရော်ပင်တို့ပြု့ သူ၊ အ^၁
တွေ့ကို ရှိသနစ်ရာကြားမှာရာလုပ်ပေါ်။ သူရှိသနနဲ့သည့် သဘာဝ
နှင့်တူမိုင်သမျှတွေ့အောင်ပုံစံတို့မည်။

နေစိုင်ပါ၍ သူဟောည်းသစ်ချေပင်ကျေမှတ်တော့လက်ခံယူပြီး
သူ ပိုက်ရှုပိုင်းအဲဒီပုံကြိုးတော့များလို့မြို့မည်တော့ တရာနနည်းလင်း
ကျော်လား။

သူပြုပည်ဆိုသော ပါတ်ပုံမှာ တကယ်တော့ ပါတ်ပုံအဖြစ်
ကျွားရေားသည်မဟုတ်၊ ကျွန်ပျူးတာ ပေါ်နိတာပေါ်များ အိုဂျိုးတယ်
ရုပ်ပုံစွာအဖြစ် ပြင်တွေ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပိုတ်ကားမျက်နှာပြု့ပေါ်နော်နိတာအပြည့် ပြင်ကွင်းတွင် သူမ
၏ ပျက်လုံးတွေက သူမပြောသလိုပင် နှုန္တးတွယ်တာလျက် ရှိသည်။
သူမကိုယ်တိုင်အဲ့ပြုရလေသည်။

‘တွေ့လားအစ်း၊ သစ်ချေပင်လေးနဲ့ အင်္ဂနဲ့ဘယ်လောက်
ရင်နှီးလိုက်သလဲ၊ ဘယ်လောက်တွယ်တာလိုက်သလဲ’

ငွေ့နှုံးသည် သစ်ချေပင်တွေကို လူတွေ့ထက်များ ပိုတွယ်

ପାତ୍ରିକା ପରିଚୟ

‘କିମ୍ବାର୍ଥାର୍ଥା କ୍ରୂଦ୍ଧିତାରୁଧ୍ୱାନୀ ରୂପିଣିଗୁଣାମ୍ଭା ହିନ୍ଦୁଗଠନା
କୁଳର୍ଥାର୍ଥା କୁଳର୍ଥାର୍ଥା ଫୋରିନ୍ଡର୍ମାର୍ଥା ଯୁଦ୍ଧାର୍ଥାର୍ଥା କ୍ରୂଦ୍ଧିତାର୍ଥାର୍ଥା
ମୁଖର୍ଥାର୍ଥା ପଲ୍ଲିର୍ଥାର୍ଥା ଜୀବିଷକ୍ରମର୍ଥାର୍ଥା ମୁଖର୍ଥାର୍ଥା ମୁଖର୍ଥାର୍ଥା
ତାର୍ଥିପ୍ରିଣ୍ଟର୍ଥାର୍ଥା ପିରିଲିଫ୍ରିଜର୍ଥା’

ଯୁଧବନ୍ଧୀ ଯିରିତିରୁଗି ପୁରୀଲୋହିପତିର୍କ ଫଳ୍ପଦ୍ମିତେ ?
ଏହାରେ କୌଣସିଲେଖିଲା ॥

‘ဒီပုဂ္ဂို မျက်ငြေချင်တယ်ဆိုရင် အကွယ်လေးပဲအတိုင် လက်နဲ့ တစ်ချွော်ဖို့ပါဝါကိုရှုံးပဲ ဒါကို မျက်ငြေသေးခဲ့ အမောက် ကျွန်တော် ပြုချင်တာဘတွေထဲယ်။ ဟဲများပေါင်းများရွှေအကာတည့်က ကာယာကဲရှင် မသိလိုက်ဘဲ လျှော်တပြုပါရိုက်ခဲ့တဲ့ပါဝါပိုင်များရွှာရဲ့ အစွမ်းသေတို့ ဘယ်လောက်တောင် မြစ်အားပြောစိတ်သော်လောက်မြှောက်ပါ။’

• သုက ပါတ်ပုံပါင်များစွာကို တစ်ခုပြီးတစ်ခုကောက်သွားတဲ့
နောက်ထပ္တုမှ တစ်ပုံကို ထုတ်ပြုသည်။ ပိုစုံပိုစုံထွေး၊ ဂိုင်နေဟန်
ကလေးအပေါ် အရှိုးသိမ်းတင်ယောက် ထိုင်နေသောပုံ၊ ခုခုခုခုခုခုခုခုခုခု
ဖို့ကလေးလေး၊ သူညာဘက်ပစ္စာကိုမျက်နှာအပ်ပို့ပြီး အိမ်ပိုက်နေသော
ကလေးကြတ်ယောက်၊ သူ့အိမ်ပိုက်

ပုံပဲ။ ဘဇ္ဇန်စွာနှစ်များ နိဂုံးတဲ့ဘာ ဒီဘွားရေးကြပ်တည်းတဲ့အတော်၊ ဒါတ်
ပါတ်ကျောင်းရဲ့အတော်လို့ နာမည်ကြွေးတဲ့နှစ်တွေပဲပါ။ ဒီအပျိုးသော်ကို
ကြည့်ဖို့စိတ်အားဖြင့် လူမျှ၏ဘွားရေးနှင့်ရာဇ်ကြော်ချုပ်စိုးတွေ
ကို ဖြေဆိုနိုင်တယ်။ ဒီအပျိုးသော်ကို ကြည့်ဖို့တဲ့လူတွေက အသက်ရွေ
လို့ ထင်ကြတို့မယ်။ ဒါပေမဲ့ ထက်ယေားကြည့်တဲ့အပါ သူအသက်
က ဥပဒေပို့သေးတယ်။ ကလေး ခုနှစ်ယောက်တဲ့

ଦେବତାଙ୍କୁ ସୁଖାଗ୍ନିରୂପାଣିଟି ହଜିଲିବିତ୍ତିକୁମୁଦିଲାହୁ
ଶାଶ୍ଵତାବଳୀରେଣ୍ଟିରୁଥାଏନ୍ତି । ଏହା ହୁଏ ହୁଏ କୋଣାର୍କରୁଥିଲିବିନ୍ତି ।

‘ပါတီပုံညွှန်အစိမ်းကြောင်းပုံ၊ ရွှေအများကိုလည်းမြင်းစွာ တစ်နည်းအားဖြင့် Advocacy ဟာ အရေးကြိုးတဲ့ ငေရာကောင် ပါ ငောက်ယော တွေ့လှုပါတယ်၊ အသေဆုံးတွေ့လှုပါတယ်၊ တစ်နည်းနည်းနဲ့ အသေဆုံးတွေ့လှုပါတယ်၊ အဲဒီဘယ်ပဲဆုံးတွေ့လှုပါတယ်၊ ပါတီပုံညွှန်က ပွဲတယ် ပြောပေးငောက်တယ်၊ ငောက်တစ်ပဲ ပြောလော်’

သူမြောက်ထည်ဖွေတွေကို တစ်ကျက်ပြီးတစ်ကျက်ကော်သွား
ပြီးနောက် ရပ်ပဲတစ်ခုမှာ ရှင်လိုက်သည်။

ထိပ်တိပုံမှာ လူတစ်ယောက်က လက်ပြန်ကြော်ထားခဲ့ရသည့် လူတစ်ယောက်အား နားထင်သိ သေနတ်ဖြင့် သိမ်းပစ်နေပုံ
ဖြစ်သည်။

‘ဒါက ဒိယက်နှစ်စိတ္ထုနဲ့က ပါတ်ပုံပေါ့၊ ပစ်နေတဲ့လူက တောင်ပိုက်နှစ်စိတ္ထုလို အပစ်ခံလိုက်ရတဲ့လူက သရွာဖောက်လို ခွင့်ဆုံးတဲ့ ဒိယက်ကောင်အရာရှိတော်ပောက်၏ ဒီပါတ်ပုံက အလေ့ရာရန် ပြည်သူပြည်သူ့တွေကို ဒိယက်နှစ်စိတ္ထုကို အလုံးအခြင်းမဲ့ အနိဂုံး သုတေသနပြိုများများတွေပေါ်ပေါ်လော့ခဲ့တယ်၊ ပစ်တဲ့လူ၏ အာဏာတဲ့ပိုင်စိတ္ထုမှာ အပစ်ခံရတဲ့ထုတဲ့ အာဏာတဲ့ရာများများ တုန်လွှုပ်ကြောက်လနှုနူ သောကာလှ တွေ့ခဲ့မလဲ့ခြားမှ အဲဒါဝတွေကို တစ်ကွက်တည်းမှာ ပေါ်အောင် ဖော်ပြခွင့်ရတဲ့ လွှုပ်စာပြက်ပါတ်ပုံပေါ့၊ အဲဒီပါတ်ပုံဟာ ပူလစာဆုံ

ရနဲတယ်'

သူမ ထိခိုက်ပုံမှ ရတိခြော်မျက်နှာလွှာပစ်လိုက်ပါသည်။

သူက အနည်းငယ်ပြီးလျက် အခြားဝါတ်ပုံတစ်ပုံကို ရှာယူပြန်သည်။
'ဟောဒါက ဗျာန်ပါတ်ပုံဆရာတစ်ယောက် နိုက်ခဲ့တာ၊
ပါးရိုးမားကို အရာပြုခြားကြပြီးနောက် ဆယ်ပါနစ်အကြောင်း'

ပါးကြွေးမွေးတွေ့ အပျက်အဆီးစော့နှင့် ပေါ်ရောတ်ပြုတ်နေ
သောလွှာအုပ်စုံ။ ကင်မရာရှိအကျော်ပေးလျက် ပါးကြွေးခဲ့သည်။ အ
ပျက်အဆီးများကို ကြောက်လန်းတကြား နိုးရှာရွှေး ထုပ်ကြည့်နေပုံ
ပြန်သည်။

'ဟောဒါက ယူရှင်းစော်သုတေသန အဂွန်နာယဉ်ပြီးတဲ့ ပါတ်ပုံ
တစ်ပုံ'

ကလေးနှစ်ယောက် သစ်တော်အုပ်အပျက်ထဲမှ အလင်း
ရောင်ဆီသို့ လက်တွဲလျက်လျောက်သွားသည်ကို ဇနာက်ဘက်ပုံ
နိုက်ထားသော ပါတ်ပုံပြန်သည်။ ကလေးမေးလာ ဂါဝန်လေးပြီး
မတိတတ်ပြောသောအချေယ်၊ ကောင်လောက သုံးနှစ်သားလောက်ပြစ်
မည်။ သူတို့သည် အခုံးတံ့သုတေသနမှု အလင်းထဲသို့ လက်ချင်းတွေ့ဆုံး
တိုးဝင်သွားနေလေသည်။ ပြုပိုက်ရာသည် သူမအတွက် ပိတ်သက်
သာရာရမှုကို ခံစားလိုက်ရသည်။ ကြွေးနှုန်းကို ရလိုက်သည်။
မျှော်လင့်မှုကို ရလိုက်သည်။ ဒါကိုတော့ သူမကြိုက်လေသည်။

'ဒါတွေ့ကို ကိုယ့်ပြီတာက ဘာအတွက်လဲ'

'ပါတ်ပုံဆိုတာက လူတွေအတွက် အေကာင်းဆုံးမျက်ပြော
သက်သောလည်း ဖြစ်တယ်။ ဖုံးကျယ်ထားတဲ့ အရာတစ်ခုကို ဖွင့်ချေ
ထုတ်ဖော်တဲ့ အရာလည်းဖြစ်တယ်'

'အဲဒါနဲ့ ကိုယ့်ဝါတ်ပုံကို ဖုံးကျယ်ထားတဲ့ကိုစွဲ ဘာများသက်
ဆိုင်လို့ပါလို့'

ပွဲဝန်း မျက်ပောင်ကြော်တွေ့ဖော်သည်။

'ပါတ်ပုံတစ်ကျက်အပေါ်' အစ်ပ အငေးအေးချိန်တိတော်
ဝင်လားလေားလို့အေး မဖွှေ့ဟန်ဘဲ ဒီပါတ်ပုံက အလင်းအဝမှာ
စောက်ခံပြုပြုတွေ့အောင်နှုန်းက ဆန့်ကျင်တဲ့အား အစောင့်
အရာရာ အစောင့်ပြုသွားလိုပါ။ ဇနာက်တစ်ပါ အစ်မာကို နိုက်ခွင့်ရခဲ့ရင်
တောင် ဒီလောက်ပြည့်စုတဲ့ပုံကိုစတော့ မရရှိနိုင်တော့ပါဘူး'

သူက တောင်းပန်ပြီးမြှင့် ပြောတော့ သူမ ပျက်နှာမေ့ပေါ့
ပစ်လိုက်သည်။

'ဒိန့်မတစ်ယောက် ပန့်မတစ်ကြော်နှုန်းတဲ့ပြုပြုတ်ကြော်ကောင်း
လွှမ်းလောက်ချေရမှုပါဘူးကျယ်'

‘ချိမ်းအိမ်ကို တွန်ပါရင်။
အဓမ္မာင်ကို ဖယ်ရှားနိုင်ဖြစ်းရှိပါရိုက်
အငြင်းအချုပ်လုပ်ကြပါနှင့်’ဟု
ကြော်ပွင့်က ပြောသည်။

၃

ပိုင်စိုးရရှာက်သွားသော စာကြည့်ခန်းသည် ပိုင်အင်စီအေး
အသောက်အဗျားအတွင်းတွင် ဖွံ့ထားသော အခန်း လေးပါးခန်းအနက်
တစ်ခန်းမြှင့်သူဖြင့် ကျဉ်းတော့ကျဉ်းလေသည်။ သို့သော် သင့်ကြားမှာ
အသောက်အကျောက်ပို့ယာတွေ ရှိသည်။ ဂျုန်ပျူးတာတစ်လုံး၊ ကုန်
ဆက်သုတေသနများကြပ်မှုရှိသည်။ အစာလိပ်တာသာဓကားကို ကျော်
ကျယ်ပြန်ပြု၍ လေ့လာနိုင်ရန်ဖြစ်၏။

ပိုင်စိုးက ရွှေငယ်လေးတွေကို ဘာမှ မပေးမှာင် သူတို့က
အရင်ဆုံးပေးလေသည်။

‘အစိုးကို ချင်းတော်မှာအကြိုက်ပဲးအရာက ဘာလဲ’
ရွှေငယ်လေးတစ်ယောက်က ပိုင်စိုးကို မြှုန်းခန်းမေး၏

‘သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ပျူး တော်တွေက ဂျုန်တော်ကို
ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပြုံးကြိုက်ရောက်နေပါလား ဆိုတဲ့ခံစာချက် ပေး
တယ်။ တိုင်တွေက လွင့်ပြောစပ်ပါးစိတ်ကိုပေးတယ်’ အီပ်ဟက်ထဲ
ကိုရောက်နေရာသလို ဒါမှာဟုတ် နတ်ဘုံးနတ်နန်းကို ရောက်နေရာသလို
တော်တော် နေလို့ကောင်းတယ်များ’

‘ဒါဖြင့် မကြိုက်ခဲ့းတစ်ခုကိုပြောပါ။’

ဒါကတော့ ပို့ဗောလေးငယ်လေးတစ်ယောက်က ပေါ်ခြင်း
ပြစ်သည်။ သူ တစ်ခုကောင်းတော် စဉ်အောင်သည်။ ပြောသင့်
သလား

‘မကြိုက်ခဲ့းကတော့ အရာကိုထွေပေါ်ငန်တာပဲ့ပဲ့’
ပို့ဗောလေးတွေရယ်သည်။

‘အရာကိုကတော့ ပေါ်တယ်အိမ်ကို့၊ ဘယ်လောက်ပါသလဲ
ဆိုရင် အရာကိုယ်လုပ်းခွဲတွေအရောင်းအဝယ်လုပ်တာတော် သူတွေပြု
တယ်’ မျက်နှာပိုင်းရိုင်းနှင့်လွှဲယ်ကပြောသည်။

‘ခင်ဗျားရော သောက်သလား’

‘သောက်တယ်မျှ’

‘ဘာဖြစ်လို့သောက်တာလဲ’

‘တာခြားဘာမှ လုပ်ဝရာမရှိဘူးလေး’

ပို့ဗောလေးတွေ ပါးခန်းပါးကြောသည်။

‘ကျွန်ုင်တော်ကတော့ ချမ်းလို့သောက်တာ’

ပိုင်စိုးသောကတစ်ယောက်က၊ ထပြောတော့ သူတို့ရယ်ကြ
ပြန်သည်။

‘ဒါဖြင့် ကျွန်ုင်တော်မေးပါရမေး။ ခင်ဗျားတို့မှာ အခုံ
လောင်လာဆယ် ကိုယ့်အတွက် ဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒတစ်ခုကိုပြောပါသို့ရင်
ဘာပြုခဲ့းသလဲ’

ထို့ကေားအချုံတွေ့ သူတို့တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်ကြပြီးမှ ပြောသည်။

‘ဘာမျိုးမှာ ကောလိပ်ပို့စေချင်တယ်’

‘ကားတွေရေးရေးလောက်မေးချင်တယ်’

သူတို့အားလုံးသည် ကြောက်ချွဲတိန်လျှပ်ခြင်းမရှိ။ ပို့ခိုင်း
ပန်ခြင်းမရှိ။ အောက်သေးကောင်းပေးပို့ ကေားပြောမို့ အဆင်သင့်ဖြစ်

နေကြသည်။

‘ဘုတ္ထိအထဲတွင် ပိုစိုးနှင့်သိကျိုးသူ တစ်ဦးသာရှိပြီး ထို့သူ၏
မှာ ဆုန်ကျော်လျှမ်းပြခံသည်။’

‘အစိုက်က အယ်ခါတာလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ ခါတ်ပုံသမားပါ၊ သတင်းခါတ်ပုံဆရာတိ
လည်း ဖြောနိုင်ပါတယ်။ သက်ရှိစိဝေတွေ အမျိုးစိုးစိုးစွန်ခဲ့ရာက
အနုစိရင် တရာ့သက်ရှိတွေဟာ ပျောက် ဆုက္နပါပြီး၊ ဒါပြောင့်
အနုအခြေအနေနဲ့ ရုံးလောက်ကို ပြန်ပြီး ထိန်းသိမ်းကောကျယ်ပေးပို့
ပရောဂျက်တော်ခု ကျွန်တော် အောင်ချက်နေပါတယ်’

‘ဘုတ္ထိ ပေါ်ခဲ့တော်အတွက်မျှကြသည်။ ပိုစိုးလည်း ဖြောနိုင်
တာတွေပြောလိုက်သည်။’

‘ဘာသိချင်လို့ ဒီချင်းတော်ကို လာခဲ့သလဲ ဒီချင်းတော်မှာ
ဘာရှိသလဲ’

‘ဒီချင်းတော်မှာ တိုင်သစ်တော်အတွက်ရှိတာယ်၊ တိုင်စွဲ့အတွက်
ထိုဝင်ပြီး အောမိန့်နေလို့ မြို့သစ်တော်လိုပဲ သစ်ယ်တွေရှိစွဲတယ်။
အဲဒီမှာ သတ္တဝါတွေအများပြီးအသက်ရှုင်နေထိုင်ကြတယ်။ ဒါကို
ကျွန်တော်ခါတ်ပုံရှိပါတယ်’

‘အစိုက်အရယ်လာခဲ့တဲ့စာအပ်အတွက်မျှ ပိုစိုးစိုးလောက်ဖုတ်
အတွက်ထားတာတွေတယ်။ ဒါတွေအားလုံး အစိုက် ဖတ်ပြီးဘွားပြီး
လား’

‘ဒါတွေအားလုံး ကျွန်တော်ဖတ်ပြီးဘွားပါပြီး၊ ကျွန်တော်
သောာကျတဲ့စာအပ်အတွက်ပါ’

‘အများပြီးပဲ’

ဆုန်ကျော်လျှမ်းက အာကျားလိုပင် တိုးဝါးအော်ရှုံးသည်။
‘နှင့်လည်း သူအသက်အဆွဲမှုလောက်ရောက်ရင် ဒီလောက်
အများပြီးသတ်နိုင်ပွားပဲ’

ဆုန်ကျော်လျှမ်းပြောင်းလဲလျက် ထိုင်နေသောကျင်ယ်က ပြောတဲ့

တို့အဲကျွုမှ သူ ထိုင်ယ်ကိုသတေသနကြည့်လိုက်ပါသည်။ ပျော်
ပြောင်းသောဆံပင်နှုန်းပျော်ပျော်ရင်၊ တို့ရတ်အနက်ဆောင်ကို ဝတ်ထော်
သည်။ ပျက်နာသွယ်သွယ်၊ ပျက်နာသားတည်တည်တင်တင်။

‘ကျွန်မလည်း စာစတ်တာဝါသနာပါတယ်’

အသာဖြေဖြေအရှင်ပုပုကောင်မလော်တစ်ယောက်က ပြော
သည်။

‘ဟုတ်လား၊ ဘာစာအုပ်တွေဖတ်လဲ’

‘အင် အနုပါပဲ’

‘ဒါပြောကျွန်တော် တစ်ဗုံးပေးသယ်၊ ဒိုတ်ကူးယဉ်ပြီး ဖြေပေါ့
ရော်။ အခု ကျွန်တော် ပြန်သွားပဲတဲ့ဝနာက် ကျွန်တော်အသိ တစ်
ယောက် ဟာသီခိုလာမယ်ထိုပါတော့၊ ဥပမာဏရော် လာချင်မှလည်း
လာမယ်၊ လေချင်လည်း လာမယ်၊ အဲလို လျကြောင်ယောက်လာလို
ရန်ကျိုးကင် ပြီးတစ်ဗုံးရှုံးရှုံးရမယ်ထိုရင် ညီးအတွက် ဘာလို
ရှုံးသလဲ ဘာရှိပုံသွေးချင်သလဲ’

ကလေးပက ခိုးခိုး ရမယ်သည်။

‘စာအုပ်ပဲ့’

‘ဟုတ်ပြီး ဘာစာအုပ်မျိုးလိုချင်လဲ’

‘အထူးဖွေ့စာအုပ်မျိုးကို ကြိုက်တယ်’

‘ဘာကြောင့် အထူးဖွေ့စာအုပ်ကို ဖတ်ချင်တာလဲ’

‘ကျွန်မက တော်တဲ့လွှဲတွေကို သဘောကျတယ်။ သူတို့
ဘယ်လို တတ်အောင်လှပဲလို့ သိချင်တယ်၊ အတုယ့်ချင်တယ်။
ကျွန်မသောက သူငယ်ချင်တွေကိုလည်း အဲလိုလုပ်မျိုးကို အတုယ့်
ဆောင်တယ်’

‘ပိုစိုးအဲ့အောင်လျှော်စွဲပဲ’

‘ဒါပြော ဘယ်သူအထူးဖွေ့စာအုပ်လဲ၊ မာဂရက်

သက်ချာတဲ့ အင်းရာဂိုလ် ပိုပ်ဒါပေယာတဲ့
ပိုပ်နဲ့ စော်နှိမ်မတတ်ဖြစ်ချွာသည်။ တယ်ဟုတ်ပါလာ။
‘ဒါပြု ဦးမက ပိန်မဆိုရေးဘဏ်တွေကို ပိုဝင်စားတယ်
လို့’

‘ဟုတ်တယ်လေး ဒါပဲ ကျွန်းမ ပေါင်းဘောင်လုပ်နဲ့ အခုံ
အချင်းတွေပါဘောင် ဘယ်လိုပြောသူမှာလဲဆိုတာသိမှာပေါ့’

ထိုးမကားအဆုံးတွင် အားလုံးရိုင်းရုပ်ကြော်။ ကလေးမက
သူငယ်ချင်းတွေကို ပျက်စောင်းထိုးအောင်ည်။

‘တာရယ်တာလဲး နှင့် ဒါပေါင်းဘောင်ဖြစ်မှ ပုံအီကန္ဒ
အခွင့်အရေးတွေလာမတောင်းကြနဲ့ မပေးဘူး’
ရုပ်ကြော်ပြန်သည်။

သူတို့ကြည့်ရှုသည်မှာ ပျော်စွဲစရာ၊ တက်ကြွေသည့်စိတ်
ပိတ်တွေနဲ့ လန်းဆန်းတောက်ပနေကြသည်။ အသက်တွေက
ဆပ်ပြောက်နှစ်ဆယ့်ရှစ်ရှစ်မှ နှစ်ဆယ်သာသာတွေပေါ့။ ပိုပိုတက်
လေးများနှင့်လေးခါးများလည်းမည်ဟု စွဲနှုန်းရသည်။

သူတို့ထဲတွင် တစ်ချက်မှ မရယ်မောတဲ့ ပြီးတော်ပြုပြင့်သာ
ပြုသက်နေသောသူငယ်များကို အသာတိထားပါသည်။ ဆိုက်ရှုနဲ့
၏ သူငယ်ချင်းလေးပြစ်သည်။

ပို့နိုးသည် သူတို့၏အတွေးအပြုံတွေတယ်မလောက်စေား
ပြီးသာလဲဟု သိရှင်လာ၏။ တောင်ပေါ်သားလေးတွေနဲ့ဟု လျော့
တွေကိုလိုတော့မရပေါ့။

‘အော်အောက်ညီးပြောတဲ့စာအုပ်တွေထဲက အင်းရာဂိုလ်
ဟကရှုန်သက်ချေသာအုပ်တွေ ကျွန်းတော်လျှော့အထဲမှာ ပါပါတယ်’

ပိန်းကာလေးသည် အဲသာကြိုးဝိုင်းသာသွောကား လက်ရှု
တီးလျက် ရုပ်စောင်သည်။

‘ပျော်လိုက်တာ’

‘နောက်တော်လည်း လျှော်စို့တဲ့အခါ ဒါမုမဟုတ် ကျွန်းတော်
လောမြှုပ်တဲ့အခါ စာအုပ်တွေသယ်လာပါမယ်။ သိပ်တော်မရောင်ဘူး
ပျော်သယ်ရတဲ့ဝိုင်းက စာအုပ်စို့တော်တောင် များသေး
တယ်။ ဆင်ပို့ထက်ချွဲ့နဲ့ပို့ကြော်တဲ့ ဆိုတဲ့ပြန်မာစကားပုံလိုပဲ။
ကျွန်းတော် ဒီကိုလာခတ္တာ? ကျွန်းတော်အတွက် ရန်ကုန်-ကလေး
စောယ်ရှုံးသုံးများတွင်မှန်စောင်ပေးရတယ်။ စာအုပ်တွေအတွက်
သုံးသောင်းပေးရတယ်ပဲ’

‘ဟာ’

သူတဲ့ အလန့်တကြား ရော်ကြသည်။

‘စိတ်မယူပါနဲ့ချာ၊ ကျွန်းတော် စ်စုံရာဝို့ကိုစာအုပ်အတွက်
စို့တ်မယူပါဘူး၊ ကျွန်းတော် စိုက်မှာပါ’

သူတဲ့ ရုပ်စော်ပြန်သည်။

‘ဒီတော့ ကျွန်းတော် စာရင်းလေးနဲ့ပုံးသွားမယ်။ ငတ္ထရင်း
ဝယ်ထားမယ်၊ ဒီကလောင့်လဲလျှော်ရှင်လည်း ကျွန်းတော်ဆိုကို ဆက်
သွယ်ပြီး လာယဉ်ပေါ့’

စောဓာက ကလေးလိုချင်သည်စာအုပ်ကို ပိုပ်နဲ့ ပုံတစ်
ထဲမှာရေးလိုက်တဲ့

‘ပြီးတော့ရော ဘယ်သူ့ဝေးတွေက ဘာစာအုပ်စို့ပြန်ကြသေး
သလဲ’

ထိုအခါ သူတဲ့ တစ်စောက်တစ်ပျိုး အမှာအတွေးတော့
သည်။

‘ကျွန်းတော်ကတော့ မဘတ်လူသာက်း’

‘ကျွန်းတော်ကတော့ အလက်ပြုးသော်လည်းကောင်း’

‘ကျွန်းတော်ကတော့ နှစ်းသားအဟာရလို စာအုပ်ပျိုး’

‘ကျွန်းမက ကဗျာတွေကို သဘောကျေတယ်။ ကဗျာစာအုပ်
ဝတ္ထ လိုချင်တယ်’

‘ကောင်ပြီ၊ ကျွန်တော် တတိနိုင်သူမျှပါအောင် သယ်ယူပေးနဲ့
ဒီအတွက် ကျွန်တော်ကို စင်များတိုက တစ်ခုစုတော့ ကျော်မြှုပါ၍
လိုပဲပေါ်၊ ဘယ်နှစ်လဲ’

သူတဲ့ အနည်းငယ်လုပ်လျှပ်ဖြစ်သွားကြသည်။ အချင်း
ချင်းလည်း ပေါ်ပြန်စေကြသည်။

‘အစ်ကိုရှိ ကျွန်တော်တိုက ဘာပေးရွှေ့လဲ၊
ထပ်မံ့ဖြော်ပြုနှင့်လှုပ်လေးက လက်ညွှုးထောင်ပြလျက်
ပေးသည်။’

‘စင်များတို့အနီးအနား၊ တော့ထဲမှာရှိတဲ့ အင်းဆက်ကအစ်
သတ္တဝါလေးတွေကို တတိနိုင်သူမျှ ရှုံးစောင်လာပေးပို့ပါ။ ပြီးတော့
သူတို့ကိုကာကွယ်မို့ ကျွန်တော်တို့လှုပ်စွာ လုပ်နိုင်တဲ့နည်းလမ်းတွေ
ရှိတယ်။ ကျွန်တော်ရောက်နေတဲ့ လေးရှိုးရောက်မှာ စင်များတို့ကို ကျွန်
တော်သိတဲ့နည်းတွေကို ပြောပြုချင်ပါတယ်’

သူတဲ့ စိတ်ဝင်စားကြပုံပေါ်ပါသည်။

‘စင်များတို့မော် အဲခါကိုစွာကို စိတ်ဝင်တယ်၊ လုပ်ပေးနိုင်သူ
ရှင် ညုံးပို့နိုင်သူ နှုံးခွန်ကို လာခဲ့ပါ။ ကျွန်တော် မနက်ဖြန့်
ညာထဲ အဲခါမှာရှိပေါ်’

ပို့စိုးသည် တည်းမိုးစုံမှာ ညာအိုးပိုးတောက်ပဲပို့ပြီး တစ်နေ့
ကုန် အပြင်ရောက်နေတတ်သည်။ ငွေဝန်းသော်ဟာရှုံး အင်းအတွက်
ဆုံးရတတ်သော်လည်း အိမ်ရှားပြု့လို့ အိမ်တက်ဖို့ပြုင်ဆင်နေသော
ငွေဝန်းရှုံးသို့ပို့တွေ့ရတတ်။

ကဲ့ကောင်းဝတောက်များ ဖျော်အုပ်ထန်တစ်ယောက် တည်း
နှုန်းသို့ ရောက်တစ်ပြို့ရောက်လာသည်။ ပို့စိုး တော့ထဲမှာ သွားသွား
နှုန်းစား ကော်ပိုးသာက်ရန် လာာက်ဆည်းနိုးအသွား သူ့ကို
မြှော်တွေ့ရလေသည်။

‘ဟော အမောကြီးပါလာမျှ’

တိမ့်ချဉ်စဲ့ပြီး

၁၅

ထျော်အုပ်ထန်စဲ့ပြီး သို့လိုက်လိုက်လျော်လျော်ရှိုး
အသိတာသာနေ့ချွင်းပုံရသည်။

‘အေး’

သူ ပါပဲဖြောသည်။ သူလျှော်ထားသည့်ပလိုင်းထဲမှာ ပစ္စည်း
တော်ကို ပြင်ရောသည်။ တိရော်အမွှာဖို့သိသာသာ အမွှားဖွားဖွား
ပြီးစုန် တစ်လုံး။ ဦးစုန်ရွင် တပ်ဆင်ယာသည်က အခြားစုန်လို့
အရာပျိုး ပြစ်သည်။ အပြော်ခွဲကပြောင်လက်နေသည်။ သူ့စိတ်ဆင်
တော့ သင်ဒွေချုပ်အကောင်၏ အကြော်ပြုပါပို့ပေါ်။ တော်တော်လှ
ပါသည်။ ဆရာမကို လျော်ကြော်ပေးပို့ပြစ်ပေါ်။

ပလိုင်းဆုတွင် ပပါကျွန်းဝေးပါသည်။ ပါယတ်အောင်း
ပါသည်။

‘ကိုထန် လဘက်ရှုံးသာက်ရှုံးအောင်လဲ’

‘မသောက်ဘူးမျှ၊ ထင်းဝတ္ထု သွားသယ်မလို့’

ထင်း ဆိုတော့ သူ့စိတ်ဝင်စာသွားသည်။ ပေးချုပ်နေတာ
အတော်ပဲ့’

‘ဒါပေမဲ့ စကားပြောရမအောင်ပါများ၊ ကျွန်တော် စင်များကို
မောမရလည်း ရှိလိုပါ’

သူ အင်တင်တင်ပြစ်နိုင် စွဲတိုက်တွေ့နှုန်းပါသည်။

‘လာပါများ၊ ကျွန်တော်လည်း ဆောင်ရွင် တော်ပေါ်ကို
သွားတော့မှာပါ’

လဘက်ရှုံးဆိုင်ရောက်တော့ တော်တန်းကြီးတွေ့ကိုပြင်
နိုင်သည်ပြေတင်းပပါက်အနီးမျှ ထိုင်ပြစ်ကြသည်။ ဖျော်အုပ်ထန်က
ကုလားထိုင်၌ ခြေထောက်ပါတင်းထွက်ရှုံးရှုံးရှုံး။ သူ့စောင်ကျားကြီးကို
ခေါ်ချွဲလိုက်သည်အပါ သူ့ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းမျှ အကျိုးပါကြောင်း
တွေ့လိုက်ရသည်။ လည်ပင်မှာတော့ ချုပ်ပါတင်းရှုံးကို လည်ပဲ

စောင်လို ရပ်ပတ်ထားသည်။
လဘက်ရည်နှင့်မန်မျှပြီးချင်း သူမေသည်။
'ကိုယျားအုပ်ထန် တစ်နှစ်ကို ထင်းဘယ်နှင့်ကုန်လဲ
ခင်ဗျာ'
ထျိန်အုပ်ထန်ဖျက်နှာတည်သွားသည်။
'သုံးတန်'
'အဲဒီထင်းက လောင်းစာအတွက်ပဲလား၊ ဒါများဟုတ် ဒီးလို့စိုး
ရေားပါသေးလား'
'ဒီးလို့စိုးလည်း ပါတာပေါ့'
'နှစ်ရုပ်းအတွက် သုံးတန်ပဲပေါ့နော်'
သူ မပြုသော် စိုင်ရိုအား အက်ခတ်သည်အကြည်ပြု
ဝင်ဆင်းခိုး ကြည့်သည်။ စိုင်နှစ်ကဲ ပြုပေါ်ကို၏။
'ကျွန်တော် ပုတ်ဘမ်းတစ်ရုလုပ်နေလိုပါ'
'ခင်ဗျား ဘာလိုချင်တာလဲ'
သူ မပြုမေးရယ်မေးတဲ့ စိုင်နှစ်ကဲ သိမ်းမွှေ့သည်အပြုပြု
ခေါင်းတစ်ချက်ညွတ်သည်။
'ကျွန်တော် ဒီဇော်လဲ လောင်းစာရွှေးအင်အမြိုက်နေရို
သိချင်ပါတယ်ခင်ဗျား အိမ်တစ်လို့ဟာ ထစ်နှစ်ကို လောင်းစာထင်း
ဘယ်လောက်ကုန်သလဲဆိုတာပျိုး...'
'နောက်ပြီး ဒေသတစ်ခုလုံးအတွက် တစ်နှစ်ကို ထင်း
ဘယ်နှင့် ခုတ်ရာလဲ၊ နောက်ဘယ်နှုန်းကြောခံ ပတ်ဝန်းကျင်က
သစ်တော်တွေ ဘယ်လောက်ကုန်မလဲ၊ ခင်ဗျားသိချင်တာ ဒါပဲ
မဟုတ်ဘား'

သူစွဲသဲက နည်းနည်းမာသည်။ စိုင်ရိုခိုးတို့ညွှန်စွာသွားသည်။
'ခင်ဗျားဂိတ်ထဲမှာ ကျွန်တော်တို့အားလုံး သာမ်းပို့တွေကို
ခုတ်နေတဲ့အတွက် ဘယ်လိုစာင်လိုပဲ'

'ဒါဟာ မဖြစ်ရှင်းစိုးခေါ်ပေါ်ပြသောလိုကော် ကျွန်တော်
တွေး ပါပါတယ်၊ ကျွန်တော် ကိုထန်တို့ကို အပြုစတင်ချင်လို့မဟုတ်
ဘူးစေနိုင်'

'တင်ချိုင့်လို့လည်း မရဘူးလေး၊ လျှပ်စစ်စွဲးအင် လုံလုံ
လောက် ပေါ်ကိုလို့ဘူး၊ ပါတ်ငွေ့ပွဲးအင် သုံးလို့မရဘူး၊ လူတွေ
ဘယ်ကောင် လောင်းစာရွှေးအင် ယူရမလဲ၊ ဒီလောက်အောင်အသွေးသမာ
အားဖြောက်အတွက်လောင်းစာ လိုက်လိုတယ်၊ ပတ်ဝန်းကျင်က သစ်
ပင်တွေကောင့်လို့ ဘယ်ကောမလဲ'

ထျိန်အုပ်ထန်ခုပြန်ပြန်ပြောချုပ်လိုက်တော် ပိုင်စီးကဲ့ပြီး
ပျောက်သွားသည်။

ပိုရိုအား ဆောင်မိသည်ချင်တစ်ယောက်ဟဲ ထင်းထားမိ
သော စိုင်ရိုသည် ပါးစင်အောင်းသာဖြစ်သွားသည်၊ သူရှိ ပြရာ
ပြောကြာင်းပြောနှိမ်လိုပဲ။

'ကျွန်တော်ဒါကို တွေးမိပါတယ်၊ ဒီကိုစွဲပြီးက ဘယ်သူရှိရှိ
ဘယ်သူကမှ အပြုစတင်လို့မရမာဘာင် အကြေအနေတွေက ဖန်တီး
ငွောက်၊ ဒါပေမဲ့ ပြသောက်ရှိ စုစ်ကျေကျေသိလို့လည်း အဓိကရှိုး
တယ်အဟာတ်လား၊ ဒါမဲ့ နည်းတင်းတွေရှာတဲ့အပါ အပုန်းနှုန်းမောင်မှာ
ပေါ့၊ ကျွန်တော်က အကြေအနေရှိရှိ အရင်အတိုင်းပဲ သိချင်တာ၊
ခင်ဗျားပြောသလဲ ကျွန်တော် ဘာမှုပို့ဝ်ပေါ်ပို့ပါဘူး၊ ကျွန်တော်
တာဝန်က ပြသောက်ရှိ အရိအလိုင်းကြပြုပေးလို့ပါဘူး၊ ဒါကြာင့်
အကျယ်တက္ကသို့ စာတမ်းတင်းတော်တင်းပြေားလိုက်ရှုံးပါပဲ၊ ဒါကြာင့်
ကျွန်တော် ပေးခွန်အောက်ကျယ်မှာ ဘာအပို့ပို့မှ ပါပါတဲး ကိုထန်
လုံပါ'

ပိုင်စီးက အလေးအနေကို ရှင်းပြသည်အပါ ထျိန်အုပ်ထန်
သက်ပြုးတစ်ချက်ချုပ်လိုက်လေသည်။

'ကျွန်တော်ကို ရန်လိုတယ်လို့ ခင်ဗျားထင်သွားရင်လည်း

ကျွန်တော် မတတိနိုင်ဘူး၊ သစ်ပင်တွေ ကျွန်ခနေတာကို ကျွန်တော်တို့
လောက် ဆင်ရွှေးတို့အေားရမှားမဟုတ်ပါဘူး!

သူက ခံတည်တည်ပြောတော့ ပိုင်စီးက အသံစွဲက
ရယ်မောလိုက်သည်။

‘မှန်ပါတယ်ဆင်ရွှေး၊ ကိုယ်နှင့် ဒီဇေသမှာစနတ္ထုလုပ် ပိုပြီး
ခံစားရမှာ ကျွန်တော်လောက်ပါတယ်’

‘ကျွန်တော်တို့ ငန်းစွမ်းပြောနေတာပဲ၊ နှစ်စဉ် ဖွေရာသီဆိုရင်
ထင်းရှုတိနေရတာဘာ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ရှုတ်တာက ထင်းရှုရနဲ့
တဗြားသစ်ညွှန်တွေပါလေ’

‘ဆိုပြုတယ့်၊ လှန်းမျှေးကြည့်လိုက်လျှင် တော်ကြီးတစ်ဦး
လုံးကို မြင်နေရသည်။ တစ်တော်လှုံးပြုရှိပါလျှင်၊ တော်ဝါးပန်း
တွင် ဖြူလွှာသာဝိုင်တွေအနုပ်လိုက် ပြန့်ကျော်နေတာသည်။’

ထိုတော်တန်တွေ သစ်ပင်ကြီးကြီးတွေသိပ်ရှိဟန်မတဲ့
‘ကောင်းပြီးလေ’

ထျော်းဆုံးတန်က အရင်စကားပြန်စသည်။

‘စောကွေကပြာတဲ့ ကျွန်တော်တို့အိုင်သုံး ထင်းကိုရွှေ့
သုံးတန်ဆုံးတော် အများမျိုးတွေမှာသုံးတော်တို့က လူနည်း
တယ်။ ဦးမောင်နဲ့ကျွန်တော် နှစ်ယောက်တည်းလေး၊ ရောက်ပြီး
ထပင်းဆင်းချက်ရင် မြဲမို့နို့ရှိ အပိုက်သုံးတာ၊ ထင်းအွေးတာနှင့်ပေါ့’

ပိုင်စီးက ပြီးသည်။

‘ကိုယ်နှင့် တော်တန် အနည်းငယ်ရှုရှင်သွားသည်။’

‘ဘာဘဲ့မှ မရပါဘူး၊ ကျွန်တော်က ကိုယ်နှင့်ကျောင်း
ထွက်လိုက်တာ၊ ခင်ဗျားကတော့ ဘွဲ့ရမှာပါစန်း၊ ဘာဘဲ့လဲ၏’

‘ကျွန်တော်က စာပေးစာယ့်အဲပဲ ကျောင်းပြီးတာပါ။ သတ္တာ
ဖော်အပိုက်နဲ့ ပါ’

‘ဒါကို ဘာအလုပ်နဲ့ လာခဲ့တာလဲ’

‘ကျွန်တော်ဒီကို ပတ်ဝန်ကျင်ထိန်းသိပ်းရေား စာတမ်း
တစ်စောင်ဘတ္တက်လာခဲ့တာပါ ဆင်ရွှေး စိုဝင်းဖုန်းကွဲပြောမှု လို့ ငပ်တဲ့
Biodiversity အဖွဲ့ကောလွှာလောတဲ့ဓာတ်ပေါ်ပါ’

‘ကျွန်တော်တို့ချင်းပြည်နယ်ကို ဘယ်လိုပြုပြီးလဲ။’

‘အကွန်လွှာပတဲ့နေရာ၊ အော်ချို့မျှနဲ့ တိတ်ဆိတ်မျှကို ရှာ
ပွောနေတဲ့လွှာတွေကို ပြီးပြည်စုတဲ့နေရာပါ’

တောင်းကောင်အနှစ်တွင်
တောင်ပြန့်ကျေသန်းရှုခြင်းကို
ဆိုကြပြီအင် တောင်ပြရှုနှင့်
ရပ်စားခြင်းပြင်အဆုံးသတ်ပါစေတော့။

၁၁

ငွေဝန်းသတ်တာသည် ပို့လုပ်မှုစနစ် ထမင်းစာဖွံ့ဖြိုး
အကောင်းစနစ်သည်။

ချင်းလွှာပို့လုပ်အိုင်တကိုစိုလာနှင့် ပြန်မောလွှာပို့လုပ်အိုင်
တက်မှုလာ ကွာခြားမှုဘယ်လောက်ရှိသလဲ ငွေဝန်းပေသီ၊ ငွေဝန်း
ကိုအိုင်တက်ဟုလာအနီးအနားကတော့ ချင်းထုံးမှုတစ်ဝက် အား
ထုံးတစ်ဝက်ကိုသည်။

စာဖွံ့က ကြပ်ပြင်ပေါ်မှာထိုင်စားရမည် စာဖွံ့စိုင်အဖွံ့ဖြိုး
သည်။ သင်ဖြူးဖျားအား ပြောပျောက်သုံးထားသည်။ စာဖွံ့ခေါ်က
ချည်သည်စ်စုံ။

အိုင်တက်မှုလာအတွက် ထွေန်းအုပ်ထန်က တောင်ယာ
ကွက်တစ်ကွက်ပေးသည်။ ပိုက်ပို့လုပ်အဆင့်သုတေသနမှု ပြစ်သည်။
ပေးရှုံးမှုလာ ပိုက်ပို့သည်ကိုဖွံ့ဖြိုးပါ၏ သူပဲ အောင်ရွှေက်ပေးရှုံးပြည်တာ
သူ ပသိမှာမဟုတ်။

ဂိုင်အိုင်အား ပြီးချုပ်ကတော့ ငွေဝန်းစုံရှုံးမှုပေးရှုံးမှု
ထန်ကို စောင်းဖော်စုံစေတော့သည်။

‘အုပ်သော့ မင်းတော့ တောင်ချောက်စလားတော့ တောင်ချောက်စလား
တာ ရှုံးမှုစည်းအိုင်တော့ ပြုတ်စေတော့မယ်။ လျှော့ခြောက် ပေးလိုပဲ
ဆုံးစေတော့သည်’

တာပြုပြစ် စွဲဝန်းကတော့ နှစ်ယွင်းအိုင်ကို သဘော
ကျွဲ့ မဆုံးစေတော့ပေး။ အိုင်တဲ့သို့ ရွှေ့မှုရှုံးသွားက ဝင်ချောက်လာသော
လိုင်တွေက သူမယျော်နားရှုံးပြုတို့ကိုသွားသည်၏အပါးအေး
လျှော့ခြောက် အသက်ရှုံးသည်။

ငွေ့သည်တွေ အချို့ပွဲစားရှိ ငြက်ပျောသီးတွေသွားယဉ်
ဦးသည်။ အိုင်နောက်အောက်သို့လာရင်းက ထွေန်းအုပ်ထန်တစ်ယောက်
ထောင်းလာမားသေးဟု သတိရှုံးသည်။ သူ ဘယ်သွားနေပါလို့၊
စောင်းကဲ အိုင်ကြပ် ကြမ်းမင်းက ဖြေားတြို့ပြစ်နေတာကို အပြီး
အကျော်သတ်နေသေးသည်။ သူ ထပ်မံ့သောရောင်ပါ။ သူ့ကို ဘယ်သူ
ပဲ သွားမသော်လို့ မားရှုံးသောလား။ သို့မဟုတ် ပါးပို့ခန်းထဲမှာပဲ
သူမှုမက ထမင်းပြုပါဆင်စကျေမွှေ့နေခြုံပြီလား။

ပါးပို့ခန်းသာက်မှာလည်း ပုံးပါး

အိုင်နောက်အောက်မှာများလား၊ ပါးပို့ခန်းပြုတင်းဖု လုံး
ကြည့်တော့လည်း တိုင်တွေကလွှဲမောင်သွင့် အပ်ကြုံအပ်ကြားမှာ
သူအိုင်အောင်ကို ရှိရှိတော့ ပြင်ရှုံးသတ်။ သူ ငြက်ပျေား
ပိုင်မှာသွားရှုံးတာလား၊ ခိုင်စောင်းကဲ သူမတစ်ပိုင်းတဲ့ထားခဲ့ပြီး
ပြီ။

ငွေ့သည်မှား ထမင်းစားနေကြစဉ် ငွေဝန်း ပါးပို့မှာ အောက်
ဘက်သို့ လေ့ကားပြင့် ဆင်ဆွားလိုက်သည်။

ရေတွဲလျှောက်အြုပြစ်အသုံးပြုထားသော ထင်းရှုံးသစ်လုံး၊
တွင်းပိုက်တန်းကို င့်ကျော်လိုက်သည်အပါ ခိုင်လုံးလုံးက အုတ်
ရေကန်အေးတွင် မတ်တတ်ရပ်နေသောထွေန်းအုပ်ထန်ကို ပြင်လိုက်
ရသည်။

‘င်က်ပျောသီးက ဘုံပြီးသားစော့’
တိမ်ငွေ့တွေ့လဲမှာရှိ အနားရောက်မှ ဘူးကို သဲသက္ကာကွဲ
ပြင်ရသည်။

‘အေး အေး’

ဘူးကိုမှုံးစွာ အပေါ်ပိုင်းမှာ အဆတ်မပါ။ ရတ်အကျိုးအပြုံ
လက်ရွှေ့ကို ချုတ်ထားသည်။

သူမ အသာလွှာ့ဖွေကိုတော့မည်ပြီးမှ တစ်ရွှေတော့
ထူးဖြောနေသည်ဟု စိတ်က ထင့်ခဲ့ဖြစ်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် သူသိ
ပဲ ဆက်လွှာ့ပြုသွားသည်။ သူပစ္စာသီးမှာ သွေးတွေ့။

‘ကိုယ့်နှုန်ထန်’

မျက်နှာစုံလျက် ပန့်ကို ပြောပြီးထောက်ရာက သူ မော်ကြည့်
သည်။

‘ဒို ဘာပြုစ်တာလဲ’

‘ရှာခွာလို့’

‘ဒို’

သူပစ္စာဖွေနှင့်မှ ဒက်ရာက ပြောပြီးထောက်ရာပေးသိ သွေးတွေ့
စီယဉ်နေ့ဖြစ်သည်။

‘ပုန်းစီး များသလား’

‘များဘူး၊ ဘူးခြုံသလောက်ပဲ’

ဘူးခြုံသလောက်မဟုတ်တာတော့ သူမအမြှင့်ပဲ။

‘ဟင့်အင်း ရောတွေ့ဖွေးယပ်နဲ့ထော် ရောဂါးထွေတာ
တွေ ဝင်ကုန်မှာပေါ့၊ ကျွန်းများပဲ ရောမြှုပ်နှံသေးပေးပေါ်’

‘ပြုပြီး’

သူက ခံပြုတ်ပြတ်ပြော၏၊ သူမ ဘာလုပ်ရပုန်းမသိ၊
ပုန်ကျွန်းလွှာ့ကိုပဲ ပြောသိလိုက်ရမလား၊ သူမကိုယ်တိုင်ပဲ လုပ်
ပေးလိုက်ရမလား၊

‘နေငါး ကျွန်းများပေးပေါ်’
သူမ ဘူးလိုက်ရနိုရာပုံစံကို ထိုးရှုံးပါ ပြုသော်တော့ သူက
တိမ်းရှောင်သွားသည်။

‘ရတ်’

‘ဘယ်နှုပ်ရရာပလဲ၊ ရရှေ့နေ့နဲ့သေးမှ ပြုပုံမှာပေါ့’

‘ပလိုဘူး’

ပြုပုံရင်းဆိုရင်း ရောဆောက်လုပ်လေး၊ ကိုပြုဟုဆလိုလား
လိုမဟုတ် သူမရှုံးနေသည်ဟုခေါ်လားရှိပါ။ ပြုပြီးရောလုပ်ပစ်တာလား
ဟာ။ အနိုက် ရှုံးပျော်ပေါ်၍ သူတင်ထားခဲ့သော မူလဝတ်လက်စ်
ချွေးနှုန်းနေသည် အကျိုးကို ပြန်ဝတ်နှုန်းပြုင်သည်။

‘ဒါ မဝတ်နဲ့အေး အဲဒါကို’

ငွောင်း ကမန်ကတန်း အမ်းဆွဲတားလိုက်သည်။ သူက
သူပေးသား ပုံကြည့်လို့၏။

‘အေးအကျိုးက အသစ်ယားလား၊ ချွေးနှုန်းမှာပေါ့၊ ငွောင်း
အတ်ရာနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်း’

သူ ခံတုန်းများပေးသိ ပြောင်းသွားသည်။
‘ဒါအကျိုးကအသစ်း၊ နှစ်ရက်ပဲ ဝတ်ရင်သေးတယ်’
နှစ်ရက်ဝတ်ပြုသောအေးကျိုးကို အသစ်တို့ ပြုလိုက်တော့
သူမ နှာခေါင်းဆွဲသွားသည်။

‘ဒါး ဘာပြုပြုစ် သူကို ပရာက အပိုမ်းပေးရလိုပဲည်း’

‘ကျွန်းများပြုတ်ပေးကြေားရတ်တော်ပါ၊ ကျွန်းများရှုံးဒဏ်
ရာ ပရ်တ်ပေးကြေားလို့ နော်၊ ပတ်ဝန်းလေးစည်းလိုက် ဟုတ်ပြုလား’

မျှက်နှာသားတည်တည်ပြုပြုသော့မှ သူ ဆောင်းညီးတိုး၊
ငွောင်းသား အေးသွားထဲမှ အေးနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်းအပြောသွား
ယူရသည်။

‘ဆရာမ ဘာပြုလိုလဲ’

ငွေဝန်ကို အကဲခတ်နေသောဘွဲ့က ပိုစိုးစွာပေသည်။
 'အောင် ထျွန်းမှတ်ထန် အက်ရာရာသွားလို့၊ ဆောထည့်ပေး
 မလို့'
 'ကျွန်တော်ကျေမလိုပေ ဆရာမ'
 ဘွဲ့ပေးက ငွေဝန်နှင့်အတူလိုက်လောသည်။
 ဘွဲ့ပို့ကို မြှင့်လိုက်တော့ ထျွန်းမှတ်ထန်ပွဲကိုနာက ပို့
 တင်းသွားသည်။
 'ကျွန်တော်ကြည့်ပါရဇ္ဇာ'
 အက်ရာကို ဘွဲ့ပေးက ကြည့်သည်။ အက်ရာက ဟက်တက်
 ကွဲခတ်ရာ့၊
 'ချုပ်ဖို့လိုပေးလို့'
 'ဘွဲ့မယ် ကြည့်လုပ်ပေးလိုက်ပါကျယ်'
 ဘွဲ့ပေးနားကော်လွှဲက် သူမ တိုးတိုးပြောမိနဲ့
 သူက ကြားသွားကော် မျက်များက်ကြွတ်သည်။
 'မလိုဘွဲ့ဆရာမ'
 'အမာရွတ်ကြိုးဖြစ်နေမယ်။ တော်တော်နဲ့လည်း ကျက်မှာ
 မဟုတ်ဘူး'
 'ဘာနဲ့လိုပို့တာလဲလွှာ'
 'သစ်သားကျွန်းမှတ်လိုပို့ထားကွာ့'
 'ဒီ'
 သူမ ဘုထဲက ယားသွားသွှေ့ပြု့ ပစ္စာတွေနဲ့လိုပို့သည်။
 'ကျွန်မသိမ်ကပြင်ကို ဓောက်ပေးရတာနဲ့ ရှင့်မှာထိနိုက်
 အက်ရာရာသွားတာ ကျွန်မသိမ်ကော်များ၊ ပြစ်မျှပြစ်ရာလုံး၊ ဒါကြောင့်
 ကျွန်မ ပြောတာ... ....'
 'အက်ရာဆိုတာတော့ ယောက်ရှားတိုင်းရုံးပေလေး၊ ဒါ ဂိတ်
 မကောင်းပြစ်စရာမဟုတ်ဘူး၊ နောက်ပြီး တောင်တန်းဒေသမှာ မတော်

တဆယ်လိုက်မွေတွေက ဖြစ်တတ်တာပဲ။ ကျွန်တော်မှာ အမာရွတ်တွေ
 အများကြော်ပဲ၊ ဓမ္မောက်ရေရာလက်ရော ကျောရေ၊ ကျောက်တော်
 ခွန်နဲ့ ရှုတယ်၊ သစ်စိတ်ရှုတယ်၊ ပါးပြုတယ်'

'ဒါ တော်ပါတော့'

သူမ ဝပ်ယူနှစ်ပြီးလျက် တားမြှင့်လိုက်ပို့သည်။

'က ဒို့လိုပေးမယ်။ ဓေားခွန်းမှာလည်း ဒီအသိန်ဆရာဝန်
 နှိမ်းမှာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော် ပလတ်စတာနဲ့ ဆွဲပြီးလိန်းပေးလိုက်
 ပယ်' ·

'ရပါမလားဘွဲ့ပါး'

'ဒိတ်ချုပ်ဆရာပေးပဲ့'

ဘွဲ့ပေးက ပလတ်စတာဘူးကို ယူလိုက်သည်။ တို့နောက်
 ကတ်ကျေပြင် ခုမှိုလက်မအချေမှုမှု ပလတ်စတာတစ်ဖြတ်ပါး သုံးဖြတ်
 ပြတ်သည်။ တို့ပလတ်စတာတစ်ဖြတ်ချင်းကို ဘေးအစွမ်းနှစ်ဘက်
 အပြား လိုက်ချိန်လွှဲက် အနားပြားကြော်ကြော်အတိုင်းထား၊ ပလတ်စတာတစ်
 အလယ်ပိုင်းကိုတော့ ကြုံယျှော်မျဉ်သေးသေးပေးတော်မျှ ချိန်တားလိုက်
 သည်။ အက်ရာအပြောကို ဆွဲစေလိုက်ပြီး ကြုံယျှော်လိုပြစ်နေသော
 အလယ်ပိုင်းကို ဟက်တက်ကွဲနေရာမှာ ချိန် ဘေးနှစ်ဘက်အစွမ်းက
 တစ်ဘက်တစ်ချင်းကို ဆွဲထိန်းပေးထားလိုက်သည်။ တို့အပါ အက်ရာ
 နေရာမှာ ကြုံယျှော်အဆွဲပလတ်စတာ၊ အက်ရာ၏ဘေးအနားတွေ
 ကတော့ ပလတ်စတာပေါ့။

'ဒီနည်းလည်း ဟန်ကျွာသည်။ ချုပ်တာမဟုတ်ပေမယ့်
 ချုပ်ထားသလိုပါပဲ့'

'ကောင်းတယ်။ ဒီအတိုင်းဆိုရင် ချုပ်စရာလိုတော့ဘူး'

သူမ ကျော်သွားသည်။

'ဓေားလို့နှိုးရော့'

'မလို့တော့ဘူး ခါက ချုပ်သလိုပေလေး ဘာဆေးဖုန်းဝေရာ

မင်္ဂလာ

‘ကလျှောင်အောင်အောင်’

ထွန်းအောင်ထန်က ဘွဲ့ပါးကို စိတင်းတင်းဟောကြည့်လျက်
ပြောသည်။ အလို့။ ကျော်တင်းကော်ပြောသူ၏ မျက်နှာတားက
လည်း လူသတ်တော့မယ့်ရှုပ်ပါလေး။

သူ့ပတိအနီးသို့ ဆုန်ကျော်လွန်ရောက်လာသည်။

ဆုန်ကျော်လွန်သည် အနီးရောင်းဟာခါးချုပ်၊ ဝတ်စံလေးပြင်
စိန်းအီစွဲငွေလေးတစ်ပွဲငါးလိုပ် လန်းဆန်းလွှာပန္နသည်။

‘အင်ကို ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘မီးချော်ရှုလို့’

‘အို့’

‘ဘာမှာဖြစ်ဘာ နဲ့လေး ပျောက်ပြီး’

ဆုန်ကျော်လွန်ကိုကျင်းမွေ့တွေ့က ထွန်းအောင်ထန်ဆိုပါ့၊ ငော်
သာရောက်သွားပြီး ဘွဲ့ပါးထံသို့ ဖျော်ခနဲပြောင်းသွားသည်။ ဘွဲ့ပါး
မျက်လုံးတွေ့က ကလေးမျက် ပြောင်းလိုက်သည်ဘဲ နှုန်းဖွေးထွေးထွေး
လေသည်။ ထို့နောက် ချက်ချင်းပင် နေရာမှ လှည့်တွက်သွားသည်။
ဆုန်ကျော်လွန်က သွေးနောက်မှလိုက်ယဉ်းဟန် ပြောင်းလိုက်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်က အတော့ထူး အခြင်းတွေသည်။ ဇွဲဝန်၏
တာညွှေလေးတွေထဲပါ့၊ သူမအရင်နှီးခံ့ကလေးနှစ်ယောက်။

‘ဂျုလီယာ’

ထွန်းအောင်ထန်၏အသံကောက် သူမအနီးမှ ပိန်းတွက်လေး
သဖြင့် သူမလန်းသွားသည်။

ဆုန်ကျော်လွန်လည်း တုံးခဲ့ရပ်သွားသည်။

‘ဘာလေးအင်ကို’

ထွန်းအောင်ထန်သို့ လျှောက်သွားသည်။

သူအင်ကိုပါပို့မှ ပတ်တီးအုပ်ထားသောဒဏ်ရာကို လက်

တိမ်းအညွှန်ပြုး

၁၇

မြင့် ဖွွဲ့စည်းလိုက်တဲ့ ထွန်းအောင်ထန်က သူညီမလက်ကို ပေါ်ကြုံး
ကြုံးဖယ်ထွက်လိုက်သည်။

‘အယ်၊ နင်ပြန်ဝတ္ထား’

ဆုန်ကျော်လွန် မျက်နှာနှီးသွားသည်။

‘ဒုံး ပြောမသေးဘူးဝေး၊ ဆရာမတင်းယောက်တည်း၊ ဘယ်
ပြုံးလဲ အကုန်သိမ်းပေးပါ့မှာ’

‘ဒါသိမ်းပေးမယ်၊ နင်ပြန်’

ဆုန်ကျော်လွန်သည် အင်ကို၏ကော်ကို တစ်ဆွဲမတို့၊
လိုက်နာပါ။ ပြန်ဆိုသည်နှင့် ချက်ချင်းပင် သုတေသန လှည့်တွက်လေ
သည်။

ဇွဲဝန်က နာမလည်းနိုင်သွာ်း ကလေးမေးနာက်က လိုက်
သွားသည်။

‘ဂျုလီယာ၊ နင်ပြန်ဝတ္ထားမလေး’

ပန်သွေဗျာမျိုးက ဆုန်ကျော်လွန်တွက်လာတော့ သီးခြားပေး
သည်။

‘အေး၊ ဘွဲ့ပါး နင်လိုအောက်က ဟလိုက်ခဲ့ခဲ့နော်’

ကလေးမေး တို့တို့ကြော်လာတော်ကို ဇွဲဝန်ကြော်ပြုံးအောင်
ကြော်လိုက်သည်။

ဘွဲ့ပါးသည် မလိုက်ခဲ့ခဲ့လိုတာနှင့် နေရာတွင် ရှုံးကျိုး
လေသည်။ နောက်တော့ အိမ်ဘောက်သို့ လှမ်းကြည့်သွားသည်။ သူကြည့်
ရာသို့ ဇွဲဝန်၏ လိုက်ကြည့်ပို့သည်။

ထွန်းအောင်ထန်က သည်ဘောက်ကို စိတင်းတင်းလှုပ်ကြည့်
နေလေသည်။ ဘွဲ့ပါးက ချက်ချင်းပင် တောင်တန်းတွေသို့ အကြည့်
လွှဲလိုက်တဲ့။

သူမ ချက်ချင်းပင် သဘောပေါ်ကြသွားသည်။ ဆုန်ကျော်
လွန်နှင့် ပန်သွေဗျာမျိုး၊ အေး သူတို့နှစ်ယောက်ကို အင်ကိုက မတွဲ

ဝယ်တယ်

အဘွဲ့က ရှင်းပြသည်။
 'ဘာလုပ်တာလဲ'
 သူမေးမတော့ ထျိန်အုပ်ထန်ကိုယ်တိုင် ဖြေသည်။
 'ကျွန်တော်နှင့်ကိုယ်တွေထဲမှာ ထည့်တယ်။ မွှေးတယ်။
 ကျွန်တော်က ပုဂ္ဂိုလ်မယ့် နှင့်တွေကိုတော့ ချစ်တယ်'
 'ကိုယ့်မှာ နှင့်ဘယ်နှင့်ကောင်းလာကိုရှိလဲ'
 'အများကြိုးပေါ့'
 ငွေဝန်မသော်ဘာ အံ့ဩသွားသည်။
 'ဘာနှင့်တွေရှိလဲဟင်'
 'အနုပါ'
 'အောက်ချင်းနှင့်တော့ မပါဘူးမပါနော်'
 သူမရပ်လျက် မေးလိုက်၏။
 'နှီတယ်။ ဆရာမကြည့်ချင်ရင် ပြုမယ်၊ ဘယ်သူမှ မဝြော
 နိုလေ'.

‘ဒါနဲ့ အောက်ချင်းနှင့်တွေ ပျော်တွေနဲ့ပြီးဆို’
 ‘ကျွန်တော်တို့အထက်ပိုင်းမှာမတော့ တော့ပြီး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်
 ပြည်နယ်မှာမတော့ ရှားရှားပါးပါး ရှိနေသေးတယ်’
 ‘ပြင်မှာချင်လိုက်တာ၊ လှေလားဟင်’
 ‘နားနေတဲ့အခါ သိပ်မလွှား။ ပျော်အခါ သိပ်လှေား’

ဝီမံ့ချင်းပေါ့။

သစ်ပင်ပျားကား

နားခွဲ့လျက်ရှိသောကောင်းကင်ကို
 စကားခပြာရနိအတွက်
 ပြုကြီးတို့အတို့မရှိသော
 ကြိုးပေါ်သားထုတ်ပူးပင်။

၁၁

‘ကျွန်တော်ပြန်ရမှာ စိတ်မပေါ်ပါးဘူး’
 ပိုင်းက သူမကို ငောက်လျက် ညည်းပြုသည်။
 ‘ဟဲ အဲလို မငြေပြောကောင်ဘူး’
 ‘ဟုတ်တယ်လေအစ်မျဲ တိပ်တွေက ကိုယ့်လိုပ်စန်းထဲကို
 ရောက်လာတဲ့အနေအထားကို ကျွန်းကြီးမျဲ၊ ဘယ်နေရာတွေမှာများ
 ရရှိမှာဖို့လဲ’

ပိုင်းက ငွေဝန်း၏ အိမ်ကပြင်မှာခြေဆင်းထိုင်ရင်းကြ ပြင်
 စုရေသာ အဝေးအား အထပ်ထပ်တန်းနေသော တောင်ပြားဌး
 တွေကို ကြည့်လျက် စိတ်ထဲမှာ လွှမ်းသလိုလိုခံစားနေရာသည်။
 ကျွန်တော်ဘယ်သူ့ကိုမှ လွှမ်းနေတာမဟုတ်ဘူး၊ တိုင်တွေ
 နဲ့ တောင်တွေကို လွှမ်းနေတား၊
 ကိုယ့်ကိုယ့်ကို သတိပေါ်ပေါ်သည်။
 သို့သော် သူလွှမ်းမည်။ သားဝေတော်တောင်နှင့်အတူ
 လွှမ်းပိုင်းဝေသောမျက်လုံးနှင့်တွေနှင့် နှုတ်ခိုင်းပါးပါး၊ တင်းငွေတော်

တတ်သော အဖျိုးသီးစလေးတစ်ပဲယောက်လည်း ပါလိမ့်နှုံးပည့်ဟု
ဆုတင်သည်။

‘ရောက်ပြီး ချင်းတောင်ကသာ ပြန်ရတော့မယ်။ အောက်
ချင်းနှက်ဆိတာကို ပမြဲ့ပူးဘွား’

ဂိုဏ်ပါးက ဆန်ကျော်လျှော့စ်လေကိုရာ ပြောင်းမှုံးပေါက်ပေါက်
လျှော်ကို ပါးစိန်ထဲသို့ သိမ်းကြော်ထည့်စားလိုက်ပြန်သည်။

ဘားမှာ ကျိုးကျွေးလော်လျှော် ပိုင်းခါးပါတ်ပုံတွေကို
ကြည့်နေသော ဆန်ကျော်လျှော့က ပေါင်းမေ့လာသည်။

‘အစိုက်က အကြောကြီးမှ မရောဘဲ။ အကြောကြီးနေစ် တွေ့
မှာပဲ့’

‘ဟာ တကယ်ထွေမှာလား၊ တွေ့မယ်ဆိုရင် ရောက်တစ်
ပတ်ထပ်နေလိုက်မယ်က ဘယ်မှာထွေးနိုင်မလဲ ဝြော’

‘ငွေဝန်းသော်တာသည် ထျွန်းအုပ်ထန်က ဘယ်သူကိုပါ
မပြောနဲ့ ဟာတားပြစ်ထားသည်ကြေားမှ စွဲတိစာနဲ့ပြောလိုက်မီသည်။

‘ရှိသာပဲ့။ တီးမော်ပြုပို့ရှုံး သစ်တော်ပုံ့’

‘ပိုင်းမှုံး ငွေဝန်းကို တုန်းတွေ့ကြည့်သည်။’

‘အစိုက် ဘယ်သူမှပြောလဲ’

‘ထျွန်းအုပ်ထန်ပဲ့’

‘အဲဒီမှာ အမြဲတမ်းရှိနေယယ်လို့ သေခြားလို့လား’

‘သေခြားလို့လားဆိုတော့ သူက အဲဒီနှက်ကို ပွဲးထား
တာ မိုးပဲ့’

‘သူမျက်လုံးတွေ့ တောက်ပသွားသည်။’

‘ဟာ၊ တကယ်၊ ဘယ်လို့ပွဲးထားတာလဲ’

ဆန်ကျော်လျှော့ကတော့ ပိုတ်ပူးဘွားလေသည်။

အစိုက် ပိုင်းခါးပါတ်ပုံ့ သူတို့တွော်သို့။ တီးတယ်၊ အစိုက်
ဂိုဏ်ဆိုးမှာပဲ့’

သို့သော ကိုပို့ဆိုကို သူမလည်း ခင်ပဲ့သည်။ သူပြီးနဲ့
အောက်ချင်းနှက်ကို ပြောပူးအောင် ဖို့လည်း ဝြောပြုပေးလိုပါသည်။
ယခုတော့ ကိုပို့ဆို သိသွားပြီး ဝြောပြုသူက သူမ ယဉ်တိုင်သည်။
အတွက် ပိုတ်ချုပ်သာသွားသည်။

‘သစ်င်ကြိုးသုံးလေးပောင်ပါတဲ့ချိုင့်ရှုံးကို ပိုက္ခန့်နဲ့ ဝန်းတ်
ထားတာ’

‘ဒါဆိုရင်တော့အဲဒီနဲ့’က သိမ်းကောင်းဘူး’

‘ဘာလို့လဲ’

‘ဘာလို့ပဲဆိုတော့ ငါက်တွော်ကို သဘာဝတော်ပုံ့သန်နှင့်
မပေးလိုပဲပဲ့။ ငါက်ကျော်နဲ့ဆိုတော့ သူတို့ကို လျှောင်ပို့တော်သလိုပဲ
မဟုတ်လား’

‘ဒါပေမဲ့ အဲဒီလိုမလုပ်ရင် သူတို့ကို တွေ့သွားလွှာတွေက
အပဲလိုက်ပဲသတ်နေကဗျာပဲ့။ အဲဒီကဗျာ ပို့ပြီးအနွောက်ကြိုးသား
တယ်၊ ရှာပါးရာကနေ ဖူးတိုးကျို့တဲ့အနွောက်လေ’

‘သူက စုံစွဲစားစားပေါ်ယောပါသည်။’

‘အောက်ချင်းနှက်တွော်ရေးနေတာအမျန်ပဲ ဒါပေမဲ့ ဒီနဲ့’
ကတော့ အကောင်းဆုံးနည်ယဟုတ်ဘူး။ ကျွန်းတော် ထျွန်းအုပ်ထန်နဲ့
တွေ့ချင်တယ်၊ ဆန်ကျော်လျှော့ အစိုက် တွေ့လို့ရောလား’

‘ဘားရေး၊ ငွေဝန်းဝြောပို့ရှုံးပါပဲ ပို့ပျောကွေတွေ့ခြောက်နဲ့တော့
ပယ်နဲ့တူပါပဲ့’

‘ဟင့်အင်း’ သူ သွားပြီး

ဆန်ကျော်လျှော့က မျက်တောင်ပုတ်စိုးပုတ်စိုး လုပ်လျက်
ဖြေသည်။

‘ဘယ်ကိုသွားတာလဲ’

‘အဲဒီကိုပဲ့၊ ငါက်တွော်လောင်ထားတဲ့နေရာပဲ့’

‘ကျွန်းဝေး၊ လိုက်သွားချင်တယ်’

ဖုန်ယောက်လုံးက ဘန်ကျော်စွဲနှင့်ကို ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ကေလးမက ပန့်ဆေးတွန့်၏

‘မိတ်ဆတ္တာသရီးနှင့်ကျော် မင်းဆင်ယောက်ထားသည်’လိုက်သွားတာ နှောင် ကိုယ်ဝါဒ်ကိုနှိမ်တာ သူအတွက် ရှိခြားသောက်သာဝေလို့မယ်’ ဒါ ငွေဝန်ကို သူ့ကားနှင့် မောင်လာသည်ကျော်ရှားကို ဆင်သည် သတေသနပြစ်သည်။ ကျော်တွေရှိစနစ်ပါ ကျော်ပါ ဟု သူ့သွေ့သည်။

တိုးယ်ချို့ရှုံးသို့သွားနို့ တော်ဝတီ နောက်ကျော်ပြီး ဘန်ကျော်လှုန်ကနိုယ်သည်။ သူမကိုလည်း လမ်းပြုသည်အတွက် စိတ်ဆိုမှာပဲဟု ပြောသည်။

‘ကျွန်တော်လမ်းပြုမယ်’

ဘွဲ့ဗော မြို့နာနိုင်ပြောတော့ သူမ မျက်နှာညီ သွားသည်။

ကာသည် ဘဆင်မှန်သိသော မြို့နာသော တော်ဝတီ၊ အဝိုင်း တော်နဲ့ရှိကို ကျောတ်ပိုက်လျှော် နှိမ့်ပွဲတွင် တရို့နဲ့ရှိနဲ့ပြု လေသည်။

တိုးယ်ချော်သည် တိုးအနိုင်ထဲများသာပြု့ တော်နဲ့သွားကို ကျောတ်ပိုက်လျှော် ဆင်သွားသည်အပါ ပြင်ကွင်သည် ဝတ်တော်လှပလေသည်။

‘ဒါတိုးယ်ချော်က မတို့မျှပြု့ထဲမိုးမှာဝပါ့စော် ဟုတ်လား’

ပိုင်းဗော မောသည်။ တစ်ယောက်ယောက်ပြီးမျှန်လင့်သည်ဆိုလျှင် ထိုတစ်ယောက်ယောက်မှာ ဒီပါ မဟုတ်ပါ။ အခုအားဖို့ မှ ငွေဝန်သည် ထျွန်းကျိုးထန်ကို ဘယ်လိုပိုင်ရှင်ရှုပဲလေသာ ဖြောက်မှုပဲတော်လှပတော်လှပသာ ဖွေ့ဗြာများ အခြားသည်။

ဝိမိန့်ချဉ်းပြုး

၁၃

ထို့ကြောင့် သူ့ပြောသည်ဒေသနှုပ်သုတေသန အော်မျှမွဲတွင် ဖော်ပါ။

‘မဟုတ်ဘူးဆိုင်ကို သူက ကုလားတန်မြှင့်ပဲ အများပို့စီးပွဲ ပြောကြတယ်’

‘ဟာ ဟုတ်လား’

ပို့တာက်သည်ဘက် တော်ဝတီ၊ ဝတ်ပိုင်းဆင်းလာသည် ကြောင်စုရာနဲ့ ပြင်ကွင်းသည် မတို့ပုဂ္ဂိုလ်ပြင်ကွင်းထဲ ခုံဆင်ဆင် ပြုံးသည်။

‘တိုးမစ်ဆိုတာ ဘာကော်လော်ပေါ်ပါး’

‘လိုင်းမကောမဲ့ တိုးဆိုတာက ဒေါ မစ်ဆိုတာက မျက်စွာ လိုအပို့ပါယံရတယ်’

‘ဒါပြု့ တိုးမစ်ဆိုတာ ရေမျက်စွာလား’

‘အဲဒါဝတီ ဟာတူး အစိုး’

ဘွဲ့ဗော စင်သာသာပြု့လျှော်ပြောသည်။

‘အဲဒီရောင်းထဲမှာ ဒါးတွေဘာတွေရှိလား’

‘ရှိတာပေါ့။ ကျွန်တော်နဲ့ ဒါးမော်းဆွဲတဲ့ ပေါ်စွဲတော်တွေရှိလား ဒါးလည်းဆင်း ထောင်းတွေဘာတွေရှိလား ပေါ်စွဲလောက်မဲ့ အိမ်ပြန်ကြတယ်’

ကာက တံတားတစ်ခုကို ပြတ်ကျော်လိုက်သည်။ သူတဲ့ အောက်ဘက်စွင် တိုးယ်ချော်သည် လျှင်ပြန်စွာ ဒီးဆင်းနေသည်။

‘ဒါးကို ဘယ်လိုပေးလဲ’

‘ခြင်းကြားနဲ့ပေးတယ်အစိုးကို အဝပ်ကျော်ကျယ် ဖြင့် တော်းလော်တွေလေ’

တိုးယ်ချို့ရှုံးသည် ပြု့နေရာတော်တစ်ကျယ်ပြန်သည်။ ရောင်းဘေးတစ်ဘက်တစ်ခုကိုတွင် ဒိုးစိုးသာရိုက်ခင်းများကို ထွေ့ရ သည်။

ଦୀର୍ଘବ୍ୟାପିକ ଯୁଦ୍ଧ କାହାରିଙ୍କ ଜଣନ୍ତ୍ରିତ ହେଲା
ଫୁଲିଥିଲା ଏହାରେ କୋଣାରକି ଆମେରିକା କାହାରେତେ ?
ଖର୍ବିଲୁ ହେଲିଥାଏନ୍ତି ॥

ଓଲ୍‌ଲୁଣ୍ଡିନେଥିରେଖାରେଖା ଦିକ୍ଷିଭଲ୍ଦିଶ୍ଵର ପୁଣିତି ଗ୍ରୈଟିକଣ
ଜାହିଦିପାତ୍ରାମ୍ବିଲ୍‌ଲାମ୍ବିଲ୍ ପାତ୍ରାମ୍ବିଲ୍ ପାତ୍ରାମ୍ବିଲ୍ ପାତ୍ରାମ୍ବିଲ୍
ପାତ୍ରାମ୍ବିଲ୍ ପାତ୍ରାମ୍ବିଲ୍ ପାତ୍ରାମ୍ବିଲ୍ ପାତ୍ରାମ୍ବିଲ୍ ପାତ୍ରାମ୍ବିଲ୍ ପାତ୍ରାମ୍ବିଲ୍
ପାତ୍ରାମ୍ବିଲ୍ ପାତ୍ରାମ୍ବିଲ୍ ପାତ୍ରାମ୍ବିଲ୍ ପାତ୍ରାମ୍ବିଲ୍ ପାତ୍ରାମ୍ବିଲ୍ ପାତ୍ରାମ୍ବିଲ୍

ଫଳିବିଦ୍ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଏହିଦେଶରକାରୀଙ୍କରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା
ଯେବେ ଉଚ୍ଚବିନ୍ଦୁରେ ଅବସଥାରୁ ଫଳିଦୟାଗର୍ଭରୁ ପରିଷ୍ଠାପନରେ
ବର୍ଦ୍ଧନ ହେଉଥିଲା ଏହିଦେଶରକାରୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା
ଯେବେ ଉଚ୍ଚବିନ୍ଦୁରେ ଅବସଥାରୁ ଫଳିଦୟାଗର୍ଭରୁ ପରିଷ୍ଠାପନରେ
ବର୍ଦ୍ଧନ ହେଉଥିଲା ଏହିଦେଶରକାରୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା

တောင်အထက်များခြေလှည့်ပန္တဝါဒုးသောနိုဝင်ယူ။ အောင်မြေစရာအတွက်ကြိုက်တော် တိုင်တော့သိ ခြီးသာများပို့ပို့ဘာ။

ତିର୍ଣ୍ଣିତ୍ୟବ୍ୟୁତ୍ ଦୋଷିତାର୍ଥିକ୍ଷିତିଯାଏ ଧିର୍ମିତ୍ୟବ୍ୟୁତ୍
ଦାନୀଶ୍ଵରିତାନୀଶ୍ଵରିଲାପ୍ରିସ୍‌ବ୍ୟୁଦ୍ ଯୁଦ୍ଧିତ୍ୟବ୍ୟୁତ୍ ଦେଖିଲୁଗୁରୁଙ୍କା
ଦୋଷିତା ଧିର୍ମିତ୍ୟବ୍ୟୁତ୍ ତିର୍ଣ୍ଣିତ୍ୟବ୍ୟୁତ୍ ଦାନୀଶ୍ଵରିଲାପ୍ରିସ୍‌ବ୍ୟୁଦ୍ ଦେଖିଲୁଗୁରୁଙ୍କା
ଦାନୀଶ୍ଵରିତାନୀଶ୍ଵରିଲାପ୍ରିସ୍‌ବ୍ୟୁଦ୍ ଯୁଦ୍ଧିତ୍ୟବ୍ୟୁତ୍ ଦେଖିଲୁଗୁରୁଙ୍କା
ଦାନୀଶ୍ଵରିତାନୀଶ୍ଵରିଲାପ୍ରିସ୍‌ବ୍ୟୁଦ୍ ଯୁଦ୍ଧିତ୍ୟବ୍ୟୁତ୍ ଦେଖିଲୁଗୁରୁଙ୍କା

କ୍ରିଁ:ଗିର୍ଜିଫଂ:ଲ୍ୟାନ୍ ରେସାର୍ଚ୍ ଏଫ୍ଫିଳ୍ମ୍ସପର୍ଦ୍ଦିଃପର୍ଦ୍ଦିଃ
ଧିନ୍ଦିଃଯାନ୍ ରେସାର୍ଚ୍ ଏଫ୍ଫିଳ୍ମ୍ସପର୍ଦ୍ଦିଃପର୍ଦ୍ଦିଃ
ତାନ୍ତିଃପର୍ଦ୍ଦିଃପର୍ଦ୍ଦିଃ

‘ଦେଉଲୁବା ଦେଉପିଲା ନ୍ରୀଣିଲା ଯେତାକିନିତଥିରେତୁମା ଲିଖିପ୍ରାପ୍ତ
ଦେଉଗଲାଏବୁ ଅଭ୍ୟାସିତାଯି ହୋଇଥାଏ କିମ୍ବାକିମ୍ବା ପ୍ରଧାନିତିରେ
ଲିଖିପ୍ରାପ୍ତି ହେଲାପିଲା’

ଯୁଧାନ୍ତ ଶିଖିବୁଗାହୁକେଇବାର୍ଥିରୁଦ୍ଧର୍ମ ଆତାରୀରୁଛାଏଇପ୍ରତିକ
ହାନି । ଚେତନାଗତୋ ଆଲୋଗନ୍ତିବୁ । ଶିର୍ବ୍ରତିପ୍ରତିକିଳିବାନ୍ତି ।

ଯନ୍ତ୍ରବଳଟେଣ୍ଡାର୍ ସମ୍ପଦିତିକୁମା ହୋଇଥିବା ତୁଳ୍ୟ
କରିପାରିବାରେଣ୍ଟାର୍ ପ୍ରିଣ୍ଟିଙ୍ ଓ ଡ୍ରାଇଭିଲ୍ୟୁନ୍ଟର୍ସିପ୍ରିନ୍ଟିଙ୍
ଉପରେରେଣ୍ଟାର୍ ପ୍ରିନ୍ଟିଙ୍ ॥

‘အစ်မ၊ ကျိန်စတ်ထင်ထားခဲ့တော်၊ သင်ခွင့်တွေဖွေ
နေအောင်ပွင့်နေတာပြုရင် ပိုန်းကလေးပြီးပြီ အစ်မ လွှာတော်မူ
လောက်အောင် လျှပ်သွားလိမ့်ဆယ်လို့ ထင်ထားခဲ့တာ၊ အခုတော့
အစ်မတော်ကော်ပြုနေပါလာ။ ဟောနေသလားဟာ’

‘ଦୋଷାଲ୍ପିକ୍ୟ ବାଯ්ତ୍ରୀମିଳିପିଲିତି’

သူတို့သည် တောင်နဲ့မြတ်ကို တစ်ခုပြီးတစ်ခုပတ်ကျေ
နေရန်၊ တောင်အကွဲတစ်ရာလွှာကိုဝိုင်း နောက်ထပ်တောင်တစ်ရာ
က မျက်စီအောက်မှာ ဘွဲ့ခေါ် ပေါ်လေသည်။

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ କଣ୍ଠରୀମାତ୍ରା ଦେବିଙ୍କ ପେଟାରେ ଏହାରେ

တောဆဲသို့ တို့ဝင်သွားပြီး တော်ထတ်နှင့်ပြန်တွက်မလာတတ်။
‘ဘွဲ့ပါး ဆရာမအနားများနေခဲ့’ ဟု မှာပြီး ဝါတ်ပုံသွားသွား
နိုင်နေတတ်သည်။

တစ်နေရာတွင် တောင်အကွဲလမ်းကေလျှော့၌ သာစ်ပင်
အောက်မှာထိုင်လျက် အပေါ်ဖြေနေသာ အဖော်ပြုးတို့မယာက်ကို
တွေ့ရသည်။ သူဇားမှာ ထင်အောင်းတွေ အပြည့်ထည့်ထားသည့်
ပလိုင်းပြီးတစ်ခုချုထားသည်။ သူဝင်းတာသည် ကန့်လန့်စင်းလုံးကြည့်
က အကရားပွဲပွဲအောင်းကြားလောပြင် သူ့မျက်နှာကို
ချွေးသုတေသန။ မျက်နှာအွေယ်သွယ်မှာ ပိုင်သပြုပါးနှုန်းတွေငါးစေ
သည်။ အမောင့် ဒုက္ခိုင်လျှော့လျှော့ရှုပါးပြင် အသွားပြုးတွေကို
တွေ့လျှော့၌ သူမ ဖေမေကိုသာ သတိရမိသည်။ လူတွေဟာ ဘဝမှာ
အမောင်း အတွယ်တာဆုံးပဲထင်ပါခဲ့။ အမောမရှိတော့သည့် လူသွား
တစ်ယောက်တွက် နှီးထိုးကြီးမားသော ဆုံးဖွဲ့မှုလိုတာ ရှိနိုင်ပါ့ပါး
မလား။

ငွေဝန်း အသွားပြုးအနားသို့ ရောက်သွား၏။ ပြောတော့
ပြုပြု နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ သူက ပြန်ပြုပြုသည်။ ပြုလိုက်တော့
ချိုင်စာရာ ကောင်းလှသည်။

‘ဘယ်မှာမေးလဲ’

ငွေဝန်းမေးသည့်အပါ သူ နာလည်းဟန်ဟတ္ထာ ပြုလျက်သာ
နေသည်။

‘ဘွဲ့ပါးက ဘာသာပြန်ပြပေးနေနိုင်း
ငွေဝန်း သူတို့ကို ဝေးမောက်ညွှန်နေသည်။ သူထုတ်လိုက်သည့်မှာ
ပါးရာတန်မှာပြစ်သည်။ လော့ချော်တက် အမှားကြီးပိုမော်သည်။ သူက
ပိုက်ဆံကို သာမန်အပေါင်းဝေးခြင်းမဟုတ်။ အသွားပြုးအနားမှာ
ပဆစ်တုပ်တိုင်လျက် လက်နှစ်ဘက်ပြင် နှီးသော့ခေါ်လိုက်ခြင်း၊ ပြစ်
သည်။ အသွားပြုးက မယ့်ကြည်နိုင်သည့်အမှားများပြင် ကြောင်း
နေပြီး ဘွဲ့ပါးကို တစ်ခုရပြောသည်။ ဘွဲ့ပါးက အသွားပြုးအသား

တဲ့။ အကြော်ဆပ်လို့တဲ့။ ဆရာမ အုပြုသွားသည်။

‘ဘားကြွေးလဲ’

‘သူမောမကောင်းတုန်းက ချေားတဲ့ခကြော်လဲ’

အကြော်ဆပ်၏ အလေအိုက ထင်သာယ်ရောင်းမနေတာကို
ကြည့်စေရန်သွားသည် ဘယ်လိုသမီးပါလို့။ သူမ အဘွားတို့ကို
ဘာလုပ်မေးလိုင်မလဲ၊ အကြော်ကိုဆပ်ပေးလိုက်ရှုနှင့် သူတာဝင်း ဝန်ထုန်း
ဝန်ဖို့ပြီး လုပ်လျှောက်သွားမည့်မထင်၊ နောက်ထင်စိန်ထုပ်ဝန်ဖို့တွေ
လားလို့ပည်း’

‘အကြော်က ဘယ်လောက်ဆပ်ရမှာတဲ့လဲ’

ပိုင်စိုးအသုံး၊ ဘွဲ့ပါးက နှစ်ထောင်ဟု ပြန်ဝြောသည်။

နှစ်ထောင်...၊ နှစ်ထောင်ပြည့်နှင့် ထင်သာယ်နှုန်းသယ်ပြီး
ရောင်းယူရမလဲ။ ဘုရားဘုရား၏။

သူမ ရင်ထဲမှာ ကျင်စန်းမာသွား၏။

‘အမော ဒီနေ့ကျွန်တော်တွေမျှ ကျွန်တော်မှာ အမောမရှိ
တော့ဘူး၊ ဒီတော့ ကျွန်တော် ကုသိုလ်လုပ်တဲ့အရောင်း အမောကို
ကန်တော့ပါရမဲ့’

ငွေဝန်း ကျည်းသုံးမကည်းသုံး တွန်းဆုတ်စွာလျှော့သေားနေစဉ်
မှာပင် ပိုင်စိုးက ဘေးအိုးအိုးတဲ့ပုံ ပိုက်ဆံကိုထုတ်ယူလိုက်လေ
သည်။

ပိုင်စိုးတဲ့ကေားကို ဘွဲ့ပါးက ဘာသာပြန်ပြပေးနေနိုင်း
ငွေဝန်း သူတို့ကို ဝေးမောက်ညွှန်နေသည်။ သူထုတ်လိုက်သည့်မှာ
ပါးရာတန်မှာပြစ်သည်။ လော့ချော်တက် အမှားကြီးပိုမော်သည်။ သူက
ပိုက်ဆံကို သာမန်အပေါင်းဝေးခြင်းမဟုတ်။ အသွားပြုးအနားမှာ
ပဆစ်တုပ်တိုင်လျက် လက်နှစ်ဘက်ပြင် နှီးသော့ခေါ်လိုက်ခြင်း၊ ပြစ်
သည်။ အသွားပြုးက မယ့်ကြည်နိုင်သည့်အမှားများပြင် ကြောင်း
နေပြီး ဘွဲ့ပါးကို တစ်ခုရပြောသည်။ ဘွဲ့ပါးက အသွားပြုးအသား

ရှင်ပြသလိုဟန်ဖြင့် စကားပြောသည်။ သည်ထောမှ အဘားကြီးက သို့တည်တိပြုတိဖြင့် ယူစေသည်။

‘အေ၊ အေ၊ ကလုပ်အော်ဒီး

တို့နောက် ပလိုင်းကိုကောက်ချယ်လွှုက် အဘားကြီး ထွက် သွားသည်။

‘နှစ်သားပြီး အထူးကို တန်ဖိုးထားတဲ့ တောင်ပါ့သူအတွေး ကြိုတစ်ယောက်ကို သူများအပေါ်အောက်နှင့်စိတ်ဝေါဒ ဝင်ဆွာအောင် ပျက်သီးလိုက်တယ်လို့ ဝေဖန်ပတ်လား အစိပ်’

သူမ ဘာမှမပြောနိုင်ဘဲ သို့တည်ပါ့ သူများ မျက်နှာဖွေသာသည်။ သူမမျက်လုံးမှာ ရိစိုင်းလာသော မျက်ရည် များကို ပိုင်စာမြင်စေချင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

‘ကျွန်ုတော် ဟတ်နိုင်ဘူးအောင်ပရမ်၊ ဒါက ကျွန်ုတော် ဘယ်လို့ လောက်လျှော့ရှိပိုင်တဲ့အဖြစ်လေး၊ ဒီအဘားမြေားတဲ့ထဲပါ ကျွန်ုတော်သားတစ်ယောက် ပါချော်ဆိုရင် အခုလို သူပင်ပန်များမဟုတ်ဘူး၊ အရာတော် လောက်ကြို့မှာ ညွှန်ပေါ်သောသီးဝေါဒကြောင့် ကဲခိုး တဲ့အပေတွေအများကြီး’

ငွေဝင်း မြှုပ်စန်း သူကို ပေါ်ကြည့်သည်။

အပေကို ပြုရခင်ကျွန်ုတော်သီးကြော်လွှာသော ပို့တို့ သာမီး ကျွန်ုတော်လည်း အပေက ဟောတော်သီးကြော်လွှာသီးအဲပြီး

ပလိုင်းကြို့ကိုယ့်အားလုံးကို ငွေကို ယုံကြည့်လိုပ်သော မျက်လုံးများဖြင့် နဲ့ကြည့်လျက် သို့တည်တိပြုတိ ထွက်ချေားသားသော အဘားအိုးနေရာတွင် အမောက် ပြုပေါ်သော ပို့တို့ကြောင့် အား မျက်ရည်တစ်စင်း ပါပြုပေါ်သို့ လိုပ်ဆင်ကျွန်ုတော်သည်။

ပြုပါ ကိုယ်ကိုယ်ကို ပြန်ထိန်းချုပ်နှင့်သတိရသွားဖို့ ပြုလောင်း ဆက်လုပ်းဖို့တန်ပြင်လိုက်ရပေမယ နောက်ကျွန်ုတော်သီးပြုပါ။ သူမကို ပိုင်စာမြင်တော်အဲ အော်သီးအကြည်ပြုပါ။ အော်သီးအကြည်ပြုပါ။

‘ဒီငွေ တောင်ပါ မင်းမြောင့်လား’
သူ သံသာသာပြုးပျက် ခေါ်သီးသည်။
ထိုင်နာက် ရရှိက သူဆက်လျောက်သွားသည်။
ကျွန်ုတော်သီးတစ်လျောက်လုံးမှာ သူတို့ စကားတစ်စင်း ဖူ ထပ်မပြုပြုစွဲကြတော့ပေး
နောက်ဆုံးတောင်ကျွန်ုတို့ကို ကျော်ပြုးသောအပ် သူတို့ သည် တောင်မြှုတိရောက်အောင်ဆင်ရောင်း၊ တောင်ခြုံသည် နက် ရှိုင်းအဲ့ပို့ပို့နေသော သင်တော့တစ်ခုဖြင့် ကြွယ်ဝေသော သဘာဝ ပတ်ဝန်ကျော်ရှိသည်။

သူတို့သီလိုက်ပြီး ပို့တို့တော်သီးပြုး နေရာထို့ ရောက် ခဲ့ပြီး

ဘွဲ့ပါက ဆရာတ်ကို တစ်ခုကိုကြည့်ပြီး ပြု့ဖြောသောအဖွဲ့ များပွဲနေသည် တောင်အလုပ်ပင်များရှိရာထို့ တို့ဝင်သွားသည်။

ငွေဝင်းသော်တာ ပိုင်စာကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ သူမ မျက်လုံးမှ မို့မို့ပုံပန်ရှိပိုင်ကို မြင်လိုက်သဖြင့် ပိုင်စာက နှစ်သီးသလို ပြု့ပြုလိုက်လေသည်။

‘မိတ်ဆက်ပါနဲ့အင်း၊ ကျွန်ုတော်အဆင်ပြုအင်း ကြည့်ပြာ ပါယ်’

ဘယ်နယ်လုပ်စိတ်မပူးဘဲ နှိမ့်မလဲ။ သည်ပြု့မှာ သရာမ လုပ်တာ အရာမ ရက်ပိုင်းပဲရှိသောသည်။ ကိုယ်နှင့်သာသာကော် ပတ်ဝန်ကောင်များ ပို့တို့ ထဲ ပတ်ဝန်ကောင်များ ရရှိသည်။ ထို့တော်ဆွဲက သူအပေါ်သရာများရှိပို့သည် ဟု နာကျည်းများတို့သားပည့် အပြု့ပြု့ပြု့ပြု့အင်း ငွေဝင်း လိုပ်စာ မြှုပ်နည်း ပါကို ငွေဝင်း ဘယ်လိုနည်းဖြင့် ပြန်လည်ပြု့ပြု့အင်း အဖတ်ဆယ်လို့ ရပါပည်နည်း။

‘ကျွန်ုတော် နို့သူမှာ သက်နို့သူတွေ့ပေးအောင်တွေ့ကို၊

တစ်ဝက်ကျော်ဟာ သစ်တော့ကြီးအတွက်မျှရှိတယ်တဲ့ အစိမ့်
ပို့စ်းက ငွေဝန်းလိုပုံနေမျိုးသိသုံးပို့ စကားဆိုကားရှား
လျက်ပြောရသည်။

'သစ်တော့အတွက် ထူထောင်လွန်နောက်ရှိပါးလို့ ဖို့နေတဲ့
သတ္တဝါတွေအများကြီးပဲ။ ကျွန်းတော်တို့သိပြီးသားမျိုးလိုပ်တွေအရေး၊
ဆလိုချေးတို့မျိုးလိုပ်တွေအရေး အမျိုးစုံပြန့်စွဲနေတာပဲ့'

အူဂိုလ် သူမ ဖော်နှင့်အတွက်လိုက်ပါသည်။

'ကျွန်းပေါ်မှာ သက်ရှိရှိပါတယ်။ ဘယ်လောက်လောက်
ရှိလဲ ဟင်'

'Temperate zone လိုပေါ်တဲ့ သမနိုင်ဒေသတွေများကိုပဲ
သိပုံပညာရှင်တွေ အမျိုးအစားအားဖြေားပြီးသား Species ပေါင်း တစ်သိန်း
ခွဲလောက် ရှိတယ်တဲ့'

သဘာဝဓိုးချောင်း အသေးစားလေးတစ်ခုကို ဖြစ်ကျော်
ပြီသည့်အခါးကတော့ ပို့စ်းတိုက် စောင့်ပေါ်များ စွဲပုံတော်လိုအေား
သမ်းပြီးများကို ပြိုင်နေရသည်။ ကျွန်းတို့သံများစွာ သိမျှကိုတွေ့
သတ်သံများ အကြောင်းတို့တို့သော ရေးစံကို ကြေားရသာလိုအပါး။

'အစိမ့်ထန်'

ဘွဲ့စီးအသံကို င်းအုပ်အုပ်သာကြားမှတ်။ တစ်ဝန်ရောက်
ဝေး ဟုထူးလိုက်သည့်ယောကျော်သံတစ်ခု။

ထို့အနိက် သစ်ပင်ကြီးတော်ပင်းပင်စွဲလိုနောက်ဖူး ပြန်းစွဲ
လုတေသနယောက်တွေကိုလာသည်။

ထို့သူသည် အရမ်းချုပ်ပျိုး၊ လုံခြုံကို ချွေးဆင်သိရောက်
အောင် ဝတ်ထားသည်။ ချည်းကြမ်းအကိုးကာ အနိမ့်အနေကိုကွက်။
သူက တွေ့ပါဆိုလို့ လွှဲပြန့်စွာ နဲ့ကောင်လာပြီး ပို့စ်းတို့နှားမလည်
သောကားပြုင့် ရှာရှုးဝါးဝါးပြောလသည်။

တစ်ဝန်ရောက် အသေးစားတို့စကားသံတစ်ရှုံးအတူ ထွေး

အုပ်ထန်ရောက်လာသည်။

အဲသေတိကို 'ဆရာမ' ဟုရော်လိုသည်။

ထိုနောက် ငပ်လွှဲပါးလွှဲမှုရှိနေသော ပို့စ်းကို ပြင်
သွားသုံးပြုကြပြီးသွားသည်။ သူ၏အေးတွေ့သွေးသွေးသောသော
အပြုံးများ ချက်ချင်းပေါ်ကြော်လွှားက်။

'ကိုထန် ကျွန်းမေးလေ'

ငွေဝန်း တဲ့တွေးတစ်ခုကို ဖျို့ချုပ်လိုပါတယ်။

'ကျွန်းတော်က မနက်ဖြစ်ပြန်ပြုပုံပါကိုထန်း၊ အောက်ချင်း
ငိုးဆိုတာကို ဖြုတ်ပုံဘဲနဲ့ ခုံပြည်ပြုပါကြပြန့်ရှား တစ်ခုစုံနေသောလိုပဲ
လို့ ညည်းမီလို့ ဆရာမက ကိုထန်ကတော့ ဒီနေရာတစ်ခုကိုမှာ
ငိုးတွေကို မွေးပြုထားတို့အကြောင်း၊ ကျွန်းတော်ကို ပြောပါတယ်။
ဒါကြောင့် ဒီကိုလိုကိုလာခဲ့တဲ့ပဲ'

ထွေးအုပ်ထန်ပျိုးနာက သီသီသာသာ ပြုဆေားသွား
ထား၊ ပို့စ်းကိုတိုက်လွှဲည်း အကဲခတ်စန့်သည်။
တွေ့ပါးက လင်ပြုရုံသက်သက်သာနှင့် အပြုံးအပျက်ကို
သည်အတိုင်းစောင့်ကြည့်နေလေသည်။

'အောက်ချင်းနှင့်ကို ကျွန်းတော် ကြည့်စွဲပြန်ပါတယ်လော့'

သူက ရုပ်သံစွဲကိုလွှဲပါးလွှဲ ပြောလိုက်သည်။

ထုန်းအုပ်ထန်က သက်ပြင်းချိုလိုက်၏

'အေးလေ ငပ်ရှား ဒီထိုတောင် လိုက်လာခဲ့ပဲ့'

ထိုနောက် အုပ်စုံကို သူက ဒီတော်သည်။

'လာ ဆရာမ ဆရာမရဲ့စည်းလိုက် ဝေါးခဲါးပါ။ အားစာ
တယ်၊ ထိုင်စေရာတော်မရှိဘူးမော်၊ တဲ့လေးက ကျိုးကျိုးလေး'

သူတို့သံ့ေသာက်သည်။ တဲ့ဆိုသည်းနေရာလေးထံ့ေသာက်
လိုက်သွားကြသည်။ သစ်ပင်ပင်းပါးအားကြားမှာ သစ်လုံးတစ်ခုမှာ
တန်းထားပြီး အပေါ်ပဲ သစ်ရွှေကိုဆိုအပြောက်ပျိုး ပြန်ခင်းလျက်မြှို့

ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုင်စရာဆိတ္တော်မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပဲ ရှိသည်။ ထိုသေစလုံးပေါ်တွင် မြက်ယူအကြောင်းမာနှစ်ခု ဖြန့်တင်ထား၏၊ ဒါ ထိုင်ခဲ့ဖြစ်ပါတယ့်ဟည်။

'ထိုင်ယူ ဝည်သည်ကိုဝည်စံရာတော့ မရှိဘူး။ ခဏောင့်ရင်တော့ ပြေားဖူးပြုတဲ့ ရနိုင်မယ်'

'ဒီ ဘာမှုဆံစဉ်ပါမဲ့၊ ကျွန်တော်ဝိုယ့် မိဂုာဏ်ပါတယ်' ပိုမျိုး ကျော်ဒေါ်တို့ ပုတ်ပြုလိုက်သည်။ ထိုဒေါ်တဲ့တွင် သူတို့သို့ယောက်တဲ့နေ့သည်၏၊ အောအခြားကျော်များမှာ ရောဘူးများ ပါတယ်။

ပိုင်စိုက် ထွန်းအားထန်နှင့်စကားပြောနေစဉ် ငွေဝန်းက ဘွဲ့ပါးရှိရာ သာဝပ်ပိုင်းတို့ဆီလို ပေါ်ယူကြသွားလိုက်သည်။

'ဘွဲ့ပါး သူ စိတ်ဆိုသွားသလား'

'စိတ်တော့ဆိုမှုပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဆရာတက္ကဝတော့ စိတ်ဆိုရာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်များပဲ စိတ်ဆိုမှုပေါ့။ ကျွန်တော်ပေါ်လာတာဝေးလေး'

'ဆရာတ်မှတ်တော်များပဲဘူး။ နိုင်ကျော်မြှုပြုလည်းရတဲ့ ဘွဲ့ပါး တို့သော်ဆေး ဆရာပေကြော်နဲ့'

'ရရှိတယ်ဆရာ၊ ဘာမှုမထွေးခြားပါဘူး'

'မျန်ကျွော်လျှိန်း အဆင်ပြောပြုလား'

ငွေဝန်းက မောင်သည်ဟုပုံဆိုသော်မြင့် မောင့်ကိုသည်။ ကုလိုသင့်လျှင် ကုညိုရန်ဖြစ်ပါသည်။

'ကျွန်တော်ကို ရှူးလိုက်ထားတော်ကို သူပေကြိုက်ဘူး' အငောက်။

'ကျွန်တော်ကို ပညာသင်ချင်ကယ်ဆရာမှာ ကျွန်တော်

ပညာတော်မှ ကျွန်တော်ဟတ်ဝန်ကျင်အတွက် အကောင်းဆုံးပြုစေသော ဘာလုပ်ပေါ်ပေလို သိမှာ၊ အခါ ကျွန်တော် ဆယ်တစ်နောက်ပြီးပြီး၊ ပညာဆက်သင်နှင့် နိုင်ဆံပရိဘူး၊ ကျွန်တော်သင်ချင်တဲ့ပညာက ဒွေးပြီးတယ်။ ဒါတော့ ကျွန်တော် ဒီကာနဲ့ သွားရမယ်။ အလုပ်လုပ်ရမယ်။ ရုပ်သွားရမယ်။ ပြီးမှ ပညာသင်ရမယ်'

ဆုန်ကွဲပြောလွန်နှင့်သွေပါးကြောက တွယ်တာကြည့်မှုးမှုတက် ပိုသောအရာကို အခုတော့ ငွေဝန်း သစ်မျိုးနှင့်သွားပြီး၊ ထိုအရာမှာ လေးလုပ်နှင့်ကြပ်မှုပြုစေလည် ထင်သည်။

ငွေဝန်းကိုလောက်ကို သွားရုံးစွဲပါ။ အသာအယာတင်လိုက်ပါ သည်။

'ဆရာတ်အသင်းတော်တွေက အထောက်အပံ့ရေး' သူ ခေါင်းခါးစွဲ

'သုတေသန Secular education အတွက် ထောက်ပံ့ကြေး ပေးတာမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော်လိုချင်တာကလည်း ကျမ်းမာရိုင်ရာ ပညာရေးမဟုတ်ဘူး'

'ဘွဲ့ပါးက ဘာဘာသာကို စိတ်ဝင်စားလဲ' သူ နှုတ်ခိုးတင်းတင်းစေစွဲကို ဖြေသည်။

'Political Science'

'ဒါတော် ဘွဲ့ပါးက ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီးပေါ့'

'ဟုတ်တယ်၊ ဟောပိုက် တော်တန်းတွေကို ကျွန်တော် ပြတ်ရမယ်၊ ကျွန်တော်မှာ အိမ်မောင်တွေရှိတယ်ဆရာမှာ၊ အဲဒီအိမ်မောင် တွေရောက်ကို ကျွန်တော် ထိုကိုရှိလိုက်သွားရမယ်'

သူမျှကိုနာက တည်တဲ့နေ့သည်။ ဆုံးဖြတ်ချက် ချထားပြီး၊ သောမျက်လုံးများမှာ တော်ကိုပူတစ်ခုကို ပြင်စေရတဲ့။

'ပြန်တော့လာများပေါ့နော်'

ငွေဝန်း ခံပေးဆောင်တော့ သူ ခေါင်းဆီးတို့သည်။

‘ပြန်တော်လာမှာပေါ်ဆား၊ ဒါပေ့် ဘယ်တော်လဲလို့
ကျွန်တော် သံခါး၊ ဒါကြာ့င့် ဘယ်သူ့ရှို့ ဘာကာတို့ မပေါ်စိုးဘာ၊
တစ်ခုတော် သေချာတယ်။ လို့မေ့တဲ့ကျက်လည်ဝေ့ကို ဖြည့်ပေါ်စို့
ကျွန်တော် ပြန်ကြပြန်လာမယ်’

သူမ ခေါင်းညီတို့ကိုပါသည်။ နှစ်ဗောက်လုံး အတွေး
ကိုယ်ပြုပြီး တိတ်ဆိတ်စွာလိုင်နေကြတာ ဘယ်ဝေးဟာကိုကြာသွားသေ
လေသိ။ သရာမ ဟရာမ ဟရာသာအသံနှစ်ကတူ ထျွန်းအုန်းအန်းတို့နှစ်ယောက်
ရောက်လာတော့မှ လူည်ကြည့်ပါသည်။

‘ငှက်တွေကို လိုက်ကြည့်ယယ်ဟဟာ၊’
‘အို ကြည့်မှာဝါး’

ထျွန်းအုန်းအန်းနောက်လို့ သူတို့သုံးပောက် လိုက်ခဲ့ကြ
ပါသည်။

သူမပြာသည့် ငှက်ကွန်ဆိတ်ကို သူတို့ မဖြင့်ရပါ။ ပို့တို့
ဝင်သွားသည့် သစ်တော်အုပ်သည် ရွှေကြောင်တွေ စိတ်ငါးတွေများသုံး
ခြောက်လိုက်တို့ သိသိနွေ့ နှစ်ဝေးသုံးသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ခိုင်အကောင်
ကြီးမှားကို ရောာသံတွေရသည်။

ပြောသံဝင်းသာ သစ်ပိုင်နှစ်ပိုင်ကို ကော်ကျွန်းမြို့နောက်
ဘုံးဆိုင်းသာ သဖွံ့ပ်းပိုင်းကြော်မှာသို့ ပောက်သည်။

‘ဒါနဲ့ ကိုထန်း ဒီကြောင်တွေကို ကိုထန်းမှုံးထားတော်လား၊
ပယ်ထားတော်လား’

‘မေးတော်လည်းရှို့ ဝယ်တော်လည်း နှုတ်’
‘ဘာလိုပ်းပြီး လောင်ထားတော်လား’

ထျွန်းအုန်းထိန်းက ဒေါသကို ထိန်းထားသည့်ကြည့်ပြု
ကြည့်သည်။

‘လောင်ထားလို့ ဘယ်ကို ပို့ရမလဲ။ တို့အော်ရှို့ယျာဉ်ကို
ပို့ခေါ်သော်လား’

‘ကျွန်တော် ဆိုလိုတာက အဲဒီသဘေးမဟုတ်ပါဘူး၊ ဥပဒေ
နဲ့များ ပြုနေဖော်လို့ ကိုထန်းအတွက် နှစ်ပိုင်လွှာတော်ပါ’

‘ငှက်တွေကို အမဲလိုက်တာ၊ သတ်တာ၊ နိုင်ခြားကို
ရောင်းစားတော်တွေကို ကျွန်တော် မှန်ပါတယ်’

သူဝက္ခားကြာ့င့် ပို့တို့ စိုင်တွေတွေဖြစ်သွားတဲ့။

သူတို့ဝက္ခားတို့ ငွေဝန်း၊ ဝင်လိုက်ပါသည်။

‘ရှာပါးငှက်တွေကို တို့အော်မျိုးရှို့ လျှောင်းသယ့်နှင့်နေမလဲ၊
ပို့တို့ခေါင်းယော်လိုက်သည်။’

‘တို့အော်မျိုးရှို့လို့သာ သူတို့နဲ့ ဓမ္မားမျိုးရှို့တွေ အောင်လိုင်နိုင်နေကြတာမဟုတ်ဘူး အစ်စုံ၊ အခေါ်အခဲ အဖျိုးဖိုး
ရှို့တယ်၊ တို့အော်မျိုးရှို့ လျှောင်းထိန်းကောင်းတဲ့ ထိန်းသို့နည်းရှို့ရှိုး
ပယ်၊ အဲခါက အာဇာလို့ လောင်သိန့်နှုံးတဲ့နည်း ပဟုတ်စားဘူး၊

‘ဘေးမဲ့တော်တွေ အနီးရကာလိုပေးထားလည်း သတ်တဲ့
သူတွေက ဘေးမဲ့တော်ထဲထဲ ဝင်သတ်နေတာပဲ့၊ ဒီတော်တွေကို
ကာကွယ်လို့သို့မဲ့ လှောင်ကိုတဲ့ ဝန်ထမ်းဟရှိဘူး၊ ငွေကြေး
ထောက်ပဲ့ပဲ့ မရှိဘူး၊ ဒီတော် ကျွန်းမာရ်လို့ ဘာလုပ်မလဲ’

ငွေဝန်းကြော်လိုက်သည်နှင့်ရှောက်တွေကို သူတို့လေးယယ်လာက်
လုံး တိတ်ဆိတ် ပြုသက်သွားကြသည်။

ပထာဏခံခြားရှို့ရှိုးသာ ပြုသွားခဲ့ရသည်။

‘အဲခါ ဥုံးရှောက် ဟု ပို့နို့က ပြောသည်။
‘ကျွန်းမာရ်ထားတော် ဥုံးရှောက်လို့တာ ကိုကန်းလို့ မနက
တယ်လိုလား လို့’

‘အဲခါက အတို့၊ ကျိုးကန်းမဲ့တွေတယ်။ အခုံဘာက အား
ဆုပ္ပတ္တော် သစ်ပိုင်အောက်မှာ မတ်တတ်ရပ်လျှောက် ငှက်
တစ်ကောင်ကို တစ်ခါမှ တစ်နာရီနှစ်လောက်ကြောင်အောင် စောင့်မကြည့်

ရှုပါ။ ငုတ်တွေကို ဆောင်ကြည့်ခြင်း၏ ငွေဝန်း စိတ်ရည်နှင့်ပည့် သယင်ပါ။

ထိုစိုး စံလျှပ်စွမ်းအပင်ထက်ဆိုမှ မိုးခနဲ လျှပ်ရှာမှု တစ်ဦးကို ပြင်လိုက်ရသည်။ ပိုင်စာက သူ့လည်ပင်များကြိုးဖြင့်ဆွဲသား သော ကင်မရာကို ဖြတ်ယူလိုက်သည်။ ထိုနောက် သူ့မှန်ပြောင်းကို ငွေဝန်းအား ကာစီးပေးသည်။

‘အေဒါပဲ’

ထူးချွန်ထန်စံကားအာဘုံးပျား အထက်မှ စေလွှာထဲမှာ ကြိုးမာသောသယ်တောင်တစ်ဦး ခံပေးလိုက်သလို အေးခနဲ စေလွှား သွားခဲ့သည်။

‘ဟယ်’

ကြိုးမာသွားသာ ငုတ်ကြိုးတစ်ကောင်။ သူတို့အထက်မှ ပေးခနဲ ပျောန်သွားသည်။

အောက်ဘက်မှ လိမ့်စေဟုကြည့်ရသည်ပြင်ကွင်းတွင် ဝါး ပိုက်ဆီမှာ အနက်ရောင်တဲ့မှ အပြောရောင်ကျော်ကြိုးကာ ထင်မောင်။

ခံလွှာများမှာ သူ့အောက်သွားလိုက် သိလိုက်ပေးယူ ဘယ် အပင်ဆိုမာပဲ့ရ ငွေဝန်းမား၊ ထူးချွန်ထန်က ငွေဝန်းအား ဘုရားယဉ် အပင်ကို သွေ့ပြုသည်။ အရွက်ကျိုးတို့ကျော် အကိုးပြုင့် တစ်စွဲပေါ်မှာ ငုတ်ကြိုးနားသောသယ်ကို ပြင်ရသောအပါ ငွေဝန်း ပျော်ခနဲ ရင်ရန် သွားပေးသည်။ တစ်ကိုယ်လုံအနက်ဟု မာပြုနိုင်ရှုံး တောင်ပွဲနားတွေ့မှာ လူပေးသာ အဖြောက်၊ အဖြီးပိုင်းတောင်ပဲက အဖြုံးတွေ့ရှုံး အနက်စောင်နှင့်၊ အကိုးပေါ်မှာ ဒေါ်လိုက်တည်တည် နားငော သဖြင့် သူ့အရှင်အရှည်ကို သန့်မှန်းနိုင်သည်။ ငါးနှစ်သာမကလေး အရှင်လောက်ရှိပည့်။

‘တစ်ကောင်တည်းလာဗျာ’

‘နှစ်ကောင်ရှိပည့်၊ အသီးဘန်ကောင်အပဲတစ်ကောင်’

‘သူတို့က ဘယ်တော့မှုပန္တာဆို ကိုထန်’

‘အေား စံလျှပ်စွမ်းအပေးကြည့်လိုက်ပြုသယ်။ ကျွန်းတော်ခိုက် ဖေရာက်တာနှင့်အညီကြောသွားပြီ’

‘ဒိုက်ကို ကိုထန် ဘယ်ကရလာသလဲ’

‘ထမ်းသို့ဘက်က’

‘ဟာ’

‘ဂိုင်း မျက်ဗုံးပုံသဏ္ဌားသည်။’

‘ခံပျေားပြောချုပ်တာကို ကျွန်းတော် သိပါတယ်။ ထမ်းသို့ အေားများတော့တဲ့ ပြောချုပ်တာမဟုတ်ဘာ။ ကျွန်းတော် ပြောသယ်။ အေားများတော့ကမဲ့ ဒီအောက်ချင်းငှက်ကို ဖော်တဲ့ရှုက သတ်မှု ဖမ်းတော် ကျွန်းတော်သာ အရှင်ကိုချော်ကြိုး ပေးပြီးမဝယ်ရင် ဒိုက်က အသားဖြစ်သွားပယ်။ ဦးတုပ်မှာတို့ ငုတ်စွဲတစ်ချောင်ပဲ ပြန်သွားပယ်။ ဒါ့ထက်မပိုတွေ့’

‘ဂိုင်း ပင့်သို့တစ်ခုကို ဝင်မျှင်းဖျော်ချေလိုက်ပိုပါသည်။’

နေပြည်ကဲသိ
လူအချစ်သည် သင့်ကို ဝန်ဆေသာတည်။
သိတိပ် သင့်အား
တောက်ပတိနှင့်လင်းလော့
လွတ်လပ်မှုကို ပေါ်စေသတည်။

၁၂

ရွှေပါယာဆန်ကျော်ရွှေနှင့်သည် နောက်လွယ်တောင်းလေး
ထဲတွင် ပြောင်ဖူးတွေထည့်သယ်လျက် တောင်ဆင်းလမ်းတစ်ဦးလျှောက်
စိုက်ရိုက်စိုက်ရိုက်နှင့် ဆင်းလာခဲ့သည်။

ပြောင်ဖူးအနဲ့တွေ၏အလေးသိန်းက ကျောပေါ်များတွေဖော်
ရုသာပက ခေါင်းဝပ်ပျော်စိုးလာသည် ပလိုင်းကြိုးပြင့်ပွန်းလျက်
စာကျော်စေသည်။ အစိုက်ပုံပန်တော်ကို မကြည့်ရဘ်သာပြု့ အစိုက်
ကို ကျော်ချင်စိတ်ပြု့ ဟရအရွှေ့တ် တာဝန့်စွေပျောက် သယ်လာလေး
မီသည်ကို နောင်တာပင်ရှေ့ချင်၍။ အစိုက်ဟာ ပင်ပန်းလုပ်ပါတယ်။
ကျိုးသာ အလုပ်အားလုံးကောင်းမှု မပြပြန်မှာနေခွင့်ရရှု့ အစိုက်
ကို အနုတိ ပင်ပန်းလုပ်ပါ၍။ ဘာမဆို အစိုက် ငွေပြု့ဝေယ်စားရှုံးသား။

အော် သည်တောင်ကြိုးတွေမှာ မျှောက်သည်က စေတိုင်
သာရတာ တစ်ခါတစ်ဦးလောက် စိတ်ညျံစွာနှုန်းပါပဲ့။ ပို့လင်းကောင့်
မီးချော် တောင်ပေါ်တက်လိုက်ရ တောင်ပေါ်ကဆင်းလိုက်ရ၊ နောက်
တစ်နွေးလည်း တက်လိုက်ရ ဆင်းလိုက်ရ၊ ဘယ်တော့ ပြီးဆုံးမလဲ။

အရင်တုန်းကောက် ခြေသားထုတွေ တို့တုတ်လာအောင် ထက်လိုက်ရ
လည်း ဘာမျှပြု့၊ တောင်တာနဲ့ကြိုးက ဖုန်းမေရာမကောင်း၊ အခုတော့
တက်ရဆင်းရသည်ခါးလိုင်တွေက ပို့ပြု့၊ ဝေလား၊ မြင့်လာသလိုပဲ။

ဆုတော်းတိုင်းသာပြည့်ယည်းခါးပါးလွှဲ၍ ဆန်ကျော်လျှို့က
တော့ ဘွေးအတွက် နိုင်ခြားတွေ့ဆုံးလိုင်ပညာသင်ဆုရပါးစေဟု
ဆုတော်းလိုက်၍။ သူအတွက်က ပညာသင်ရှိသည် ဘဝမှာ နဲ့ပါတ်
တစ်အရေးကြီးထဲ့ခို့တာ ဆန်ကျော်လျှို့သိသားလိုပါ။

‘ဂျုလိယ’

တော်းလျော်ပြု့ပို့ပြု့အနားသို့အရောက်တွင် ဆန်ကျော်
လျှို့သည် မပျော်လင့်ဘဲ ဘွေးကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

‘ဟယ ဘွေး’

မတွေ့ရတာဘယ်လောက်တော်းကြာဖော်ခြုံလဲ ဟု ဒိန်က
လောက လိုက်လွှာပြု့ရင်းမတွေ့မီသည်။ သူမျှက်နှာမှာ ချွေးစက်စိုးပြု့
ဝင်းလက်နောသည်။

‘ဘာလာလွှုပ်တာလဲဟာ’

ကြည်နဲ့မျှေးမေးလိုက်စိုးသည်။

ဘွေးက နဲ့သိစွာပြု့လျက် ဆန်ကျော်လျှို့နှုံးခေါင်းမှာ
ဆိုင်းလျက် လွယ်လာသာ ပလိုင်းကို ဖြတ်ယူလိုက်သည်။

‘နှင့်မောနမှာသိလို လာကြိုးတာ’

‘အောလာ ဇလိုင်ပါ့ချော်ဘွေးရမ်း၊ အစိုက်ပြင်သွားမှုပြု့’

‘ရုပါတယ်ဟာ နှင့်အိမ်မရောက်ခဲ့မှာ ပြီးပြီးမလဲ။ နှင့်
လေးနော်များပဲ့’

ဆန်ကျော်လျှို့ ရို့ထဲများမွေးသွားလျက် သူကို ပလိုင်းစေး
ပေးလိုက်ပါသည်။

သစ်ပင်စိုးစိုးတို့တွေထင်းနေသည် တောင်အကွဲတစ်ရာသို့
အရောက်တွင် ပန်းစုံသည် မွှေးထုတ်လာခဲ့၏၊ ပော့ ပန်းကစလေးတွေ

ଶିଳା॥ ଦୋଷକ୍ରମରେ ଦୟାପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଲେଖକ୍ଷୀ ଧୂଳନ୍ଦ୍ରିୟରୁ ଧୂଳନ୍ଦ୍ରିୟରୁ ଫୁଲନ୍ଦ୍ରିୟରୁ
ଫୁଲନ୍ଦ୍ରିୟରୁ

‘କୋପି ଏତାରଫିରିବାର’

သတ်ပင်အပ်အုပ်ဆိုသို့ အပြောင်းလဲရန် အမြဲတော်
ပန့်ခက်လေးတစ်ခုကို ဓာတ်ပေးသည်။ ကြည်စိုး ပေါ်လိုက်တယ်

ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ିଲ୍ୟୁଫ୍ଟିଯାହ୍ଲ୍ ପ୍ରଦ୍ଵ୍ରିତକଣ୍ଠର୍ବ୍ୟବିଃତାକ୍ଷର୍ମାଲ୍ୟକି ପ୍ରଦ୍ଵ୍ରିତ
ଚାହାପ୍ରଦେଶର୍ବନ୍ଧିଃପ୍ରଦ୍ଵ୍ରିତାମେବଃ ଶର୍ମପ୍ରଦ୍ଵ୍ରିତିଚା ପଞ୍ଚଃତରିତାମେବି
ଲାଗିଯେଥା ଲ୍ୟାନ୍ଡପରିଗ୍ରିନ୍ଦିତାମେବି॥

କୌଣସି ପଞ୍ଚଶିଳୀଙ୍କାରୀଙ୍କରିମୁଖୀନଙ୍କୁ ଅଛି
ଗୁରୁତ୍ୱକୁଣ୍ଡିଗେ ଯଦେହାନ୍ତିର୍ମୁଖୀନଙ୍କୁ ଫେରିଲା । ମୁନିରୀତିଷ୍ଠାନଙ୍କର
କ ଦୋଷକୁଣ୍ଡିଗେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମୁନିରୀତିଷ୍ଠାନଙ୍କରିମୁଖୀନଙ୍କୁ
ଗଲାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଲା ।

သုက တစ်ဘက်နိုင်ငံသို့သွားသည့်အပါ ဆန့်ကျော်လျှော့ကို
ဘုရား သူ ကျော်မပေးနိုင်တော့ဟာကို ဒီဂိုလ်ပို့သော်။

ဘေးပါး နင်တကယ်သွားတော့များလားဟဲ့။

328:

କୌପିନାମ୍ବି ଯୁଦ୍ଧର୍ଥିରଙ୍ଗଲାର୍ତ୍ତମାନିଶ୍ଵରିରେ କ୍ରମିକାଟ୍ କ୍ରମିକାଟ୍

‘ကျေလိယာကလဲ ငါအပြီးသွားတာမှမဟုတ်ဘူး။ ပြန်လာမှုလောက်ဘူး’

‘ତୀପିବୁ ଅକ୍ଷ୍ୟାକ୍ଷ୍ୟଃରୁ’

ဘေးပို့သည် ပလိတ်ကြီးကိုပေါင်းဖာ လွယ်ထားလျက်က
ပေါင်းလဲကြည်ရင် ဆန္ဒကြော်ပေါ်၏အံပံ့ပိတ်တို့ အာမျှလော်လိုပ်ရောင်

‘အယေသာပါဟာ၊ ပညာတွေတတိအောင် ပါသင်ရမယ်၊
ပညာတတိဖုန်းနဲ့ ဒီပတ်ဝန်ကျင်ကျဆွဲဖူးတွေကို ကျည့်စိမ့်ပါ၊
နှင့် အတိုင်း အဘွဲ့ခြောက်တွေကို ထွေ့ရင် အခြင် သမားလာပဲဆို’

သုက ဆုန်ကျော်လျှန်ကို အာပေးနေရသည်။
ဆုန်ကျော်လျှန်က ဘုပါးကိုယ့်ကြော်လျှော်လျှော်

သူတေသနပညာနှင့် ရွှေမြစ်တော်၏ ဓမ္မမြစ်နှင့် ရွှေမြစ်တော်၏ ပုံမှန်အတွက် တောင်တန်ပြာတို့သည် ဆွဲခြောက်

ကုန်တော့မည်။ အဆင့်လိုက်အပဲလိုက် ပြုလွှာလိမ့်တွေကလည်း
လျှပ်စီရောဖြစ်လျက်ကျွန်းရောမည်။ စိမ်းခိုသောပြောင်းခေါ်ကလည်း
ပလန်းဆန်းသံ နှင့်ဝတ္ထုမည်။

တော်ထိက်ရုံနှင့်ပင် ရင်ထဲများဟောခွဲစွဲသွားသည်။

အနိက္ခရာနိသည် လုပ်ငွောက်ရေးကင့် ခြေတွော်ဆွဲသွားသလိုခံစာတိုက်ရှု၏။

‘ဒိပတ်ဝန်ကျင်ကို နှစ်ပြောင်းလဲပေါ်နိုင်မှာ သေချာဆုံးလာသောပို့ရည်၊ တကယ်တန်းကျတော့ ငါတို့တော်ကြီးထွေကို ပဋိနိုင်သူ၏ တော်ကြီးတွေအထက်ယောက် ကာဆီးဟန်ဘားနေသူ၏ ငါတို့ဘဝတွေက ဆင်အဲခြေမှုပါ့စေကြရှိယူပဲ’

‘କବିତା’

೪೮

‘ఫంగ టోడిగ్రైషట్టుఅంగ్లాఫిలీషణంకిఫటయింద్య దండ
వల్లా॥ బహుర్బాగ్యాలీయా॥ లిట్చిష్యా ల్యూబిలింగ్ విల్సెస్ లోగ్గెల్
ప్రేరిం ట్రెక్సింగ్ న్యూబ్లూగ్రీఫ్రాండ్ ఆప్లియూగ్రీఫ్రాండ్ టోడిగ్రైషట్టుఅంగ్లా
లిట్చిగ్రైఫిఫటట్టుఓఫ్ట్యూబహ్యార్ట్ లిప్రొట్టుఅధారంతుయా
ట్యూగ్ర్యాబయిష్టిఫ్రాండ్ ఆధింద్య ట్యూ ఛండిప్రెపర్మిపియాంట్యూ॥ లిధ్యంవ్రెంట్టు
ట్యూ ఆఖ్యాగ్రైష్యా గ్యాలీయా లెంపింట్టు॥ లిధ్యంఫింధింగ్ లి ఆంపింగ్
ఎంపింగ్స్ ఆధినంద్యా ప్లూవ్వాపం॥ లిప్రెంట్టుఅంగ్లా ఫంగ్ ఫెల్చెంగ్ టోడిగ్రై
గ్రైష్యా ఫంగ్ ప్రొప్పుఅంగ్లా టోడిగ్రైష్యా ల్యూట్యూ ఎప్పుకొంగ్లుఫిల్మింగ్ కొండ్
ల్యూఅఖ్యాగ్రైష్యాఫ్యాలమ్మింగ్ టోడిగ్రైష్యా ల్యూఅధారింగ్’

‘အင်း ပါလာအ နှစ်ရှိခင်တော့ ငါအားနှိမ်ပဲဟယ်။ နှစ်ရှိခင် ပါဘာဆက်လုပ်ရဖို့နဲ့တောင် မသိတော့ပါဘူး’

‘အ ဘာဖြစ်လို ပါမရှိဘာကို ထည့်ပြုနေရတာလဲ၊ ဂျာလိယာ၊ လူဘဝမှာလေ တစ်ယောက်မျိုးလိုတစ်ယောက်က လည်ပတ် မှတုရှုပ်ဆွာသုံးဘူးဟာ၊ ငါမရှိခင်လည်း နှစ်ကေတော့ဓရှုဆက်လွှာ နေရမှာပဲ’

ဆန်ကျော်လွန်သည် ပို့အတော့မှာပြုပြုနေရသော ဝောင်တစ်ကြိုးကို ဝေးမောက်ညွှန်လျက် ဒါကြီးယာ ပါန္တာ့ဘူးကို မြှားပစ်မယ့် ဝောင်ကြိုးမိတော့ ဖုံးအမှတ်ဆင်တွေ့မိသည်။ ထိုအခါ တစ်သက်လုံး ဆင်တွယ်လာနဲ့သည့် ဝောင်မြိုင်ကြိုးအား မိုးသီးစွာမှန်ဆွာအလေ သည်။

‘ဘွဲ့ပါး’

‘တင်’

‘နှင့် ဝောင်ကြိုးကျော်ပြီး ပို့ဘက်ကိုရောက်သွားရင် ပါကို မူသွားမှာလားဟာ၊’

‘တစ်ခါတစ်ခါတော့သတိရဖူးပေါ့’

ဘွဲ့ပါး စနေခက်လိုက်သည်ဟု ယုံကြည်ခြင်သည်၊ သို့သော် ၇၂ အမှန်အတိုင်းပြောနေတော့ဟုလည်း ထင်နေသည်။

‘ဘွဲ့ပါး ဉာဏ်ရင် ဆုတောင်သီချင်းမျှတို့ အိမ်ကို လာခဲ့ပါလားဟယ်။ မြန်းလို့တို့အတူလာရင် အစိကိုက ပြောမှာ မဟုတ်ပါဘူး’

‘မြန်စေသာမြေား ဂျာလိယာရယ်။ နှင့်အစိကိုက ပါကိုမြိုင်ရင် ဒေါသသီပြီးသွားလို့ပေါ့’

‘ဘွဲ့ပါး ငါ ဟောတယ်။ ခကာနားပိုးမယ်လေဟာ’

‘အေး နာဆလာ၊ ဇန်း ဒီနာရှုံးမှာမျှေး ပို့ပြောမှာ စိုးစေရွင် လေးတစ်စုံတယ်။ အဲဒီမှာနားကြုံမယ်’

‘လုပ်နှစ်ယောက် အေးစိန့်စိန့်စွဲတော့အကျွော်တစ်ခုသို့ ဧရာဝါယာသည်၊ ထိုနေရာတွင် ကျောက်တောင်မြိုင်ပေါ်မှုကျာနဆာ ဧရာ့သည် ကျောက်တုံးကျောက်ပဲအဆင့်ဆင့်ကို ပြတ်ကျော်လျက် ဓရတ်ခွန်သေးမေးတော်တွင်မြှင့်နေတဲ့၊ ထိုဓရတ်ခွန်ပတ်ဝန်ကျင်များ အရွက်ထူထပ်ပြီး ဒိမ်းစိဝေဆာသော သမ်းဆင်ချုပ်ဆုံးဝင့် ပေါက်ရောက်လျက်ရှိလေသည်။’

‘ပါရွေသောက်ပို့မယ်’

‘ဆန်ကျော်လွန်က ဓမ်းခြောင်းလေးထဲက ကျောက်တုံးခေါ် ကြိုးကြိုးတစ်စုံပေါ်သို့ တက်လိုက်သည်။ ဘွဲ့ပါးက ပလိုင်းကိုခြောပေါ် ခဏချထားစိုက်ပြီး ဆန်ကျော်လွန်တော်သွားသည့်ကျောက်တုံးနားတိ လိုက်သွားသည်။’

‘ရေကကြော်နေတာပဲဟဲ့’

‘ဆန်ကျော်လွန်က ကျော်တုံးပေါ်မှာ ပဆစ်တုံးလိုင်လျက် အပေါ်ကျောက်တုံးပူ ဒီကျော်သောရေရှိ လက်ခုပ်ပြန့်ပဲယူကာ ထောက်သည်။ ထိုနားကို လက်ဖော်စိုက်သက်ပူ ရောက်လက်ကို မျက်နှာသို့ဆွဲတော်ကာ ခင်သာသာယုတ်သည်။ ဆန်ကျော်လွန်လုပ်သမ္မာ ကို ဘွဲ့ပါးက အသာလေးငေးကြော်နေလေသည်။’

‘လုပ်ချင်ရာကိုလုပ်ပြီးသွားသွင့် စိတ်ကျွော်သွားသော ကလေးတစ်ယောက်ပဲဟ ဆန်ကျော်လွန်က သည်ဘက်ပြန့်လှည့်တာ ကို၊ ပို့ပါကို ရုံးစိုက်စွာငေးစနေသော ဘွဲ့ပို့မျက်လုပ်မှုမျိုးဆုံးမျိုးပို့ပါသည်။ ပို့ပါမျက်လုပ်းမှု၊ ပတွေဟာ အချက်ကိုယ်စုံတတ်တဲ့မျက်လုပ်းမှုတွေမှုမဟုတ်ဘူး’

‘နှင့်နဲ့ဘယ်တော့မှာစွဲရပါစေနဲ့ထဲ ငါဘုတောင်းတယ် သိလားဘွဲ့ပါး’

‘ကော်အဆက်အစိမ်းလို့ဘဲ ဆန်ကျော်လွန်က ရွတ်စန်း ပြောလိုက်တော့ ဘွဲ့ပါးက မျက်နှာသို့လှုပ်ရမယ်လိုက်သည်။’

‘ဟင် ဘာမှလည်းဆနိုင်ဘူး’

ဘွဲ့ပါးက စိတ်ပြုပေါ်အမှာအရာနှင့်အျော်ရှင်းက ရွန်ကျွန်လျှန်
သည်ဘက်ကျောက်တိုးသို့ ရွန်ကျွန်လိုက်ချိန်တွင် ပိုင်မသွားကောင်း
ပစ္စနှစ်ဘက်ကို လုပ်နည်းပေးပေါ်ကိုကဲ့

‘မျှလိယာ ဒီမှာ ထိုင်’

တော်ကိုမီးပံ့ပွဲသွားလော်တော်ရှိ သစ်ပို့ပြုမှ ကျောက်
တိုးပေါ်သို့ ရွန်ကျွန်လျှန်ကို ထိုင်နိုင်ပြီး ဘွဲ့ပါးကတော် အနီးက
သစ်ခွာကိုပုံးအစေပါမှာ ပင်ချုပိုင်လိုက်သည်။

‘မျှလိယာ နှင့်မှုက်လုံးတစ်စိုက်မှာ ညီးနေသလိုပဲ၊ ညာက
နင်ဘယ်အော်နှစ်မှုံးအောင်’

‘ညာ ဒါ ညွှန်နက်မှ အီပိုတာ၊ အစိုက်မသိပေးအောင် တို့က
တို့တေး ကျောကွောပေးနေတာ’

‘ဟော လုပ်ပြီ’

‘ဘာကျောလုပ်လို့မေးလေ’

‘မပေးပါဘူး၊ နင် ပေါက်တတ်ကရ အချိုက်များတွေပဲ
ရေးမှာ ပါသိတယ်’

ဘွဲ့ပါးက ချွေးထွင်းကို အချိုင်ထဲမှာနှစ်များသူမပြစ်စေ
ချင်း၊ ပိတ်ကျွေးသွေးချုပ်မြင်စေချင်း

‘ဘွဲ့ရာ နင်ကတော့ လွှဲလောကြီးမှာ တော်တော်
လှုပြစ်ရှိမှာ သေချာနေပြီ’

ရွန်ကျွန်လျှန်ဘာများတွေများတွေကို သိနေသောဘွဲ့ပါးက
ဓကားကို လုံးဝင်တော်မသော် ခေါင်းမာသောဘာများမြင့်သာ ကြည့်
နေသည်။

‘အချိုင်ကို ဖော်စာများသေ့မျိုး ဘယ်လိုက်ပြုပြီး ဘဝကအဖိုယ်
ရှိတော့မလဲဟာ’

‘အချိုင်ကို ပါမေးတတ်ပါတယ်’ ဒါ လွှဲတွေအများကြီးဝါ

ချိုတယ်၊ လွှဲတွေအများကြီးအတွက်စဉ်မာတယ်။ လွှဲတွေအများကြီး
အတွက် အသက်ရှင်မယ်၊ ရဲဘဝက အမိုယ်အပြည့်ပဲ’

‘ဟွန်’

ရွန်ကျွန်လျှန်က နှာခေါ်ပေးလေအဲလှုပ်လိုက်တဲ့

‘အော်ကြီးက ယေဘယ်သန့်လိုက်တာ လွှဲတွေအသက်ဟာ
ကိုယ်ဘယ်ဘူးအတွက် အသက်ရှင်နေတယ်ခိုတာဆတော့ ဒါရမှာပေါ့’

ဘွဲ့ပါးက တဟားမားလုပ်သည်။ ဘာမှာကားမပြန်။

ရွန်ကျွန်လျှန်က ထပ်ပြောသည်။

‘ဒါဆိုရင် လွှဲနှစ်ယောက်အတွက်ပဲ အသက်ရှင်တာ။ ဘယ်
ဘုံတွေလဲ နှင့်သိပါတယ်’

ဘွဲ့ပါးက စောက်သည်အများရှာပြုပဲ မျက်မွောင်တာအား
ကြတ်ကာပြုးသည်။

‘ထျွန်းမားစွဲနှင့် ဗုံးတို့တယ်မဟုတ်လား၊
တော်ပြီ ပါသိပြီဘားတွေ့မပြုနဲ့တော် ပါသိတာအတွဲ ပြောပါဘာ’

ကြည့်ပါလား။ ဘွဲ့ပါးဟာ ပသိတာလည်းမဟုတ်ဘဲနဲ့
တွေ့ရင်းယျော်လည်လာသည်။ ပျက်တောင်ပုတ်ခေါ်ပုတ်ခေါ်လို
ပြီး ပျက်ရည်ကိုအသွောက်ရှိနိုင် ဘူး ဂိုလ်မက္ခာ၊ ရှစ်ပြော်လှုံးလာသည်
ပျက်ရည်ကို ဘုမြှင်သွားမှုကိုလည်း ပိတ်မပျိုးခဲ့။

‘လွှဲနှစ်ယောက်တာည်းအတွက် အသက်ရှင်တယ်ဆိုရင် အဲဒါ
လွှဲနှစ်ယောက်များ၊ သေချားရင် နင်အသက်ရှင်စရာမလို့တော့ဘူးလဲပဲ့’

‘အဲခိုလိုတော့ အဖြစ်စခဲ့ခဲ့တယ်။ လွှဲအများကြီးများသောများပေါ့၊
ဒါမဲ့ နှစ်ယောက်သုံးယောက်သောဘွားလည်း ကိုယ့်အသက်ရှင်နဲ့ အ[း]
ကြောင်းလေးကျွန်းအောင်’

‘တော်ကြီး’

ရွန်ကျွန်လျှန် တက်သိပ် ပိတ်လည်းကောင်း၊ ဝိုင်းဝေည်းနည်း

၅။ ငါက ရင်ထဲက စွေးတွေးသည့်ခံစာမျက်နှာပြာဖောကာ၊ သူကတော်
ရမ်းမော်ရှာလိုပ်ရှုက်လေမြင်။

'ငါဆိုရင် လူတွေအများပြီးရှာထားတာ'
'တော်ပြီးဆို'

ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နှင့် ဘွဲ့ပါးအား လက်လှမ်းမိရာ ပုံးကို ပြန်
ခန့်ထုပ်မှုက်လျက် မျက်ရည်ကျပ်လေသည်။

'ဟောဖျာ ဂျူလီယာ ပို့နှေလေး ဒါ စိဝ္မာယူဟုတ်ဘာ။
၅၂။ တိတ်တိတ် နှင်ကလည်းဟာ ကလေးလေးကျေဖောကာပဲ'

ဘွဲ့သည် ပြာယာစတ်ခွာအကာ ဆုန်ကျော်လျှော်၏ မျက်
ရည်တို့ကို သူလက်ဖြင့် ခို့ဖွွဲလေး သုတ်ပေါ်သည်။

ဆုန်ကျော်လျှော်သည် အနုတ်စော်မှာ ဘာရုယ်မသိုံး ရိုးပို့
ချင်နေတော့သည်။

တိုင်တွေးလိုပ် ထဲတိုင်လာဖြေး ပို့တော်ရှုံးပို့ကို ချွေးကြုံ
ကာ တိုင်ငွေပြိုင်အေးစက်စက်လေး ပို့နို့လာဝတော်လည်း နိုင်၏။

တောင်ယာလိုအတက်မှာ ြကိုယ်တစ်နှစ်လျှော်ကြည့်ရလည်း
ပို့ကို မလာနှင့်ဟု ကာအိုးတာပြစ်နေဟန်နှင့်သာ တောင်တစ်ြကို
ကို မြင်ရင်တော်လည်း တစ်ကိုယ်လုံး အားအင်တွေးဆုတ်ယုတ်လျှော်
ပို့ချုပ်လိုက်ချင်သည်။

၅၃ တစ်ြိုင်လုံး ပို့ချင်နေတော့တာပို့ပေးလေ။

'ရင်တို့အား အဘို့ကြိုးပို့ချုပ်လျှော်အတွက်လည်း ငါအသက်
ရှင်တယ်။ သူ့ကို တစ်ြိုင်တစ်ြိုင် ဝါးစာအတွက်မပုံးပင်ရင်အောင်
ဆောင်ြော်မှာ ထင်ြလိုသောက်ရောအာင်။ သူသွေးချင်တွေ့ခေါ်ကို
ပို့တောင်ပေါ်ကရေး သူ့အိုးအရောက်လို့သောက်ရောအာင် ပါလုပ်
ပေးချင်တယ်။ ပို့ဘက်နိုင်ပဲဗုာ သောသလားရှင်သလားမသိတဲ့ သူ့
သားအတွက် သူ ပူဇွဲးတဲ့အပါမျိုးမှာ သူ့အတွက် အသိနေ့ပေးပြီး
နှစ်သိန်းပေးချင်တယ်။ အိုး အများပြီးပါဟာ'

ဆုန်ကျော်လျှော်၏ပုံးလောက် အသာပျော်ဖက်လျက် အတည်
ပကားဖြင့် နှစ်သိန်းရလေသည်။ ဆုန်ကျော်လျှော်က မျက်ရည်မကျတော်
သော်လည်း မျက်နှာလောက် ညျို့နေသဲ့

'နှင့်ကျော်လေးတွေ ပါကို ဖတ်ပြုချင်လား။ ငါ နှင့်အိမ်
လိုက်ခဲ့မယ်လေး'

ဘွဲ့က ပဲတို့ဝိုင်းလွှာပြာတော် ဆုန်ကျော်လျှော် သူ့ကို
ဟျော်ကြည့်ပါသည်။

'တက်ယ်လား'

'တက်ယ်ပေါ့'

'အင် အစိုးပြုနိုင်လာရင် ဆူလို့ယယ်။ ဒိုင်းလို့ခေါ်။ ညာမော်
Choir သွားတဲ့အပါကျေရင် ကျော်စာအုပ်စေး ပူ့လာခဲ့မယ်။ ပတ်
ကြည့်နော်'

မျက်နှာစာဝေးအနည်းငယ်လုန်သွားသည်၏ ဘွဲ့ပါး ပို့တော်က
သာသွားချိုး။ ဘွဲ့ပါးကော်တွင် သူ့ကျော်သည်လှုပေးလွှာ သူ့ကြည်နှာ
သည်လှုပေးလွှာ အများကြိုးရှုံးသည်အနေကို သူ အပေါ်စွဲနေချင်အား
တစ်ယောက်မှာ ဆုန်ကျော်လျှော်ပြစ်သည်။ အဲသည်မျက်နှာလော်ကို
အပြောတမ်းလော်မာန်းမေတာက်ပနေဖော်ချင်သည်။ နောက်ပြီး သည်
ကလေးမှာ ဘယ်သွားအပ်နေသူ့လို့မှ မနာကျင် မနှင့်မော်ဝေချင်။
ပို့အပေါ်တောင် ပရောင်းပွဲခေါ်ချင်။ ဘာ့နှင့်ပုံ့စားမြှင့်သည် လွှတ်
လုပ်ပေါ်ပေးသော နှုံးကောင်းလို့ ပူ့သုန်းနေခေါ်ချင်သည်။

'နှင့် ပြန်တော့လာမှာပါနော် ဘွဲ့ပါး'

'ဟော ဒိုကလေးမတော် ခေါ်နေပြီး။ သွားပြိုင်းမသွားမရသေး
ဘူး။ ပြန်လာနိုင်ပဲ့ တတွေးတွေးပြောနေတော့တာပဲ့။ တော်ပြီး အဲဒီ
သွားတွေးပြန်လာတော်တွေးပြောသဲ့နဲ့ အုံ ပို့ရှုက်တွေးအော်ကြောင်းပဲ့
ပြောရအောင်။ နှင့် ဆရား ဒေါ်ရွှေဝန်း သစ်ခွဲတွေးရောင်းတာကို
ကုပ္ပါးပေးရင်ကောင်းမယ် ဂျူလီယာ'

ဆန်ကျော်လျှန်သည် တွေးပါးကို အမှတ်ထားဖို့လိုက်
ရင်ကာ ဖော်ကြည့်ဘဲ လက်ထက် တော်နှီးကလေးကို နိုးရှိက်
လိုက်သည်။

‘ဘာပြုစိလိုလဲ’

‘အော် ဆရာဟကိုလည်း ကျည်ရင်း နောက်ပြီး သူဆိုက
ရှုံးစီးလေ့လာတတ်တဲ့ အကျင့်ကိုလည်း အတုယူဆချင်တယ်။
ငါကနှင့်ကို ဂိုယ်ဒေသနဲ့ပတ်သက်တဲ့ Exotic ပြစ်တဲ့အရာတွေကို
ထုတ်ဖော်ပြနိုင်တဲ့ပညာရှင် ပြုစေချင်တာ’

‘ဘယ်လိုဟာပျိုးကို ပြောတာလဲ’

‘တောင်ယာကရတဲ့ပြုတ်ပူးပူးတွေကို အခြားကျော်လျှန်ပြီး
ထောင်းတာ့ကအဆပါးဟာ သစ်သားစုံနဲ့ထည့်ထောင်းတာ၊ နောက်ပြီး
တောင်ကျရောက္ခိုနှင့် ဓမ္မကိုလည်းဝပြီးတော့ ပဲတို့ပြုတ်လိုက်
ကြိုတ်တာ၊ တောင်ကော်ပါးယုံဗျာ ပါ့ကိုအနတဲ့ အပင်တွေကို သက်ခွင့်
ဆံဖျားချားရတဲ့နှင့်ရာဇ်လေ့။ တော်နောက်ကြိုးထဲများရတဲ့ သဘာဝသစ်ခွဲ
ပင်တွေအကြော်၏။ ဓမ္မကိုလည်းမသိုး တိရှိခြားနှင့်အကျဝတောင်မရှိဘဲ
လက်နှံသည်။ ခိုက်ပျိုးရာ့ တော်ယာလုပ်ငန်းဝတွေအကြော်၊ အများ
ကြိုးပါး အဲဒီမှတ်တမ်းဝတွေကို ပြုစုတဲ့သူအားပြု နှင့်ကို ရာ၏ယဉ်ယျာချင်တယ်’

တွေးပါးကို တော်တော်ရည်မျိုးချေကိုကြိုးတာပဲ ဟု သူ့
ဝေးဟေးတွေးဝေးသော်။

ဟုတ်မှာပါပဲ၊ သူရင်ထဲမှာ လူဘန်းတစ်ယောက်တည်း
အဝါထားတဲ့အချင်အတွက် ငန်ရာမရှိဘူး

အင်းလေး၊ တွေးပါးကို ကျွန်းမဲ ပိုင်ဆိုင်ရရှင်တောင် သူကို
ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ပို့တဲ့ တစ်ယောက်ပဲ မရှိဘာကို ကျော်နေရမယ့်ပေါ်ပေါ်

ဆန်ကျော်လျှန်သည် ဟောန်းစွာပြုးလိုက်ပါလေသည်။

ဆိုနဲ့ချုပ်စဲပြီး

ကြယ်ကလေးတွေကြားမှာ

ဆသီမပြုင်နိုင်တဲ့ အပုံးတော်တဲ့ ဖြစ်သန်ပြီး
ကိုယ့်ဘဝကို လမ်းညွှန်ပေါ် ကြယ်ကလေးတစ်ပွဲများ
ရှိလေမထားလို့ ကိုးစားပါရမခဲ့ကျယ်။

၁၃

သူမစ်းတောင်ကျိုးဆင်ဝြေလျော့မှာ ခြေစည်းရှိမလိုအပ်ပါ။
ပြုပိုင်ဆင်လည်က သစ်ပင်ဝြေပြုပြုပူးကို မစုတ်လိုတဲ့ ထားလိုက်
သည်အပါ အကောင်းဆုံးခြော်ရှိပြုစွာသော်မဟုတ်လေား။

သမ်းပြီးတော်ပင်ပိုင်ဝည်ကိုပိုးအနွောင် ပစ္စာ ငွောက် ငွောက်
သယ်လေ့အသာ ရော်ပိုင်များကို တစ်လိုက်ပြီး တရာ့ကိုတာန်းလန်းကျွေ
အကော် တရာ့ကို အကိုင်မှာပတ်လျက် အချင်းချင်းနှုတ်ပြုပြန်ခဲ့ပါ။
နောင်မောင်လိုက်သည်။ သစ်ခြော်အတွက် ကြိုတ်ပြုဆင်မဲ ပြုပါသည်။

‘အစိမ်’

ပိုင်စိုးတို့အသာ ငန်ကိုသို့လည်းကြည့်လိုက်စတော် ပို့ခွဲ့
ကြား တိုင်ငွော်ပြုတွေထဲမှာ မတ်တော်ရှုံးနေသည်သူ့ကို တွေ့လိုက်ရှိ
သည်။ ပို့ကော်ဘက်ချိုင်းစွဲပါ့ကို ငန်ကိုလှုန့်ချထားသည့်အတွက်
သွေ့မျှကိုနားမှာ ပို့ဆက်နေသည်။

‘ကျွန်းတော် ပြန်တော့မှာဖို့ အစိမ်ကိုလာနှုတ်သက်တာ’
နှုတ်ဆက်ပို့၊ သူမလက်မှာ ပေါ်ပျော်သေားအပ်ပါ။
ရော်အမှုန်အဖွားများကို ဘလောက်စီအကိုးပြုပါ နှုတ်သပ်သုပ်လိုက်

ရသည်။ သူကျေးပေါ်နေသော ဓမ္မအုပ်ကိုလက်ဖြင့်ရှုမ်းကိုင်ရန်ဖြစ်ပါ။
‘ဒါက အစိမာတွေကို ကျွန်တော်လက်အောင်’

သူမ ဘာမှမထံ့ဖြတ်ရသေးမီ သူမလက်ထဲသို့ စာအုပ်
ဆရာတော်လာသည်။ လက်ထဲရောက်လာသောစာအုပ်မှာ ဝွေးအွေးယူ
အင်တိပါတော်လေးဖြစ်သည်။ Ben Okri ရေးသော A way of
being free တဲ့ သူမ အနေဖြင့်သော်မျက်မှုဗ်ကြုံတိကိုပါသည်။
သူက ဖြေရှင်းချက်ပေါ်သလို အသာပြုပါ။

‘ကျွန်တော်တို့အားလုံး တစ်နှစ်မှုဟုတ်တစ်နှစ်မှာ နာကျင်
မိမိတဲ့ နောင်ပွဲမှုတွေသိကောင် ထွေတိနှင့်ပိတ်တွေ ပေါ်တို့ကြုံတာပဲ
ပဟုတ်လားအစိမာ လုကလွှာတို့ရာကျွန်တို့ပြီး ခနိုင်ပေါ်ယူ
ခိုင်ကမလွှာတို့မှုဗ်သေးမျိုး စောင့်တွေက လိုက်ပြုနေခြင်းမှာပဲ
ဒီတော့ ကျွန်တော် သောခဏာပတ်တဲ့စာအုပ်ကို အစိမာတွေကို
အသုံးတည်းယောက်ထဲ့ ပေးပါတယ်။ ဒီစာအုပ်က တစ်နှစ်အား
ဖြင့်တော့ ဘဝနေရာည်းပါပဲ။ Life skill တစ်မျိုးလဲပဲ့ ဒါပေမဲ့ တရား
သဘောနဲ့ ဘဝကြိုင်နည်းတော့ ပဟုတ်ဘူး။ အနိမားသဘော
နဲ့ ဘဝကိုရှုပြင် နေထိုင်နည်းလိုပါတော့အစိမာ အစိမာပတ်ကြည့်ပါ’

သူမ၏ မထွေတိမြောက်သော ခိုင်ကျွန်းကျွန်းများကို သူ
ရိုင်စားပို့လေသလား၊ ငွေဝန်သည် မျက်ရည်ရှင်လာသာဖြင့် အသာ
ခေါင်းင့်ထားလိုက်ရတဲ့

‘ကျွန်းများတင်ပါတယ်’

‘နောက်ပြီး ကျွန်တော်ကို အစိမာအပနားတဲ့ လိုတော်ရှိ
မှုနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ဆောင်တွင်ပေါ်လာကြုံ တစ်ခေါ်ကြိုင်လာ
ယယ်အစိမာ အနိမာလိုရှင်တော် အဲဒီအတောက်လိုအစွဲနှင့်ရင် ကျွန်တော်
သယ်လာခဲ့ပေးယူ။ အရေးကြိုးရှင်တော့ ဒီကြားထဲမှာ ရှုကြုံဖြစ်ပြီး
အဖြစ်ချောလို့ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်ပို့ပေးယူ။ အစိမာ ဘာမှာလဲ’

‘ဒဲ ဘာမှာရမလဲ’

ဘာကြောင့်မှန်းယသို့ ငွေဝန်မိတ်ထဲမှာ ရှတ်တာရက်ငွေး
ထွေးသည်။

‘ကြိုက်တာများပါ ငရှတ်ဆုံးတို့ကြောက်ပြင်တို့ကလွှာလိုပါ’
သူ အနည်းငယ်ရမယ်လျှောက်ပြောပါ။

‘ဘဏ်ပဲမှုပဲမယ်’
အတိုကြိုန်ဘဝတွေင် ရှင်သနနေရာသော ဂုဏ်ထောက်
အတွက် သဘာဝအလင်းရောင်မှတ်ပါး အခြားဘာမှ ထပ်ပလိုအောင်
တော့တဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြည့်သည်နှင့်သည်အဟာရသည် စာရှင်ပဲ
ပြစ်သည်မဟုတ်လား

‘ဒါပေမဲ့ ပင်အတွက်များ သိပ်ဝက်ပဲနေမလာဆော်’

‘ဒါ ရပါတယ်အစိမာ ကျွန်တော်နဲ့ အရှင်နှင့်မျိုးအရာက
ကော်တွေ့၊ ကျွန်တော်အကျိုးကျွန်းများအားရာကလည်း စာရှင်တွေ့
အင်ပလိုချင်တာက ဘာမာအုပ်နှင့်လဲ’

‘သစ္စားအုပ်’
သူက ဘုံးကော်အမှုတွေင် ဘုံးပြင်အင်စနေသည် ရေးလိုင်
များကို တစ်ချုပ်ကြည့်လွှာကြပါပဲသည်။

‘လိုကော် လိုချင်တဲ့သို့သော်အရှင်အသုံးအသားရှိလေး’
‘အင်း တတိနိုင်ရင်တော့ လိုချင်တယ်။ ဒါးရောစ် ကော်ပီပဲ
ရရှိပါ’ သူက မျက်ရုံးပင့်လွှာက် လက်ခန့်ပြုးသည်။

‘ဘာမာအုပ်ပါလိမ့်’
‘Orchids of Myanmar တဲ့’

‘ရရှိတဲ့နာမည်သိသေားအစိမာ’
‘ဘာတလိုကြန့် တဲ့။ အင်တိပါတော်သော်ပါ’

သူ မှတ်ရတဲ့များ ချေခာလိုက်တဲ့
Orchids of Myanmar by Bertie Grant; ဒေါင်ငွေနဲ့။

‘အဲဒီစာအုပ်ကလွှာလို့ မြန်မာပြည့်က သစ္စာတွေအကြောင်း’

တမြားစာအပ်တစ်ခုမှ နောက်ထပ်တွက်မလာဘူး၊ အဲဒီစာအပ်ကို
ရရှိတဲ့လေက ကင်းဒေါ်ပို့ပို့တို့လို ရှုကျော်ဆဟုတ်ဘူး၊ ဒါ
ကြောင့် သူ့စာအပ်က အကောင်းမားကြိုးတော့မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့
တမြားစာအပ်ဆိုတော့ သူ့ကိုပဲ ကျွန်ုပ်တို့အောက်အားထားပြုရမှာ၊
'ကောင်းပြုအစိမ်းကျွန်ုပ်တော်တော်နိုင်သမ္မာ ရှာကြည့်ပါယ်'၊
'အာ ဟာသို့ကေန ထွက်တော့မှာလာ'၊
'တွက်တော့မယ်'၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုပ်တော် ကိုထွန်းအုပ်ထန်ကို
နှစ်ထပ်တွေအချင်တယ်၊ သူ့အိမ်က ဟာသို့အောက်များလို့ပြုတယ်၊
'ကိုယ်လိုက်နို့မယ်လေ'၊
'အဲ အစိမ်းတော့ ပိုကောင်းတော်ပါ့၊ ကျွန်ုပ်တော် အစိမ်းကို
ဟာသို့ထဲ ပြန်လိုက်နို့မယ်ပါယ်'၊
'ဒါ ပလိုပါဘူးကျယ်'၊ ကိုယ်က ဟာသို့အောက်များလို့ပြုသွားပြီး၊
ဒီလောက်ခို့ကို နောက်လည်း ခြေလျှင်လျောက်များဝင်'

ထွန်းအုပ်ထန်၏အိုးတွင်ဘယ်သူမဖော်
ပိုင်စိုးတို့နှင့်ထောက်သည် အိုးထဲသို့ဝင်ဝင်ချင်း ပါးလင်းနှင့်
ကို အရှင်တွေရှာရသည်၊ ပို့လင်းများ ပို့လို့နေသည်၊ ပို့ဝေနောက်ပေါ်များ
တင်ထားသည် ရောငွေးဆရာတော် ပါးအရှင်စင်းစင်းဖြင့် သူငွောင်း
'အိုးရှင်တို့ခံပါ့ပြီး'၊
ပို့နိုက် ပြုရမည့်လျော် လျော်အောင်သည်၊ ဘာသုံးမှုကြောရှုရှု
ပို့လင်းနှင့်အောင်လျော် ပို့လို့ပေါ်ရှိရှိပေါ်ရှိရှိ နှစ်ကောင်းများအောင်
သည်၊ ထင်းရှုရှုသားသံသားနှင့်သည် ညီတို့အောင်အောင်အသွေးပြု
ဝင်းနေသည်၊ ထို့နှင့်တွေ့ကျောင်းများနေသည်၊ အမှတ်တဖူ
ကြည့်လျှင် ကျားတစ်ကောင် ခြေကော်ရားလက်ကားရားဖြင့် နံရုံတွင်
ကပ်နေသလိုပဲ့'၊

တကယ်တော့ ကျားအရေးပြုသည်၊ ခေါင်းဆန်ရှုရှုလည်း

ကျားခေါင်းကြိုပဲ့၊ သို့သော် စောင့်ကြည့်တော့မှ ခေါင်းနှင့်ကိုယ်က
ပြီးမှ ဖြစ်တွေ့ခိုင်ထားခြင်း ဟု သီသွားကြသည်။

'က ဘယ်သူမှထွက်မလာရင်တော့ ဟောပါကျားအရေးကို
ယူသွားလို့ရပြီးချား'

ပိုင်စိုး ခပ်အုပ်အုပ်အောက်လျှင် စောက်ထော့လည်း ဘယ်
သူမှထွက်မလား၊ သူတို့ အိုးနောက်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

ထွန်းအုပ်ထန်သည် အိုးနောက်ဘက်က ချောက်ထပ်မှာ
ထင်းရှုရှုထဲသံတွင်၊ ရောတဲ့လျောက်များကို အပ်စော်အပွဲ့ကို အနေ
အထားဖွေ့ပြုခြင်းနေသည်။

'ကျွန်ုပ်တော်နှင့်ပြန်မှာနဲ့ ကိုထန့်ကို လာနှုတ်ဆက်တာ'
'အာ ဟုတ်သာပဲ့၊ ခင်များပြန်မှာပဲ့'

ထွန်းအုပ်ထန်သည် ပို့ချုပ်အကြော်တွင် ရှည်ဝင်းတင်အစိုး
ကျား ခေါင်းခေါင်းတို့တည်း အကျယ်အကာပါလျှင် အလှပ်လှပ်
အောင်းဖြစ်သည်။

အိုးထဲပြန်ဝင်ကြသည်။

'အဆင်သုံးပဲ့များ ပန်ကော်မားသွားပါ'

ပို့ခြုံပြုတွင်ပြုပေါ်ရှိရှိပေါ်ရှိရှိ နှစ်ကောင်းအောင် သူက
တည်ခဲ့ကျော်များသည်။

သူအိမ်တွင် ပိုင်စိုးတို့သည် အော်ဟောင်းရှိုးရာဝင်လှန်း
အသုံးအဆောင်ရွက်များကို တွေ့ရသည်၊ ပြောင်းပျော်စွာအောင် ပေစွဲ စောင့်
တို့ကိုထောင်းသော သစ်သားနှင့်ကြိုးက လွှာတ်ရှင်းတို့တော်ရှင်လျှင်
ထောင်းရသည်။ ငွောင်းသည် အဲသည်ဆုံးများထောင်းသည် သစ်သား
ကျော်မျှကြိုးကိုပင် မနိုင်တနိုင်မရမ်း။

သူတို့ရှိုး နှစ်ကောင်းဝင်ကျော်များသည်အပါ ငါ်ပျော်
ပေါ်နှင့်ခင်းလျော် ကျော်၊ ရောငွေးချောက် ပါးကျော်တော်ကိုလိုပဲ့၊
အတို့၊ ကိုင်းပေါ်ပေး ရောငွေးသောက်သည်အပါ ပါးနှင့် လဘက်

ကြောက်နဲ့ ရောလျက် သင်စွဲဖော်သည်။ စောင့် နောက်ထပ်အနဲ့
တစ်ပျီးပါသောသည်၊ အဲဒါက ပြုခြုံမိပါ။ ဝရေးနှောကရာက ပြုတို့။
'ဘာလျ အဲဒါ ပြုဆိုခဲ့ပြုတယ်တဲ့အားတွေ'

တိုင်ဟန်ရှိနှုန်းမှာ ဂုဏ်တွေကိုကြည့်ပြုနေရာကိုရိုးတွင် ပိုင်နဲ့
နှင့် ထွန်ဖော်ထန် အနုလှုံးငယ် ခင်ဟင်နေ့ဆွေသွားကြသည်။

'တစ်နှင့်ကျေရင် စင်ဗျားချုပ်ဂျုပ်ဟာ ဂုဏ်ဥယျာဉ်တစ်ဦး
ပြုချိုပ်ဖြစ်လာမယ်မျှ၊ ဘယ်ပြောနိုင်ပလဲ'

ပိုင်နှုန်းဝကားကို သူ သဘောကျဟန်ရှိသည်။ ဘာမှာတော့
ထင်မြင်ချက်မပေါ့

'ဒါနဲ့ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ ရန်ကုန်က တစ်ခုခုမှာဖို့ ဉာက
ဝိုးမားဖြစ်ရေးလာမျှ၊ ဘာမှာမလဲ'

'ပုံမှန်တော်ပြောများ ပြည့်ပြည့်သွားနော'

ထွန်းအုပ်ထန်သည် သူကို ဘာမှာများချင်မှာမဟုတ်ဟု ပိုင်နဲ့
ထင်ခြုံသွားပါ။

'ဒိုင်ကာ အမှာတွေတစ်ပုံကြော်နဲ့ ငရှုဆက်စီးနှင့်လိုက်ပို့သယ်
အစ်မရေ့ ကျွန်းဟေရေးကို ဂျုပ်ကိုနော်'

သူက စောင်တစ်ယောက်က အစ်မကိုမှာသလို မှာဇာ
တော့ ရင်ထဲမှာ စွဲသွားသည်။ သူအတွက် လိုက်ပျော်မှုမှာတော်ပေး
လိုက်ပို့ပါ။

'သာယာတဲ့ဓနိုလမ်းပြုပါစေ'

'ကျော်မှတ်ပါတယ်အစ်မရယ်။ အဲဒီဘုတေသန်းတကယ်
လိုတယ် သိလား၊ ဘာလိုပဲဆိုတော့ အခါ ကျွန်တော် တိုးတိန်ကို
သွားရမယာ။ သတင်းက သိမ်မကောင်းဘူး။ ပင္းတွေနှင့်က ကင့်ဒီ
တောင်းကြော် ဂျုပ်ကာအစ်နဲ့ ရောက်ထဲကျော်းတယ်တဲ့'

သူက အရပ်အပြောမျက် ပြောလိုက်ပြုပ်ပြုစီးပွားရေးလည်း

သူမရင်တယာ ထိတ်ဆုံးပြုစီးသွားတဲ့

'ဒါ ဘာမြှုပ်နှံမယ့်တိပါတွေဟယ်၊ ဒီလောက် လူတွေ
အပေါ်ကျော်ပြုစီးတို့တဲ့ နတ်အဝတ္ထာတွေက စောင့်ရောက်မှာပါ'

တိုင်တွေကြေားထဲသို့ သူတို့ကားလေး တိုးဝင်သွားသည်ကို
နောက်မှ စောင့်ကြည့်ရင်းက သူမရင်တယာ အပိုးအမည်သိတော့
ခံစားမှုတစ်ရှိကို ရရှိကိုသည်။

သူမဆိုမယ့်တိပါတွေပြုပ်စီးသွား အရာတစ်ခါး၊ အဲဒါ ဘာ
လဲ၊ သူမ ဖော်ပေါ့

ဒို့ပြန်ရောက်တော့မှ ထိအရာကို ဘာပြုနိုင်သလဲဟု
ငွေဝါး၊ ဝန်မှန်းပါသွားသည်။

လိုအပ်စီးပို့ဆုံးတွင် အဖွင့်လုံးစုံပုံးစုံမှုများ
အပြုံရောင်သနိုင်ဆေးလေး ပျော်လျက်ရသား။ လက်တစ်ပါးတော် အဖို့ခွဲ့
တစ်ခုအတွက်မှာ သေသေသပ်သပ်ထွေးထွေးပြီး အဖို့ခွဲ့အပေါ်မှ သွား
ကြေးပြုင့် ပတ်လည်ရှိကာ ထို့သွာ်ပြော်ကို အသေးကိုယ်တွင် ချိတ်ပေးခဲ့
ပြုပြုစီးသည်။

အဖို့ခွဲ့မှာ အပါဝါရောင်မှတ်စုံစာချက်လေးတစ်ခု ကုန်လျက်။
'အစ်မ

ပုံးပို့ဆုံးတွင်ပေးသွားပြုရောင်းနှုန်းတို့သူရဲ့ လက်
ထဲမှာမှ တန်ဖို့ပါတယ်၊ ဒါမြောင့် ကျွန်တော်သူကို ထားချွဲ့'

လက်မှတ်နေရာရှာတော် အားလုံးစုံပုံးစုံကိုသာ ရေး
ထား၏ P.S တဲ့။

နှောက်တွေနှုန်းက ခံစားခုံရသောထိအရာသည် တွေ့ပြုဖို့တစ်ဦး
ပြုပ်ဟန်တွေပါသည်။

တန်ခူးကုန်နှင့်ပျိန်ပျား
ပြော ဘယ်သူရဲ့ဝည်သည်မှလည်း မဟုတ်ပါလား
ငါရှေ့မှာ ရှည်လျှော့တဲ့သွေးတွေ နိုင်သာတယ်။
ငါလည်း မောလွှဲပေါ့။

၃၄

ဘားမီးတိုောင်းရာသီက ဘယ်လောက်အေးမြှုသလဲ
မသိရသော်လည်း မိုးရာသီစိုးစစ်ကတော့ တော်ဝတ်ရေး
လေသည်။

ချင်းတောင်တန်တွင် ဇန်သည်နှစ်ပုံဖြင့်ဘဲ မိုးရာသီသည်
ယောဂျားမြှင့် စွန်ထဲ(၁)ရှုံးနေ့မှ နိုင်ဘာလကုန်အထိဖြစ်
သည်။

ဇွဲဝန်းကိုဖို့ပေါ်ကလေးသည် တောင်စောင်းမှာရှိသူဖြင့် မိုး
သည်သော် ရွှေသည်ဘဲ မိုးစိုးပေါ်များမြင့်အတွေ လေတွင်စွဲနှင့်
စွဲနှင့်ပါဝတ္ထားတတ်ကင်ရသည် ထိုအချိန်တွင် သစ်ပင်ပျားပေါ်မှာ
တွယ်က်လျှောက်ပို့ထားသော သစ်ခွဲတို့သည် ယိုင်းနဲ့ ရန်ပေါ်ကြ
ရောက်သည်။ သစ်ခွဲအမြှို့များတွင် Cattleyas မှာ အဆက်
အနှစ်ပျို့များ၊ Coelogyne မျို့နှစ်များ၊ တန်ပုံးမှာ မဟုတ်ဘဲ
ပုံလင်းအသေးသည်အတွက်ဖြစ်စောင်း အညှေ့မှုနှင့် အပုံးသေးမှုလေး
များ ဘေးကိုဖြန့်ဖြောတွက်ဖော်သည် Dendrobilum glumaceum

မျိုးနွယ်များ ပါဝင်သည်။ သူတို့က ယန်လို စွဲနှင့်တွင်တိုင်တိုင်
ပွင့်တတ်သည်။ သစ်ခွဲအေါ်တွေကတော့ အများကြေားပြုစ်သည်။
Vandar မျိုးတွေ၊ ထူးကြောလှုပသော အပြားရောင် စရိတ်ပြားရောင်
သစ်ခွဲမျိုးတွေပြုစ်သည်။

ဇွဲဝန်သည် သစ်ခွဲပျောက် ပြောနဲ့ အိုင်အနဲ့ ပုံစံအပျို့များ
ပိုက်ပျိုးထားသည်။

တရာ့အပင်တွေကို သစ်ပင်ပျား ဝါးခြင်းကျော်ဝွေနှင့် အဲ
နိုင်ထားသည်။ တရာ့အပင်တွေကို ပင်စည်ကော်ပေါ်များ လုံးတွေး
ပတ်ထားသည့် ရော်ပင်တို့ပြုင့် တွယ်က်ပို့ကိုထားသည်။ တရာ့၊
အပင်တွေကို ပန်တိုးလော့များထဲထည့်၍ မှတ်နော်ပေါ် သည်အတိုင်း
တင်လျက်ပို့ကိုထားသည်။ တရာ့ကိုတော့ အိုင်နံပျော် ထင်ရှုံးသား
ပြုင့် နိုင်စ်အသေးစိုက်တော်ပြုး ထိုင်ကလေးထဲ ထည့်ပို့ကို
ထားသည်။ ပဋိဓလေးအိုင်များတုန်းကလိုပင်ပြုစ်၏။ မတူသည့် ရာသီဥ္တ
တရာ့ကြော် တစ်ခုရဲ့ပြောင်းလဲခဲ့လွှဲင်သည်။ သူမှာအတွက် လေ့လာစရာ
တို့သည်ဟု ယူဆရပေလို့မည်။

သူမှာတော်စောင်းမှာ သစ်ပင်တွေက အသီးမသီးသည်
သစ်ပင်ကြေားတွေပြုစ်သူပြုင့် သစ်ခွဲတော်တို့ပါ ပင်စည်လုံးပတ်ရှင့်
အရင်အောက်အိုင်းတွေပေါ်များ သည်အတိုင်းက်ပို့ကိုပါ တော်တော်
အဆင်ပြောလျက်ပို့ပို့သည်။

ဘားမီးဝန်းကျင်မှ သစ်ခွဲတွေလည်းပါ၊ တိုးတို့သွားသည့်
ကနောက်တော်ကြေားကျင်မှ သစ်ခွဲတွေလည်း ပါသည်။ ထူးကြေား
ထန် အနီးတွေကိုသည်အပါ အော်အော်အနားဆုံးတွေသို့ သွားသည့်အပါ
ဆရာပေအတွက် သစ်ခွဲတွေကို အမှတ်တရပုံးယူ လေတာတိုေသာ
ခြောင်းပြုစ်သည်။

သွေးပြီး
တွေ့ပါးသည် သူမှာအတွက် တူတစ်ယောက် သားတစ်

ယောက် ပြစ်လာခဲ့သည်။

‘ဘွဲ့သည် သူမတေသနခြောက်သာသက သူမတိုက်ခင်းကို
မှ ကျည့် စောင့်ရောက်ပေါ်စုံသည်။’

‘ဆရာမ ကျွန်ုတ်ကို ဒီစာကြောင်းလေး ဘာသာပြန်ပြ
ပေါ်’

တာရှင်တစ်အောင်ကိုရှိခိုင်ကာ ရောက်လာသည့်နေ့တွေလည်း
မှသည်၊ သူဘာသာပြန်ပို့သည့်စာကြောင်းမှာ သူမလည်း အဂ္ဂၢယ
တက္က ရုတ်တရက် ပုံပြန်ဆိုင်သော စာကြောင်း၏ ပြစ်တတ်သည်။
အများအားဖြင့် နိုင်ငံတကာ နိုင်ငံရောရာများပြစ်သည်။

သည်နေ့ ဘွဲ့ရောက်လာသည့်အချိန်မှာ သူမက ခုတင်
ပျော် ဝါတ်ပြားမွှင့်လျှက်ရာမှုကြပ်ပြင့် သီခုချင်းရာ၊ ထောင်နေသည့်
အချိန်ဖို့ သူ၏သည်အားကို ပြုကြေးလိုက်ပါ။

‘ဆရာမ’

အိမ်ကသို့မှာ လွှမ်းသွားတော့မှ နာကြပ်ကို နာမျှဖြူတိ
လိုက်ရသည်၊ အသည်အသိကျုံ အသေကို ကြောလိုက်စေသည်။

‘ဆရာမ’

‘အေး’

အခန်းထဲမှ ကမန်းကတန်းထွက်လာစတော့ အိမ်ဝည်းနှင့်
အဝင်ဝါးမှ မတိတတ်ရပ်နေသော ဘွဲ့ကို ပြုပို့က်ရသည်။

‘လာဇလ ဘွဲ့’

မိုးကာအကျိုက် လျောကားတက်ဝရန်တာမှာ ခါတိုင်းလို
ချုပ်ဖို့ သူ သတေသနရာ အိမ်ထဲသို့ရောက်လက်ပြင့် အလောက်ကြီး
ဝင် လာသည်။

‘ဘာလဲဘွဲ့’

သူ အသက်ကို ဝငါအောင်ရှိက်ရှုံးလိုက်ပြီးမှ အဟေတာကာ
ပြောလိုက်၏။

‘သရေဟချုပ်ကိုခင်းစေတဲ့ ကုန်ပြီ’

သူမ ကြောင်သွားသည်။ ဘွဲ့သာပြောလိုက်ပါလို့ ဟု
အပိုပိုးလောင်ယူစုစုသောကြောင့်ပြစ်သည်။

‘အကုန်လုံးပဲ ပျက်နီးကုန်ပြီ’

ဓကဗြာဓတ္ထမှ ပို့ပိုက်ပျော်ထားသော လျောကားထပ်ပုံစံ
နိုင်ခင်းမှ ပျော်များကို ပြန်သတိရားသွားသည်။ ထိုအခါ သူမရင်ထဲမှာ
ဒိန်းခန့်ခွန့်သွားလေသည်။

‘ဘာပြစ်တာလဲ၊ ဘွဲ့သာယ်လို့လုပ်သိလဲ အဲဒီဘက်
ရောက်ခဲ့သလား’

‘ရောက်ခဲ့တယ်၊ ကျွန်ုတ်တော်တော်ယာသွားရင်းနဲ့ သက်
သွားကြည့်ခဲ့တာ’

‘ဘာပြစ်ကုန်လဲ’

‘ပသိတ္ထာ အပင်အတွက် လဲမြဲလကျတာမဟုတ်ဘူး၊ ပြတ်
တွက်ပြီး တစ်စံပြစ်ခန့်တာ၊ အဲဒါ အကောင်တွေမျက်ဆီးတာပြုစွား’

‘ဘာကောင်ဝတ္ထုလဲ၊ ကြုံက်လား’

‘စွားတွေ’

ဘုရားရော့ နိုင်ခင်းကြုံးတစ်ခုလုံးပျော်နီးအောင် စွားဘယ်
နှင်းကောင်ဝတ္ထုလဲ၊ အဲဒီစွားတွက် ပို့ရှင်ပို့ဘူးလား၊ ပထား
တော့ ဒေါသပြင့်တုန်းလိုက်သွားတဲ့။

နောက်တော့မှ တောင်တန်းအသက်ဘာပြစ်မှန်ကို ပြန်ဆင်
ခြင်းမှသည်။ စွားနောက်တွေကို ပို့ရှင်ကမွှာသည်ဆိုပေမယ့် သဘာဝ
အဝိုင်း လွှတ်ထားတာပဲ့၊ လျောကားထပ်ပို့ခင်း ဆိုတော့ စွားတွေ
အတွက် အိမ်သွားရတာလည်း အလွန်လွယ်ကူ နေပြုပါ။ တစ်ထပ်ပြီး
တစ်ထပ် ဆင်းလိုက်တက်လိုက်နှင့် စာသွားရှုံးသွား၊

သွားပါပြီး၊ သူမ အာကြုံးဟန်တက် ပျော်လင့်တကြုံးလိုက်
ပျော်ရသည်အပင်ဝလဲးတွေ့၊ ရင်ထဲမှာ ဟာခန့်ပြစ်သွားသည်။

သင်တော့နှစ်တွင်ပူ နည်းမိုင်သူမျှနည်းဆောင်သော စိတ်ပြုင့်
သူမသည် လေကားအစိန်ဂါးမျိုးနည်းကို နမေနာပြသည့်အနေဖြင့် အပင်
ပန်းခံလျက် စိုက်ပျိုးလိုက်ရတာ ဟောသည်လက်နှစ်ဘက်အဲ။

သူမလက်နှစ်ဘက်ကို အပုံစံတဲ့ ပြန့်ကြည့်လိုက်ပါ၏။
သူမလက်စံဝပါးစွဲသွေးခြည့်သောင် စိုက်ခဲ့ရသည့်နိုက်ခင်းစွဲ။
ဘွဲ့ပါးနှင့် ထျော်အော်ထန်တို့ကြည့်ပွဲမွေး

'ဒေတ္တာ ဘယ်လိုစုစုပေါ်ကြလေသာမှာ'

ပန်းသွေးမျှမြို့က ဆရာမအား ကရာယာသက်စွာ ကြည့်ရင်း
လေခိုသည်။ သူမမျက်တောင်တဖျတ်ဖျတ် ခိုလိုက်သောအပါ မျက်
ဝန်းမှာ ရိုဝိုင်တွယ်လာသော မျက်ရည်တွေ ပြန့်ဝပျက်သွားသည်။

'ဆရာမ သွေးကြည့်မယ်၊ ရာသလာက်ကို ပြန့်စိုက်မယ်'

ဆရာမက အဲကြိုတ်လျက် ပြောပြီး အိမ်အပြောင်းလိုက်ရန်
ခြေထွက်ပြုပြု၏

'မိုးတွေသဲနေတယ်လေ ဆရာမ'

အန်းသွေးမျှမြို့ နာတ်ချုပ်လျော့လိုက်သည်။

သည်တော့မူ သွေးချော့ ငါးအတွက် မိုးတော်အပြေား
အသွေးတော့ချော်သဲ့လာ ဟု သူမသတ်ထားမိသွားသည်။ ဟုတ်ပါရဲ့
တိတစ်ယောက်တည်း စိုက်ခင်းစွဲသွေးသွေးစိုက်ကို ဘွဲ့ပါးက ဘယ်
သတော့တွေ့နိုင်ပါမယ်။ သူမ သွေးကျော် သူပါလိုက်လာရမှာပေါ့။
ပြန့်ခဲ့သည့်ကိစ္စက ပြီးခဲ့ပြီး အငော်တော်လိုက်လိုက်လည်း ဘာမှတုပြု့
တော့မှာမဟုတ်။

'အေးစလာ ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဘွဲ့ပါးတစ်ကိုယ်လုံးလည်း စိုးခဲ့လို့
လား ဒါက မျက်နှာသုတ်ပတ်နဲ့ သုတ်လိုက်ပါး'

ဆရာမက ကြိုးစာန်မှာလုပ်ထားသော ပေါ်ပြုတစ်ထည်ကို
ဆွဲယူပေး လိုက်တော့ အန်းသွေးမျှမြို့ ပြောပြုသလဲပြောင်းရသည်။
'အာ ရတယ်ဆရာမ ကျော်တော် မအေးဘူး'

'မဟုတ်ဘူး၊ အေးစနေတယ်လေး၊ ပင်းနှုတ်ချို့အောင်တော်
ပြောနတာ ဆရာမမြို့ရတာသို့ လာ ဒီမှာထိုး၊ မိတ်ဘူးထဲက စောင့်နဲ့
ဆရာမ ကော်ပို့ပျော်ပေးမယ်နော် ဖလမ်းကော်ပို့လေ'

သူ ထပ်မံပြုးနိုင်တော့ဘဲ ဘို့တဲ့သို့ ဝင်လိုက်ရားလာည်း
ပြောပါ ဆရာမ ကော်ပို့ပေးကန်နှင့်အိမ်ရွှေ့သို့ ရောက်လာ
သည်။

သူ စာခွဲပေါ်က ဆရာမဖော်လက်ဓာတ်အောင်ကို ယူကြည့်တဲ့
'ဘွဲ့ပါး စွာတွေ့ရှိ လာကျော်လို့သော်လို့တိုင်းရင် ပေကော်း
ဘူးလား၊ ပင်းဝါး ဒီကိုချွဲကို ကြိုးစားကြည့်မှာလား'

'မရေားဆရာမ၊ အော်အဆက်က ဒီဘတိုင်းတာအဲတော်ကို'
'ဒီအတိုင်းဆိုရင်တော့ စိုက်ခင်းကို ပြောပြုးရှိခဲ့ရယ်ပဲ့ပါး'

ဘွဲ့ပါးက ရယ်ပို့ဝလသည်။

'ဆရာမကလည်း စိုက်ခင်းစွဲသော ပြောပြုးရှိခဲ့ရင်းရှင်း
ဒီချို့တော်တစ်ရွဲပေါ်က သို့တော့တွေ့တော်ကုန်သွားနိုင်တယ်'

ဆရာမက ရှုံးစိုးပြု့ပြု့သွားလွှာ လွှေတွေားပြောပြုလိုက်ရင်း
ဘာ စိုက်ပျိုးပြု့ လောကားအစိန်ဂါးမျိုးစွဲရင် ပလို့ကြောသည့်အကြောင်း
တစ်ရွဲကို သူမ ချုံးချင်းသေားပါက်သွားရာတော့သည်။

'ဘာပဲပြောပြု့ ဒီအတိုင်းတော့သားလို့ပြောပြု့ဘူး၊ စိုက်ခင်း
တွေ့နဲ့ စွာအနှာက်တွေ့ပူ့ တစ်ရွဲရှိရှိတော့ ကန့်သတ်မှုပြောပြု့မယ်။
ဘေးနေရင် ဆရာမကိုတို့သိသွားမယ်၊ သူမှိုက်ခင်းတွေ့ကို ဘယ်နဲ့
စွာဖျော်လို့ခဲ့ပြု့ပြု့၊ အဲဒီအပါတွေ့ပူ့ သူဘာလုပ်သလဲး သိရတာ
ပါး'

ထျော်အော်ထန်သို့ သူဝှုံးသွားလိုက်ရပါး၊
သိုံးပြောပြု့မှု သူမှာရောက်လာအဲသည်။ သို့သော် ယရာရောက်

လာသော တွန်ဆုံးသည် စန်တော်များ၏ ကြောက်ခွဲသောလူ
တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

‘ဆရာ၊ ဒေါ်စွဲဝန်သော်တော့’

ဘယ်တုန်းကဗျာ ဆရာမကို နာမည်တပ်၌ ဟန်ခြော့ဖြောသော
ကိုထုန်သည် ခြေအဝင်မှာကတည်းက ဆရာမနာမည်ကို ဒေါ်သတော်၌
ကျယ်လောင်းစွာဟန်ဒေါ်ပြီး ခြေထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။ ထွေးသေနှင့်လွန်း
သဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက်လုံး ပြန်စေခဲ့ ပတ်တတ်ထရိတ်လိုက်သည်။

သံကြော်ပြီး ရွာချေစနေသော နိုးစက်ဝတ္ထုကြော်၌ ရွှေ့ကြ
လာနေသော သူတော်ကိုယ်လုံး စိုးခြော့ခဲ့သည်။ နိုးကာအကိုးပါး
သူကိုကြည့်ရသည့်မှာ အိမ်မက်းဟက်ပြီး လင်းစလျှောက်ပါနေသောတို့

အိမ်ပေါ်သို့မတက်ဘဲ ရွှေ့မှာ နိုးထံပေးထဲ ပတ်မတ်ရှုံး
စွာ၏။

သူမ အိမ်ရွှေ့သို့ ခါးပြန်ခြေနှင့်တွေ့က်သွားလိုက်ရတဲ့။

‘ကိုထန် လာအေး အိမ်တဲ့ကို’

သူ စတင်လာ စကားလည်း တစ်ခုနှင့်ဖု ပေါ်၍၊ သူဟိုသာ
မျက်နှာချုပ်အပိုင်းလျက် တည်းတည်းတင်းတင်း၌ ကြည့်နေသည်။
ဖြတ်စွာသူရာ၏၊ ဘာတွေပြစ်ကုန်ပြီးလဲ။

‘ခင်ဗျား တော်ဝတော် ဆိုးတာပဲ’

တစ်ခုရတော့ မှာယွင်းပေါ်ပြီး။

သူက သူမ မျက်နှာတည်းတည်းသို့ လက်ညီးထိုးလိုက်ပြီး
အက်ကွဲကြော်းတင်းသောအသံဖြင့် စကားတစ်ခုနှင့် ထင်ပြောသည်။

‘ကျွန်းတော်းအလုပ်ဝတ္ထု ခင်ဗျားကြော့ပျော်စီးသွားပြီး’

ထိုးကာသည် သူမရိုင်တဲ့ပဲ ဇားရှုံးရှုံး ထိုးအောက်ဝင်ရောက်
သွားခဲ့သည်။ သူမ နာကျ်စွာကြော်းတော်းသွားခဲ့ပါသည်။

‘ကိုထန်’

သူက သူမအား ဂိုးကားမီသောက်စွာနှိုက်ကြည့်နေခဲ့သဖြင့်

ရွှေဝန်တစ်ကိုယ်လုံး အောက်လာခဲ့သည်။

‘အိမ်ထဲဝင်ပါလာဟင် အပြောမှာ နှီးခေါ်လာကိုသေခြားတော့’

သူမ စုံမဲ့ ဒေါ်မျိုး၊ ရွှေရှိတော့ ခြေတစ်လွှာမှုပါဝါးခဲ့ပါ့၊
သူက အောက်မြေပြုပေါ်တော်ကိုမှာ သူမက အိမ်ပေါ်ကြုပ်စင်မှာ၊ သို့သော်
သူတော်ကို ရွှေဝန်ကြောက်သည်။

ပန်တော်မျှမ်းက အိမ်ရွှေ့သို့ ထွက်လိုက်သည်။

‘အစ်ကိုထန် အိမ်ပေါ်တက်ပါလား’

ပန်တော်မျှမ်းကို မြှောင်တော့ သူမတော်ကို သူ မထိန့်ခိုင်တော့၊

‘ပတ်ဝန်းကျင် မင်းလည်း အတွေ့ဗုံး၊ ငါ အလုပ်ကို ပျော်စီး
တဲ့ကောင်’

ထိုးနောက် သူလက်သီးက ပန်တော်မျှမ်းကိုမျက်နှာခဲ့သို့
လျှင်ပြန်စွာ ရောက်သွားသည်။

‘အို မလုပ်နဲ့’

ဆရာမ၏အလန်တကြားအောင်ယံနှင့်အတူ ပန်တော်မျှမ်း
သည် အိမ်ကြပ် သစ်သားမင်းပေါ်သို့ ထိုင်လျက် ကျွေားသည်။

ပန်တော်မျှမ်း ဒေါ်သတ္ထုကိုသွားသည်။

‘အစ်ကိုထန် ခင်ဗျားထွေးပြီး’ ကျုပ်မခံနိုင်တော့ဘူး၊

ဆရာမက ပန်တော်မျှမ်းအနီးသို့ အပြောကောင်းရောက်လာ
ကာ ဂုံးထောက်ချုပ်လိုက်သည်။ နိုးသံသွေ့ သူမ၏ဆံပင်တို့သည်
ပဲလွှာ့စွေးလေသည်။

‘ဖော်တော့ မင်းက ဘာလုပ်ချင်လဲ။ ဘာလုပ်ချင်လဲ’

ဒေါ်သတော်းပဲ ထွန်းအုပ်စီးသံသွေ့ လက်သီးပြီး အိမ်နှင့်
သစ်သားပြေားတစ်ချုပ်ကို ခြောင်းစနဲ့လိုက်သည်။ ကြမ်းစင်သည်
သို့ခဲ့ တုန်သွားလေသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လ ကျွန်းမှုကို ပြောပါ့။ ဘာဖြစ်လို့လ’

ရွှေဝန်က အသံစုံစုံစုံလဲ့ပြီး အော်ဟန်ပစ်လိုက်လဲ။

တိဒနောက်ရှိ ကြားရာတော့၊ ထျွန်းအုပ်ထင်သည် ထိန်းချုပ်
ရေကောင်းဖူနဲ့ သီချွားသည်။ သူ တိုးချမ်းလိုက်သော ဘွဲ့ပါးကို
လက်ကမ်းပေးလျက် တွေ့ခြားစားသည်။

ဘွဲ့က သူလက်ကို ယယ်သက်ဖြင့် တွန်းဖယ်ထုတ်ပြီး
သူ့ကို ထရိုင်လိုက်သည်။ သူက ဘွဲ့ပါးကို တိုင်တည်ဆုပ်နိုင်သည်။

‘မင်းစဉ်းစားကြည့်သွေးပါ့၊ ငါကတွေ့ကို ဝါယွေးလာတာ နှစ်
တွေ ကြာ့ပြီး၊ ဘာများဖြစ်တဲ့၊ ဒီပို့မျိုးပို့တွေကို ရောက်လာပြီး၊’

သူများဝါသ လွန်စဉ်သွားတဲ့၊ နိုင်ပို့နှင့်ပို့ပြင့် ရှင်ထဲမှာ
လိုက်ဟာသွားသည်။

‘ငါကတွေ့...၊ ငါကတွေ့ဘားဖြစ်လိုလဲ’

ငွေ့စိုး အထောင်ထောင်အများများ ဖော်တော့ သူက
မှန်ကုပ်ကုပ်မျက်နှာပြင့် ခပ်ပြုတိပြုတိပြုသည်။

‘မရှိတော့ဘူးလေ၊ နှစ်ကောင်လုံး မရှိတော့ဘူး’

တို့...

‘ငါင်တွေ့ ဘယ်မှာလဲ’

ဘုရားရေး

သူ သုပအနီးသို့ ပြန်စာနေရာက်လာသောအခါ သွေးခါသ
၏ ပုဇွဲမှုကို ငွေ့စိုး ခံစားလိုက်ရသည်၊ တို့ကြောင့် ဘွဲ့ခေါ်လက်ရှိ
အာကိုးတော်း လုပ်ဆုတ်ရှိလိုက်ရသည်။

‘ငါကတွေ့ကို ဒီလု ဘယ်ယူသွားတော်’

သူမ နောက်လို့ ငြေတစ်လုပ်းဆုတ်လိုက်သည်။

‘ကိုထန်ပြောတာ ကျွန်းမာရသည်ဘူး၊ ဒီလွှာလိုတာ ဘယ်
သူကို ပြောနေတာလဲ’

‘ပါဝါပုံဆရာ’

‘ဒါ သူပြန်သွားတော့ကြာလွှာပြီးရေး’

‘အာ ငါကတွေ့ပုံတော့ဘူး၊ လောင်အိမ်ပို့က်ကွန်လည်း’

ပြနေတယ်။ စံလုံးလည်း အေးချို့လိုက်ရတယ်’

သူတို့နှစ်ယောက် အခုပ်ပင် သူ့ကေားဝေးကိုနားလည်သွား
သည်။ အပြည့်စာစုတော့ မဟုတ်ဘေး။

‘အာ အာ ဘယ်မှာလဲ’

ငွေ့စိုးလည်း သူကို ခဲ့ခဲ့တင်းတင်းကြည့်လိုက်တဲ့။

‘ကျွန်းမာရသူ’

‘ငါကတွေ့ကို သူလိုချင်နေတာ ဖြစ်ပယ်’

ဒါကို ငွေ့စိုး ဖော်ပါ၊ သူမ သိသေးလောကတော့ ပိုင်စိုး
တစ်စွဲ အများအွေးလုပ်ခေါ်သော တို့ဘာန်က ပို့ဆောင်းမှု ပို့သည်။
ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ပိုင်စိုးကို တိုင်တွေ့အကြောင်း ပြောစီသွား
ပါပဲ ပြစ်နေခဲ့သောကြောင့်တည်း။

ယာလုပ်ရမည်ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
သောပေါက်သွားခဲ့ပြီး တို့ကြောင့် ထျွန်းအုပ်ထင်ကို ပြုပြန်စွာ
ပြောစီသည်။

‘သူ ဒါကိုမလာတွေးလေး၊ သူက ရှင်းကိုမှာ၊ စာကယ်လို့
ဒါတွေ့ကို သူ လုပ်ခဲ့တာဆိုရင် ကျွန်းမာရန်ပါတယ်။ ကျွန်း
ကြောင့် ပြောစီသွားခဲ့ရတာပါ၊ ဂိုလ်ထန်ကြောအောင် ကျွန်းမာရလို့
လုပ်ပေးရမယ်။ ဘယ်လိုပြစ်စေချင်သလဲပြောပါ’

တိုအော် ထျွန်းအုပ်ထင်က ဆံပေါ်ထဲသို့ လက်တွေ့ထို့သွား
လျက် ဖွေ့စား ညည်းညျှေးသည်။

‘ဘာလုပ်မှာလဲ၊ ခင်ဗျား ဘာလုပ်လို့ရမှာလဲ’

တို့နောက် သူ လွှာလွှာတွေ့ကိုသည်။

ငွေ့စိုး ဘာပြောရမှုန်းမာသေး၊ ဘာလုပ်ရမှုန်းမာသေး နေရာတွေ့
ရှင်လျက် ကျွန်းရှင်းသည်။

ပန်ဘေးမျှေးသည် လိုက်သွားရမလေး၊ ဆရာမဆီးမှာ ချို့
ရှင်ခဲ့ရမလေး၊ ဝေခွဲမရ ပြစ်နေတဲ့။ လက်သီးစာမိုးသွားသော ပါပြောစီ

ဖုန်းနှင့်လာသည်။ လက်ပြေ့ ယောင်များရွာအုပ်ကိုင်လိုက်၏၊ ပါးက တစ်ချိန် သံပက်လိုက်လို့ ပို့ဆိုချုပ်းအေးသွားတော့ ဆရာတဲ့ ထို့ပေါ် ကော်ပို့ပွဲသောက်လျှော် နေ့တော့မည်ဟု ဖုန်းပြေ့လိုက်သည်။

လျေားတိပ်ရောက်တော့ ထျိန်းအုပ်ထန်က နောက်သို့
မြန်းအနဲ့လွှာ့ကြည့်၏။

‘ဝင်များ ကျွန်းတော်ငါ်တွေကို ပြန်ယူပေးနိုင်မလား’
ငွေဝန်း ဆွဲအသွားသည်။ အတန်ကြောမှ စကားစနိုင်သည်။

‘ဘယ်ရောက်သွားမှန်းမသိတဲ့ ရှုက်တွေ့ကို...’
သူမ ခေါင်းရမ်းလိုက်သည်။ ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိပါ။

‘ဝင်များကို ကျွန်းတော် စေတနာဂကာင်းကောင်းထားမှု
ပါတယ်’

ထျိန်းအုပ်ထန်က ယူကြေးမရဟန်ပြေ့ သို့ဝို့တို့ရော်က
သည်။ ထို့ကေားမကြောင့် စုနော်မျှမြင်သည် အစိုက်ထန့်ဝေါက်မှ
လိုက်သွားဖို့လို့မည်ဟု ဖုန်းပြေ့လိုက်ပြန်သည်။

‘အစိုက်ထန်’

သူ လွှာ့ကြည့်ထော့ပါ။ လျေားမှ တနိုင်းနိုင်းဝပ်း
ဆင်းသွားတော့သည်။

‘အစိုက်ထန် ခဏနော်း’

သူကြေားသွားပြီး ပို့ဆောင်ပွဲ ခဏချုပ်သည်။ ဗန်သွေ့မျှမှုမျှ
သည် ဆရာမအား ခေါင်းညွှတ်ကာ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘ကျွန်းတော် ပြန်လာမယ်နော်သရာမဲ့’

သူမသည် သုတေသနပြီးတွောက်သွားသည်ကို လုမ်းကြည့်မေး
ခိုးက ပျက်ရည်ထွေတွေကျေလာခဲ့သည်။

ပို့ဆောင်းပြု၏

ပင်းဟာ
ကိုယ့်လိုပ်မက်င်းကောင်းက်ပျား
လွင့်ပြောနေတဲ့
ဉာဏ်ခံစာင်းတိုက်ပါကျယ်။

၁၃

နှုန်းခေါင်းစွဲးတွေက်တွေ့ပြင်စာသွေ့ မျက်းစားအောက်
က ပို့ဆောင်းသည် ဖို့ဖော်ပြန်ကြသွာ်ရှိသည်။

နှုန်းခေါင်းစားတွေ့ပြောက်တွေ့သွားသော ပုန်းညွှတ်း
ပင်တိုးသည် အပို့မြို့နှင့်အပြုံးပြုတဲ့၊ ပြောင်းပို့တွောက်တဲ့ အနိုင်ရှိ
ခြော်ထွေ့မှာ နှစ်မြို့တွေ့ပြုတဲ့ထွေ့ရှိသည်။ စွားပြောရာတွေကလည်း
ခွက်ထော်သည်။

ပြင်ကွင်းကို ကြည့်ပြီးနောက် သူမှာမြှုပ်နည်းလွှာကျော်
သည်။ ပိုကိုစိုက်တန်ချိန်းလှသည့်ရာသို့မဟုတ်။ သို့သော် ပျော်လွှာ
ပျော်စီးမြေသောအပ်ပျားကို ဇော်ကြော်ကြည့်ရင်းက ငွေဝန်း ပေး
တော်ဆက်တွေ့လာခဲ့သည်။ ချုပ်းလို့မဟုတ်လွှုံး ဇော်ကိုလိုလာ။
သူမ ဘာကို ဇော်ကိုနေတာဝဲ့။ မပြုပို့နိုင်သည့်ကြော်ဆိုတာကို
လား၊ နောက်ကိုကြိုးဆုံးလိုက်သို့လိုက် ရောက်လာပြီးနှင်းချေား
သောက်သွားမည့် စွားနောက်တွေ့ကိုလာ။

ကျော်ရှုံးသည် ပို့ဆောင်းတွေ့ယောက်တဲ့နှင့်သောက်

ဖြစ် အသွေးစွမ်းပိုက် ပြုဆုံးထာင်ထားသည့် နိုင်စီးကိုမှ ဖုန်းသိန်း
သည်နှင့်တွေ့ကို ဘယ်လိုနိုင်ဆိုတွေက တွန်းလိုက်ပါသလဲ။

မျက်လုံးအိမ်ပု မျက်ရည်များလျှောက်သောအခါ ဝါးပြင်
နှစ်ဘက်မှာ အနည်းငယ်စွေများသည်။ အကောင်းဆုံး ကြောင်နဲ
့ပြီးနောက် ဝါးပြင်တစ်ခုကို ထတ်ခါပစ်လိုက်သည်။ ဘာလဲ။
ကြောက် ကျွန်းများ ပို့ကြောက်လို တော်ခါပ်ခါင် ဆွေ့ပုံရှိ
ပျိုးမျိုး သူ့နိုင်အေသာ တစ်ယောက်တည်းလာခဲ့သည်မဟုတ်လော်
ကျွန်းပ ပေါ်နိုင်ပါ။

င်လှုံးလှုံးပြင်ရာသွေ့တွင် အကောင်းပက်တီ အပင်ထေး
တွေ့လည်း ကျွန်းနေသောသည်။ သူမ အာတ်ငါးလိုက်ရုပါသည်။
ငါရောင်းပတွေ့ကိုလာသေး အသျော်တွေ့များရွှေ့ကျွန်းသောသည်။
သည်ကင်းနှင့်သလာက် နိုင်စီးတွေ့ကို ပြန်လိုက်ပည်။ သူမမှာ
လက်နှစ်ဘက်ရှိသည်။

‘ကျွန်းများ လက်နှစ်ဘက်ရှိတယ်၊ ဘယ်သူ့ရှိမှ ပို့ခိုးအာကို
ဝါးရှိအောင် ပို့ခိုးမှာတယ်၊ ဘာမှာလိုဘူး’

သူမသည် ရော်လျှောက် အပင်များကို ပြန်လည် နိုင်ပျိုး
နေလိုက်သည်။ ပြတ်သွားသောအပင်တွေ့ကို ဖယ်ထုတ် ထဲပြောင့်
သောအပင်တွေ့ကို ပြန်ထောင်တစ်လျှောက်နိုင်၊ နေပြုပြင်းပါ ဟောသည်
တစ်တန်းပြီးရမယ ၅ ပို့က်ထဲက ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ ပို့စွဲပါ
သောလေက ပြန်ခဲ့ တိုက်စတ်လိုက်သောအခါ သူမ ပို့တုန်းသွားတဲ့။

ဘုရားရဓာ ပို့ရွှေ့လို့မည်။ သူမဘာ့ပြစ်လို ပို့ကာအကျိုးယူ
လာခဲ့ ဓမ္မရတာပါလိမ့်။ ဒုံးရွာပါဝေး ရွာတော့ ယာမောင့်တဲ့လေမှာ
ဝတ်ပြန်ရာသောနေလိုက်မည်။ ပို့ဆွာသေားစင် နိုင်စီးပါ။ ပြန်ပြန်။

သူမသည် အပင်များကို တစ်ပင်ချင်းကောက်ယူကိုပို့ကြည့်
ရွှေ့ချုပ်လျှောက် ကိုပို့ကိုယ်ရှိအားတင်း ထူးထဲကာ ပြောတိုက်ထဲသည်

နေခိုသည်။ ချို့ထဲတွင် ဂျာထောက်ကာ့လိုက်နေရသဖြင့် ငွေဝါး
လျော်းညာလာသည်။ လက်တွေ့ကလည်း နာကျိုးလွှာသည်။ သူမ
သည် ဂျာထောက်လျော်လိုင်ချုပိုက်ရန်၊ လက်နှစ်ဘက်ကို ဖြန့်
ကြည့်လိုက်မိသည်။ ချို့နှုန်းပေါ်ကျော်နေသော လက်ပါးနှစ်ဘက်မှာ
တဆင်းဆတ်တိန်နေသည်။

ဒါ ကျွန်း ရွေ့ချုပ်လိုက်တဲ့ကာ၊ ဘယ်လွှာကဗုဏ် တွန်းလိုက်
တာမဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်ရွေ့တဲ့ဘဝအတွက် ကိုယ်ဘမျှည်းညှုံး
နေစရာ၊ ပလိုဘူး။

ပို့တဲ့က တတ္ထတဲ့တွေတဲ့ပြောလျှောက် နောက်ထင်အပင်
တစ်မျိုးကိုကိုယ်လိုင်လိုက်ထဲသည်။

သူမဘေးမှာ တစ်ခုရှာတွေ့တဲ့လာသည်။ အောင်ရွေ့သောပြင်း သူကိုယ်က သူမရှိ ချက်ချင်း
ပေါင်းစပ်သွားတော့မလိုပင် ထင်ရာသည်။ ချင်းစောင်ချည်ထည်
အစိုးကျော်ကို ကိုယ်မှာလွှမ်းပြောထားသည်။ ယောကျိုးတစ်ယောက်
ပုန်းသာသိပြီး သူမျက်နှာကို သူမ ပြုပြင်းရှိ။ ပေါ့ကြည့်မြှင့်ရမည်။

သို့သော် ပေါ့ကြည့်စရာမလိုပါပဲ။ သူက ဂျာထောက်
ထဲငါးချုပ်ကောက်လိုင် ပြစ်သည်။

“ဆရာပဲ”

တို့ဝါတ်သော သူအသံသည် နာကျိုးမှုနောက်နေသလို တုန်း
နိုက် နေစ်း၊ ထိုအသံကြောင့် သူမ ရင်ထဲမှာ လိုက်ခန့်ဝန်းလျှောက်

ဝင်နည်း သွားပါသည်။ သူမ မျက်စိတ္ထည်တည်မှုဟန်သာ သူရင်္ဂါး
သည် သူမ နှုတ်ခိုင်တွေနှင့် နီးလွန်းသဖြင့် တိက်တော့မလို ထင်ရ
သည်။

ငွေဝန်းတို့လက်နှစ်ဘက်သည် ကြီးယောက်ပြန်သောလက်
အနုတ်၏ ဆွဲယူဖိုင်မှုကို ခံလိုက်ရသည်။
ဟင်အင်။

သူမ အဝယ်ယောင်အမှားများ ရန်းပစ်လိုက်ပို့သည်။ သို့
သော် ရှုန်း၍မရပါ။ ဆုံးကိုင်မှုက ပြုပြုလွန်းသောကြောင့်ဖြစ်သည်။
‘ဆရာမရယု’

သူမ၏၌ပေါ်ပေါ်သောလက်နှစ်ဘက်ကို သွားကိုရှာတွင် အပ်
လိုက်စေသည်။ ထိုအချိန်ကျွုမ်း သူမ၏ တင်းထားသောစိတ်က ပြု
ကွဲကာ မျက်စည်းကွဲလျှောက်လိုက်လိုပို့တော့သည်။
‘မင်္ဂလာင်း၊ ပဋိပါ့ဗ္ဗာ’

ငွေဝန်းတို့ကိုယ်လို့ ပိုင်းယိုင်လာသည်။ သူမ သူကို ဖို့
တွယ် ပစ်လိုက်ချင်၏။ သို့သော် သူက သူမလက်ပဝါနှစ်ဘက်မှာလွှဲ၍
ဘာကိုမှတ်၏။ မကိုင်။

ဘုရားရေး၊ ကျွန်းမ မောင်လိုက်တာ၊
သူမယူကိုခို့ တာအာရုံးတို့တဲ့ သူက ကေားတစ်ခုနဲ့
ကို တို့တို့စွာပြောသည်။

‘ကျွန်းတို့ ဒီနှစ်ဦးတို့ကို ပြန်စိုက်ကြုံပေးမရမှာ’
သူကေားအမျိုးတွင် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ရွေး ပြို့သက်အေး
ချင်း သွားလိုက်သည်မှာ တောင်တို့ပေါ်သောစံပင်တို့၏ သာစံကို
သိစေကို လုပ်ခတ်သံကိုပင် ဖြေားရာ အတော်မျှ ပြောလေသော
ပို့တွေ့ရောသည့်အလိုင် ပစ်စာရေး၊ သူမကြောရပါသူမျှ၏ သူမ မျက်စွာ
နှင့် တော်တို့ကိုခို့နေသည် သူရင်္ဂါးပေါ်သံမျှ၏ အသက်ရှုံးသံသံနှင့်
နှလုံးရှုံးသံသံသံသာ ဖြစ်သည်။

ဟုတ်လား၊ နှလုံးရှုံးသံကို ကျွန်း ကြားရသလား၊ ဖြေား
နိုင်းကိုယ်တယ်။ ကျွန်းမနဲ့ အဲဒီလောက် တိက်နေခြင်းမရှိပါ။

ဒါပေါ့ ရင်ဇွဲဇွဲဇွဲးကိုတော့ သူမ စံစားလို့ ရရန်သည်။
ယောကျားတစ်ယောက်၏ရှုံးရှုံးနှင့် သည်တော်ကို နီးက်း
ဝန်တော့မှ ဒီပိုကိုအေးပေးနှစ်သို့သည်၍ရှင်္ဂါးတစ်ခု သူမမှာ တစ်ခါ
ပုံ မရခဲ့မှုသည်ကို သတိတာမီသည်။

သူမ ကြည်နှုန်းပြုးမီသည်။

‘ကျွန်းတို့ မှားသွားပြီးလိုတာ ဉာဏ်တည်းက ကျွန်းတို့
သိလိုက်တယ်။ မှားမှန်းသိသိချင်း ဆရာမဆိုကို ကျွန်းတို့လာချင်း
ပေးပေါ့ လလာကောင်းလို့ လလာခဲ့ရတဲ့၊ ဉာဏ်လှပဲ့၊ ကျွန်းတို့
ဘယ်လို့နေရပြုနိမေသိဘူး ဆရာမပေါ့’

ကျွန်းမကောင်း ရှုံးစိတ်လို့ပြု့ပြု့က ကျွန်းမအတွက် ဘယ်
လောက်အထိ အစရေးကြုံနေခဲ့သလိုတာကို အသိနောက်ကျွန်းပါ
တယ်။

‘ကျွန်းမလေ...’

သူမ စကားစေလိုပြု့ပြင်ဆဲ ပြု့နေဆဲ ပိုးတွေ့စွာချုပ်လိုက်လေ
သည်။

‘ဘာ’

သူရွှေတို့ခန့်အော်လိုက်ပြီး ကောင်းကောင်းကို အမှတ်တမ္မာ လေ့
ကြည်လိုက်သည်။ သူမ ကမန်းကတန်း ထားပြု့ပြု့ရသည်။ သို့သော်
ဆုံးခြားကောင်းလိုက်တာ။ သူက စွာဝန်းလက်ပျေားတွေကို တော်တို့
ထုပ်ထားရာမျိုးလွှာတဲ့ သူမကို ရှုတ်တရာ့ ပွဲချီယူလိုက်လေ
သည်။

‘ဒါ’

တို့ကိုယ်လို့ ဝြောက်ခန့်လွှေ့သွားသောအပါ သူမ လန်ဖျုံ
ကာ အောင်လိုက်ပါတယ်။

‘ထူးအုပ်ထန်’

‘ဆရာမကို ဖို့ပွဲတို့နေရာကို ပိုပေးပယ်လို့ ဘယ်လို့မှ
မထင်ပါနဲ့’

ထိနောက် စွဲနဲ့မျေားသော တိုင်ဒွဲတွေနှင့်အဟူ သူက
ပြေးလေသည်။ သူမသည် သူရင်ခွင့်ထဲများလိုက်ပါရင်။ ပိတ်သီးနေ
သော အဖြူချော် တိုင်ဝွဲတွေထဲ့ တို့ဝင်သွားရင်။ ဖို့ဝက်တွေက
သူမ မျှော်ခွာသို့ လာတို့နေသည်၌ ခံလိုက်ပေးနေသည်။ တောင်
အဆင့်မျိုး သူ့သည် ခြေထုတ်ကို ထိန့်ချုပ်ပို့ဝက်ပေးသည်။ လူက
ဂိုဏ်ခို့ကိုခဲ့ အောက်သို့အရှင်ပြုင် ဆင်းဝန်သည်။ သူ့သည်
သူရင်ခွင့်ပါ ပြုတိကျသွားမှာကို ဖို့ရိုင်ပိုကာ သူ့လည်ကုပ်ကို နိုး
လိုက်ပါလေသည်။

‘ကြည့်စ်း၊ ဘယ်လောက်ချို့စရာကောင်းလိုက်တဲ့
ယောက်ချားလဲ။’

ကျွန်ုပ်မကို ပို့စီမံပါးစီမံပါးတဲ့။ တောင်အဆင်းကို အပြေးဆင်း
နေလိုက်တာ။ သူ့လက်ဟေားတွေက ပေါ်တစ်ရှုံးနှင့်ဆယ်ဆေး
ကိုများ ပဲ့ပေါ့ဝလှေးပြောကိုနှိမ်လိုက်လို့။

သူမသည် သူရင်ခွင့်ထဲများ ဦးဝါးမြှုပ်နှံရန်လိုက်ပါ
လျှောက် ပြုးရပ်ချင်လောသည်။

ပျက်စီးဝန်သော ပြောင်းစင်းတွေကြားမှာ မြှုပ်လုမထတ်
ရှိနေသည်။ ယာတဲ့လေးအတွင်းသို့ ချက်ချင်းပင် ရောက်သွားသည်။

သူမသည် သူ့လက်ဟေားနှင့်လွှာတို့သွားပြီး သူရင်ခွင့်ပါ
ဝေးသွားလေသည်။

‘ဆရာမ ဒီနာများ ထို့ ဖော်’

ပုံသဏ္ဌာန်မြှုပ်နှံခြောက်များကို ပြေပြင်ပေါ်မှာဖြန့်ဆင်းပေး
သည်။ ပြုက်တွေကိုထွေထွေခဲ့လိုက်သည့်အပါ ထိုပြုက်ပေါ်များလိုင်ရ
တာ စွဲသွားသည်။ မဟုတ်။ သူရင်ခွင့်ပွဲက စွဲနေတာ။

သူမသည် ကိုယ်အတွေ့နှင့်ကိုယ် ရှာက်သွားကာ မျက်လွှာ၏
လိုက်ပါသည်။

သူက သူမရွှေ့တွင် ထို့ချုပ်လိုက်သည့်အပါ နေရာကြော်
နေသြို့ ကုပ်ကုပ်ဆေးပြု့စုံနေလေသည်။ သူအသက်ရှုံးကြ ပြု့
နေသည်။ တောင်အဆင်းပေါ့ သူမ ကိုယ်အထောင်းနှိမ်းကြော် သူ
ဟောနေသည်။

‘ကျွန်ုပ်မြှော် ဟောနေပြီ့
အသံတုန်တုန်ပြု့ ပြောပို့ပြောရာပြု့လိုက်ပါသည်။’

‘ဆရာမ ချို့သေတား
သူက သူမြှုတာသွားသည်ချုပ်စောင်ကျားကို ခွဲခွာလိုက်ပြီ့
သူမကို ပြု့ပေးသည်။’

‘နို ကျွန်ုပ် အသံတုန်တာက ချို့လို့မဟုတ်ပါဘူး။
သို့သော် ဘာကြိမ်လို့ အသံတုန်တုန်နှိမ်းလည်း သူမ
ပြောတတ်။ နှုတ်ဓမ္မေးတွေ စွဲးတွေးသွားသည်ကိုတော့ သိသည်။’

‘မချို့ပါဘူး
သူက သူမနှစ်ဆိုပဲ့ပါ့ ပို့ဝက်ခွန်ထင်းသောဆံ့ပို့ကို လက်
ပြု့ သပ်ဖော်ပေးသည်။ သူ့မျက်လုံးတွေများ နှုတ်းသည်အိမ်းပို့ပြု့
ညီလုံးနောက်။’

‘စိတ်မပျက်နဲ့နောက်ဆရာမ ကျွန်ုပ်တော်ဆရာမအနားမှာရှိ
တယ်’

နှုတ်နှင့်ပြု့ပါ့သို့ လက်များပြု့ ရွှေးလေး သူလိုက်လိုက်
သော်ပြု့သာသည်ခွဲးတွေများသည် သူမနှစ်ဆံ့သားထံထိ စွဲးသွားစေ
ခဲ့သည်။

‘နွှေးတွေမလာတော် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟာ့’
သူက သူမအား ရှုံးဖုံး အသာနှစ်သို့သည်။
‘မခို့ခို့ပါနဲ့သေရားရပါ ကျွန်ုပ်တော် တစ်နည်းနည်းနဲ့ ကာ

အတိုင်း တစ်ပိုင်းတစ်စတာကဲ ဘသနခန့်ကြပ်ဘက်က စကြန်ကို
လှမ်းကြည့်ဖော်သည်၊ ကျောင်းဖွံ့ဖြိုးဆိုမြှင့်သူမြှင့် ကျောင်းသား
တွေ့ဖော်၊ စကြန်က ရှင်းလင်းဖော်သည်။

‘ဒီများမနေတော့တဲ့ မြေပြန့်ဒေသနဲ့တော့မြောနိုင်တွေ့ကို ပြောင်း
ရွှေနေထိုင်တဲ့ ပွဲတွေအားကြိုးပောဆရား၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က
ကျွန်တော်မနေရာကိုပဲ ကြိုးကြပ်တယ်၊ ကျွန်တော်ဘဝ်ကို ဒီအတိုင်းပဲ
ကြိုးကြပ်တယ်’

ကျွန်မ ထျိန်းအုပ်ထန်ကို သိပ်နားမလည်သေးပါဘူး၊ ဟု
ကိုယ်ကိုယ်ကို ကျော်ပို့သည်။

အချိန်မာလည်မျှနဲ့ အတွေ့ချွေးပါတတ်သေား၊ နားမလည်
မိုင်သေးခင် ချိပ်ချွေးတော့ ဘယ်နှုန်းလုပ်ပဲမလဲ။

ဒုံး။ အချိန်ခိုးသည်ကောင်းက ဘာမြှင့်လို့ အာရုံးထဲပွဲ
ပေါ်လာပါလို့၊ ကျွန်မပျား အချိန်မှုပါဘူး၊ ကျွန်မလိုလုပ်မျှေား အချိန်
မရှိနိုင်ပါဘူး။

သူမသည် ခေါင်းဆောက်လောသော ကြေညီနှုန်းလေးကို
အတင်း ဖယ်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

‘အုပ်သဲ ရှင် ပိုက်ဆဲကို မလိုဘူးလား’

သူက ခေါင်းဆော်ပြီးသည်။

‘အသက်ရှင်နေ့စိတ်လောက်ရှုံးတော့ လိုတော်ပဲ့၊ ဒါတက်
တော့ ပိုမိုပါဘူးဆရား’

‘ဂျူလိယူဘာဝအတွက်ရော့’

‘သူကို ကျွန်တော်ဆည်သင်ပေါ်တယ်၊ သူ ဒီပျားမနေချို့
ရင်နေ ဒီကနေဖွေကိုရင်နေဖွေကိုရှုံးရအောင်ပဲ့၊ ဒါပေမဲ့ သူကလည်း
ဒီပျားမနေချို့တာပဲ’

‘ဒီများမနေချို့တာကိုလို့ ရှင်ဘယ်လိုလုပ်လိုလဲ’

‘ကျွန်တော်လိုပဲကို ကျွန်တော်ပေါ်တယ်’

‘ဒီများမဟုတ် ဒီများမနေချို့အောင် ရှင်ကပဲ သူကို စည်းရုံး
တားသလား’

သူမ အပြောမလေးဖြင့်မေးလိုက်သည်၊
သူက ပြန်မပြုပါ။ ခေါင်းကိုဘာခါယမ်းသည်။

‘ဆရာမ ငွေဝန်မောင်တာ၊ တယ်လိုပုန်း’
အပြင်ဘက်မှာ ကျွန်ပျော်တာန်းက ကျောင်းသားတစ်
ယောက်လာရပါ။ အမြှော်းကြောသည်။

သူမ ထိုင်ရာမျှတ်ခံထဲလိုက်ပြီး ခံသွားချက်နှင့်ဖွေကိုခဲ့
သည်။

‘အစ်ပေါ် ကျွန်တော် ပိုင်းပါး၊ အစ်မနေကောင်းတယ်
နော်’

ပိုင်းပါး ငွေဝန်း သူကို အနုတ်စေလာ ခဏာကာသတိရန်နော်။
‘ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါတယ်၊ အခု ဘယ်ကဆက်တာလဲ’

‘ရှုန်ကျိုကေလာအစိမ် မပေါ်ကပဲ ကျော်ပေါ်က ဘရတာယ်၊
ကိုထန်ပဲ့၊ အောက်ချုပ်းပိုက်တွေ ပေါ်ကိုသွားလိုပဲ’

ငွေဝန်း ရှင်ထဲပွဲ၊ တင်းကြုံသွားသည်။
‘ဟုတ်ဘယ်၊ ဒါနဲ့ ရှင်အတွက်အကြောင်း မင်း ဘယ်သူကိုမျှေား
ခေါ်စေပါးပြောလို့ကိုဆိုသော်လည်း’

‘ကျွန်တော် ဘယ်သူကိုမဲ့ မပြောဘူးအစိမ်၊ ကျွန်တော်
အဲဒါက ပြန်လာပြီး နိုင်းအက်ဒဆောင်းပိုင်းသင်ငွေတို့နှင့်သော်တယ်၊
အဲဒါကလည်း နှုန်းတွေအကြောင်းဆပါဟုဗ္ဗာ၊ Energy ဆိုတဲ့ ခေါ်စဉ်ပါ။
ဒါလည်း ပုံးပိုင်းအဆင့်တောင် မပေါ်က်သေးပါဘူးဘူး၊ ဘယ်သူမှ
လည်း ဒီဝါတ်ပဲတွေကို ပြောလို့ရသေးတဲ့’

သူဘယ်သူမှမပြောမဲ့ ဆိုတော့ တစ်ဘက်အတွက် ဒိုက်
သက်သားသွားသည်။ သို့သော် တခြားဘက်ကတော့ ဒိုက်မော့သွား
မှသည်။

ဒါမြင် ဘယ်သူက နှက်ထွေအကြောင်း သိပြီးနေ့သွားနိုင်လည်း
‘နိုင်ရတာသေချာနဲ့တော်များ လွှာတို့သာဆရာ့ပြစ်နိုင်
ဘူးလား’

ဟိုဘာက်ခနိုက် လုပ်ကော်ပြောနေသလိုပင် သူ့အသက
တယ်လိုန့်တဲ့မှာ ဝီရိပြင်ပြော ကြည်လင်နေ၏။

‘ဒါ အဘေးငါးတော် နိုင်နိုင်သွားတာချွား၊ ဟိုမှာ
မသေခဲ့တယ်လို ကျွန်းတော်’

သူ့အသံ တစ်ခေါ် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ငွေဝန်းလည်း
ဘာဆက်ပြောရှုန့်ပသိုး နှက်ထွေအကြောင်းပေမျိုး ဖုန်းဆက်ရှုနှင့်
သူအပြစ် သူ ဘာကြောင့် ငွေဝန်းကို ချွေးချေးလိုက်တာလဲဟု စေ
စိတ္တုပြုတွေသွားမိသော်လည်း ချက်ချင်းပင် သဘောပေါက်လိုက်
သည်။ တယ်လိုန့်ဆက်သွယ်ဖို့ထွေယူသွား နှက်ထွေအကြောင်း
လည်း အပိုအပြင်ပြောနိုင်သွား ငွေဝန်းပို့သည်မဟုတ်လား။

‘ဒိတ်ဆက်းစရာအစ်ပရှယ် နှစ်ကောင်လုံးမရှိပော့
တာလား’

‘နှစ်ကောင်လုံး လိုထင်တယ်။ အဲဒီနောက် ထျွန်းအုပ်ထန်
လိုက်သွားပြီး နေရာတစ်ခုလုံး လိုက်ရှုံးကြည့်သောတယ်။ နှက်နှစ်
ကောင် လုံး ပဇွဲချော့သွား၊ နောက်ပြီး သူဝါးအောက်ချင်းငါးကို
အဖို့အေးဆ ဘယ်တော့မဆို တတ္တာတွေး မဆွော့မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ချင်း ခွဲတွေးအော်
တစ်ခိုန်တော့ရှိတယ်လေ အစိုး’

သူ့မျက်မှာင်ကြော်လိုက်စိုးသည်။

‘ဘယ်အဘို့နဲ့’

‘ဥပေါက်တဲ့အဘို့’

အော်။

‘ဥပေါက်တဲ့တဲ့ဘို့မှာ အောက်ချင်းငါးက သစ်ပေါင်းတဲ့မှာ

သူကိုယ်သူလျောင်ပိတ်ပြီး နေလိုက်တော့တာ။ လုံးဝကို ပြန်ပတ္တာ
တော့ဘူး။ အိုက အပြင်ဘက်မှာ ကျွန်းတယ်။ အမက ဥပေါက်
မချင်း အဲဒီသစ်ပေါင်းတဲ့မှာ... အဲ ဒါနဲ့ အစိမ်း... ကျွန်းတော်တဲ့ သွား
ကြည့်တုန်းကေလည်း တစ်ကောင်တည်းတွေ့ခဲ့တာဆန်း။ တစ်ကောင်က
ဘယ်စေရာကိုနေဖို့လိုပါလို?

‘အင်း ဟုတ်တယ်’

အသည်တုန်းကရော အမောက်ရောက်နေဖို့ပါလို့။ ဘယ်
တော့မှ ပခြာသည်ဂုဏ်နှစ်ခေကောင်က ဘာဖြစ်လို့ တစ်ကောင်တည်း
ပြန်နေရာလဲ။ ဝက္ခား...’

သူ့မ ရုပ်တဲ့မှာ ပျော်လင့်ချက်မျှင်ပျော်လေးဖြင့် လူပိုက်
သွားတဲ့။

‘မိမိမှာ ပင်ဘယ်လိုထင်လိုလောက်’

‘ကျွန်းတော်မသိဘူးအစ်း။ အောက်ချင်းနှက်ထွေ ဘယ်
တော့ ဥပေါက်သလဲမသိဘူး၊ ဒီရာသီက သူတို့ ဥပေါက်တဲ့ရာဝါလား။
နောက်ပြီး ဥပေါက်စို့သူတို့အတွက် ကိုထန်က သစ်ပေါင်းပြီးကိုး
ပါတဲ့ သစ်ပေါင်းကို ပြုတဲ့မှာ ထည့်ထားခဲ့လား၊ ကျွန်းတော်မသိဘူးထေား
ခါတွေကို သူမှာ သိပါပဲ့’

ဟုတ်တယ်။ သူမှာ သိပါဘာ

လိုနေရာက် ပြောစရာကေားကျိုးသွားသလိုပင် နှစ်ယောက်
လုံး တိတ်ဆိတ်သွားကြပဲ့။ တိတ်ဆိတ်မျှဖြင့် သူမ မနေတာတိပါ။
စကားစပြီးရှုံးသည်ဟု တွေ့မီသော်လည်း သူတို့ ဘာဆကား စဝဲ့
ချုပ်ပသိုး။ တစ်ဘက်က ချောင်းစာစ်ချက်လို့လိုက်သည်။

‘ဒါနဲ့ အစိမ်း ကျွန်းတော်ပေါ့တဲ့ သစ်ခွဲလေး အသက်ရှင်
နေသေား’

‘အော် အော် ရှင်တယ်လေး၊ ဘုရား နောက်ထပ် ပန့်ဖွှင့်လေး
တွေ့တော်ပွု့စုံနေတယ်။ ဘာလုံး ပါးပွု့နှင့်သွားပြီး’

‘အင် ကောင်လိုက်တော့ ကျွန်တော်ပေမဲ့တဲ့ ပန်ပင်လေး
ကို စေတနာထားပြီး အသက်ဆက်ပေးလို့ ကျော်တင်ပါတယ်’
သူမ သဘောကျွား ပြုလိုက်ပို့သည်။

‘တွေ့ပါရို့ ကျော်တော်အဲကြောင်ပြုပေပါနောက်မှ
ကျွန်တော် သူသိမှာပြန်လိုက်မယ်ဆိုတော်လည်း ပြောပေပါ’
‘ဘို့ကော်’

တွေ့ပြုပေတွေတွေထူးထူးဖို့တော်မှာဖို့ဘဲ ဒါပဲနောက်စံ ဟု
ပြတ်တော်ရွှေ၊ ဖုန်ချေသွားသည်။

သူမှာ အုပ်ထုန်သိသိ ငါ်မာဝါးပြန်နိုင်ချောက့် သတင်းပေးရန်
သူမ အပြောအတွေးပြန်လာခဲ့သည်။

‘အုပ်သဲ’

သူက ပြတ်ပျော်ရပ်လျှက် အောက်ဘက်က ဟာသီးပြု၊
ပြင်ကျင်းကို လှမ်းကြည့်ပေးသည်။ အောက်ဘက်မှ တက်ထားသော
တို့ထဲကိုအဖြော်ရောင်အငွေ့တွေက သူကိုလွှမ်းခြုံထားသဖြင့် သူသည်
အိပ်မကိုဘမ်းဟော ဝေါးစေနေလာသည်။

‘မိမိနိုးဆိုက တယ်လို့မှာ’

ပိုင်နိုးဟူသာနာမည်ကြော် သူမျှက်လုံးတွေ မူနိမ့်ဝေား
သည်။

‘အု သူသိကင့် ကျွန်ပ စိတ်သက်သာစရာ မူးပို့လင့်
ချက်တစ်ခုတော့ သိလိုက်ပြီး’

ထူးသုတေသန စိတ်ဝင်စာသွားသည်။

‘ဘာမျှော်လင့်ချက်လဲပျော်’

‘ငါ်သွားကြည့်တိန်က ကျွန်မတို့ ငါ်တစ်ကောင်တည်း
တွေ့ရတော်လေး၊ အဲဒိုဝါးနာက် ရှင်တစ်ယောက်တည်းသွားတဲ့ အောင်နှင့်
တုန်းကရော့ တစ်ကောင်တည်းပဲတွေ့တာလားဟော’

သူ မျက်မှုံးအနည်းငယ်ကြုံတိသွားသည်။

‘အင်’

‘အောက်ချင်းငါ်တွေ ဥပါဝါက်တာ ဘယ်ရာသီလဲလို့
ပိုင်နိုးက ဖော်ပါ’

‘ဥပါဝါက်တာ...’

သူမျက်လုံးတွေ တောက်ပသွားသည်။

‘မောက်ပြီးဝတ္ထားလေ၊ အဲဒိုက်ပြီ့ပျော် အောက်ချင်းငါ် အေ
ဥပုံံးဆန့်တဲ့ သစ်ဝါဝင်းရှိသလား ဆိုတာ...’

‘ဟာ ဟုတ်တာပေါ့၊ ညျှမှုံးကြည့်စ်း ကျွန်တော် ဘာ
ပြစ်လို့ ဒါကိုသတိမရဲ့တာလဲ၊ သေလိုက်ဝင်ပါကျား’

သူ မြန်းခဲ့ တဲ့သီးဆိုသို့ ခြေလွမ်းလျှမ်းတော့မည်ပြင်ပြီးပဲ

‘တကဗ်လို့သာ ငါ်မ သစ်ဝါဝင်းထဲများ ဥပါဝါနေပြီ
ဆိုရင် အရာဓလာက်လို့ အောင်တော်ရောင်း သေတော်သေသွားပြီးလေး
သိသူး၊ ပါတော်တော်ညွှဲတာပဲ’

သူကိုပို့သွား တွေ့ပြုတ်နေတော်သွားသည်။

‘ကျွန်တော် အု အဲဒိုက် သွားလိုက်ပြီးမယ်’

‘ကျွန်မ လိုက်ခဲ့မယ်လေ’

သူ မျက်လုံးတွေ တောက်ပသွားသည်။

‘အေး ကောင်းတယ်’

သူဝါနှစ်ဦးယောက်သည် ငါ်မြို့နှို့ရာသို့ အလောက်ပြီး သွား
ကြပါသည်။

ငါ်မြို့သို့သွာ် နေလည် ဘုရားစိုးပို့ရောက် သွားသည်။

လို့လုံးကောင်းလာပြီးပြုတ်သော်လည်း သိပ် နေ
မကောင်းသော်ဖြင့် တွေ့ပြုတ်သော်ကို အောင့်ထားနေရ^၁
သည်များ တစ်ပတ်ကျော်ပြီး၊ ထိုအလုပ်သမားသည် မမျှော်လင့်ဘဲ
သူတို့စေရာက်လာတာ ပြင်တော့ ပြုယာခတ်သွားသည်။

၁၅၆

၁၃၁

အုပ်ဆက အတော်တဲ့မှာမနာဘဲ ဂုဏ်ပျော်ရှေ့ရာသစ်ပင်ဆ
သို့ တစ်ခါတည်းဆင်းသွားသဖြင့် ငွေဝန်းလည်း သူဇာကို ထက်
ကြုံမက္ခာ လိုက်သွားပါသည်။
သူတို့ သစ်တော်အစဉ်မရှာကိုတော့ ပိုးက မြန်းခန့် ရွှေချာ
သည်။

‘အရာမ တဲ့မှာဝန္တဲ့’

‘မနေ့တွေး’

သူလောက် စိတ်အာမထောက်သန်သည်တိုင် အောက်ချင်း
ဂုဏ် နောက်တစ်ကောင် ကျွန်းနေသေးသာလားဆိုသည့်အပြောကို သူမ
စိတ်ဝင်စားရွာသိချင်လှပြီးဖြစ်သည်။

‘မြို့ရွှေတဲ့ရာကို ပြောနေကြသည် ဂုဏ်လို့စိုးအသံစားစာကို
ဖို့မှုသည်မှာကြေားရှုယ်၍’ ပြုံးတော့ပြုံးရှု

အုပ်ဆကသည် ဘယ်မှာမှုမနာဘဲ ပင်စည်းပြောင့်တန်းသော
သစ်ပြုံးလို့ တစ်ဦးသို့ တန်းတန်းမတ် လျှောက်သွားသည်။
အပင်ကြု့ဗျာသစ်ပြုံးကိုသည် မြို့ရွှေရွှေတွေ့သွားပြုံး ပေါက်နေသည်။

‘ကျွန်းတော် ဂုဏ်မြို့အဖြစ် ငန်ရာမရွေးတွေ့ဗာ သစ်ပြုံးပါ
တဲ့ဟေားအပ်ကို အလယ်ပတိထားခဲ့တာ သူတို့တွေ့ ဥပါက်နိုင်
ပလားလို့ပေါ့’

သူတို့ သစ်ပြုံးသို့ ချုပ်ကြုံသွားကြသည်။

သစ်ပြုံးပေါက်ကိုကြုံပြုံး ငွေဝန်း အာမလျော့သွားသည်။

သူပြုံးသည် သစ်ပြုံးအာပေါက်က ထက်ညှိုးတစ်ချောင်း
ထောင်ထားသလို့ အလျားရှည်ရှည် ကျွန်းကျွန်းလေး၊ ပြုံးမားသည်
အောက်ချင်းငါ် ပဆိုထားနှင့် ဗုံးလေးတစ်ကောင်တော် ဝင်နိုင်
မှာမဟုတ်၏။

ထို့အနေဖြင့် ထွန်းဖျုပ်ထန်ကထော် စိတ်လွှဲရှားဖွား အော်
လိုက်ဆလသည်။

‘ဟာ ဟုတ်တယ် သစ်ပြုံးပေါက်ကို ပြန်ပိတ်ထားတယ်’
အုပ်ဆက အပေါက်ကျိုးကလေးကို လက်ဖြင့် အသာ
အယာ ဖွွားလုပ်လိုက်သည် သူတို့ကိုင်နေပုံက ညျင်သာနှုန်းလွှာသဖြင့်
သစ်ပြုံးပေါက်ကိုလိုတာနှင့်ပတ် ဂုဏ်တိရွှေ့နှင့်လေးတစ်ကောင်ကို ရွှေ့
သိပ်နေသလိုဖူးပြုံးဖြစ်သည်။

သစ်ပြုံးအာပေါက်သည် သစ်ပြုံးပေါက်ဟုတ်သော ဝေးကြီး
ဟောကျားသည်အရာတရှုံးပြင့် ပြန်လည်ဟတာပြုံးခံရသည်။ အစောင်
ကလည်း ပေါ်လို့ပြုံးပောင်ဖြစ်သည်။ ငွေဝန်းက လိုသစ်ပြုံးပေါက်
လေးကို ပုံတို့ပေါ်မှုက်တဲ့ယူးပြင့် ကြုံညွှန်နိုင် အုပ်ဆက သစ်
ပြုံးပေါက်ရှုံးကြုံပေါ်လေးရှုံးကြုံပေါ်လေးရှုံးကြုံပေါ်လေးရှုံးကြုံပေါ်လေး

‘ဘာသံပုံတော့ မကြုံရေား’

သူက လေသံသံသံလေးဖြင့် သူမအား ပြောသည်။

‘တစ်ဦးတော်ကြာခဲ့ပြီးဆိုတော့ ဂုဏ်တွေ့သေးပယ်ဆိုရင်
သေလောက်ပြီးရော့’

သူက သစ်ပြုံးဝတ္ထ်ပါးဝင်ထောက် လက်နှစ်ဘက်ပြင့်
အောင်လံသဖွယ်ကာ၌ လလွှန်ထလိုအသံပြောသည်။ ဝဏေတော် နား
ထောင်ပြန်သည်။ သို့သော် ဘာသံပုံကြုံရှုံးရှုံး

ထို့အောက် လက်နှစ်ပါတ်ပါးနှစ်အတွင်းသို့ ထို့ကြုံသည်။
ဘာမှ မပြင်ရှုံးရှုံး သူ သစ်ပြုံးပေါက်ကို လက်ပြင့် ခေါက်ကြုံသည်။

‘ခဏာနေ့း ကျွန်းတော် အဓာတ်ခုခုသွားရှားလိုက်းမယ်’

အုပ်ဆ ထွက်သွားသော်။

သိပ်မကြုံပါပဲ ပို့ဝှက်လုံးလေးတစ်ကောင်ကို တုတ်ရောင်း
သေးသေးလေးဖြင့် ကော်လျော် ယူလာသည်။ သစ်ပြုံးထဲသို့
တုတ်ဖျားလေးသွားထည်းကာ လိုအကောင်လေးကို ပြည်ပြည်းချင်း
ချလိုက်သည်။ ဝဏေအကြာတွင် သူတို့မှားထဲတွင် အသံစိုးလေးများ

ကို ကြားလာရသလိုရှိသည်။

သည်နောက်မျာတော့ သူတို့နှစ်ဝယာက်သည် သစ်ခေါင်၊
တွင်မှာ တစ်ပတ်ကြာမျှ အစာပြတ်လပ်စနေသော ရှက်မနှင့် ငါ်
ပါ်က်စလေးများ စားနိုင်ရန် ရာမျိုးအကောင်ပဆောင်စလေးတွေ ရှာဖွေ
ကျွေးဇူးစရေလေသည်။

တတ်ပါသေးရဲ့ အသိနိုင်သေးပေလို့။

တက်ကြွား စီပံ့လုပ်ရာများနေသော လျှမ်းအုပ်ထန်ကို ကြည့်
ရင်းက ငွေဝန်းသည် ပိုင်စိုး၏ ဆက်စပ်တွေးတော့မှုကို ဂိတ်ထက်
ချို့ကျွေးဇူးစရေသည်။

ကျွေးဇူးတင်ပါတယ် ပိုင်စိုးရယ်။

လိမ်းချုပ်စွဲပြုး

သည်စောင်းမှုမောင်းကြိုးသည်
ဘာကြာ့နှုံးပြတ်ခဲ့ရပါလိမ့်။
ပါသည် ဤစောင်းက ပတ်နိုင်သော
နိုတော်ကို ဖန်ဆင်ရန်
စောင်းကြိုးများကို တို့ဆက်ပို့ပါသည်။
သည်အတွက်ပင်
စောင်းကြိုးသည် ပြတ်ခဲ့ရပါသည်။

အောက်ချင်းရှက်တို့သည် ဥပဒေကိုပါပိုးအနီးစွဲ၍ သစ်ခေါင်း
ပါသောသို့မဟုတ်ဘို့ကြိုးများပွဲရွှေ့ချုပ်လဲလိုကြေားသည်။ သစ်ခေါင်း
ထဲတွင် ဥပဒေကိုရှိခြင်းမှာ သူတို့ကိုမျှော့နှင့် သားပေါ်လေး များကို
တွော့သတ္တဝါများက သတ်ဖြတ်ဖျက်စီးခြင်းမပြနိုင်ရန် လျှို့သော
နေရာလိုအပ်သောကြာ့နှင့်ဖြစ်သည်။ သူတို့ကိုများကို အနွေ့
ကာကွယ်စွဲ ပြန်လည်တို့ကိုရန် သူတို့၏ နှုတ်သိများက အစွမ်း
မထက်လွှာသောကြာ့ ဖြစ်နိုင်သည်။

သူတို့၏နှုတ်သိများက ချိုက့်သို့ ကြိုးမားခွာမြင့်မောက်နေ
သော်လည်း ထိန္တ်သိုးသည် အဆင့်ကို ကိုယ်တိုင် တွင်ယူနိုင်စွဲ
အသုံးမဝင်။ ဘာကြာ့နှင့်လဲဆိုတော့ သူတို့နှုတ်သိုးက သစ်ခေါင်တွင်း
မို့ မဟောကျောတဲ့ အသားပွဲသောကြာ့နှင့်ဖြစ်သည်။ ထိုကြာ့ သူတို့
သည် ဥပဒေကိုရန်အတွက် အဆင့်မြှုပြုသားသမီးပိုင်ကို ရှာဖွေစွာချုပ်
ရာသည်။ ရှာဖွေသည်အပါဌွှန်လည်း အတိုင်းအပါ အတူရှုကြ
သည်။ ကိုယ်တိုင် ထိုသစ်ခေါင်းထဲတွင် သုံးလေးလကြေအောင်

သစ်ခေါင်းသည် အတွင်းတွင် ငါးရှာ အတော်အထာန ကျယ်ရမည်။ သစ်ခေါင်းပေါက်က အကျယ်ကြီး ပဟုတ်ပါ၊ လက်မ ရှိမ၊ ဂျုတ်မ ပတ်ဝန်ကျင် အရှည်ရှိသော ငါးရှာ ခက်ခက်ပဲပဲ တိသာရှိပေါ်ကျွုံများပေါ်။ ဒါမှသာ ဥက္ကဋ္ဌရှိခိုးမည်။ အခြားငါးရှာ ခြွှေထိုသွားပါများနှင့်ဖူလည်း ကောင်းစွာတိမည်။

သင်ဆောင်းကို ဇွဲ့ချမ်းစိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်တည်း ရှုက်မသည် သင်ဆောင်းထဲဘို့ ငင်ကော်သည်။

အထောက်သွားသော ဂုဏ်သည် ရောက်ရောက်ခင်မှင် အပေါက်ကို ပို၍ကျော်သွားအောင် ပီပီနှစ်သို့မှတွက်သော ချွော် ကျော်လျှို့ပျား အံဖတ်အတိအဓာဓား သစ်သောက်အတိအဓာဓားပြု၏ ပုံစံထဲပြည့် ပိတ်လိုက်သောသည်။ ဂုဏ် ထိကဲသို့ ပိတ်နေသည်ကို အပြင်မှ ဂုဏ်ဖိုက ကျော်ပိတ်ပေးရသည်။ နောက်စုံတွင် လက်ညီး လောက်သော အပေါက်ကျော်မှတူသွား ပို၍တော်သည်။

දාන්තික ගුණෝපද හාතාගි කුරියටිසුදුන් තුළාගා
ඇපිගින්ගුදුවලටින්ගෙයු රෝගුගින් දාන්තික හාතුද්ධාවන්
දාන්තක හාතුද්ධා කුරියටිසුදු ප්‍රායාවන් වෘත්තීම්කින්කෘපා ගුවාවන්
හෙගාර්ඩපිගින්වාවන් නැති මිත්වන් වෘත්තීම්කින්කෘපාවා
හාතුද්ධායාවුම්දාවන් නැති දාන්තික හාතුද්ධායාප දැන්තියාවු
හෙගාර්ඩපිගින්වාවන් නැති දාන්තික හාතුද්ධායාප දැන්තියාවු

ଦ୍ୱାରାଲୟରେତ୍ୟାମନାକିଲେଖିଲାଯୋବି ଦ୍ୱାରାଥି ଜ୍ଞାନ
ଧର୍ଵା ଆଶାଯାନ୍ତି ଦ୍ୱାରାଲୟରେତ୍ୟାମନାକିଲେଖି ପିଠିନ୍ତିର୍ବଳୀର୍ଥିରୁ । ଦ୍ୱାରାଲୟରେ
ଧର୍ଵାଯାନ୍ତି ହରିଶ୍ଚିନ୍ତିର୍ବଳୀର୍ଥିରୁ ଏକାନ୍ତି କିଂଦିନାଲ୍ଲିଙ୍ଗ
ଫେରିନ୍ଦିନିକ୍ରମି । ଯୁଦ୍ଧୀ ଅନୁତନିକାନ୍ତରେତ୍ୟାମନାକିଲେଖି ଯିତରିକାନ୍ତରେ
ଅନ୍ତରେଗିରି ହରିଶ୍ଚିନ୍ତିର୍ବଳୀର୍ଥିରୁ ପରିଦେବିତ୍ରେ ଅପ୍ରିଣିବ୍ରତୀ ପିଶାତର
କ୍ରମର୍ଥି । ଦ୍ୱାରାଲୟର୍ବୁନ୍ଦି ଆମ୍ବାନିକାନ୍ତରେ ଦୁଇଲାଯୋବି ଦ୍ୱାରା
ଯାନ୍ତି ଅପ୍ରିଣିବ୍ରତୀର୍ଥିରୁ ଯିତରିପିଶାତର ମୁଖ୍ୟିପ୍ରିଣ୍ଟି ପୁଅତର
ଯାନ୍ତି । ଅପ୍ରିଣିବ୍ରତୀର୍ଥିରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯିତରିପିଶାତର ଦୁଇପେବାନ୍ତି ।
ଆପିରିକୁମ୍ବିଶ୍ଵାଯୋବି ଦ୍ୱାରାଲୟର୍ବୁନ୍ଦିଅତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରିଣ୍ଟି
ତୁଳିଲାଯାନ୍ତି । ଯିତରିକୁମ୍ବିଶ୍ଵାଯୋବି ଦ୍ୱାରାଯାନ୍ତି ଆମ୍ବାନିକାନ୍ତରେ
ପିଶାତର ଆମ୍ବାନିକାନ୍ତରେ ଦୁଇଧି ଦେବାକିନିପଦ୍ମତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତି ।

ထုန်းအုပ်ထန်၏ငြက်မသည် ဥစ္စများ အကောင်လေး နှင့်
ကောင် ပါက်ခဲ့၏၊ မတ်လပတ်ဝန်းကျင်တောက်ကမြို့ ဥခဲ့သည်
ပြန်မည်ဟု သူက ပြောသည်

ထျော်အနိတ်ထန်သည် သင်ပေါင်းထဲမှာ ရှိနေသေးသော အောက်ချင်း ဂုဏ်ပေါက်ထောက်များကို အလွန်တွယ်တာဝါ။ လက်နှစ်ပါတ်ဖြင့် ထို့ကြည့်ပြီး တစ်ကောင်လား နှစ်ကောင်လား ရောက်ရှိပြီးတော်သည်။

ငှက်မန္တုင်သားပေါက်ကဗျားယူး အပြင်သို့ ပြန်ထွက်မလဲ

မချင်း ထျွန်းအုပ်ထန်က နှက်လေးများအတွက် သူတေသိနိတွက် ပေးအပ်ထားခဲ့ထား၏ နှက်မ အဓာဝင်အောင်စာရဖို့ ကရိုက်ရသဖြင့် ဥယျာဉ်မှာပဲ သူ ညီအိန်လေသည်။

ထိုင်နေသည် ပိုးကော်စင်သော နွဲတစ်ချွဲဖြစ်သည်။ သစ်တော့တစ်ချွဲဖြစ်သည် ထူးပို့တဲ့လျော်ဖြင့် ကောင်းကင် ပိုးသားကို ပြုးပုံတတ်သည့်မဟုတ်၊ လျှော်ဆုံးလျှင် သစ်ပင်လိပ်ဖျေား ချင်း ထိုးဆက်ရော့ယူက်လျက် သစ်ချွေက်သစ်ခေါ်အပိုးစိုး ကောင်းကင်သား ပြုးပုံတတ်သည်။

သူမ ရောက်သွားသွေ့နှင့် ထျွန်းအုပ်ထန်က တဲ့မှာပရှိ၊ သစ်တော့တဲ့ရောက်နေသည်။ သစ်ပင်တွေထွေထပ်သပြင့် သူမ သည်အတိုင်း လိုက်ရှာလိုပုံပေါ် စတင်၊ အသပြော ရှာည်ဟုသိသည်။ ထို့ကြောင့် လုပ်းသော်လော်လိုက်လျက်လေသည်။

‘အုပ်သရော’

အနိုင် ဖာအောင်သံတွေချော်နေသပြင့် ကိုယ့်အသံ ကိုယ်အိမ်မကြားရှာ ငွေဝန်းကျင်ခြောတော်သည် ရြောပြုးပုံနှင့်မိုးသည် ဟု ပရှိ၊ သစ်ချွေက်စိုးကြော်မှုပုံဖြင့် နှစ်ကောင်ပင်လို ရော်ပင်လို အပင်ပျိုးတွေကိုသာ နှစ်းသိသည်။

ကိုယ်လုပ်က ပြောလိုက်သေးသည်က ကျွဲတွေရှိရှိသည် တဲ့၊ ကျွဲတို့က ငွေဝန်းအုပ်သရော။

‘အုပ်သ’

‘ဆရာပလား’

သစ်ပင်စည်းရောက်တို့ အသံကို အရောင်ကြားရသည်၊ လုပ်းတော့ မပြုးရသော၊ သူမ ခံလုပ်တို့က်လိုက်စိုးတော့ တာအထူး တစ်ကောင်ပြုးပုံ ထိုးသားပြုးသွားပါလိမ့်ဟု နှောက်စည်းရောင် ပိုးသေးသားကြောင့်ပြုးပုံသည်။ ဟာကလေးသည် အခိုးနှင့်ရောင်

တော်ဆောင် အောက်ခံမှာ အပါက္ခာ်လေးပြောက်လေးတွေ ဖွံ့ဖြိုး လျက် လုပ်သည်။

‘ဆရာ’

အသံက သူမနှင့်တော်တော် နှီကော်လာချို့ ငွေဝန်းသည် ခုနှစ်ခုနှစ်ဆွဲပြုးနေသော ဖားထံမှမျှက်နှာလွှာကာ ဟောကြည့်လိုက် သည်။

ထျွန်းအုပ်ထန်သည် ငွေဝန်းရောက်လေသည်ကို အုံခြောမှ သည့်ဟန်ဖြင့် အပြေးအထွေားရောက်လေသည်။

‘ဆရာပ ဘာအရောက်ကြီးပါဘူး’

‘ဘာမှာအရောက်ကြီးပါဘူး။ ငန်ကောင်းသွားနိုင်လို ဆေးလာ ပို့တာ’

ထျွန်းအုပ်ထန်၏မျှက်နှာမှာ ကျောမ်းပြုးပုံတော်ပော်သွားသည်။

‘ကျွန်းတော် သက်သာသွားပါပြုးဆရာများ၊ ရောက်ပြီး ကျွန်း တော် အဲဒီအင်းလိုအေးတွေ တာမှုများတဲ့’

ဟောတော်၊ ခုနှစ်ဆုံးတစ်ခုရှာမှုမှာအနြေားပြီးတော့ ဘယ်လို လွှဲပါလို့။

သို့သော် သူက ငွေဝန်းမိတ်ချမ်းသေးရောနဲ့ ဆေးတွေကို ယူတော့ ထားလိုက်လေသည်။

‘ဆရာပမှာ ငွေလည်းကောင်း၊ တာပြီးတော့မှ ပြန်လို့ ကိုယ်လုံးကို လိုက်လိုပိုးပါးလိုက်မယ်’

သူတို့နှစ်ယောက် တဲ့လိုသို့ ပြန်လည်းကောင်းလာ့ဟိုက် အိုးသံက သူမှာက်ကျော်မှာ လွှာယ်တားသော ပလိုင်းဆုံးမှု သစ်သီးအော်၍ ကိုယ်ပေးသည်။ နိုးသာအေးရွှေ့ပါးပါးပြုး ပြောင်းတင်းမိမှတ်နေသော အသီးများပြုးပုံသည်။

‘ဒါဘာလဲ’

‘စိတ်ချို့ဟနီးပလာ၊ ရှစ်ပြည့်နယ်များရှိတယ်လေ’
ငွေဝန်း တစ်ဝုံအယူစားကြည့်လိုက်သည်။
‘ဒါ မက်မန်းဘီးထွေပါလာ’

အရည်ချော်စားလျှော် ချုပ်ဖလိုအရသာများ အချို့ကဲသော မက်
မန်းဘီးမှည်များကို ငွေဝန်း အလွန်ကြိုက်ပါသည်။

သူမတို့ စင်အောင်အသေးစားလေးတစ်ခုကို ရောက်လာ
၏၊ ကျောက်တုံးထုံးလုံးပြိုးတွေ့ကို နှင့်ကျောက်ကာ စင်အောင်းကို
ပြတ်ကျော်ရောက်၍၊ တစ်ဘာက်တောင်နဲ့များတော့ ရောတွန်အသေးစား
လေးတစ်ခု၊ ကြည်လည်းပြုသောချော့လုံး တင်ပေါ်ပါးဆင်ကျော်
သည်။ သူမ ခြေစွဲရှုံးမှန်သူမြင့် ထျော်မှန်ထန်က အရင်ကျောက်
လက်ကမ်းပေါ်သည်။

သူဇာကို ဆုံးကိုင်လျှက် ကျောက်တုံးပြိုးထွေပေါ် နှင့်
ဆျောက်ရ ပါသည်။

‘Thank you! ’

နိုဘာသော ချုပ်လွှာချိုးပယယုံ သူက အင်လိုပါကားမှင့်
အကျော်စားတင်ရှိသား။

‘You are welcome ဆရာမှု’ ဟု စိတ်ချော်သွာ် ပြန်ပြော
သည်။ သူမ အံ့ဩသွားသည်။ အတိတောက်ကို မကြိုက်ဘူးလို့ ဘယ်
လောက်ပဲပြောပြော ဒီယဉ်ကျော်မှုကိုတော့ လက်ခံထားသားပဲ၊
သူမ ပြုဖိုးသည်။

ရောက်ဆုံးကျော်သည်ကျောက်တုံးပေါ်ကင့် ဆင်ပြီးအရောက်
ပြုပြင်ပေါ်သွာ် ခြေချေပေါ်သောအခါကျော့ ငွေဝန်းတိတော်များ ပီးပို့လို့ နှစ်
ယောက်ချော်မှုပဲ့ပေါ်တော်သွာ့များ ခံစားပေါ်သွာ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထျော်မှန်
ထန်ကိုလက်ကို ဖွဲ့စည်းပေါ်ပါသော် ပေါ်ပေါ်ကျော်ကို ပို့သည်။ သူမ အကျော်ကို ချော်ပေါ်
အကဲခတ်ကြည့်ပါသည်။

ဆုံးကျော်လျှန်း။

မသူ့လုပ်သော ခံလျော်လွှုံး၊ အောင်လောင်ပင်အောက်မှာ
ရုပ်သွာ် တောက်ပေးသော မျက်စုံအားမြင့် ငွေဝန်းတို့ကို လုပ်ကြည့်
နေသည် ဆုံးကျော်လျှန်းကို မြင်လိုက်ရအတော့ သူမ အံ့ဩတော်မြို့မြို့
သွားသည်။

ကလေးမှုကိုမျက်နှာများ အပြုံစုံဝယ်။ မျက်လုံးထွေက
အကျော်တော်ပျော်တွေကိုနေသလို ထင်မိသည်။

‘ဂျုလိယ’

ထျော်အုပ်ထန်က ဆုံးကျော်လျှန်းသီးသို့ သွေ့ပြန်သော ခြုံ
လုပ်များမြင့် ဆျောက်သွားသည်။

‘ဦးမလေးရော ပါလာတာလာ’

ကလေးမှုကိုလုပ်များကို အကဲခတ်ပါသွားသောအပါ
ငွေဝန်း စိတ်က လေးလေးသွားတော့သည်။ ကလေးမ ဝန်တို့သွား
နိုင်သည်ဟု မိမိသွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်တည်း သူမမျက်နှာ စွေးစွာ
ပုံသွားတော်။

ကလေးမက သူအောက်လိုက်လောင်းကို ဆုံးကိုင်လိုက်
လော်သည်။ သူမမျက်ဝန်များက ချုပ်စ်တွယ်တာမှုဆွဲ၊ ဝါသွေ့ သူ
ဘာကိုးနေရတဲ့ သူအောက်လိုက်လောင်းမှုကို နေမြှောရှုံးပေါ်ပါ။

ငွေဝန်းသောတာသည် သူတို့မောင်နှုန်းကို အားကျော်ဝေး၊
လျှက် ဝင်းနည်းစွာ ပြုဖိုးသည်။

ထို့နောက် အောက်ချုပ်စ်တွေရှိရှိ သားပေါင်းဆီသွာ်
ဆျောက်လာခဲ့ပါသည်။

အမှတ်မထင် ကိုယ်လုပ်လိုက်ပို့တဲ့ အပြုံအမှတ်နှင့်
တစ်ယောက်ကို အကျော်ယုတေသနအစိမ်းကျော်နှင့်တော် လွန်စုံသောယူပါး၊
နှစ်ကတည်းက သိလိုက်ရပြီးပါလျက်ရှိ။ ဘာကြောင့်များ သိကိုသတိ
ပေးနေရပြန်တာလဲ။ သူမ နုတေသနအပါးမှာ နာကျင်မှုကို ခံစားလိုက်ရ
သည်။

କର୍ତ୍ତାବଳୀ ବାଲ୍ମୀକିର୍ତ୍ତମା ଶିର୍ଷ ଶୁଦ୍ଧିଫେଣ୍ଟିପା । ହାତାର୍ଥ
ଯେତୋ ଏହିଅନ୍ତର୍ବାହିକା ବାନିତିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେଇଲାଗଲା
ଯତ୍କିଂର୍ଦ୍ଦୁ ଲୁଣିକାର୍ତ୍ତମା । ଲେଖିବାରୀ ଉପରେ ପରିଚାରିତ
ଦେଖିଲା ।

သတ်မှတ်ပါ၏ကြိုးနှင့်သစ်ပင်ဆီးသွေ့ကရဲကိုလာသည်။
ညီမဲ့သောသစ်ပေါင်းကို သိပ်စိတ်ပောင်စားသော ပျက်လုံး
ပျော်ဖြင့် ငေးနှင့်ကြည့်နေဖို့သည်။

ଦେବିନ୍ଦମାତ୍ର ଯାତିପାଇନ୍ଦିଃଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ିକ୍ରାନ୍ତିର୍ବାଣୀରେହି ୧୧:
କ୍ରମ୍ୟରେଷନ୍ଦିଃ ଏହିଭିତ୍ତିର୍ବାଣୀର୍ବାଣ୍ମି । ପାଇନ୍ଦିଲୀଙ୍କ ଯତିନ୍ଦିନ୍ଦିଃଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ିକ୍ରାନ୍ତିର୍ବାଣୀର୍ବାଣ୍ମି ୧୨:
ଦୂର୍ଲଭିଲୋକି ଅନ୍ତର୍ବାଣୀ ଶୁଣିବେଳେତ୍ତାକିନ୍ତିର୍ବାଣ୍ମି । ପିତିଲୋକିତାକିନ୍ତିର୍ବାଣ୍ମି ୧୩:
ଦୂର୍ଲଭିଲୋକିର୍ବାଣ୍ମିର୍ବାଣୀର୍ବାଣ୍ମି । ଉଚ୍ଚିଲୀଙ୍କିର୍ବାଣ୍ମିର୍ବାଣ୍ମିର୍ବାଣ୍ମି ୧୪:

သူမ အသက်မရှုပြီဘ ထောက်လျှိုင်နေစိုက် ထိန္တတ်သီးက
တဆတ်ဆတ်ထိုးလာသလာည်။ ဖုလာသိန်ခါဝါယီကို မထားသော
ကိုလေဖွဲ့လို ဟာကျောကျာ ခြံလေဖျော်ဂျာကျေအင် အထောက်နှင့်
ထိုးလောက်ဆိုတ်ဇူးသည်လု သိသူသည်။

ଯୁ ଟ୍ରେନ୍‌ଟେର୍‌ମନ୍‌।
ଦ୍ୱାରିତବ୍ୟାନ୍‌ ଯୁଧାବାହଣିତେ ଆଚାରିତ୍ୟାପିତା ଏବଂ ପ୍ରତିବିଳିମ୍ବିତବ୍ୟାନ୍‌। ଫେର୍‌ମ୍ ଦ୍ୱାରିତକୁଳିତବ୍ୟାନ୍‌ ଆବେଳିତ୍ୟାନ୍‌। ତଥା ଅତିରିକ୍ତ ଆବେଳିତ୍ୟାନ୍‌। ଯୁଧାବାହଣିତ୍ୟାନ୍‌ ଲାଗୁ ହେଉଥିଲା ଏବଂ କୋରିଜାରୀ

ကျောသည့် အပေါက်ဝအဖိတ်ကို ဖောက်ထွင်နိုင်ပလေ။

တရာ့တော်တော်အသုနှင့် တရာ့ဂျိအသုပေါ်နေသည့်
သစ်ခေါင်းဝက်၊ အူခြားကြားပေးကြည့်နေရင်းက သူမ သတိ
ဝင်လာသည်။

ထိုင်ကြောင့် မြန်မာနဲ့ ရောက်ဘက်သို့လည့်ကာ လုပ်အောင် ၁၅၂

‘အာနိသာ’

သစ်ဓမ္မပါဝီအာကွဲမှ ဂုဏ်ဆု၏ နှုတ်ထိုးခွဲများက တော်တော်အလေ၊
သိသာဇာန်၏ ထွန်းအုပ်ထန်က သစ်ဓမ္မပါဝီအာကွဲရာဘေးက ဂုဏ်မှ
မဲယာသော သစ်ဓမ္မပါဝီအတူအသုတေသနပြုများကို တွေ့ချိန်သေးသေား
များမျိုး ကျသိတဲ့ဖောက် ခဲ့ထောင်ပေါ်စွာသာ။

အဲဒါနိက်သားပေါက်လေးတွေမဟုတ်လား။

ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

'suri'

တျမှိန်ဆုတ်ထဲတော်အသံကြီး မြှေးကျေးထာက်ကြွေလှေသည်။ ဂုဏ်သွေ

သည် အပေါက်ကျဉ်းကျဉ်းဝယ်၊ မဆင့် မပြ ဥပဒေထုတ်ပွဲနံပါတီ၊ လျှက် တစ်ကိုယ်လုံး ထွက်လာလေသည်။ ထွက်ထွက်ချင်းပင် ငြက်မက သစ်ခေါင်းဘားတွင် မတ်တတ်နားလိုက်ပြီး ဘားပတ်ပတ်လည်ကို ပြုပျက်သော မျက်လုံးများဖြင့် လူထိပတ် ကြည်ရှုရှုဖွေသည်။ သူ့စွဲပွဲန်း ငြက်ပိုကို ရှာသည့်အကြည်ပြန်မည်ထင်သည်။ ထိုင်နာက် အပေါက်မှ ထွက်လာသည့် သူကလေးတွေကို စောင့်သည်။

သုတေသနလုံး ငြက်မတ်အပြုအမှုတစ်နှစ်ဦးကို မျက်ခြည့် မပြတ် စောင့်ကြည်စန်းကြော်။

အပေါက် ပိုလုပ်းလုပ်းသာပင်ရှုရာသို့ တဗျာန်ထိုးပျော်သွားသည်အပါ ပထမငြက်လေးကောအရင်၊ ထိုင်နာက် ရှုတိယငြက်လေးကော အနာက်မှ ဓမ္မာတော်းပါး လိုက်ပျော်သွားတော့သည်။

ငြက်သားအပိုက် ကြည်ပြီး ကြည်နှုန်းလာကြသဖြင့် မှလက ရို့စွဲသည်။ အားနာရှုရ်ရွှေခိုင်များ၊ မော်ချင်စိုင်များကို ပုံပေးလွှာကြနာ ပျော်ရှုပ်းပြုကြရသည်။

ကိုစံလုံးကော နှေ့လည်းစာအပြု စာဘုရားဟု ခေါ်သော ပြုပ်းမှုစွဲရွှေ့နှင့် အပဲသားစောပြုတ်ထားသောဟင်ရွှေ့ကို သောက် ရှိနိုလာဆုံးတော့သူ သုံးယောက်လုံး တဲ့သို့ပြန့်ပြုပြုကြသည်။ စွဲဝန်း သော်တာက အပဲသားစောသူပြုပြု၍ သုတေသနစာဘုရားကို ဘယ်လို့ သောက်လုံးမာ သို့သော် ဟောနှစ် ဂိတ်မကောင်းပြန်မှာနှစ်သာပြု အရည်ကို ဖော်သာက်တဲ့ ပြုပ်းမှုစွဲစောပြုများကို ဇွဲမောင်စားလေသည်။

စာဘုရားတဲ့က ပြုပ်းမှုစွဲများက သစ်သားဆုံးတွင် ထည့် ထောင်းကော ချွော်ထားသာပြု၍ ရှုံးစွဲလေးတွေထိပ် ပြုပွဲကော နှေ့ပါ ပွဲနေသည်။ ထိုပြုပ်းမှုစွဲလေးများကို သူမ ချုစ်လေသည်။ ပူးမူးစွဲမျှ ပြန်သည့်အပြု ဘေးမှာ အတွက်စားရသည့် ဖန်ကျဉ်းသီးမှုည်ရှင် ကြက်သွှေ့နှုန်းရောစ်ထားသော ငရှုတ်သီးဆားစောင်းသုပ်က တယ်နှင့်

အရာသာရှိသည်။

‘ငြက်မက သူအတွက် မပြုပ်တာကို ဘယ်လို့မ မဝန်ဘူး နော်’ ဟု ငွေ့ဝန်းသောတာက စကားသေသည်။

‘မရို့ပိုဘူးထင်ပါပဲ့’ တတ်ပါသောကြေား၊ ကျွန်းတတ်က သူ အတွက် နိုးမိုးနေတာ၊ သူအာဖော်ရွှေ့ရှုံးရှင် ဘာများပြုပ်မလဲလို့’

ထွေးအုပ်ထုတ်က စိတ်သက်သာသွားဟန်ဖြင့် စာဘုရားကို ပလုပ်ပလောင်းသာရင်း ပြုသည်။

‘မဟုတ်ဘူး၊ သူရို့စိုးမှုပါ။ ကင်လေးတွေရှိစန်လို့ သူအပူကို ပေါ်အောင်ကြုံသားနေရတာဖြစ်ပတ်’

‘ဘုန်ကျွန်းရွှေ့နှုန်းက ပြုပြီးနောက် နှုတ်ခံပ်တင်းတင်းခဲ့ လျှက် ပြု၊ မန်သည်။’

....

နောက်တစ်ပတ်များ ထွေးအုပ်ထုတ်နှင့် ဘုန်ကျွန်းရွှေ့နှုန်းသည် ငြက်လေးတွေတဲ့အခြေအနေကို အကောင်တို့ ရောက်လာကြသည်။

သစ်ပင်အပ်စီးသွားရန် ပြုလုပ်ပြုပြုကြတုန်မှာ တော်ကြား မှ ထူးမြောသေားအပြုတစ်ပိုကို စုံစုံလိုက်ရသည်။

ပထမတော့ အသံကို အရင်ကြားရှာသည်။ ကင်လောက် ကင်လောက်အော်ပြည့်သွေး၊ ရှုံးချင်လောက်အော်ပြည့်သွေး၊ အသံကို ကြားပြီ့မှ ငြက်ကို ပြုပေးရသည်။

ဟိုးသစ်ပင်အပ်စီး တူးမြေားထိုး ပုံတက်သွားသည် နှုတ်ပြုပေးရောင်အရာတစ်ခါး၊ မြှို့လွှာနံပါတ် ငြက်ဟု မထင်လိုက်ရပေး။

တော်ပံ့ပေးတို့ကောလည်း လှပလိုက်တာ၊ နှုတ်ပြုပုံရှိရန်တွင် အပြု။ ပိုကြားဖြင့် ဓမ္မာတော်းသား အတောင်ပဲများက ပိုစုံ။

‘ဟာ အဲဒါ ငြက်မ ပဟုတ်လား၊ သူ အဲဒီလောက်

အမြင့်ပြီး ပုဂ္ဂိုလ်သလား'

ဆန်ကျော်လျှော်က လွှတ်စနောကသည်၊
'ကလေးတွေရော'

ထျော်အုပ်ထန်က စိတ်ပုတ်မထင် ရော်တိသည်။ ငါကို
ဘေးတွင် ကလေးတွေကို မပြုပဲ ကလေးတွေ အဲသည်လောက်
အမြင့်ပြီး လိုက်တက်နိုင် ပူးမလား ဟု ဆန်ကျော်လျှော် နီးလိုင်ပါသည်။
တာကယ်တော့ အဲခါဂို သူဝါး နီးလိုင်ပါစိုးလို့၊ ဘယ်သူမှာလည်း နီးလိုင်ပါ
မထိုး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုစတော့ ငါကိုမသည် ကလေးတွေကို အဲဖုံးသာစိုး
အမြင့်ကိုတက်ပြောင်းမဟုတ်။ သူအောက်သူ အမြင့်သို့တက်ခြင်း၊
ပြစ်သည်ဟု သူဝါး ဇနာဂါဏ်ကျွော သီလိုက်ရနာသာကြောင့်ပြစ်သည်။

သူဝါးဟန်မှု ပေါ်ကြည့်ရောင်းကာင် ငါကိုသည် ပြန့်မှု
သော သစ်ပင်ထိုးများသို့ရောက်သွားသည်။

ပေါ်ဝေလောက်မြင့်နိုင်သည့် သစ်ပင်မြင့်၏အပျော်ဆုံးတွင်
အကိုင်းသို့ နားလိုက်သော့ငါက်မသည် ကောင်းကာင်၏ ဇနာဂါဏ်း
ရောင်းမြှည်းလောင်းအောက်များ ပေါ်စွာသလုသည်။ ထို့ဇောက် ငါကို
သည် အတော်ပဲကို ပြုလျက် တစ်ခုကိုပဲလိုက်ပြီးဇနာဂါ
ဘက်သို့ ဘင်္ဂိုန်ထိုးလိုက်ဆင်းလေသည်။ စက်ပျက်သွားသော စော
ယက်လေးတော်းကဲသို့ပင် ပြစ်သည်။

ဒါ သူ ဘာလုပ်တာလဲ။

နှစ်ယောက်သား ကြောင်းပေါ် ပြုည့်စုံနိုင်းများ ငါက
သည် မြေပြင်သို့ လျှပ်မြန်စွာနှိုက်လာသည်။ အနိုင်က ပြင်းထန်
လွန်သာမြှင့် ဆန်ကျော်လျှော်၏ ဆံပင်များများ လေဟပ်သွားသလိုပင်
လွင့်စန်းပြစ်သွားသည်။ သူတို့သို့ပေါ်ပဲ ပြုတ်သနသွားသည်။ စော
ယက်သိုးပြင်းပြင်းနှင့်အတူ ဇနာဂါဏ်း ငါကိုမသည်မြေပြင်ပေါ်သို့ ငါကို
ကျော်လိုက်သည်။ ထျော်အုပ်ထန်သည် အဲ့မြှေလျှော်သာပြင့် အောင်ဟန်
ပစ်လိုက်ပါသည်။

လွှာပြုပြီးကိုခေါ်ပေါ်သို့ သူ့အောင်မျှင့် အနှစ်ပြင်းစွာနိုင်ကျွေး
လိုက်သော့ငါက်သည် ခေါင်းတစ်စုံး ကျိုးကျော်သွားလေသည်။

.....

ဆန်ကျော်လျှော်သည် အက်ကျိုးလျက် ခွေးခေါ်ကိုပြုပါသက်
နေသော ငါကိုမကို ငွေဝန်စောင်တာဆိုလို့ သယ်ဆောင်လာခဲ့သည်။

ငါကိုမသွေးသံခဲ့ပြုပြီးကိုမကို ငွေဝန်စောင်တာ ပကြည့်
ပြု ပျက်နှာပွဲပစ်လိုက်သည်။

'ဘယ်လိုပြစ်တာလဲဟဲ'

ငွေဝန်စောင်တာက အဲ့မြှေလျှော်စွာဘေး၏။

'ငါကိုစတော်က ကိုယ်ကိုယ်ကို သတ်သေသွားတာဆောင်'

ဆန်ကျော်လျှော်က အနိုင်အမြင့်ပို့ ကောင်သမတ်တည်းသော
လေသံဖြင့် ကော်ကျော်ချုပ်လိုက်သည်။ ထို့ဇောက် ငါကိုမအနီးတွင်
ချေထောက်၍ ထိုင်ချုပ်လိုက်၏။

ငွေဝန်လည်း သူမအနားတွင် အသာဝ်ထိုင်လိုက်သည်။

ငါကိုမတ်ကိုယ်လို့ကောင်းအောင်တော် အမွှေးအတောင်တွေ ငါကိုပြာ
ရရှင်ပြစ်ပြီး အတောင်းအဖျားစောင်တော် ဆွတ်ဆွတ်ပြုဖော်သည်။

ပကြာသေးစောင်ကဗျာ သစ်ပေါင်းထဲကနေ ထွက်လာခဲ့တဲ့
ငါကိုမလေား၊ မကြောသေးစောင်ကဗျာ သူ့ခဲ့သွေးလေးများကို အစာရှာ
ကျွေးမှု သေားသည်။ ဘယ်လို့ စိတ်ကျော်များ ယခုလို့ ဘဝဆုံးအောင်
ကြော်လိုက်ပါလို့။

သူကလေးတွေက သည်တစ်ပတ်မှ ဘဝကိုစောင်။
ကလေးတွေအတွက် သူ ဘာ့ စိစိုးပေးစေရာ မလိုတော့ဘူးလား။
ငွေဝန်သည် ငါကိုမလေးစောင်ကို ငေးပိုက်ကြည့်ခနဲပါသည်။

ငါကိုမလေးရပ်၊ ကိုယ်ဘတ်စုံလို့ကို ဒီဇော်မှုပဲ ပြတ်

တောက်အောင်ဖြတ်ချပစ်ရှိ မင်းကို ဘယ်အထွေးတွေက တွန်အား
ပေးခဲ့ပါသလဲ။ ဘယ်လိုနာကျုံမှုစတွေကို မင်းသီးခဲ့ရတာဖို့လဲ။

မင်းခဲ့သူသော်လေးတွေကတော် မင်းနဲ့လောက်ကို ချုပ်
ဆုံးလိုက်ပြုတဲ့တဲ့ ကြိုးစတွေပြုစတော့ဘူးလေး၊ မင်း သတ္တု
ကောင်းလိုက်တာလို့ ချီးကျျှောမလား၊ ပိုက်ပဲလိုက်တာလို့ အပြည်
တင်ရမလား။

ငွေဝန်းအာရုံးရွှေ့ တိမ်စွဲလွှာမြှုပ်သော တော်ကောင်ပါးသွန်း
တွင် မတိတတ်ရင်နေသော ပိန်းကောင်လေးတစ်ယောက်ကို ပြန်လည်
ဖုန်းဆကြည့်ပါသည်။

ပိုက်ပဲလိုက်တာလို့ အပြည်တင်ရက်ပါဘူးကျယ်။
ငွောင်တာတော့ ရပါရေား။
သည်လိုဖုန်းသာ သိခဲ့မယ်ဆိုရင်။

•

အမြန်ချဉ်တဲ့ပြီး

ကျွန်ုပ်၏နှစ်ပုံးသားထံမှ မင်္ဂလာင်မူးဖုန်းသမ္မာကို
ဟောင်းထုတ်ဖယ်ရှား၍
ကျွန်ုပ်၏ချုပ်ခြင်းမေတ္တာကို
ပန်းမာလာအဖြစ်ဖြင့် သိမ်းဆည်းထားရန်
ကပြုပြုမာအားထုတ်ပါပည်။

၁၃၂

ည ရှစ်နာရီတိဝင်းကျင်သည် ဟားခါးတစ်ပြီးလဲ လင်းချုပ်
ပုံ၊ လူတစ်ယောက်ပုံ ဖို့စတော့သည့်အချိန်၊ ပိန်းမေတ္တာ ပိုးလင်း၊
ပို့နားရောက်ရော်ပြီး ယောက်ရှားစတွေက အရှင်းဆိုင်ရောက်ဝန်ကြောညာ
အချိန်။ ငွေဝန်းသောတာသည် ညာတေားအပြီး ချမ်းလွှာမြှုပ်သွင့်
အိုးရာထဲမင်းသော် စည်းဝန်းမီးလင်းဖို့ဘာ့မှ ထို့လွှာက် စာတင်နေ
ခဲ့သည်။

‘အင်ပရေ အင်ယ’

မြတ်ခါးသီးမှ စပ်အုပ်အုပ်ခေါ်သံကို ဤအလိုက်ရသည်။
ဘွေးပေးမဟုတ်ဘူး၊ နောက်ပြီး ထျွန်းအုပ်ထန်လည်း ယဟုတ်ဘူး၊
ငွေဝန်း ပြတင်းခေါ်ကို ဖွင့်လျက် ဤညွှိုက်တော့
ပြုသွင့် အပေါင်ထဲမှာရပ်နေသော အနက်ရောင် လူသဏ္ဌားကို
ပြင်လိုက်ရသည်။

‘အင်ယ ကျွန်ုပ်တော် ပိုင်စိုးပါ’

ဒါ။ သူမ တအုံတွေဖြစ်သွားသည်။ လက်နှီးပါတ်ပါကို

ခွဲယုကာ လျေကားဆီသို့ ဆျောက်သွားပြီးမှ သူမ ကိုယ်ပေါ်မှာ
အနေးထည် တစ်ထပ်တည်းရှိနေသေးသည်ကို သတ်ရာချွားသည်။
ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ နံနက်ကတည်းက တစ်ထားသော သို့မျှးခြေစောင်
ကို ကမန်းကတန်းခွဲယု မြှုလိုက်ရသည်။

'အစ်ပ နေကောင်းတယ်မန်'

'ကောင်းတယ်'

ဌ်တံ့ခါးကိုတစ်ဘက်မှ လျင်ယိုကို အခုံ သေသံကွဲကွဲ ပြင်
ရသည်။ အနက်ရောင်ဗျာက်နာက်ဘက်ရှိနှင့် အနက်ရောင်ဗျာ ဘောင်းတို့
နှင့်ဆိုတော့ အမျှင်ထဲမှာ မလျက်ရှိသည်။ သွေကို တဲ့ခါး ဖွင့်ပေး
လိုက်ရကောင်းမလား၊ သူမှာ အဖော်လည်းတစ်ယောက်မှ ပေါ်။
တကယ်ဆုံး စွာပိုးကိုဖြစ်ပြစ် ခေါ်လာခဲ့ဖို့ကောင်းသည်။ သို့မဟုတ်
ထွန်းအုပ်ထန်း

'အစ်ပ ကျွန်ုတော် အိမ်ထဲဝင်ရှုံးလား၊ ဒါမှမဟုတ် မနက်
မှ လာခဲ့ရင် ကောင်းမလား၊ ဒီဇာအုပ်ထော်ပဲ ယူထားလိုက်မလား'

သူက ထင်ရှုးသွားပြီးကြည့်ရှိနှင့်အပြင်မှ ကျိုး၍ စာအုပ်ကို
ကမ်းပေးသည်။

ထိုအပါကျွုံ သူမ တဲ့ခါးကို ဖွွဲ့စား မေ့မေ့လျှော့လျှော့
ကိုင်ထားရှုံး ဖွင့်ပေးလိုက်သော်။

'ဒုံး ဆောင်း ပိုင်စီး လာ လား၊ ဝင်ပါ'

သူက လက်နှစ်ဘက်ကိုလိုက်လျှော် နေချော်မှစ်ကုတ်ကုတ်
ဟန်ပြင့် လိုက်လာသည်။

'ချမ်းသလား'

'ဟာ၊ အရမ်းအေးတာပဲး၊ အနိုးနိုက်အောင် အေးတယ်
ဆိုတာ ဒါပျိုးလား၊ မသိဘူးနော်'

သူက တုန်းနိုက်သံလုပ်ယူလျှော် ပြောရင်း ရမ်းမေားသည်။
'ဒုံး ဒါတာကယ်ချမ်းတယ် မခေါ်သောသွေးတဲ့။ တာကယ်

ချမ်းသလား ဇန်နဝါရီလတဲ့'

ငွေဝန်းမပြောစတော့ သူကြောက်သီးထားနှင့်ပြုသည်။

'အံမာလေး၊ ဒါ တကယ်မချမ်းသောသွေးတဲ့သွား၊ ဒုံးထက်
ချမ်းရှိခြားမယ်ဆိုရင်စတော့ သွားပါပြီ ဘယ်လို့နေရမလဲစတော် မသိ
တော့ဘူး'

'ကော်ပို့ပေးလေးတို့ကိုပါမယ်'

သူ ဒါးလင်းဖို့သောများ ထိုင်လိုက်သည်။

'ဒုံး ကုလားထိုင်မှာထိုင်ပို့လား၊ ဒီရိုင်ပေးပေးမယ်'

'ရာတယ်အစ်ပ ဒါက ဂိုလားတယ်'

ထိုင်ထိုင်ချုံး၊ သူက ကျော်ပို့အိတ်ကို ချကာ အိတ်ထဲမှ
တာအုပ်တစ်ဘက်ရှိ ထုတ်ယူလိုက်တဲ့၊ ထို့အားလုံးကို ကိုင်မကြည့်ရခဲား၊
ခင်ပှာ ပိုမိုလိုက်သော သစ်ခွာအုပ်ပေါ် သူမသိလိုက်သည်။
ပို့တွေ့ကို သေသေသပ်သော်လည်းကောင်းမြင်းပြီးသည်။

သူက စာအုပ်ကို ငွေဝန်းအား ဒိုင်သေသေလုပ်းပေးတဲ့

'သို့ကြေားမှာတင်တာပဲ'

ပိုင်စီးက ပြီးသည်။

'မြန်မာရှိနိုင်တော့ သစ်ခွာပျိုးတွေ့ကို ပထားဆုံးရှုံးထွေးတဲ့လေ့
တွောက အင်လိုင်တွေ့ဆိုတော့ သစ်ခွာမည်တွောက အင်လိုင်နာမည်
တွေ့ ပြစ်နေတယ်နော်။၊ မြန်မာလျှော့ပျိုးကာသာ ဒီတ်ဝင်တာမှာရှုံးမယ်
တွေ့လည်း၊ တွေ့အော်မယ့်ရင် မြန်မာနာမည်တွေ့ပြစ်နေဖူးပဲ့'

ထို့အားလုံး ပိုင်စီးက ကော်ပို့သောက်ရင်းက သူမ၏ စာသင်
ခြင်းကိုရှုကို ပေးသည်။

'စာသင်ရတာ ဘယ်လို့နေရမလဲအောင်၊ ကျောင်းသွားတွေက
ပညာအရှုက် ဒီတ်ဝင်စာမကြေသလား'

'သမားအရာကောင်းလောက်အောင် ဒီတ်ဝင်စာမပါတယ်'

'သူတို့ရဲ့ဒီတ်ဝင်တွေအရာ ဘယ်လို့ရှိသလောင်းမ'

‘စိတ်ဝါတ်ကတော့ သံပဲဖဲးပဲး အိန်မကိုလိုစိတော့ ရှိကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ပြိုင်တည်းမှာ အာဆျောချိုင်ချင်လည်း ပြုပေါ်ကြတယ်။ သူတို့မှာ သီချင်းပိတ်တွေ့နဲ့ အသက်ရှင်းပေါ်ကြတယ်။ ပညာနှုပ်သက်တဲ့ စဗ္ဗာသုတေဂါး လိုချင်ကြတယ်။ တစ်ပဲရှိတယ်။ ကိုယ့်သင်တန်းမှာတက်စေသူတွေ့က ဒီချင်းဝတော်တန်းတစ်ခုရဲ့က ရွှေထောက်ရှိ ကိုယ်မားမပြုဘူး။ လူနည်းနည်းလေးကိုပဲ ကိုယ်မားမပြုတယ်’

‘သူ သက်ပြုးချုပ်ရှိတဲ့ ထို့နောက် သူများအား နှစ်သိန်းမြင့် ပြောလေသည်။

‘စိတ်ဝါတ်ပကျပါနဲ့ အစ်မရယ်။ အဓမ္မင်ထဲမှာနေရတာနဲ့ တရာ့ အလင်းရောင် နည်းနည်းလေးကလည်း အာတက်စေရပဲ မဟုတ်ဘူးတယာ’

ကော်ပီနဲ့ကန်ကို ကိုယ်တားရင်က ငွေဝန်ပေါင်းမျိုးလိုက်၏

‘ကော်တာက ပညာကို အသံအသန်လိုချင်လို့ တို့တက် အောင် ကြိုးစားကြပီးသုတေသနဲ့က သူတို့ရလိုက်တဲ့ပညာနဲ့ ကုလွှဲနဲ့ ဒီကိုပြန်ယလာကြတော့ဘူး ပိုင်းဆိုးမှာ သူတို့က အပြင်မှာပဲ နေကြတယ်။ အနည်းငံးပေါ်လေး၊ နိုင်ငံခြားမှာ မဟုတ်ခိုင်တော် ရန်ကျိုးမှာပဲနေကြတယ်။ ဒီကေလွှဲတွေ့က နို့အတိုင်းပဲ ကျုန်ရှင်ကြတယ်။ အဲဒါပြဿနာပဲ’

ငွေဝန်းမိတ်ယူနိုင်သည့် ခံစားချက်အတိုင်း ပြုးဆုံးရှိပါ သည်။ သူက ငွေဝန်းကို ဘာမှ ထိုးပြောပါ။ တစ်စုရွက်း တွေ့ဝင်သွား ဟန်ဖြင့် အနည်းငံး ပြုးသက်သွားသည်။

‘အေးလေး၊ ဒီနေ့များရောက်လာတဲ့လူကို စိတ်မချမ်းသာ အောင် ကိုယ် ပြောမိသွားပြန်ပြီ’

‘ဒါကတော့ လူအပျိုးမျိုးမို့ကြတာပဲ အစ်မရယ်။ သူများကို ကုလွှဲချင်ဟဲ့လွှဲက သူသွားတဲ့လမ်းမှာ ကြိုးကိုတို့ကိုဆိုင်တဲ့လဲ

ပုန်သမျှကို နည်းသည်ပြုးပေါ် အာဆောင်ပြုးပေါ် အေးကျည်း သွား တာပါပဲ၊ ဥပမာ ဘွေးပို့ ကလေးမျိုး’

‘ဘွေးပို့နာမည်ကို သူပြောလိုက်တော့ သူကို ဖျတ်ခဲ့ ဖောက်ညွှဲလိုက်လိုသည်။’

‘ဟုတ်တယ်။ ဘွေးပို့ ကလေးမျိုး။’

‘ဘွေးကို တွေ့ပြုးပြီးလား’

‘မတွေ့ရသေးဘူးအစ်။ ဘယ်သူနဲ့မှာ မတွေ့ရသေးဘူး၊ ဘာမီးဝရာက်မရာက်ချင်း၊ တည်းမို့ခန်းမှာပစ္စည်းချုပြုး အစ်ပလီ ဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့တာ’

‘ဘွေးက ပိုင်နိုင်ကို တော်တော်ခင်ရှာတယ်။ တစ်ချိန်လုံး ပိုင်နိုင်အကြောင်းပဲ ပြောနေတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်ဝို့ချင်း၊ မာအဆက်အသွယ် ပြုးပေါ်ကြပါဘူး၊ ဆက်သွယ်ရေးကြိုးကြားတာကလွှဲရင်ပေါ်လေ’

‘တဖည်ပြည်း ရာသီဥတုက ပိုပိုအေားလာသည်။ အပြင်က လေက ထင်းရှုံးသာဖို့ရဲ့က ဟောက်လွှာက တို့ဝင်လာသလိုပဲ၊ ပါ့မိုက် မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက်ထိုင်းနေရင်း နောက်ကျောက စို့စို့အေးလာ သည်။ သူက ငွေ့ခန်းပတ်လည်းက ချိတ်ဆွဲ့တို့တဲ့ပဲ့ပါ့၊ ဖို့ရဲ့မျက်နှာ တစ်ပဲ့ပါ့ မိုက်ပျိုးထားသော သစ်ခွာပင်တို့ကို ကြည့်ဝါရှိ ဖော်လည်း’

‘အစ်မရဲ့ သစ်ခွာပင်တွေ အကျိုးပွင့်ကြသလေး’

‘တရှုံးသစ်ခွာက ဆောင်းမှာပဲပွင့်တယ်။ တရှုံးသစ်ခွာ မို့မျက်နှာပွင့်တယ်’

‘အစ်မသို့လာတရှုံးက သစ်ခွာအတွက်လာခဲ့တာပဲမဟုတ်လား ဘူးမောင်း’

‘သူမ သူကိုင်းကြည့်လျက် စကားတစ်ချိန်းကို ပြောသင့် ဘာမပြောသင့်ဘူးလား ငြုံးစားနေပါတယ်’

‘ကျွန်းမာရ်တို့တဲ့ စာသင်ဖို့တော်စုံတည်း’

ပဟုတ်ဘူ။ မတနိတဆ ဒီစီးလျှန်းတဲ့ နောင်တေတွေကို ရှေ့ပိုယ်
လိုပဲရတော့တဲ့အတူ ရင်ဆိုင်မယ်ဆိုပြီး ပြောစတွေလိုက်တာ၊

ပြောစတော့ပါဘူးလေး၊ ပြောလိုက်လိုလည်း ဘယ်ဘူး အ
တွက်မှ အကျိုးဖြစ်မှုမဟုတ်။

သို့သော် သူမ၏အတိတ်က လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုကို တစ်ခု
တစ်ဦးအား ယုံကြည်ကိုအေားဖြာ ဖွင့်ဟပြောဆိုရမည်ဆိုလျှင် ထိတစ်ခု
တစ်ဦးအားလုံး ဘယ်လျှို့မြင်မလဲ၊ ထိသူသည် ရောက်ကမ်းပါ၊
ဘန္ဂနိုးတွင် နောင်တတို့ဖြင့် နိုဝင်ဘုံးများနေသူတစ်ဦးအား ပြော
သိမ့်နားလည်းပေးကာ ဘေးကောင်းရော်း ပို့ဆောင်ရို့ရမည်။ ခံစားနေ့
ရှုသော ဝေဒနာကို သက်သာစေစုံ ပြစ်ရမည်။ အဲသည်အတွက်
နှစ်ဦးသားရော ဥက္ကာပျော်ပါ ပြန့်ဟပါသူဖြစ်ရမည်။ ထိသူမှာ သူမ
ရှုတွင် ရှိခို့သော ပို့ဆောင်ရို့ပဲ ပြစ်မည်။

'ကိုယ် အဝရှုကြီးတာတစ်ရု ပင်းကို ပြောစရာရှိတယ်'
အလေးအနေကိုကော်သံကြော် ပို့ဆောင်သည် ကော်ပိုးကော်
ကို စာပွဲပေါ်ပှုလျက် သူမှာ ထွင်းကြည့်သည်။

'ပြောလေးအစ်'
သူမ ဘယ်ကာစြိုးပြောရမှန်းမသိုံး ဝကားလုံးတွေကို နှစ်
ရှားမှာ ပို့ဆောင်ရနိုင်သည်။

'ပင်း ဒီတစ်ခေါက် ဖလမ်းကို သွားသို့မယေး'
'ဘာဖြစ်လို့ဝဲ့၊ အခိုပက်ရှိရှိလို့လား'
'အင်း ပင်းသွားရင် လိုက်ချင်လို့'
'သွားမယ်အင်း နောက်နိမ့်ရှုံးလောက်ကြာရင်'
ထိအော်နှစ်ယူပင် အိမ်ရွှေ့မှ အသံတစ်ရုကြားလိုက်ရသည်။
'ဆရာမ'
ထျိန်းအုပ်ထန်စ်အသံး၊ သူမ ထင့်ခဲ့ ပိတ်လေးလွှား
သည်။

'ပို့ဆောင်စီး'

သူမ အလောက်ကြီး သတိပေးလိုက်သည်။
'ကိုယ် ပင်းကဲ့ဖြစ်လိုက်ရမယ်ကို ထျိန်းအုပ်ထန်
ကို ပြောနော်နော်'

ပို့ဆောင်စီးကို တစ်ခုက ကြောင်သွားသည်။
ထိစိုး ထိစိုးတွင် ထိစိုးတွင်လေးမှ တက်လာသည်။
'ဆရာမ ကျွန်းတော် ဆရာမတော် ကန်စွဲးဖြောတော်လား
တယ်၊ မနောက် လာချင်တာများ၊ ရှုပါဝါယာတို့ ပါအပ်းသွားတာကို
စောင့်စောင့်တာ့မဲ့'

'ကိုယ် နေကောင်းကယ်ဇူး'
'ပို့ဆောင်စီးကို အပြောပြင့်နှုတ်ဆက်သည်။'
ထျိန်းအုပ်ထန်က ပို့ဆောင်စီးကို ပြင်လိုက်သည့်အပါ အဲသူ
သွားသည်။

ခဏ္ဍားအဲ 'ဘယ်တော်က ရောက်လဲပဲ့' ဟု ပေးတဲ့
'ကျွန်းတော် ဒီနေ့ပဲ ရောက်တယ်ပဲ့'
တည်သည့်နှစ်ယောက်ကို အသာထားလျက် သူမ ကော်ပိုး
နေကောင်းတစ်ခုကို ပျော်လေသည်။ ကော်ပိုးပျော်ရင်း အကဲခတ်ကြည့်
တော် သူတို့နှစ်ယောက် ဝကားမပြောကြား။

ထျိန်းအုပ်ထန်ကတော် ပို့ဘာက်လျှော်လိုက် သည်တက်
လျှော်လိုက်။ စွဲဝန်ဆိုသို့ လှမ်း အကဲခတ်လိုက်။

'ကားက ဘယ်အသိနိုင်လဲ'
'အနုပဲ'
ထျိန်းအုပ်ထန်က မျက်မောင်ကြုတ်သွားသည်။
'ပို့ဆောင်စီးကိုတော်လိုက်မိုးလေသည်။'
'ငှက်တွေ အခြေအနေကောင်းလေားကိုထန်'
'မဆကောင်းသွားမှု၊ ငါကဲ့ သေသွားတယ်'

• 66 •

‘သူက အခုပ်ရောက်တာ အိမ်သဲပဲ ကျွန်မ ဘာမှတောင် မခြောဂလသော်။’

၆၅၀။ ကော်ပီးနှင့် အနားရောက်လာကာ မကား
ခိုင်းထဲ ဝတ်လိုက်သည်။

ရှစ်ပေါက်လျှောက ငွေဝန်ဆောင်ရွက်လိုပ်ကြည့်၏ ပိုင်ဆုံး၊
အကြည့်က အုပေါက်လျှောက အုပေါက်လျှောက အသုတေသနများ အထူး
အဆင့်များဖြစ်လာ။

ထုန်းအောင်ထန်အကြည့်က ကြည့်နေကျော်သည် အကြည့်
သုတိသုခုပယာက်လုပ်နှင့် ဆက်စပ်သော ဘာသာရပ်မှာ
အောက်ချုပ်ပေါ်ဖြစ်သဖြင့် နှုန်းအကြည့်ဟို ထွေရာဇာဝါဒပြာ
ဖြစ်ကြသည်။

နောက်တော့ ပိုင်းက နာရီရှိ တစ်ချိန်ခုကြည့်သည်။
သူပြောဖြစ်ပေါ်၍ ထွန်းများထန်က သည်အိမ်ဝိုင်းလာအနကျေ
ငည်သည်ဖြစ်ပေါ်၍ နောက်ပြီး အင်ကတိန်ယောက်ကိုကြည့်ရတော့
စကားကြာကြာပြောအနကျေနှင့်တူသည်။ သူမိတ်ဆက် ပြောလိုက်ကာ
ထိုင်ရာမှထောင်လိုက်သည်။

କେ ଅନ୍ତିମରେ ଗ୍ରୂଫ୍ଟିଟାର୍ ପ୍ରକଟିଭ ଯତ୍ନ ଏବଂ ଗ୍ରୂଫ୍ଟିଟାର୍ ପିନ୍କିଟିଭ ଯତ୍ନ

‘గృహ తిఃప్రియాయ’

ဒေဝန်းသော်တာက ထင်ရှု့ဆိပ်စီးပွဲရှင်ကို ခြောက်ကိုပဲ
အလင်းပါက၊ ပိုမိုးအား လေကားအောက်အထိ လိုက်နိုးသည်။

‘କୋଣାର୍କପିତା ଯେବୀରିଃ କୟା’

‘ရရှိတယ်အစ်မဲ နေ့ပဲပါ။ မနက်ဖြစ်ကျူး ကျွန်တော်လာပဲပါ။’

ଶେଷିକାପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କରୀତିକାରୀଙ୍କ ଯେବାବେ

၆၈၁။ ပိုမ်းမျက်နှာကို ရောင်းခြင်း လုပ်ပက်လိုက်သလို
ခံစားလိုက်ရသည်။

နိဂုံးနိဂုံးတုန်ဆောင်ရွက်လျှော့သော ဆောင်းနှင့်ပို့ဆောင်မှာ
သူလင်းဝလျှောက်ထာရင်း၊ ရင်တွင်းတစ်နေရာမှ အပုံကို သတိထာ
မီသည်။

အစ်ပဲ ဘာများ ပြသနာပြစ်လိုပါ။
ဘာပြစ်လို ကိုထန့်ကို အဖော်မင်္ဂလားသဲ
ပိုင်နီး ပို့စားနေသည်။ ထွန်းအုပ်ထန်အော် အစ်ယောက်တွေ၏
ငောသည်ဟု ပိုင်နီး ပို့ပို့သည်။ ဘာကြောင့် သူနှင့်ပတွေးသဲ
သွားမှာတဲ့

ଶ୍ରୀନାଥଙ୍କୁଣ୍ଡଳେଖିବୁଲ୍ଲେ ଗ୍ରୀବନାଥଙ୍କୁଣ୍ଡଳେଖିବୁଲ୍ଲେ ତମିକାଃ ॥
ହୀରାପଟି ହାତିପିଲ ଫୁଲିଛାଲାପିଲିବାର୍ଦ୍ଦିର୍ବାର୍ଦ୍ଦି ॥

‘အစ်ပဲ မျက်နှာနည်းနည်းသိုးမွေ့တယ်။ နေမင်ကာင်းဘူး

‘କୋର୍ଡିପିଟାଯିଗ୍ର୍ୟା’ ନାମ ଜୀବନରେ ଫଳିତ ପୁରୀଙ୍କରଣ

ଦ୍ୱାରାକୁହାଯିବେଳେଗିଲ୍ଲ କାମାଯିବେଳେଗିଲ୍ଲ କାମାଯିବେଳେଗିଲ୍ଲ କାମାଯିବେଳେଗିଲ୍ଲ
ଏଣିତାର୍ଥିରୁଠିଃ ଅନ୍ତର୍ଭାବରୁଠିଃ କାମାଯିବେଳେଗିଲ୍ଲ କାମାଯିବେଳେଗିଲ୍ଲ

၁၀၇

ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର-ହାତେ କାହାରେବେଳେ ଭୁଗ୍ରଧୟାନ୍ତି । ଏହା
କର୍ତ୍ତର ପିଅୟଗ୍ରହରେତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଗରେଣ୍ଟ

ပင်လယ်ရေပူက်နားပြင်ထက် ပေ ၅၆၀။
ရွှေသည် အသာဆေးတော်။ စတုရန်းနှစ်ပိုင်သာရှိသည်

အစ်ဆာအင်ကြော်နှင့်ပို့ကို သွားချင်တာလဲ၊ ပိုင်စီးက
 အောင်ဆောင်း ဝင်ရထိတိနည်းပါးသွှေ့ဖြင့် ဘာမူမပေးပေး၊ ကိုယ်နှင့်လင်း
 ကသာ ထိုက်ဟန်ပို့ရမည့်ဘုရာ့ မေသည်။
 'ဆရာမ ဘယ်ကိုသွားချင်တာလဲ'
 'ရွာထပ် ဒီသားခုတာစိစုအကြောင်း၊ စုစိုးချင်တို့'
 'အော်'
 'သားနေ့မည်က ဖွန့်ချွေဖို့တဲ့'
 'ဟုတ်ကို ကျွန်ုင်တော်မေးမယ်လေ'
 ထိုနေ့မည်တာစိလို့တည်းနှင့်မေးလို့ ဖြစ်စိုင်ဟု ထင်စရာ၊
 သို့သော် ထို့ဗျာသည် အိမ်ခြေနည်းနည်းဆော်၊ လူဦးရေကု ၁၀၀၀
 လောက်သာ့ရှိသည်။ ဖွန့်ချွေဖို့ဟုသာ နှုန်းတဲ့ ဘယ်နှုန်းက
 ပို့မှုလိုလဲ။
 လုပ်းတောင်အကျော် ပိုင်တိုင်နှင့်ရွာနှုန်းည်းဟုတ်အနီးက
 သို့သားအိမ်လေးသည် ယင်းက ဖွန့်ချွေဖို့တို့သားအား နေခဲ့သော
 အိမ်ဖြစ်သည်။

သူမ ပုဂ္ဂနိုင်နေသောအိမ်ကလေသည့် ကားလမ်းပြောတွင်
မေးတင်လျက်ရှိသည့်၊ အိမ်ငရှုတွင် ထင်ရှုံးတန်သစ်ပုံး တဲ့ခက်
ပြောတို့ အရှင်ကလို တန်းလန်းခွဲဖော်သော သစ်ခွာပင်များမူးတော့၊
ဟိုစဉ်က ပြောပြီတွင် လန်းဆန်း တောက်ပွား ဝင့်ကြွားဖူးမွှင့်နေခဲ့
သော နှင့်ဆိုတွေလည်း ပရ့ာတော့၊

ତାଙ୍କୁଟେବେଳୀରୁ ତେଣିଠିରିଲେଖି ତେବେଳୀରୁ ତେବେଳୀରୁ
ତାହିଁରୁ ଯାଏନ୍ତିକିଗରାଟୋ ତେବେଳୀରୁ ଯାଏନ୍ତି

‘କିମ୍ବିନ୍ଦିଗୀ ଠିକ୍‌ରେଷ୍ୟ କିମ୍ବାକୁଳିଙ୍କ’
ଲେଖିଯାଏ ତୋରିତୋରିଯେବରିଯାକୁଣ୍ଡିଲ୍ଲି ପ୍ରତିରୀତିରେ
ଦେଖା ଅପ୍ରାକର୍ଷଣୀୟ ଏବଂ ଏହିତ୍ୟାଙ୍କ ଗ୍ରୂପିତାପ୍ରାଗରୂପାଧୀନ ଜଗନ୍ନାଥ
ଏବଂ ଲାଲିଲାର୍ଜନ୍ଦିନୀ ଶୁଦ୍ଧାଯାଏନ୍ତି ଲେଖିଅଛି ଫେରାଗିବାରିଯ ଯାହି

လတ်ပိုင်အော့လှု၍ အားဖြူသာတစ်ယောက်တွေကိုလာသည်။
ကိုသန်းလင်းကာ ဖွန့်ခုလျှန်ပုဂ္ဂန္တသာ အမည်ဖြင့် မေးသည်။
ဖွန့်ခုလျှန်ကို ဘူ မသီ။
‘လွန်ခဲ့တဲ့ဆယ့်မြောက်နှစ်တို့ကာ ဒီအိမ်မှာ နေသွားတဲ့
ဖွန့်ခုလျှန်တို့လေ’
ဘူ မသီ။ အိမ်ထဲတွင်ရှိလော့ အဘွားကြံးတစ်ယောက်ကို
သူက လှစ်းမေးပေးသည်။
အော် ဖွန့်ခုလျှန်လား၊ ကြားခဲ့ပြီ။
အဘွားကြံးကာ ပြောပြုသည်။
အမေတစ်ရှာသာတစ်ရုံ အမေကိုလုပ်ကျွေးမြှုပ်နှံရသော
ဖွန့်ခုလျှန်။
အမေလိုက်နှစ်း တော်သွားနှစ်း သေနတ်ပစ်နှစ်း အလွန်ဝန်လေ
သည်ဟု ကဲ့ရှုံးခဲ့ရသော ဖွန့်ခုလျှန်။
‘အဲဒီဖွန့်ခုလျှန်က အခုကာယ်မှာပဲအဘွား’
ပင်နိုင်၍ ပိုင်ပိုး ဝင်မေးလိုက်သည်။
‘သေပြောပြီ။ တော်အောက်ကို လိုပ်ကျော့တယ်။ ဘူအောင်ကို ရှာလိုပေွေ့တော့ဘူး။ ကျော့မားခဲ့ရသလား၊ ပို့တစာခံ
သလားတော့မသိပါဘူး’
အဘွားကြံးကပြောတော့ ပိုင်ပိုး အဲ မြှုပ္ပါနာသည်။ ရု
ကြား ဖူးသော ထိုလျှော့ ဒီတိဝင်စာသွားတော့သည်။
‘ပွန့်ခုလျှန်ပါးနဲ့နဲ့ရော ရို့အသေးလား အဘွား’
ငွေဝန်းသော်တာက အသံခံစားကိုတိုင်တိုင်ဖြင့်မေးသည်။
‘မရှိရတော့ဘူး။ ဖွန့်ခုလျှန်ပါးက သေသွားတာကြားပြီ။ ဖွန့်
လျှန်ပါးကတော့ သားသေပြီး ထပိုင်းအတွင်းမှာ သေသွားတယ်’
ရို့အားလုံးနှင့်သွားတို့၏ ဖွန့်ခုလျှန်ပေါ်ထိုးသော အိမ်
ငွေဝန်း သေသေချာချာ ကြည့်ချင်သည်။

အဘွဲ့ကြီးကို သည်ဆိုတား ပါဝင်ပုဂ္ဂိုက်ပါရစေ ဖူး သူမ ခွင့်ခတေန်းသည်။ ပိုင်နိုက် အလိုက်သို့ ပါဝင်ပုဂ္ဂိုက်ပေးလိုက်ပါ သည်။ ဒိုင်ခန်းတစ်ခုထဲမှာ ပြုတင်းပေါ်ကျွန်ုတော်ရှိသည်ကို ငွေဝန်း ပြင်ရသည်။ ထိုအခန်းဝါသို့ ငွေဝန်းပေါ်လျောက်သွားပေါ်။ အခန်းသည် အလင်းရောင်ကောင်းကောင်းရတဲ့၊ တစ်ဘက်ကဲ ချောက်ကမ်းပါးရွှေ့ ရှိ သစ်ပင်များကို စိမ်းထိုင်းလျက် ပြင်နေရာသည်။ ငေသည် အင်း တွင်းသို့ ခံပြုပြုပြုတိုးဝင်လာရာ လေနှင့်ဘတူ တိုင်ငွေ့များပါ ပါ လာလေသည်။

တိုင်တွေထဲသို့ တိုးဝင်ရင်း ငွေဝန်းမျက်ရည်တွေရန်ပဲလာ သည်။

‘ကျွန်ုတော် ပေးမျှမျှမြိုင်ဘူး’

တိုင်တွေထဲမှာ တိုးတိုးတော် အသံတစ်ခု လွန်ပါလာခဲ့ သည်။

သူမ ကျော်ကောင်း အခန်းပြောသို့ ပြန်တွေက်လာခဲ့လေသည်။ အိမ်ပြင်သို့ တော်ကောင်းတွေက်လာခဲ့သည်မှာ မွန်းကြုံတော် နှစ်း သားကြောင့်ပါ။ အဘွဲ့ကြီးကိုရော အျိုးသားကိုရော ကျော်တင် ဓော်ပြောစွာ သူမ မူးသွားခဲ့၏၊ ပိုင်နိုက် သူမကိုယ်တော် ကျော်တင် ဓော်ပြောစွာ ရောက်ရေးလေသည်။

ငွေဝန်းပေါ်လျော်းတွေသည် အိမ်မက်ထဲမှာ လင်းလျော်သူ တစ်ယောက်၏ အသိတို့ ငြိမ်စွာများပြုကြသည်။ သူမသည် ကား လင်းကို အလိုအဆလျောက် စာတိုးတိုးပြင့် ဖြတ်ကွဲလိုက်ပါသည်။ သူမ သွားနေသည်က လုပ်းတော်ကြော်သွာ်ပြုသည်။

လုပ်းတော်သို့ သွားရာလမ်းတွင် မြှုပြုဖွေ့စွဲနေသည်။ ပိုက္ခိုလှန်ကာဘို့ စောက်လျက် ပြင်နေရသည်က ကျောက်တုံးကြီး ဖူး အပို့ယ်ရသည်ဟူ၏သာ လုပ်းတော်။

တော်သည် မိမ်မျာ်မြှို့နှင့်သောသို့မျင်များဖြင့် အောင် နေသည်။

ထိုတော်ပေါ်သို့ ငွေဝန်းသော်တာ တက်ရပါလိမ့်မည်။

‘အောင် တော်ထိုင်ထဲ တက်ချင်သလား’

ပိုင်နိုက် ယောသည်။

‘တက်ချင်တယ်’

အဖြစ်ဆုံးကြိုးကြိုးဖွှဲ့ ပင်ချို့ဝှက်လွှာတွေကျော်နေသော သုပ္ပန် ကြီးတစ်ပင်ငရှုမှုစီး တော်တက်လင်းမြို့ရောက်လေသည်။

‘ဒီတော်ပေါ်တစ်ဦးကိုယ့်မှာ တော်ယာခင်းတွေပို့စာယ် ထင် တယ် အောင်’

‘ဒါပေမဲ့ တော်ထိုင်များတော့ နတ်အောက်မျိန်အိုတဲ့ ထေးပင် တွေ့ရှုတယ်’

ငွေဝန်းသော်တာသည် ပုံပြုတစ်ဦးပြောသည် လေယူလေ သိမ်းဖြင့် ဓကား စောင်ပြောလိုက်သည်။

‘တစ်ဦးမြို့တွေ့ကတော့ နတ်အောက်မျိန်ဟာ အဂျိန်ရှာပါးရှိုး လူသူမရှုံးဆွဲတဲ့၊ နတ်တွေးသာတောင်ငရှုက်တဲ့ အပင်မျိုးဒွယ်လွှဲ လုပ်တော် ယူဆခဲ့လို့ ကျောက်တော်ပေါ်မှာ သဘာဝအတိုင်း ရှိနေတဲ့ အပင်တွေပြောကွယ်’

တောင်ကောင်ကြီးကိုတမ်းတေသည် တောင်ကုန်းသည်
အဆုံးမရှိ လိုက်လဲရှာဖွေလျက်ရှိသော
တိမ်ဝိုက်တမ်းကိုဖြစ်လိုပါ။

၇၉

ပလမ်းပတ်ဝန်းကျင်တစ်စုံပါး တိမ်ဝိုက်ဖြင့် ခိုင်းဝိုက်နေ
သဖြင့် အဖြူရောင်နတ်ဘုံနတ်နှင့် တစ်ခုလို လွှာပန္တသည်။

နှစ်တစ်နှစ်၏ နောက်ဆုံးမိုးဝက်များ ဖွဲ့စွဲ ရွာသွေးလာသော
ညောင်းသောင်းအသိနှစ်တွင် သံနှစ်အရွယ် လွှာထောက်လေးတစ်ဦးယောက်
သည် လုပ်ပါး တောင်ကောင်ပါးယောက်လုပ်ထဲမှ တော်အုပ်ထဲမှာ လွှာသွေးလမ်းအတိုင်း
ပေါ်သွေးလွှာကို ပြောအပ်နေသည်။ ရွာသွေးလမ်းအတိုင်းပေါ်သွေးလမ်း
ရယ်လို ဒီပိုပြင်ပြင်ပေါ်သွေးလွှာကိုပါများ၍ ပြောက်ပင်များ
ပြောက် ချုပ်လေးများပါပြားပြီး လမ်းပိုမိုနှင့် ပေါ်လောက်ပြုသည်။

ထိုတောင်ပေါ်လမ်းသည် မြို့ရွှေလွှာင် ကျော်စွာဖော်တတိပြီး
နှိမဗျာသည်အနိုင်များတွင် ချုပ်ဝါကိုဝင်များ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ထိတောင်
ကြီးများ အုပ်စွာတတ်သည်။ နှစ်ခုံ၊ လုပ်ကို သူမှန်သည်။

ဖလမ်း၌ အောင်းရှာသွဲလိုပြု နေအဝင်တော်ရာသည်အထူ
တိမ်ဝိုက်တွေက တောင်တန်းတစ်ခုင်လုံး လွှမ်းမြှေဖော်ပြု မြို့ရုံး
ချုပ်ပြုဟု ထင်ရှာသည်။

သူသည် ကျော်များ သူဆီသို့လိုက်လာ၍ဖော်အောင် ခန့်ချုံ
ပြုးလေသည်။

ထိုအနိုက် သူဝရှုက အဖြူရောင်ဝိုင်ငွေကြားထဲ၌ အရောင်
တစ်ရောင်၌နှစ်နာသည်လို့ အနိုက်ပို့သ သတိထားသွားသည်။ အောက်
တိမ်ဝိုက်သော တိမ်အော်တိမ်နှင့်တိမ်ကြောင့် သူရှေ့ လက်တစ်ကိုး
အကွားမှ မြင်ကွင်းကို သ သကျွော်မြင်ခဲ့ရှုံး

အနိုရောင်၊ တောင်လောင်ပန်းလွှာင့်တစ်ပွဲလို့ အနိုရောင်၊
ဒါကိုပဲ သ ရှုတ်တာရော်သို့လိုက်သည်။ တိမ်တွေကြားထဲပဲ အနိုရောင်
သည် တငွေးရွှေလွှာင်နေသည် ဟု သူပြုံးသည်။

ထိုဇော်က ထိုအရောင်သည် ပိုမ်းကေလေးတစ်ယောက်ပြုံး
ပုန်းသိသွားသည်။

ထိုအပါ ကြာက်သီးဖျော်းခန့်ထားသွားသည်အထူ သူလန့်သွား
သည်။

လွှာထောင်ဖန်ဆင်းထားသော တော်ဓာတ်နတ်သမီးများ
လား၊ ဘာဖြစ်လို သူကိုပြုံးသလဲ။ သ သည်နေဘားအပြုံးလုပ်လိုက်လဲ။

သို့သော် တိမ်တွေ နည်းနည်း၊ လွှာပဲ့သွားသောကဲ့ သ သိသွားသည်။

ဒါ လွှဲပို့စိုး

ထိုပို့းကေလေးသည် သူထက် အသက်ကြီးသည်။ ပြောက်
နှစ်ရာနှစ်နှစ်ကြီးသည်။ ရှုရပြုံးဆင်းလာနေသွေးသည်လို့ ဘေးသို့ က်ရောင်
ပေးသည်အနေနှင့် တောင်နဲ့နဲ့ သူမ က်သွားနေခြင်းဟု သူထင်
လိုက်သောက်၏။ သို့သော် ထိုသို့မဟုတ်၊ သူမသည် တောင်နဲ့ကို
တွယ်တက်နေခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း သူသိသွားသည်။

သ အုပ်သွားပါသည်။

ကျောက်သွားတောင်နှင့် မျှောက်ထိမ်တောင်တွေသို့
သ ခက်ခက်တော် လာဖူးသည်။ လွှာထောင်ပါးယောက်သို့

ကို ရှာဖွေတွေချင်လို့ အများကိုလိုပေါင်တော် လှုပော်မှ ထင်နှစ်ချော်များကို
ခြော့ပုံရောင်းစားချင်လို့ စားဖြင့် အဆကြောင်းအမျိုးမျိုး ပြင်လော့သာည်။
အခုန် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ကျောက်တော် နဲ့နဲ့ပဲ့ က်ပ်က်
တွယ်တက်နေသည်ပြောကြတဲ့ ဘူး ပမြဲ့ပုံရော်

‘ဘာလုပ်တာလဲ’

ပထမဆုံး သူအာရုံတဲ့ရောက်လာသည်က နိုင်ပြပန်မှု
ဒီပိန်းမတော့ လိမ့်ကျမေတ္တာမယ်။ ကျောက်တော်သည် သောက်း
တွေအတွက်နတ်တင် လော်သတ်စာက်နာက်သည်။ ပြုချေစာ ကျောက်
သားကျောက်စိုင်အထိနေတွေကလည်း မပြုပြုမောင်။

ଅଣ୍ଟିବାଜିକ ଲୁହୁଗ୍ରହ୍ୟମାନ୍ତିଃ । ଏଥାପରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଅଭିନବୀ ଦେଖିବାକୁ

ଆପଣଙ୍କରୀଙ୍କ

သူမ၏အသံက ခိုရရှု အက်အက်။ သူကို ပြန်ဖြေလိုက်
သည့်အသံတွင် နေ့တွေမျက် သခံစားလိုက်ရသည်။

• २०५८

‘କର୍ତ୍ତାଙ୍କାଳମନ୍ତ୍ରିପତି’

သူတေသနပညာတွင် တစ်ခါးမြှင့်ဖျေပါ။ သူတိသလေကိတ္တ၊ နတ်ဆေးပုံစံ၊ အစွမ်းသာတို့မှာ ဝေးဘက်ဝင်ဘပ် အပြိုင် ဝတ်တွေရှိခဲ့သူမှာ ဝေးခိုင်တန်သာသနအပြုအုန်းကြီး အရင် ပို့ဆောင်သာရဲ ပြစ်သည်။

• 225

‘အသာဆိပ်ရှင်မာ’

ଯୁଧମୂଳପ୍ରଦାତ୍ରୀ ଯୁଦ୍ଧଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲିଖିଛନ୍ତି । ଅଧିକ ଗ୍ରୈଟିକିଲାମା ଏଥିରେ ଉପସାହିତୀରେ କିମ୍ବା ପରିଚାରକ ଏକାକିରଣ କରିଛନ୍ତି । ଗୁରୁ ଗୁରୀଜାହାଫ୍ରାନ୍ଦି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥିଲା ଏହାରେ ପରିଚାରକ ଏକାକିରଣ କରିଛନ୍ତି ।

• వాయ్‌ఆపర్డింగ్

‘ଶ୍ରୀଯତୀଙ୍କ ଆମୁନ୍ଦିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟିକାର୍ତ୍ତିକାନ୍ତିକାଳର ଅର୍ଥରେଣୁମାନିଲା’
ଏହାହେ ଅଛିଯାହିଁଗିରି ଏହିଦେଶରେଲାଗଲିବିଲ୍ଲାକାହିଁକିମୁଣ୍ଡିଲା

‘ဘုန်းကြီးဆိုပါ့၊ တောင်းလို့ရသယ်လေ့၊ ဘုန်းကြီးကို
သိလော့ ဒီများစွန်တဲ့ ဘုန်းကြီး၊ ဘုန်းကြီးကာ အဲဒီအပင်နဲ့ ဆောက္ဗာယ်၊
သူဆိုပါ့၊ အများကြိုးရှိပါ့’

ଯେତୋଟାକୁ ଆପ୍ନେ ଦେଖିବାରେ ଏହା ଏକ ପରିମାଣରେ ଅନୁଭବ ହେଉଛି

‘ବୁଝିଲେଖି ଦୋହିରାଇଲେଖିପାଇଁ କାହିଁଲେଖିଗା ଉପର୍ଯ୍ୟାମ
‘ହୀ’

မြန်မာစိတ်ပါ။ ဘန်ကြီးသည် အနယ်နယ်ဘရိဂုံး ထောက်
သည်များကို အဆင့်ငွေဖယ်သဲ ဆေးကျေပေးနေသူမြတ်သည် ဟု
သိကြားဖြစ်သည်။

အဖျိုးသပ်းက သွေကြော့မီးတိတ်ထဲမှ ပလောင်တစ်ထပ်
တစ်ထပ်ကို ထဲတိပြုသည်။ ပန်းခြားကိုအစရုပ်ရှိသော ဝဆားပူးများ
ပြစ်သည်။

‘အဲဒေါ နတ်ဆေးကန့်တဲ့၊ တပ်ပင်လိုးအဖြောက်လွန် အမှုနဲ့
ကြိတ်ထားတာတဲ့’

‘အေး ဟတိမှာစပါ၊ အဲဒါ ရောက်ပွောက်တယ်လဲ’

‘မေက စေခါးပျော်ရွင်တော်ဟောတွေ၊ အပေါက် ယဉ်ဘွား၊ သုတေသနနည်းလုပ်ရွင်တော်၊ သိတေသန၊ လက်တွေ့ခိုးသံစွင်တော်၊ လေ’

‘အော’
‘ပေရဲ့ဆရာတက် ဘုန်းကြီးသိက အပင်ကို တောင်းကြည့်
တယ်၊ ဘုန်းကြီးက သူဇာတ်နိုင်ပျော်ထဲမှ အပင်တွေကို လိုက်
ပြတယ်။ သေးဘက်ဝင်ပုံတွေကို ပြောပြတယ်။ သေးအညွှန်စော

ကိုလည်း ချစ်ပြတယ်။ ရောင်တွေကို ဘယ်လိုသူ့ကိုကင်တယ် နှစ်တော်လည်း ပြောပြပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူက ပြောပဲ ပြောပြခင်တာ၊ အပင်ကိုတော့ မပေါ်လိုက်ချင်ဘူး။

‘အော့’

အပင်သည် ပြောပြန်ပဲ နိုင်ပျို့စီးမဆိတ်တော်များနှင့် တော်ပေါ်ပဲ ပုံသဏ္ဌာန်တော်မဟုတ်ဘဲ ပြောပြန်မှန်ချိန့်စီးမှု ကိုခဲ့လိုပဲသည်။

‘အရှင်ဘုရားမှာ ဖော်မှုနှင့် တွေ့တွေ့တော်ကို မလိုချင်ပါဘုရား၊ တပည့်တော်ကို အပင်တန်ပင်သာ ခွဲခြားကြုံလိုက်ပါလို့ ဘုန်းကြီးကို ပြောသိတယ်။ ဘုန်းကြီးကြောင့်အောင် ကိုချုပ်ပဲ ပြောအနတော့တော့ ဘယ်လိုပဲ တော်လိုမရဘူး’

အမောက်ကော် ပြောအနေသာ အမျိုးသာပါဝါများထဲများ၏ ပစ္စားသာ အမှုအယာကို ပြုပေးနေရတဲ့။

ပို့တွေ့တွေ့ပြုမိလာသဖြင့် အလင်းရော်ပြန်ဝင်လာသည်၊ ထို့အပေါ် အရှင်အောင်တွင် ဂိမ်းနှင့်သာသန်ပဲများသည် တော်ပဲ အရှင်လော်လာသည်။ ပို့ကတော့ ဖွံ့ဖြိုးကျင်းမာရေး။

‘အဲဒီအပင်ကို ပရရင် ပမတ္တုခိုက်လာခဲ့ရတာ ဘာများ အခို့ခို့တော်လဲ၊ အခို့ခို့တွေ့တွေ့နှင့်တယ်၊ လူလည်းယောပဲနိုင်တာ ဒီတော့ ဒီအပင်ကို ရရှိရမှုပြန်ယောက်များ၊ ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးပြုပဲ အပင်ကို ယ ဆရာမအတွက် ပို့ဆောင်ရွက်စေသေးတယ်’

သူမက လှန်ခဲ့ပြီးလိုက်တော့ ကတေးမေးတော်ယောက် နှင့်တွေ့သွားသည်။ မျက်နှာပိုင်းလိုင်း၊ မျက်လုံးပိုင်းလိုင်းနှင့်နှေ့ပိုင်းလိုင်း၊

‘သူများပစ္စည်းကို ပို့ယောတယ်ဆိတ် အပြစ်အတွန်ကြိုးပါ တယ်၊ အရှုံးအပြင် သူတော်ဝင်ဘုန်းကြီးလို့ပစ္စည်းကို ပို့ယောရင် ပို့ဗျာပို့ပို့၊ အပြောကြိုးမှာပေပါ။ ဒါပေမဲ့ တပည့်တော်မ ပို့ခြောက် အများအကောင်း၊ ကျိုးအတွက်ပါ၊ တပည့်တော်မဲ့သာမက နိုင်သေးကုန်းကို သူတေ သနလုပ်နှင့်ပို့ပို့ရောင်း ဂိတ်ထောက် အကြောင်းကြောင်းပေါ်ပြီးတော့

နှင့် ကြော်လောင်တယ်၊ ဘုန်းကြီးသာလစ် ကျိုးယူလိုက် ရားလည်မှ ယူပြီး ပို့လိုက်တော့မလိုပဲ’

သူမ ကော်ပြုပဲက အာရာပါရရှိလှသည်၏ သူတော်များ ထောင်ဖော်လိုက်၏။

‘ဒါပေမဲ့ ပြောသေးပါဘူးလေ၊ မမဘဝမှာ သူများ မပေးရှုံး တဲ့အရာတစ်နှစ် ဘယ်တော်မဟုတ်လည်းမတော်မဖြစ်ဘူး၊ နိုလည်း မယျုံဘူး၊ အပင်ကို ဘုန်းကြီးပြုလိုပါလိုပဲ’ အပင်တွေ ဟောသီး ကျောက် တော်ပေါ်ပဲ ရှာလိုတွေ့နိုင်တာလည်း သိပြီး၊ ဒီတော့ ဆရာဟကို ဘုန်းကြီးမှာ ပြုပဲနေပါတယ်၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲ တက်နှုံးတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်’

ထို့အားခို့တွေ့ ပို့ကာ ပြုမဲ့ ဒါ သဲမဲ့ရွှေချော့လိုက်လေသည်။ ပို့ကောအားခို့တော်ထားမိသောသွေက ပို့ကို တုရိုက်ဆရာတဲ့လိုအပ်လေသည်။ သို့မျှ သွေထားအတွက်လေးကိုသာ ဝတ်ထားသော သူမ အတွက် သူ ပို့မို့သွားသည်။ သူမကတော့ ပို့ကိုလည်း ဂရို့ကိုပို့ဟန်မတဲ့။ သူမမျက်နှာအဲသိတဲ့ သူမပေးပဲဖြန့်ပေးလိုက်သော ပို့မရတဲ့ကို လက်နှင့် သပ်ချေနေသည်။ သူ ချက်ချင်းပေး ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး သူဝတ်ထားသည်။ ပို့ကောအားခို့ကို ချော်ပေးလိုက်သည်။

‘ဇူးဇူး ဒါကို ဝတ်ထား ကျွန်ုတ်တို့ပေါ်က အနီးသလဲ’

‘ဒါ ရပါတယ်၊ ပလိုပါဘူး’

သူမက ပြုပြုသလဲ ပြင်းသည်။ သူ စွဲပေးလိုက်၏။

‘ယူပါး ပြီးရင်ပြန်ပေးပေါ့၊ မနက်ပြန်မနက်ကောင်း ကျွန်ုတ် ပေလိုချင်တဲ့ အပင်ကို ရုံးပြီးလာပေးပေါ့၊ အခုံ ပေလိုချင်တဲ့ အပင်ကို ရုံးပြီးလာပေးပေါ့၊ အကျင့်အလာရင် ပြန်လို့ရတယ်’

‘ဒါ အဖော်မဟုတ်ဘူး၊ ဆရာမတော့၊ ကျွန်ုတ်သရား၊ သူမမျက်လုံးများ ဝင်းခန့်လက်သွားပုံကို ကြည့်ပြီး သူမပို့သွားပါသည်။’

‘မင်း ရွှေပေးသမ်း ဟုလိုလား’
 ‘ဟုတ်တယ်’
 ‘ဒါ ကျော့ရှုံးတင်လိုက်တာဟန်လေးရယ်’
 သူမ သူပေးသော ခိုကာဘက္ရိကို ဝတ်လိုက်ဆေးသည်။
 ‘နေအုံ ကျော့ရှုံးတင်တာကို ချင်းလို ဘယ်လိုပြောစလဲ’
 ‘ကလုပ်းအောင်သီးစက်’
 ‘ဒါး ခက်လိုက်တဲ့စကားနော်’
 ‘ပေက်ပါဘူး၊ ဘင်းလိုင်လိုစာလုံးပေါင်းပြုဖယ်စေ။ Ka Lung Awi Zet အတိုကောက်ရပြောရှင်တော့ လုပ်းအောင်သီး’
 ‘ဒုဇူး လုပ်းအောင်သီး နော်’သူမက မဖြတ်ပြောတော့
 သူ တစ်ချက်ရပ်လိုက်ပါသည်။
 ‘ဟုတ်ပြီ၊ ဒါလို ဆရာပထင်းလာအောင် စောင့်လိုက်ပယ်’
 မင်းအောင်က ဘယ်ပွားလဲ။
 သူ တစ်ချက်ရပ်လို လက်ညီနှုန်းပြုလိုက်သည်။ သူနိုင်သည်
 လုပ်းအတောင်ပြော ကားလမ်းတစ်နေရာတွင်ရှိပါသည်။
 သူနိုင်ယောက်သည် ဘုန်းကြီးကျောင်းပေါ်မှ ဆင်းလာ
 လား၊ ဆရာမခေါ်သင်းလုံးဝေါ်ရောင့်ကြသည်။
 ‘အော် မမနာမည်က ငွေဝန်းသော်တော့။ မင်းနာမည်
 ကောက်’
 ‘ဖုန်းစုလျှို့’
 မမချင်သရာမရောက်လာသောအပါ သူတို့သုံးသောက် ပြန်
 ဆင်းလာခဲ့သည်။
 လူသွားလမ်းပေါ် ခွန်စွာကိုနေသည် သို့ကိုပြုလိုက်
 စိုးတိုက်ကာ သူကအရင် ရွှေ့ပုံ ထုတ်ရှုသည်၏အပါတွေလည်း ရှိသည်။
 ‘ဒီနားမှာ ကျော်တွေပေါ်တယ်မျှ ပြန်ပြန်လျောက်’
 ငွေဝန်းသော်တာက ကျော်ပြောကိုသည်။ ဒေါ်သင်းလုံး၏

၁၂၁ မကြောက်။

‘ရတယ်၊ ကျော်ကိုက်တာက ပွဲက်ဆိတ်ကိုက်သောက်
 ပနာလုပ်ပါဘူး’

ဒေါ်သင်းလုံး၏ကြောင်းချက်အဆုံးပါရင်း ပြုးလျက်ပြော
 သည်။

‘ဆရာမ ကျော်ကိုက်ခံရဖူးသလား’

‘ဒါ ခံရဖူးတာပဲ့’

‘ဆရာမတို့သိမှုလည်း ကျော်ရှိသလား’

‘ပြုးမှာတော့ ဘယ်နိုးလဲဘူး၊ ကျော်ပြည်နယ်မှာ အကိုက်
 ခံရဖူးတယ်၊ ရော့တောင်တွေသိကို သွားတုန်းကေလဲ’

‘ဟာ’

သူ ဆရာမကို တာဖဲ့တာ၌ ရုပ်ကြည့်၏။

‘ရော့တောင်တွေကို သွားတယ်’

သူ ပုံစုံကို ကြည့်ပြီး အသိသာပါးက အသံစွာကိုယ်မော
 ဆေသည်။

‘သွားတယ်လဲ၊ အဲဒါဘာဖြစ်လဲ၊ ရော့တောင်တွေပူ့
 ခန့်ကောက်ပြစ်ခဲ့တာနှုန်းတယ်၊ အဲဒို့အပြစ်က ဒိုက နောက်အောက်လိုပဲ
 ဆေးဘက်ဝင်တယ်၊ အဲဒို့က ကျော်တွေအဲဒို့အပြစ်တွေကိုပဲ စားကြ
 တယ်၊ ရော့တောင်တွေသိကော် ပုံးဘက်ကို ကျော်လိုက်ပြီးဆော်
 တိုဘက်တို့ တာ့ကိုတို့မှာ သွားရောင်းတာ၊ ချောကာင်းရတယ်၊
 အဲဒို့အောက်ပြစ်ကို ဆရာမက သုတေသနလုပ်ရတယ်၊ ပော်စီ
 ဆရာမရဲ့တပည့်က ဆရာမနဲ့ အဖော်လိုက်ပြီးဆရာမကို ကုံးတယ်’

အာကိုန်ယတွေပါလား၊ သူ တစ်မို့ပဲ ပောက်ပျေားသော
 အလွန်ရောက်ချင်သော ရော့တောင်တွေသိသုံး သွားခဲ့သတဲ့။

‘ရော့တောင်တွေကလုံသလား’

‘သိပ်လှုတာပဲ့’

‘ကျွန်တော် ငရာကိန္ဒားသုပ္ပါယိုက်တာ’
‘ဘွားပေါ့၊ ဆရာမတို့တောင် ဘွားခဲ့ပြီးပြီး၊ မင်းက
ယောက်ရှားတယ်ပဲ’

မြတ်စွာလည် ဖိုစ်ပူးများအား ခြေမြင်လိုက်တို့ ဖိုစ်နှစ်ဝါ
သွားသည်၊ လူသွားမရောင်ရာလေးတစ်စိုက်က ပြောကပ်ပင်လေး
များသည် အိုင်တွေအတော်အိုင်နောက်၏။ သူ တစ်ပါ့က ထိအပင်လေး
တွေကို သေသေချာချာကဗျိုက်ပေါ်ပြုပြီး၊ သူတို့အိုင်တွေက ဘာ
ငရာင်လဲဟု သူတစ်ပါ့ပုံ သတိမထားမိခဲ့၊ အခုံမ သူသိသည်၊ ငရာင်
ပုံနှင့်သေးသေးလေးများ ရုပြုကျော်ချက် အဆုပ်လိုက်အဆုပ်လိုက်
ပြန်နေကြသည်။

‘ငရာင်တောင်တွေလို့ပြောသလို နှင်းငရာင်တွေပေါ်ကျော်၊
ငရာင်တော်နှစ်ရုံးမှာ နင်းငတွေသည်ပဲ၊ ခြေထောက်က နင်းလိုက်ရင်
နင်းထဲရှုံး ကျွန်းသွားတယ်၊ တနိုင်နေရာတွေမှာ နင်းက သိပ်သည်၊
ငရာင်လဲ၊ ဘွဲ့တို့နှင့်နှစ်ဝါလဲပဲ့၊ တချို့နေရာတွေကျော်တော့ နင်းကျွ
ငရာင်လဲ၊ ခြေသွေလုံးတို့ငရာင် နင်းတော်ကြော်ရှုံးတယ်၊ ဘာပဲပြုပြီး
နင်းငတွေကို ဆုပ်ကိုပြီး ပါးမှာအင်ရာက သိပ်ပျောစရာဝက်းတာပဲ’
ဒေါသင်းလုံးငရာင်ကော်မြှုပ်နှံယူကိုပဲ သူ နင်းငရာင်တွေ
သိသိ ဘွားလိုက်ချင်နတော့သည်။

ဆရာမတို့တော်လိုက် အလုပ်မြှုပ်သည် သူနေသာ လုပ်များ
ခြောက်ပိုင်ဝင်းတဲ့၊

‘ဆရာမတို့ ဒီကို ဘာနဲ့လာသလဲ’
သူတို့ တောင်ခြေကော်လုပ်းပေါ်ပြန်ငရာက်တော့ သူ လေး
သည်။ ဆရာမတွေက ပိုပြုပြီး၊

‘ခြေလျှင်လျှောက်လာတာပေါ့’
လျှင်မှာ ကာခါးမှို့စွားသော ကားများနှင့်တော်လည်း

တော်တော်ရှားပါသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ ကုန်ကားနှင့် စစ်တပ်သုံး
ကားများတော့လာတော်သည်။ သို့သော် ဇန်နဝါရီ၏၊ ကဲ့ဝောက်းမှ
သာ ထို့ကြောင့် တောင်ပါးအော်တွင် တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့
ခြေလျှင်သွားရသည်။ သူတို့လို အေသံများအတွက် ခြောက်ပိုင်းဝါး
သည်၊ သိပ်ပေးမွှေ့ဆန်းလဲ၊ သို့သော် ဆရာမတို့လို နှစ်ယူညီနိုးမှ
သာ ပြောပြီးသွားတွေအနေနှင့် ခြောက်ပိုင်ခြေလျှင်ခိုးသည် တကယ့်
သတို့အေး ဖြစ်သည်။

ငွေဝန်းသော်တာက ပိုးကာအကိုက် သူအား ချုပ်ပေးရင်း
နှုတ်ဆက်သည်။

‘နော်းဆေ’

အပြန်ခာနီအတွက် သူတစ်ခု့ရှာကျိုးလိုသည်။ သူမှာ ကား
တစ်ခါးခလာက် ရှို့လျှို့ သူလိုက်ပိုင်းဝါးပေလို့မည်။ နော်း
ပြန်းတော်ရှိသော်ပဲ၊ ဆရာမတွေက ပြေားစီးတော်ပါးပလား၊ ပလား
နှင့်လိုပို့မှာ ကားလမ်းပြုစီးသြား ဘယ်သူမှ ပြေားနှင့် ခရီးပော်ကြ
ပေး၊ သူတို့ကိုတို့စီးတော်တွင် သူသူငယ်ချင်းတဲ့ စက်ဘီးကို ရှုံး
လိုက်ပိုင်းဝါးလိုပို့မှာ လိုပိုင်းဝါးလိုပို့မှာ လိုပိုင်းဝါး

တစ်ဘေးအောင် တစ်ဘေးအောင်၊ ဘာမှ သေသံကွဲကွဲ ပြုပြုရ^၁
အောင် ပြိုးတို့ကိုသွားလေ့ရှိရှိသည်။ အောင်လိုက်ခိုးပေါ်မှာ ဘယ်လိုနှင့်မယ်၊
တောင်ပြုပြုရတဲ့ စက်ဘီးကို တို့ပြုငွောက်းထဲမှာ ဘယ်လိုနှင့်မယ်၊

‘ဒီတော်ကာပေါ့၊ စက်ဘီးရှိသာလား’

‘ဒါပေမဲ့ မနီးတာက ပို့ဝက်းပါတယ်၊ အန္တရာယ်ကြား’

တယ်'

ဒေါသင်းလုပ်ခိုက် စက်ဘီးရီးဖို့ တော်ကြွေနေသာ ငွေဝန်း
သော်တာကို တားပြုစိုက်သည်။

'ဆရာမတို့ လာတုန်းကတော့ အပြန်ခနီးအချိန်အတွက်ပါ
ထည့်တွက်ပြီး မောင်တော်အဲတာပဲ့၊ ဒါပေမဲ့ ဆရာတော်က အောက်
ကျောင်းများရှိသော ဟိုးဝတော်လိုပ်စီးရောက်နေတော့ အဲဒီကို လိုက်
သွားရတာဖို့ အချိန်ကြေား ဒါတော် ကုစ္စယြိုးက လိုက်ပြုပေးလို့
တော်လိုပ်ကို ချော်ချော်မော်မော်တာ၊ ဆရာတော်က သူ
အေးဥယျာဉ်ကအေးပောင်တွေကို အားတက်သရော လိုက်ပြု ရှုံးပြုပေး
စုတော်လည်း အကြောင်းပဲ့ ငန်ခိုင်ခုံး နှစ်ခေါ်အဥယျာဉ်ကို ဆရာက
အပိုစိုက်တော်းတော့မှ ဆရာတော်လည်း နိုင်စွာသွားဖုန်းတယ်။
သူကော်ပေး ဆရာဟတော်း၊ အဲဒီအချိန်ကလည်း အကြောင်း'

ချင်းလွှဲပေါ်လေး ဖွံ့ဖြိုးလွှာနှင့် ငွေဝန်းသော်တာကို ငေး
ကြည့်စုနေသည်။ သူမျှကိုနှာများ ပိုးစက်တွေစိုးလျက် စိုးစွဲနေ၏
သို့သော သူမက ထိုးပိုးစွဲစက်များကို လက်ပြု၍ သတ်ဖော်ပစိုး
စိတ်ရှုံးပေး။

'ကျွန်ုတ်ကို သော်မောင့်၊ အမောက်ပြုပြီး ဆရာမတို့ကို
လိုက်ပို့ဆယ်၊ ကျွန်ုတ်အဲမို့ ပိုးရော်များ'

သူတို့အဲမို့မှ ဖလေး-ဟားမီးသွား ကားလစ်းလျှော့ မေးတင်
လျက် တော်မောင်း၊ ချောက်ကျိုးတွင် အောက်လုပ်ထားသည်
သူ့ပို့ပိုးတော် တစ်ထပ်အဲပြုပြစ်သည်။

အမောက်တွက် အောင်နှစ်းတစ့်ရှုံး ဖြစ်တော် ထင်းရှုံးသားနှင့်
တစ့်ရှုံးကန်တော်သည်း၊ ပိုးစိုးသည်း စည်းဝန်းများပဲ့ပြီး ထိုင်ညွှေ့ခန်းသည်
သူတို့ထောင်းစားရာလည်း ဖြစ်သည်။ အောင်ရွှေတွင် ရှုံးခေါ်ပင်များ
အောင်ယားများကို စိုက်ပြီးထား၏။ နှင့်ခေါ်ပြုပို့ပျော်များကို ပြုတော့
ဆရာ့ပေါ်သည် ပို့ပိုးကလေးတွေအတွက် သို့ပေါ်လွယ်မည်
ပထ်း။ ဆရာမတို့ကိုယ်စား သူက ကျောက်တော်ပေါ်တက်ပြီး၊ ချွဲ

'ဟယ် လုလိုက်တဲ့နှင့်ခေါ်တွေ၊ ကြည့်ပါ့ပြီးကျယ် စိုးစွဲ
ကြွေနေတာပဲနော်'

'ကျွန်ုတ်မိုးကိုယ်ထားတာ၊ မမလိုချင်ရင် ယူသွားအော်'

'ဒုံးဟင်း ယူဖို့မဟတ်ပါဘူး။ လွှာလွှာနဲ့ပါး ဟောဒီ
ချင်းတော်မှာ ပန်းတွေက သိုင်လှတာပဲ့၊ နှင့်ခေါ်ကတော့ ပြန်ဟာ
တစ်နှစ်ငံလုံးက နှင့်ခေါ်တွေထဲ့ကဲ အလုပ်ထုတ်ပါရဲ့'

အမောက် တည်းသည်တွေပါတယ်ဖြင့် အဲခြော့နေသည်။
မြန်မာပြည်ကလောအော်ဆရာတွေဖြစ်သည်ဟုပြောတော့ အမောက်
အမိုးမည်နှင့် ပြောမှုမှာစုစုပေါ်တွေကို ကျော်ရှုံး စိုးစွဲလေသည်။ မိန့်သား
မှာပဲ တည်းချက်သည်။ ထိုင်ပါများသာပြု၍ ကြမ်းခင်းက ပြောင်လက်နှင့်
သည်။

သူ မေးရန်းသတိမရသော တည်းစကားများကို အမောက်
ပေးပြန်းစည်းဆည်။ ဘယ်ကလောတာလဲ၊ အလည်လာတာလာ၊
ဘယ်မှာတည်းသလဲ၊ ဘယ်တုန်းကရောက်လဲ၊ ဘယ်တွေကို ရောက်
ပြုပြီးလဲ၊ ဘယ်တတ္တုပြန်မလဲ၊ ဘာလိုအပ်သေးလဲ၊ အစိပ်၊ ဆရာ့
အကြော်က စွဲစွဲစိုးစွဲပြုသည်။

သော်တော်ကျွန်ုတ်မှာ ရှုံးမော်လက်တော်ကလိုက ဖြစ်သည်။

ကောလိုင်ဆရာတွေဟု သိရနာသာအပါ အမောက် ရှုံးမော်ပြန်သွားသည်။

'ငယ်ငယ်လေးတွေပဲ'

နှစ်ဆောင်းများကို သိပုံနည်းကျ သုဓတ္တသနလုပ် စာတမ်း
ပြုရန်လာပြုပြစ်သည်။ နှစ်ဆောင်းများပေါ်ရပြီးလျှင် ပြုပေးမည်။
နှစ်ဆောင်းများပေးမည်။ ကျောက်တော်နှင့်များအပ်တွင်သာ ပေါက်
သပြု၍ အပောင်ကိုနွှေတ်ယူဖို့ ပို့ပိုးကလေးတွေအတွက် သို့ပေါ်လွယ်မည်
ပထ်း။ ဆရာမတို့ကိုယ်စား သူက ကျောက်တော်ပေါ်တက်ပြီး၊ ချွဲ

ပေါ်သည် ဟု အမှုအားလျှော့ပြုလိုက်သည်။

‘မလွယ်ဘူးဆပါ။ ဒါကြောင့်လည်း ဒီဟပင်ကို တဲ့ လိုင်း၊ ဘာသာနဲ့ တောင်ဆိတ်ရှိတဲ့ လို ခေါ်တာ၊ ကျောက်တောင်ပေါ်မှာ ဘာသာရှိရနိုင်ပြီးကဲ တောင်ဆိတ်လိုပဲ၊ ခက်ခဲပေါ်လို ပဲ့အတေသုလုည်း ခုံချုပ်တာပဲ၊ ဘယ် အေးသောက်ရှိ ကျောက်တောင်ပေါ်တာကိုပြီး ရှာတာ၊ သူ့ကို ဆဲခိုအောက်ပြောပြုလိုက်’

ဒေါ်သင်လှဲဝေက ထိနာကြောင်းကို သိရအသာအဝါ သူ့ဟန် ဖုတ်စုစာအုပ်ဝေးကို ထုတ်ပြီး လိုက်မှတ်သည်။

‘ဘာပြုစိုး အေးသောက်ရတာလဲ’

‘ဖွန့်ချုပ်ရှိပြုမွေးပြုတော့ ချိန့်သွားတာ၊ လမ်းမလျှောက် နိုင်ဘူး’

‘အပင်ခဲ့ဘယ်နေရာကို စားရတာလဲ၊ အရွက်လား အမြစ် လား၊ အပွင့်လား’

‘တစ်ပင်လွှာပဲ’

‘ဘယ်လိုစားသလဲ၊ ဒီအတိုင်းစားသလား၊ ဒါမှာဟုတ် အခြားကိုလှုနိုင်ပြီး စားသလား’

အရွက်အပွင့်၊ ပင်စည်အမြစ်တို့ကို အပိုင်းပိုင်းပြုတွေ့ကြ သွေ့ခြောက်အောင် နေလှုန့်ရှုသည်။ ပြီးလွှင် အပုန့်အတောင်းရသည်။ ပြီးလွှင် ပျော်ရွှေ့နှင့်ရောပြီး စားရသည်။

‘ဘုန်ကြိုးကျောင်းမှာ မြင်ခဲ့ရတာတော့ လေးဝါဆာယ်ပင် လောက် ရှိမယ်၊ တော်တော်လှုတယ်။ သူ့အလှက ထိုးနှစ်းဆန်တဲ့ အလုပ်လော့၊ အရွက်နှင့်အောက် အစိမ်းနှင့် အစိမ်းရှိုးအကြား ကျောင်ပြီး၊ အပွင့်က အနိုင်း’

‘ကျောက်တောင်ပေါ်မှာဆိုရင် ပို့တောင်လှုသေးတယ်’

ဟု အမောက ပြောသည်။

ဒါမြဲ အည်၏ပြော

ဆုံး ဂုဏ်ယုံ
သင့်စောင်သံသည်
အိုးပျော်နေသာ ရုံသိုက်ပြုသဲ
ရောက်လာခဲ့တဲ့။

ထောင်လောင် ရုံတောင်ပဲများသည်
လိုင်တိုက်ပျော်ခဲ့ရှိ အလင်းရောင်ထဲသို့ ပျောနဲ့ရန်
အိုးပျော်မျက်လျှောက်ရှိပေ၏။

၂၀

သူအတွက် တောင်တာက်တောင်ဆင်ပြုလုပ်ခြင်းမှာ သပန်း ပါရှိပါ၊ သို့သော ယခုလိုကျောက်တောင်ကိုစော့တော့ တစ်ဝါမှုတက်နှုပါ၊ ခြောက်မပြုသည့် ကျောက်သားနဲ့ခြော့နှုန်းသည် ရော့နှင့် နှင့်အရောင်ကာ ခေါ်ချို့ကိုပြုပြီးနေသေး၏။ ကျောက်အကြိုးအကြားမှ ထိုတွေက ပါက် ရောက်နေသော ချုပ်သွေ့ခြောက်ပြုပြီးဖုတ်ကလေးများကလည်း၊ အားကိုရှု လောက်အောင် လိုပ်ပြီး ထိုကျောက်တောင်သည် သစ်ပဲ့အလင်း၊ အငယ်စားများနှင့် ပုံးစွမ်းပျော်လည်းရှိသဖြင့် ကုန်ပောင်ရှာမဖွေရတာ ခက်ခဲသည်။

တောင်တာက်အထိကတော့ ပြောသားများမှာလည်း လွှဲသွားလမ်းပြစ်သည်။ ပွဲဝန်းက သစ်ပဲ့ရှိင်းများပေါ်ရောက်နေ သည် ထိုနေရာအထိ လိုက်တာကိုပြီးနောက် ဟာကျောက်ခံသည် ကျောက်အောင်ရောက်တော့ ကျော်ငန်ရှိခဲ့သည်။

‘သဟင်လေး မင်းပြစ်ရှိလား ဟင်’

ငွေဝန်းသော်တော့ စိတ်ပျော်ရှိနိုင်သလို ပေါ်၏။

‘ဖြစ်ပါတယ် ဆရာမ’

သူလက်ထက သစ်ကိုင်းရင်းသည်ပါးမကို ပါးကြားမှာ
ထို့လိုက်သည်။ သူကိုယ်တွင် အနီးဆုံးကြီးကို စဉ်ယ်ဆိုင်း ပတ်ဝွေ
ချော်လိုက်၏၊ သူ၏ ကျောက်တောင်တက်ကိုနှယ်မှာ ရှိနှိုးစင်းစင်း
နှင့်နိုင်ချေချင် ပြစ်သည်။

သူသည် မိန်များ မလာဝန္တပဝါးမြှင့် ကျောက်တောင်ကို
တွေပါက်တက်လေသည်။ ကျောက်တောင်နဲ့ခုံတွင် ချင်းထောက် အပျော်း
အသား ပရှိန်းနှိုးအရသာရှိသည် တစ်ပင်စုံမှားမှ မရှိးရောင်ပန်း
အဖြူအင့် တစ်ပုံးတည်း ပြစ်စေသော တွယ်က်ပင်မျိုးတို့ကို တော်
ဝဏေတွေရသည်။ အတိုးအပြို့လုပ်များ လိုရှာသည် ပန်းယင်ကစလေးများ
ပြစ်သည်။

တိုင်းပိုင်တိုင်ငွေ့ပျေားသည် သူတစ်ကိုယ်တုံးကို ဝါယျိုးသွား
သည်။ ကြည်စင်စွာ မြင်စောင့်သည် ပတ်ဝန်းကျင်သည် ချက်ချင်းပင်
မှုပိုင်း အုပ်ချုပ်များ၏၊ ပတ်ဝန်းကျင်က တိုင်ငွေ့ပျေားကြောင့် သော
ကွဲသည့်အပါ သူတက်လုပ်လိုက်သည် ခြေထုပ်သည် လိုရာသို့ ပေါ်ရောက်သော
ခြောက်ချော်သွားသည်။

ခြောက်ချော်သည့်အပါ အနားများလိုက်သွား ချွဲနှုန်းလိုက်
လွှမ်းခွွဲသည်။ ခြောက်မပြုသည့်အပါ ချွဲပိုင်များပေါ် ခြေချောင်းသည်။
ကျောက်သောင်စွဲနှင့်များ ထိုးတွေက်စေသော အကိုင်းကြီးကြီး သောင်ပင်
တစ်ခုခဲ့ သူ ပြုးလှုပ်ပောင်လိုက်၏၊ ထိုးကြီးကို အထိန်အခြော တွယ်
လျက် သူသည် ဆရာမည့်နှင့်ပြု့သော အပင်ဆီ ရောက်သွားသည်။

‘ဒီဟာလား’

အောက်မှာကျိုန့်ပြု့သော ဆရာမအား သူ အော်ယေလိုက်
သည်။

“အေး အေး”

ဆရာမက ပေါင်းညီတဲ့လျက် အော်ပြောသည်။

လုပ်ခံနားသည်ဟာဆရာမကြောခြားသောအပင်မှာ ဒီလား
သူအဖြစ်အရာတော့ ဒါက သာမန် တွယ်က်ပင် တစ်ပင်ပဲ့၊ အရွက်က
စိုးစိုးပြုးပြုး၊ အရွက်အနားသတ်က ပုည့်မညာ အတွန် သေးဝေး၊
တွေ့ပါသည်။ သူသည် ထိုအပင်ကို လက်နှင့် အသာဆွဲတဲ့ယူလိုက်
သည်။ မရှု အား တော်လတ်စိုင်ပါလာ။ သူ နောက်တစ်ကြိမ်
အားထိုကို၍ ဆွဲနှုတ်လိုက်သည်။ ထိုအပါကျော် အပင်က သူလက်
ထဲသိပါလာသည်။ သို့သော် အမြစ်တဘူး၊ ကျောက်လွှာကြားတွင်
ပြတ်ကျွန်းခဲ့သည်ကို တွေ့လိုက်ရတ်။ သူ နည်းနည်း ပိတ်ပျက်သွား
သည်။ သည်အပင်က ပြောပြန်ထိုရောက်အောင် စံနှင့်ပါမလား၊ သို့
မဟုတ် ပြောပြန်မှာထိုကိုပြုးလို့ ရှင်နိုင်ပါမလား။

အပင်ကို သူနားကျော်မှုပိုးသော နောက်လွှာပြုးမြှင့်
တော်လတ်သို့ အသာထည်လိုက်ပြုး နောက်တစ်ပင်လိုက်ရရှိနှင့် စုံရှု
ခွဲလိုက်သည်။

ထိုအသိုက်ပျော် သူလက်က ရုတ်တရာက် ပုစ္ဆ နာကျင်
သွားသည်။ ဟယ်မတော့ ဘာပြစ်သွားမှန်မသိ၊ အကောင်တစ်ခေါ်
ကိုလိုက်လိုက်သလား ဟု ထို့ပိုင်းသွားသည်။ နောက်တော့ လက်အပါဆီး
သွေးတွေ ဖြာဆန်ဆောင်းလော့ဘာ မြင်ရဇ်တော့မှ ပါးသွားလို့ ခွဲနိုင်ပေးသည်။
ကျောက်အောင်အစွမ်း တစ်စွဲနှင့် ရုပါသွားပြောပြန်လွှာင်း သူ သိလိုက်
သည်။ သူ ပိတ်ပျက်မြဲပင် ဒဏ်ရောက် ပါးစောင့်လို့ သွေးကို စုံယူ
လိုက်၏၊ သို့သော် သူနှုတ်ခံပါ သွေးတို့ ပိုင်ပန်အောင်လေားသည်။

တား၊ အရောင်းပဲ့မှာကျော်။

သူမှာ ဒဏ်ရောက် သွေးတိုးအောင် စည်းနောင်စရာဘာ့
ပါမလား၊ ထို့ကြောင့် ညာလက်ကို လက်သိုးတော်စောင်းဆုံးလာရုံးသာ
တတ်နိုင်သည်။

အောင်ရောသို့ အေးပြုတို့လိုက်လုသည်အပါ ဒဏ်ရောသည်
ချက်ချင်ပင် တစ်စံစစ်စစ် ကိုကိုခံနာကျင်လေားသည်။ ဆရာမတွေ့လွှှုံး

ဖြစ်ဖြစ်ရလေ ဟု ခိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလိမ့်သည်။ သူမကိုပါသူမ ထည်း အပြစ်တင်သွားလိမ့်မည်။ အဲလိုတော့ မဖြစ်သောပါ။

သူသည် နောက်လွှမ်းခြင်းတော်ထဲက နှစ်ဆေးကုန်ပေါ် ကို ထုတ်ပျော်လိုပြီး အချက်နှစ်ချက်ကို ပြုတ်ယူကာ ပါးစောင်ထည် ပါးလိုက်၏။ ထိုနောက် ဒဏ်ရာပါးသို့ ထွေးထုတ်လိုက်သည်။ သစ်ချွေရှိခိုင်းအနုစ်ရည်နှင့် ယဉ်ကူးတည်းကြောင်းတော်ထဲများသည် ဟက်တက်ကြွေးက်ရာထဲသို့ ဝင်သွားပြီး စပ်ဖျော်ဖျော်စေအနာကို ပေး သည်။ ကိစ္စမရှိပါ။ သည်လောက်တော့ သူ ပြုပေါ်ပါ။ နောက် တစ်ချွေကို သူဖြုတ်ပြီး အနာပါး အုပ်စိုးပတ်လိုက်သည်။ ထိုနောက် နှယ်ပင်တစ်စကို ဘယ်လက်ဖြင့်လှစ်းဆွဲဖြတ်ကာ ပတ်ဝန်ကြီးအဖြစ် ပည်းနောင်လိုက်သည်။

အဆင်ပြေသွားသည်။ နောက်တစ်ပေါ် ခင်ထုပ်းလှုပ်း အနိုင်းပိုင်း သီးသန့်ကျကျက်လောက်းထစ်ပေါ်တွင် ထွေးရသည်။ ထို ငန်ရာဘို့ ခြေလုပ်းလှုပ်းပို့ကု လက်က သစ်ပင်ပြစ်တစ်ခုကို အားပြု စုံပို့ပြီး ပုံပြည့်ပေးလော်၍ ညားလက်ဖြင့်သာ လက်သင့် သည်။ ဒီပေမဲ့ ဘယ်တစ်နိုင်ပို့ပေလုံး ဒဏ်ရာကို ညားနေလို့ အလုပ် ဖြစ်မှာမူ မဟုတ်ဘာ။ သူ လှပါးဆွဲလိုက်သောအခါ ဒဏ်ရာက ရှုံးစုံပါးနာကျုံသွားစေလေသည်။

‘အား’

သူ ဘသံပိုးတို့ဖြင့် ရွှေတ်ခန့်အောင်လိုက်ပို့သည်။ သို့သော် သူလိုရာစေတော့ ရောက်သွားပါ။ ကျကျက်အလွှာပေါ် သူဝါခြေသွား သည်အခါကျေမှ သူ အောင့်ထားသော သက်မကို ချုပ်လိုက်ပို့သည်။

နှစ်ဆေးကုန်းဟူသောနာမည်ကို ဘာကြောင့်ပေးထားသေး အဖော် သူ သူ အနာတော့ သူ ခို့မှန်နိုင်သွားပြီး၊ လူသူပောက်သာသည် မြင့်မားလှသော ကျကျက်တောင်လိုပုံးပေါ်တွင်သာ ပေါက သည်အပ်။ အောင့်ထား တောင်လောင့်နှစ်လို့သည်။ လက်လုပ်း

နှစ် ဆွေတ်ရှုပို့သည် အဟ်။ နောက်တိုင်သည် အောင်ပေါ် အနှစ်အင်း အောက်ဝင်သည်အဟ်။ ထိုအပို့ပါယြင့် ပေးထားခြင်းဖြစ်ပါလို့ ပည်း။

သာမန်လွှေတွေးပောက်နိုင်ပေးယုံ ဖွံ့ဖြိုးလွှုနှစ်တော့ ရောက် နိုင်ပါသည်ဟု သူကြော်တွေးပြီး ကျေနော်သွားသည်။ နောက်တစ်ပေါ် အတွက် သူ အလေ့အကျင့်ရာဘွားပြီ့မြင်၍ သူ နှစ်ပျော်လိုက်သည်အခါ အပင်သည် အပြစ်တစ်နိုင်လုံး လွှေတွေးပောက်ပါလာနဲ့လေသည်။

တောင်အောက်သို့ သူဆင်းထားသောအခါ သူမက နိုးမိုင် စိတ်ပွဲ့ စောင့်နေသည်။

‘ဖွံ့ဖြိုးလွှုနှစ် ဘာပြုသွားသေးလဲ’

သူမက သူကိုပေးသော အပင်များကို ပယ့်သောင် သွာ်း ပေးသည်။

‘ဘာမှ ပြုနိုင်ဘူး ဆရာမဲ့’

သို့သော် ဆရာမက သူ့လက်က အရွက်စည်းနောင်ထား သည် ဒဏ်ရာကို ပြုသွားပြီး သူ့လက်ကို ဖုတ်ခန့်လုပ်းဆွဲယူကြည့် လေသည်။

‘ပုန်စော်း တော်ထော်များသော်။ ဆရာမ ဒီကင့် လှုပ်း ပြင်နေရပါတယ်။ ပင်ဒဏ်ရာရှုသွားတယ်’

ထိုနောက် အရွက်ကို ဓားဖော်လိုက်သောအခါ သွား မတိတ်တတိတ် ဒဏ်ရာကို ပြုသွားပြီး အရွက်ကို ပြုသွားသည်။

‘ဘယ်တော်း အဗျားကြီးပါလာ။ အကောင့်ပြီး’

သစ်ပင်အပြောစွဲတစ်နှစ်ဦး သူထိုင်ရှုလိုက်သည်။ သူ့လက်ရာကို သူ ပြုသွားသည်အခါ သူကိုပါယြင့်ပင် ပူဇော်ရာကိုပို့ဝေလာလေသည်။

သူမက ကျေလို့အိတ်ထဲမှ တစ်စုံတစ်စုံရာကို ဆွဲထုတ်သည်။ သူ့သွားကျက်လေးပြစ်၏ ထိုသွားသွားကျက်လေးထဲမှာ အဲည်းကြည် ပုလင်းတစ်လုံးနှင့် ပြုဖွေးသောပကိုကိုးကိုပါပ်ကလေးကို ထုတ်သူ

လိုက်သည်။

'ဆေးထည့်ရအောင်'

'ဟာ အာ ဆရာမရုံးရိုင်းတဲ့ အပင်က အချက်ကို ကြိတ်ပြီး
ထည့်ထားသယ်စေ၊ အခါက နှစ်ဆေးဆုံး ဝေါရီတွေပျောက
တယ်ဆုံး'

ဆရာမက ရုပ်သည်။

'ဟဲ ဒါက သိပ္ပါနည်းကျ စိစေးပြီး သိထားတာဘူး ယဟုတ်
ဘဲ။ နောက်ပြီး တောထဲကတွေ့လာတဲ့အတိုင်း အစိမ်းလိုက် ဝါး အဲ
တာက ရောဂါးနှစ်ရုပ်သာများ ရှိသားတာ၊ ဒီတော့ သေခြားတဲ့
ဆေး ဝါလာနေတာပဲ့၊ အဲဒေါးဆေးပဲ့ ထည့်ရမှာပေါ့'

အကြံရာပေါက သစ်ရွှေကြိုတ်နှစ်ကို သူမကိုယ်တိုင် ဖယ်
ပေါ်ပြီး သူမ၏ သောက်ရော်လဲးထဲက ဖော်ပြီး ဆေးကြောပြီးမှ
ဆေးထည့်ကာ ပတ်ဝန်စောင်းပေါ်သည်။ အမေလိုပင် သူမအပေါ်မှာ
ဂိတ်ရည်လေသည်ဟဲ သူ အနည်းငယ်အဲဖြေသွားသည်။

သူနှစ်ယုလာသော အပင်များကိုတော့ သူမ တျော်တန်း
ကိုင်တွယ်လေသည်။ နောက်နေ့နေ့အောက်တွင် အချက်များသည်
နှင့်အိပ်ပြုပို့လေကာ ဂိမ်းတောက်နောက်။

'ကျော်တင်လိုက်တာ ခုပျော်ရယ်။ ကာလုပ်စောင်းအေး ငော်'

'ဒါလို ဆရာမလိုတာ ပြည့်သွားပြီးပေါ့နော်'

သူ ခုပ်ဆေးပေးတော့ သူမက တောက်ပစ္စာပြီး၏။

'အဲး ပြည့်ပြီးပေါ့။ ပြည့်ရာကတော် ပို့သွားသေးတယ်၊
ကြည့်စင်အပင်တွေမှ သုံးပင်တော်ပဲ့'

'တစ်ပဲ့သေခါင် တစ်ပဲ့က ရှင်အောင်ပဲ့ဆရာမ၏'

•

ပါမော်မျဉ်လဲကြုံး

သေခြင်း၌ အရာအားထုံးသည်
တစ်ရာတည်းဖြစ်သွား၏။
ရှင်ခြင်း၌ တစ်ရာသည်
အရာများရွာ ဖြစ်သွားကြ၏။

၂၁

ဖွန့်ခုပျော်နှစ်ပေါ်သောစဉ်တွေက တောက်သိပ္ပါတော်မှ ဝါး
သည်။

ပွဲတော်တွင် ဖွန့်ခုပျော်နှစ်ပေါ်သောစဉ် ငွေဝန်းဆော်
တာကို အိမ်များတို့ကို ညုပါလိမ်းစေသည်။

ဝက်သာကို ချင်းလိုးရာအတိုင်း ချက်၊ ကော်စာတွေကို
ပါးခုတ်တော်သောစဉ်တွေမှာတို့အောင် ခုတ်ထိုးလုပ်း ပုန်ညွင်းနှင့်
ဟင်းစွာကိုများကို ဟင်းသို့ချက်သည်။

ဆရာမတွေအတွက်တော့ အမေကြောက်တစ်ဦးကောင်ကို
သတ်ကာ ပီးကောင်လျှော်ချက်ပေးသည်။

'ဒီပွဲတော်ကို ဟန်သယ်ပွဲလို့ပေါ်တယ် ဆရာမ၊ တောက်ပဲ
သို့မှတွေအကုန်အစ်း နိုင်ဝင်းပြီးလို့ တောင်ယာအသစ်ပြန်လှုပ်ပါန့်
အထိုင်အမှတ်ပေါ့'

ရွာလေးက သေးသေးလေးဖြစ်သည်ပြင် ကိုရရှိမျှိုးစွယ်
တွေ့နှင့် ရောနေသာရွာဖြစ်သူမှင် လုံး၊ ချင်းလိမ်းတော်သာ ပွဲတော်

ကျင်ပြေဆေသည်။

ဖွန့်ချုပ်သည် ယမသင်၊ ထဲပေတိုးဆရာတဗျာသည်မှန်ပေါ်လောက်
အတွက် အိန်ကို သုံးရှုံးလောက်ကြိုတင်ရှင်းလင်းလာသည်။

ကြပ်နိုင်းတွေဖြူး မြောစ်နေသာ အိမ်မျက်နှာကျက်နှင့်
ဖုံးတို့ကို အဝတ်ရောွေတ်ကာ တိုက်ချွောတော်ကြာသည်။

‘ကမ္မ ဒီပေါင်းအုံကို အဖွတ်ဆလ်ချုပ်တယ်၊ လုပ်ပေပါ၊
ဒီမှာ ဒီတို့’

ဒေါင်းအုံက အဖွတ်ပြုနေသဖြင့် အသစ်လဲလို့ ပိတ်စေ
ဝယ်လာခဲ့သည်။ စောင်အပိုမိုသဖြင့် ချဉ်စောင်နှင့်ဗျားစောင်တွေကို
ပလိုက်ဆို ခွားဝယ်ထားသည်။ နောက်ပြီး အိမ်ယာခေါ်အသစ်ကို
မြှုံးအကြော်ပြုစံလာသူ ပိတ်အပြုံးတွေထံကို ပြင်ဆင်သည်။ အမေ့
အစိန်ကို သရားလိုအတွက်ပေါ်ခဲ့သော်လည်း အမေ့အစိန်က ကျွဲ့
သည်။ ထို့ကြောင့် ပီးလင်းစိုးသားများ နေရာချေထားပေလိုက်သည်။

ပီးစိုးသားဘွဲ့ ဒေါင်ရည်အိုးကိုချုပ်ကို ဒေါင်ရည်လေး စုံ
လိုက်၊ စကားတွေပြောလိုက်နှင့် ညျဉ်နှင်းသည်အထိ ဖော်ပြုကြ။

ထိုညာသည် ဖွန့်ချုပ်အတွက် အပျော်စွဲ့ဆုံးလုပ်ဖြစ်သည်။
သရားရွေ့ခြင်းအိမ်ယာကို ခင်းကျင်းပြုံးဆင်းလေးစွဲ့ရှာသောကြောင့်။

‘သရားပြုံးရင် ကျွန်ုတ်ကို ထိုက်နဲ့ပေါ်နေ’

သရားအပြုံး ပကြားအောင် တိုးတိုးလေးပြောမိသည်။

‘အေး လိုက်နဲ့လေး၊ လိုက်နဲ့ပြီး ဘာလုပ်မလဲ၊ လျော်ကို
ထည့်ချင်သလား’

‘ဖော်လိုပါဘူး သရားအရားများပေနော်’

ပထားတော့ ငွောင့်သော်တာသည် ဒီကောင်လေး ဒေါင်
ရည်များမှာနှင့်ပြောတာပဲဟု ထင်သည်။

‘ဟဲ့ သရားအရားများ ဘယ်နေလို့ရမလဲ၊ သရားက ဒီ
သလာ်အလုပ်အတွော်တာ၊ သရားအဖေကလည်း အရှင်းစည်းကမိုး

ကိုတာ’

‘ဒါဆိုလည်း သရားတို့ အိမ်ပြုရင်းထဲမှာ နေဆယ်လေး
ကျွန်ုတ်က သမ်းပို့တွေနဲ့ ကြည့်ပေးပေး၊ ငါ့ သရား
ကျွန်ုတ်လိုက်ပေးပေး၊ အမေ့ကိုပြောပြီး၊ လိုက်နဲ့ပေးပေး၊

ငွောင့်သော်တာ ဒိတ်ကသိကအောင့်ပြုံးဆွားသည်။

‘ဘယ်လိုလိုပြုံး ပြုံးမလဲ၊ မင့်အဖော် ဘယ်ထွေက ဂရိုက်
မှာလဲ’

‘ကျွန်ုတ် မမကို မခွဲနိုင်ဘူး’

ငွောင့်သော်တာ အတိတ်တလန်းပြုံးဆွားသည်။

‘ဘာပြောတယ်’

‘ကျွန်ုတ်ကို ဒေါ်သွားပါ။ ကျွန်ုတ် မဟာနာများနေချို့
တယ်။ ကျွန်ုတ် ထင်းခုံတ်ပေးပေး၊ ဓရားပေးပေး၊ ထမင်းပေးပေး၊
ချက်ပေးပေး၊ မဟလဲဒီပို့ယာကိုခင်းပေးပေး’

‘ဘယ် ဒီကောင်လေး တောက်တိုးတောက်တဲ့’

‘မမကို ကျွန်ုတ် ပခွဲနိုင်ဘူး၊ မမပြုံးဆွားရင် ကျွန်ုတ်
ဒီမှာသေများပဲ’

‘ဟဲ့ ဘာတွေပြောဆန်တာလဲ၊ ဒီကောင်း မစသာ မနောက်
သာဟယ်၊ တော်တော် ဒါတွေ့ပြောနဲ့၊ သရား ထာရစ်ခဲ့တဲ့ဒေါ်လို့
လေးမဲ့ ပင်းကိုယ့်ဝန်းကျင်မှာ ကျွဲ့မှာ ဘာတွေပြောဆန်သလဲ
လို့ သိအောင်ကြိုးခဲား၊ လူဆိုတာ ကိုယ့်ဒီပို့ယာကိုလေးခဲ့လဲ့
သိနေလို့မရဘူး ဟောင်လေးရဲ့’

ငွောင့်သော်တာအတွက် ချင်းတော်ဝန်ရှုကိုများသည်
နောင်တရွင်ပဲ ပြီးခုံးရေတွဲမှာလား၊

လိုကာချင်ပြည့်နယ် ရော်တော်က ခန်းတောက်ပြုံးကို
ဖော်သော်လုပ်ဝန်းကျင်သွားပြီး၊ သုတေသနလုပ်ခဲ့တုန်းကတော်

ဒုပ်စောင်နိုင်ခဲ့ရက်သား နဲ့ အရမှ ဘာဖြစ်လို့ ဒီကျောက်တောင်ကို
ပတောက်နိုင်ခဲ့ရတော်။ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလွှဲထဲလောက ကျော်တော် ခံလိုက်
ရတော်။ အခုန်တော့ သူက သံယာဝှဉ်တွေတွဲထဲကိန်ဖြီ၊ အဲဒါ ငါ
ဖူးတော်ပေါ့။

ကချိုင်ပြည်နယ် ရေခဲ့တောင်စေသကို သွားစဉ်ကဆိုလျှင်
ကြိုးပေါ်တေားများသော် ပြုတော်လောကို သက်စွန်းလဲဖြာကျားမာသည်။
ပိုးအောက် ပေသံ့အလေများအနက် အချောက်ထဲများက ဖြစ်။ ကြိုးပေါ်
တေားစောင်ကဲ ခြေထွမ်းလွှာများလိုက်တိုင်း ပိုးလိုက်တော့ ပါနေခဲ့တဲ့
မြစ်ရေခဲ့ကဲလည်း ကြိုးတမ်း၊ မြစ်ထဲက ကျောက်တဲ့ ကြိုးတွေက
လည်း ကြိုးဖော်၊ အောက်များ ပြုတော်လိုက်တို့ကဲတော့ အရှိတစ်ခြား
အသားတစ်ခြားဖြစ်မည်။

အဲဒါရော ဘာဖြစ်သေးလဲ၊ ဘာမှုပြစ်၊ နယ်မံ သယာကို၊
ထွေနှင့်အတူ ကြိုးပေါ်တေားဝပ်များစွာကို သွားလို့ အရာတော်နှင့်
သောက် အတူကျိုးသော်။

အဲသည်ကုန်က ခန့်တောက်ပြစ်ကို သူမေတာသနလုပ်ရခြင်း
ဖြစ်သည်။

ခန့်တောက်ပြစ်ဟူသောနာမာမည်။

ကချိုင်ပြည်နယ် ရေခဲ့တောင်တွေဆီမှာ ရှိခဲားလဲ။ ဟူသော
အချက်။

သည်အချက်နှစ်ရှိတည်းနှင့် ကချိုင်ပြည်နယ်သို့အရောက်
သွားကာ လေ့လာထုတ်ဖော်ခဲ့ရသည်။

ခန့်တောက်ပြစ်တဲ့၊ တစ်ဘက်နှစ်တဲ့ပွားရောက်များတဲ့၊
သေးအဖြစ်သုံးသတဲ့၊ ကဲ ဘာတွေလဲ၊ ဘာခါးကုန်နှင့်သာလဲ၊
သင်လုံးစေ သွားမလော်၊ သူတေသနလုပ်မလော်

ပါမောက္ခက မေ့ခဲ့သည်။

ခိုး ခေါ်သင်းလဲ့ဝေချက်ချင်းလက်ခံလိုက်သည်။ တပည့်

ငွေဝန်းသော်တောက်လည်း ဆရာမသွားရာလိုက်ဖို့ အဆင်သင့်၊
ရေခဲ့တောင်တွေဆီသို့ ပို့ဆောင်တွေချည်းသွားဖို့ သင့်
သေား၊ ဘာမှုမောင်းစား၊

အဲသည်တိမ့်က ငွေဝန်းအသက်ကဲလည်း ငယ်သေးသည်း
နောက်ဆုံးနှစ်ကျောက်သွား၊ ဝိတ်ဝါတ်ကုန်တောင် တက်ကြောင့်ဆုံးသည်း
ဆရာမအော်သင်းလဲ့ဝေကဲလည်း ဆရာမဖြစ်ပါဝါ။

ဓာတုပေးအမိန့်ကောဘာသာရို့ ရက်ထူးဖြင့် ထူးချွန်စွာ
အောင်ခဲ့ပြီး တက္ကာသိုလ်ဆရာအလုပ်ခန့်စို့စာမေးပွဲမှာ တစ်နိုင်ငံလုံး
နှိပ်ဝင်တစ်အဆင့်ပြင့် အောင်ခဲ့သူ ဒေါ်သင်းလဲ့ဝေ။

ယောကြေားခတွေပင် သွားလို့တွေ့ချိတ်သောဝေးသီးခေါင်ပျား
တောင်ပေါ်လိမ့်ခြားအောင်တွေကို ဆရာမသွားဖို့ အင်အားနှင့်သာတို့
အပြည့်၊ ထိုအခါး ဆရာမပို့လက်ရွေ့ခင်တော်လည်း ငွေဝန်းသော်တေား
က ဘာကြောင့်မလိုက်နိုင်ရမလဲ။

ပုံတော်လို့မှ နောင်မွန်းကောင့် ရေခဲ့တောင်
တွေဆီသို့ ဝါးညာဆိုပြောကိုရရှိ ခြေထွမ်းဆိုး၊ ဒီး ကျွဲ့တွေက
ကိုက်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဆီတို့ခွေ့ဆီ လွှဲတောင်သောသွားတော့မလေး
ကောက်မေ့အောင်ကိုက်သည်။

ကိုယ်ကာယဝေဒနာ၊ ဝိတ်သောက ဝေဒနာ။

အင်းစေားက ကျွန်းများတွေကို သူတေသနလုပ်တိမ့်က
လည်း ငွေဝန်းသော်တေား ဆရာမအော်သင်းလဲ့ဝေ၏ လက်ထောက်
အဖြစ် တောင်ကြီးတက္ကာသိုလ်မှာ၊ တောင်ကြီးကင့် အင်းစေားသို့
သွားသည့်ဘတ်စောက်ကို ပို့ရသည်။

အင်းစေားကိန်းကိုထပ်မံမြော ကျွန်းများဆိုပြီး ရေပေါ်ပျား ဝါးစွဲ
တဲ့ ပြောသေကောင်းတဲ့ပြောကြီးတွေဟာ ဘာတွေလဲ။ ဝါးစွဲပေး
တန်ဖိုး ဘာရှိယဲ့၊ ရက္ကာဖောတို့ဘာရှိယဲလို့ သွားခဲ့ရသောဆိုး
ကောင်လည်း သင်ရေသားတော့ ကျောင်းဝိတ်တဲ့အခိုန်ကို သွားရသည်။

အပင်ထွက် အင်သာများကိုအပြောအရ ရေတဲ့များပါက သော လျှောင့်နှင့်လျှော့ပြောပောင်များဖြစ်သည်ဟု။ နှစ်အနုပ်ပေါ်ကြာ သောအပါ တိအပင်ထွက်သို့ ဝနာက်ပောင်တစ်ဖျိုးလာက်သည်။ ဝနာက်နှစ်အနုပ်ပေါ်ကြာပောင် တောင့်ပိန့်များသော အပင်တစ်ဖျိုး လာတွယ်ပိန့်သည်။ တိအချိန်တွင် ကျွန်းများသည် ရှိကျက်လာ ပြီ၊ ရေတဲ့များပါက်သော ဥယျာဉ်ပုံများအဆင့်သို့ ပြောင်းလေားသည်။ တိအထူးဖို့ရောက်ရန် အနုပ်ပေါ် ထိန်းနှင့်မြတ်စွာသော ကျွန်းများအတွက် လေးပေါ်ပေးပြောပြီးလော့ ရောက်ပြောပေးပေး ပင်စည်းကျော်များ၊ အပြောပုံများ၊ ဥများ၊ ဆပင်နှင့်လိုအပြောပုံများ ပြောပေးပေးသည်။ တိအပြောပုံများသည် တစ်ရန့်တစ်ရလိုက်လျက် ဓမ္မယာလိုပြောချွေားသည်။

တို့ကျွန်းများကို ပြေားတောက်ပြီး ဇွဲဝန်းတို့ သမ်္တုလာ ခဲ့သည်။

အင်လေးများပြန် အများပြည်သူ့မီးသော ဘတ်စိကားပြော တောင်ကြီးအထိလိုက်ရောသည်။ ကိုယ်ပိုင်ကားရှာ့ရှုအောင်တို့ စံနှိုင် များများမေတာတိနိုင်။ မိမိတို့က အနိုရာနှင့်ထင်။ သည်ကဲ့သို့ စံနှိုင်သို့ သုတေသနလုပ်နှင့် သုမ္ပမာနသည် ကြိုးတင်၍ ဇွဲရထားရသေးသည်။ ကိုယ်ပုံများပါလာတောက် ရေတဲ့က အပြောပိုင်တွေ။ ရေတွေ တစ်ကိုယ်စီကျော် ခုံတွေပေး၊ အပြောပွောက် လှုတေပတ်လည်းမဆုတ်။ လူပြောရင် နှာဝေးရှုတ်ချင်စရာ၊ ပေါ်ယာက အဖိုက်တွေမှတ်လို ဒါ ဘာကြီးမတွေလဲ၊ ဘယ်သူ့ပစ္စည်းတွေပဲ အသေခံရသေး၏၊ ကျွန်းတို့ပစ္စည်းတွေပါ။ အပင်ထွက်ပါ။ အနိုက်တွေ မဟုတ်ပါဘူးဟု ပြောလိုက်ရသည်။

တောင်ကြီးဝင်တော့ ပိုးချုပ်ရန်ပြီး တောင်ကြီးကောလိုက်ပြောပုံများ အမိမာပောင်ကျွန်းတော့၊ ဆင်တို့ကောတော့ ဒီလောက်

ဒုန်းမားရှုလိုပ်ပေါ်ပေး လက်စသပ်တော့ ညရှိနာရီခဲ့ဆိုတာ တောင်ကြီးပတ်ဝန်းကျင်မှာ ပို့ပို့တို့အောင် မောင်ပါလာ။ ဆရာတယျို့မှတ်ယောက် လက်နိုင်ခို့တို့လေးတောင် ပပါနဲ့ ဆလုပ်တို့ကို အမှားများအယွင်းယွင်းလျှောက်လိုက်၊ တောက်ကွင်တွေကို ရကြာက်တာကတစ်ဖျိုး၊ လှုကိုကြောက်တာက တစ်ဖျိုး၊ ချွဲတဲ့ခဲ့ အသံကြားလျှင် ကိုယ်ကို အနွေ့ရှုပ်ပေးယုံသူလား တစ်တို့တို့။

နှစ်ယောက်သား အမောင်ကို ကျော်လွှန်နိုင်ဖို့ ရမ်းစရာပြောမိကြသည်။

ဂင် လုပ်ချင်းစေး၊ သူတေသန။

စ်ရွှေ့ရွှေ့ လေးလာချင်းစေး၊ ဘယ်သူမှ ပို့ပို့ဝင်စားတဲ့ အလုပ်၊ ကိုယ်အပြစ်နဲ့ကိုယ် ခံပေါ့။

ဇွဲဝန်းတို့ ဖို့ချင်းရှု ရမ်းကြောပါသည်။

သို့သော တကယ်တစ်း၊ တိအပင်တို့ကို ပြတ်တောက်ကာ အနုကြည့်မှန်ပြောပြီးပြု့၊ ပါတွေအစ်ဆောင်ချက်တို့ပြု့ စမ်းသပ်စစ် အေးပြီးနောက်တွေ့ရှုရသော အပြောတို့ကို ပြု့ရသောအခါးများတော့ နောက်တစ်ကြိုး သူတေသနလုပ်နှင့် အဆင်သို့တို့တက်ကြောပြောချွေား၊ ယခုတော့ နိုင်ဆောင်ပုန်း။

ချင်တော်တန်းသို့ ဆရာဝဒ်ဝင်လုပ်နှင့်အတူ ရောက်လာပြောချွေားသည်။ သူမအသက်လည်း နှစ်ဆယ့်သို့မှန်ရှိပြီး၊ သည်အခိုနှုန်းများ သည်လွှာယောက် ချို့စင်းလန်းများကို ခံရသော့လား၊ ဇွဲဝန်း ဘယ်လိုပျော်၊ ပြု့ရှု့ရှု့ပေါ့ပလဲ။

‘ဖုန့်ခုလျှန်၊ ဆရာဝပြောမယ်၊ လူငယ်ဆိုတာ ဒီလိုပဲ ဒိတ်ကော်တော်၊ သောနောက်တော့လည်း ပြု့ပြီးအနည်းငါးသွားလာ ပါပဲ၊ မင်းလည်း တစ်လန့်တကြာချင် ဆရာဟော့ ပုံးတော်မေားသွားလို့မယ်၊ အဲဒါကျို့ ကိုယ်ကိုယ်ကို တအားရမ်းချင်သွားလို့မယ်’ ဇွဲဝန်သည် ပို့ယုံကြည်ထားသည့်အတိုင်း သူကို ရောင်း

မျှစိသည်။

သုက ပုဂ္ဂနိုလ်ဝေါလည်သောမျက်ဝန်များဖြင့် သူမအား
ဘေးကြည်လျက်သာ နေလေသည်။

သူသည် နောက်ထပ် ဘာမှာတော်ဆိုတော့ချုံ၊ သို့သော်
မျက်နှာထားလည်း ကြည်လင်ရွယ်သည်ထော့မဟတ်။

ဖွန့်စုလျှန်သည် ငွေဝန်းတို့ပြန်ခင် ဘွားရှင်သည်နေရာ
တွေကို လိုက်ပို့သည်။ အနိကသွားဖြစ်သည့်နေရာမှတွေကတော့ အေး
ဝင်ပင်ဝတ္ထိရှိပို့ဆည် တော်ကော်ပါးယုံများပင်တည်း

လုပ်းတို့ကိုကန်တိုင်အောက်မှန်း ကနေဒီတော်တစ်ဦးက
နှစ်ဦးအောက်မှန်း၊ အဖျိုးအစားတွေအနုံပါအောင် ဆရာမ ဒေါ်သင်းလုပ်း
က လိုချင်ခဲ့သည်။

‘ပေပြန်ရင် ကျွန်ုတ်မှုကို လက်အောင်ပေးလိုက်မယ်
စော်’

ဖွန့်စုလျှန်သည် ငွေဝန်းအတွက် နှစ်မှာအလုပ်စိုက်သည်
ဦးထုပ်တစ်လုံးလက်အောင်ပေးလေသည်။ ဦးထုပ်ဆိုပေးလေယူ အကွန်
လုပေသာအရာဖြစ်သည်။

ချင်းရိုးရာအသုံးအောင်ဟုပ်ဆိုကြပါစိုး၊ သာမန်းထုပ်မ
ဟတ်။ တိရှေ့နှစ်အမွှေးကို ဦးထုပ်ချုပ်အဖြစ်အသုံးချေထားသည်။ ထို
အမွှေးပေါ်မှာ ဝက်ခွဲယ်ကို ဘယ်တစ်ဘက်ညာတစ်ဘက် က်ပွဲ
ထားသည်။ ထိုနောက် ထိုဗုံးတော့ ငှက်မွှေ့သုံးအောင်းကို ထိုးနို့ကို
ထားလေသည်။ အဖြူရောင်းခဲ့ပွား အဖျားပိုင်ဆို၍ အနောက်စင်း တစ်
စင်ပါသော ငှက်မွှေ့သုံးရောင်း ငှက်မွှေ့မှာကို ကြည်းသွင်း ငှက်၏
အဆုံးအစားကို သိနိုင်သည်။ ငှက်မွှေ့က တစ်ပေဝန်ကျင်လောက်
ဆိုတော့ ငှက်သည် သုံးလေးပေတွေ့ ရှည်လို့မည်။

‘ဘယ် ဖွန့်စုလျှန်ရယ်။ မေဝါး ဒီလို အဖိုးတန်တာကြိုး

မပေါ်ပါ၏။ ဒါက မင်းတို့ အင်လေးအမြတ်ထားတဲ့ ပစ္စည်မဟုတ်လေး
ဖွန့်စုလျှန်က ပြောလျက်သာ စွတ်ပေါ်နေသည်။
ငွေဝန်းယုံလိုက်ရသည်။

ပလင်းပါ တိုးတို့အသွား ကနေဒီတော်ကြောမှာတော့
ဖွန့်စုလျှန်သည် ပို့စွဲတို့လိုတဲ့ မှာသည်။

ခြော် သံယောဇုန်တွယ်မိတော့ထဲ့ ခွဲခွာရသည်အပါ
စိတ်သောကရောက်ရတာပဲပေါ့၊ သည်လိုပဲ တွေးပို့သည်။ ငွေဝန်း
ကိုယ်တိုင်လည်း ဖွန့်စုလျှန်အပေါ်မှာ ဟန်ငယ်လေးတစ်ယောက်လို
ပင် သံယောဇုန်တွယ်မိသည်။

ဒေါ်သွားဖို့ဆိုတော်တော့ ဘယ်လိုမှုပြန်ရှိနိုင်း၊ ဓာသင်သည်
တာဝန်ကတ်ဘက်၊ သုတေသနလုပ်ငန်းတွေက တော်ဘက်၊ နောက်
ပြီး မိဘတွေက ဘယ်လို့ထင်မလဲ။ ရည်းစားခေါ်လာတယ်ယင်ရင်
ဘယ်နှယ်လုပ်ရမလဲ။

စိတ်တော့အကောင်ပါ။ သို့သော် လူတစ်ယောက်ကို ဘယ်
လိုပဲ ဒေါ်မယားဆို၏။ အလုပ်လည်း ပေမယတာဆို၏။ ကိုယ်တိုင်တော်
မိဘဆိုက ပြောပြန်လာဘို့ဖြန့်ရာသည်အပေါ်တွေ့ ပက်းသေး။

ငွေဝန်းသော်တော့သုံးအယာက်သည် စစ်ဆုံးထုပ်ကား
ကိုး ထစ်စီးပေါ်မှာ ဝက်တွေ့ရေး၊ ဆန်းလိုတို့ပေါ်တို့တွေ့ရေးတော်လုံး
ယာလိုပုံနေသည် နောက်ဘက်မှာ ဖြစ်သလိုကြောသလို လိုက်ပို့ကြော
ရသည်မျိုး စတ်အောင်းရှိခဲ့မည်ဟု စိတ်ပိုင်းမြတ်ပြီးသေး။ နောက်ထပ်
သို့မှာ နောက်ထပ်တွေ့သော ကားကို တာမှာပေါ့၊ မတွေ့တော့လည်း
အနီးအနားရွှေ့တွေ့မှာ တစ်ညာလောက်တည်းနို့ပည်း။ ဖွန့်စုလျှန်တစ်
ယောက်လုံးပါလာသည်ပဲ့။ ကေားပြောဆက်သွားလို့ အခက်အခဲမရှိ၊
ကေနံ့တော်ကြောသုံးအရာက်သည်အပါ တော်စောင်အဲ

တွေ ဖိမှာသည်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်ပြီးကို တွေ့ရသည်။
 တောသည် ခြောက်အေးလိုက်။ စိန်စိုင်ကို
 ဇနသည် ပုဂ္ဂိုလ်လိုက်။ တိပိဋကဓနာကိုမှာ ပြန်ဝိုင်လျှိုး
 ကာ အုပိုင်းဆွားလိုက်။
 ပတ်ဝန်ကျင်သည် လွမ်းဆွဲတွယ်မျယ်ရာဖြစ်နေသည်။
 ဆိုစံဆွာသို့ရောက်နိုင် တောင်ကြော်ကော် တော် တောင်ပါးပန်း
 မှာ လိုက်ရှာရင်း နှစ်ဆောင်ပုန်းပင်တွေ့လိုက် တွေ့ဗျားသည်။ ဒေါ်သင်း
 လွှဲထေသည် အပင်လေး နှစ်ပိုင် တောင်နှင့်မှာ ကပ်ပြီးပေါက်ဝေါသည်
 ကြိုးပြုတော် အားလုံးကိုမွေ့သွားကာ အားရာစ်သားပင် ကားကို ရုပိုင်း
 လိုက်လေသည်။
 သူတို့၏ယောက်ကိုထားချုပြုး ကားသည် တောင်ကိုပါးပေး
 လပ်းတစ်လျှောက် ခဲ့ပြော်းပြော်းပောင်းရှင်းသွားသည်။
 ငွေဝန်သားတောသည် တောင်ပါးသို့ဟောကြည့်လိုက်သည်။
 တောင်ပြုးကြိုးသည် ကောင်ကောင်သို့ဟောကြည့်ရသလိုပင်မြင့်မားလွှာ
 သည်။ ထိုတောင်နှစ်ရုံးသို့ ကပ်သွားသည့်အပါ ဖွန့်ချုပ်က သူမ
 ရှုံးမှာကာသီးရုပ်လိုက်သည်။ သူမှာရှိနာကာ ခပ်ညြိုးသည်။
 'မမ ဟိုနာက သဆ်ပင်ရိုင်မှာ ဆရာတန်အတူ ထိုင်နေခဲ့၊
 ကွွန်တော်ပါ တက်လိုက်မယ်'
 ငွေဝန်သားတောသည် အနုတ်ပါ ဖွန့်ချုပ်ကို တော်တော်
 အားရာနေသည်။
 'မင်းတန်ယောက်တာ၏အပြုံပါဘူးလို့ပောင်ရှုံး၊ မမ ထည်း
 လိုက်မှာပေါ့၊ မမသင်က ဟိုအကျော်မှာနေခဲ့၊ ကွွန်မ တက်ယူပယ်'
 'ဟဲ မပြုံပါဘူး၊ မမသင်ပါ ဘွားပယ် ငွေဝန်းမယ်'
 ဒေါ်သင်းလွှဲထော် ရှုံးကြိုးပါးသို့ သူမှာ ရှုံးဆောင်ရွက်စဉ်သည်။
 'အို မမသင်က ခြေထောက်မှ သိပ်မသန်ဘဲ၊ ကွွန်မ
 လိုက်သွားပဲမယ်၊ ဖွန့်ချုပ်နဲ့ လာ'

ဖွန့်ချုပ်က လက်ယံ။

'မမ တောင်ကို ဒီဘက်ကနေတက်လို့မရဘူးလေ။ ဟဲ
 အကျော်လေးကနေတက်မှ ရမှာပေါ့။ ဒီဘက်မှာက လမ်းမှုပရှိဘဲ့၊
 ကွွန်တော်က သောကျိုးလေးပါ။ ကွွန်တော်တက်မယ်'

နောက်ဆုံးတော့ နှစ်ယောက်လို့ တက်ပြုံးကြော်တော့သည်။
 အပင်တွေ့ရသည့်အနောက် လေလဲတွေ့ ထွန်းစေသည်။ တောင်တို့
 ထိုတက်ပြီးမှ ထိုပြုံးမှုပါ၌ပြန်ဆောင်းရပါ၌ပြန်သည်။

'ဟင် ဘယ်လိုလဲမသိဘူး၊ အောက်ကငောက်ပြည့်တော့ ဒါ
 အပင်တွေက ဒီလောက်ခက်ခဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပြည့်တော့ ဒါ
 အပင်တွေက ဒီလောက်ခက်ခဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပြည့်တော့'

ငွေဝန်း မကျော်းမော်

'မမကို ဒါကြောင့် ကွွန်တော်ပြောတာပေါ့။ ကွွန်တော်ပဲ
 တက်ယယ်လို့'

ထိုနောက် နှစ်ယောက်သား တောင်အောက်ကိုင့်ကြည့်
 ကြသည်။ သစ်ပင်တွေတို့တွေ့ဖြင့် ရုပ်စိုင်းနေကာ ဒေါ်သင်းလွှဲဝေ
 ထိုင်ဆန့်ရောအောက်ပြောကိုပဲ မဖြင့်ရဲ့

ငွေဝန်း ရတ်တရာ်ကို ရင်ခုန်သွားသည်။

'မမသင်ဝရဲ့'
 လှမ်းအော်လိုက်သည်။ ငွေဝန်းကိုအသံသည် မျက်နှာချင်း
 ဆိုင်တော်နှစ်ရုံးတွေ့ဆုံးပါ ပုံတစ်ထပ်လျက် ပြန်လာခဲ့သည်။

'ခေါ်'

အောက်ဘောက်သီးမှာ ဒေါ်သင်းလွှဲဝေန်အသံကို သဲသဲ့ကြော်
 ရသည်။

ကနေနီတောင်သည် သည်နားတို့ကိုတွေ့ အပြုံဆုံး
 တောင်တန်ပြုံးသည်။ ပေရှိထောင်လောက်ပြုံးသည့်ဟဲ ထိုသည်။
 အဥ ငွေဝန်းတို့အရာက်နေတာကေတူ တော်ထိုင်ဘက်းဟုတ်၊ နည်း
 နည်းပြန်ဆောင်းသွားသည်နဲ့ဆုံး ပြစ်သည်။

‘မမ ဒိန္ဒာမှာ ခဏစေနဲ့ငွေ့’

ဖွန့်ရုပုန်က သူဟကို ထားနဲ့ကာ တောင်ထိပ်အဖွန့်သို့
ခံပြည်းပြည်းတို့ဘွားသည်။ ထို့နောက် အောက်ဘက်ကားလမ်းပါး
မ ပြင်ခဲ့ရအသာ အပင်နှစ်ပိုင်ကို ဘယ်နားဆောက်မှနှစ်ယောက်
ရွေအောင် ငြောက်သည်။

‘ပြင်ရုပား’

‘ပြင်ရုပားဆရာတော်၊ နော်း ဂျွန်တော် သစ်ပင်မြို့စွုမှ
ပြီဆင်းယော်’

‘ဟဲ ခက်ခက်ခဲ့ခလိုရင် ဟထော်နဲ့ငွေ့’

‘မာက်ပါဘုံ၊ လွယ်လွယ်ဝေး’

ငွောင်းသာည် ဘုရားမှာက်လျှေားတို့စိတ်ချုပိုင်ကိုသည်ကို မြင်
လိုက်ရာသည်။ သူ တောင်ဖွန့်မှ လျော့ဆင်းစန်သည်ကို စောင့်ကြည့်
နေရင်က စိတ်နည်းနည်းပူလာသည်။

‘ဖွန့်ရုပုန် တော်ပြီး လွယ်တဲ့အပင်တွေ ရှုံးမှာအများကြီး
တွေ့မှာ၊ ထားလိုက်တော့၊ လာအတော့’

‘ရှို့ယ ဒီကောင်က တော်ဓာတ်ပြတယ’

‘သူ အကြောင်လျှောက် နှစ်ယူလိုက်သည်’

‘ဇွေး ယဲ’

အထွန်ကြီးမားသော အမြစ်ပါဝင်သည် နတ်ဆောက်ပုန်းပင်
တစ်ပင် ငွောင်းခြောက်ရှေ့တွင် ရောက်လာသည်။

‘ဟယ် ကောင်းလိုက်တာ၊ အကြောင်ကြီးပဲ အမြစ်ကလည်း
စုတိုက်တာ၊ ပြန်ရောက်ရင် ဘိုးနဲ့တော်စိုက်ထားလိုက်လောက်တယ’

သူ့ ကောက်ကိုင်ကာ တိုးသောဘွားသည်။ ထို့အပင်ကို
ပါလာသော ပလတ်စတ်ဆိုတို့ထဲသို့ ထည့်ဝန်စဉ် ဖွန့်ရုပုန်၏
ကိုယ်လုံးက ရွှေ့သို့စော့ဆင်းသွားသည်ကို ပြင်လိုက်ရာသည်။

‘ဟဲ တစ်ပင်ရုပ်တော်ပြီး ဘယ်ဘွားအိုးယလိုလဲ ပြန့်တာကို

တော့’

ထိုအသိနိတွင် ပြုမွေးသော တိုင်ဇွဲတိုင်နှီးစောက် သူမတို့
ပတ်ဝန်းကျင်တစ်စုလုံးကို လွှမ်းမြှုပ်လိုက်သည်။

‘မမ ကျွန်တော်လေ မမကို ချမ်းတယ် သိလား’

‘အဲ မတော်မန်းတွေ့’

ထိုစဉ် ချက်ချင်းပင် အော်မိန့်စွဲတို့ဘာကာ ဘာဆိုဘာကို
မ မြင်ရတော့၊ မျှော်အတိုက္ခာယုည်ဟောတော့ ပြောသိပါရဲ့၊ ပေးသိခြင်း
မ မဟုတ်ဘဲ၊ အဖြောင့်ဖြင့် မိန့်ပိတ်အောင်မျှောင်ခြင်းပြန်သည်။

ရှုံးတစ်လဲအကျာကိုတောင် ဖြင်ရဲ့၊

‘ဖွန့်ရုပုန်’

ခံပေးလေလေ ဒေါ်ကြည့်သည်။

‘တိုင်တွေကြေားမှာင့်ရတယ်ဆိုတာ စိတ်ကျွေးယဉ်လို့တော့
ကောင်းပါခဲ့ ဘာမှမဖြင့်ရတော့ ဆရာမကြောက်တယ်၊ ပြန့်ဆင်းရ
အောင်ကျွေးယဲ’

ဖွန့်ရုပုန်ထဲမှ ဘာသံမှ မြှေားရဲ့၊

သူမ စိတ်က ထင့်ခန့်ဖြင်ရွားသည်။

‘ဖွန့်ရုပုန်’

ခံပျော်ကျွော်ဒေါ်ကြည့်သည်။

ဘာသံမှမကြေားခဲ့

ဘာရာ့ရော့ သူမ ဦးခေါင်းက ရှစ်တရက် အဆောင်နှုံး
သွားသလိုပဲ၊ ရင်ထဲမှာလည်း ပျော်လောင်ပြုက်ရွားသည်။

‘ဟဲ ကောင်လော့၊ ဆရာမကို လန်းအောင်မလုပ်မဲ့၊ ဖွန့်
လျှော့’

တို့တို့သည် ပို့စွဲပဲ ရွှေ့ထဲသို့သည်းလာကာ မျက်နှာဆီ
သို့ပင် တိုးဝင်ပွတ်တို့က်လာကြသည်။

ပါးပြင်မှားသည် အော်မိန့်တွေ့ကျိုးသွားသည်။ သို့သော်

ရင်တစ်ရုပုံးကေတာ့ ဖူလောင်လျက်။ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ။ ဘာဖြစ်
သွားတာလဲ။ မင်္ဂလာယ်ဝရာကိုသွားတာလဲ။

‘ခွန်ရလျှန်’

သူပေအသဲက အကျယ်ကြီးထွက်သွားသည်။

‘ခွန် ဒု လျှန် လျှန် လျှန်’

လိုဘက်တော်စံရဲတွေဆီမှ ပုံတင်သံတို့သည် မဆုံးနိုင်
တောင် ထိုကာထပ်ကဗြိုင်နေခဲ့သည်။

ဇန်နဝါရီမှတော့ တိုင်တွေပြီးကွဲကာ စွဲ့ပြုသွားသည်။
ငွေဝန်သည် တောင်တိုင်က်ပါးခွန်းတွင် နတ်ဆောက်နှင့်ကို
တွဲလွှာဆွဲလျက် ပျက်လုံးအစုံး ပျက်ခဲ့တွေတွေပါးကျလျက် အကြာ
ကြီးငောက်ကာ ရှင်နေခဲ့သည်။

ပလွှဲ့ပယ်။

ဓမ္မနှင့်သုံးဆယ်... တစ်မီနှစ်... ဆယ်မီနှစ်...

လောက်ကြီးတစ်ရုပုံးတွင် လုပ်ရှားနေသောအရာဟု၍ သူ့
စံလည်ပင်မှ လေပြိုင်တာဖျက်ဖျက်လွှဲပါးနေသာ ခါးခါးပဝါလေး
သာ ရှိတော့သည်။

•

မြန်မာ့အျော်စံပြုး

ညာဝနာင်းအား စွဲခေါ်စံအများများကို
ခွင့်လွှတ်စေပါတော့၊
သို့ပြင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြုးချေမျှကို
ရှာဖိုးစေပေးတော့။

JJ

ငွေဝန်သော်တာသည် ဒီတစ်သက်လုံး မျှိုးသိပ်စံကျယ်
ထားခဲ့သောလျှို့ရှုက်ချက်ကို ပထာဏ်းအကြိုင်ပုံင့်ပြောလိုက်ပို့သွား
ပိုင်နှင့်ပြစ်လို့ပေါ်ဟု မထင်ခဲ့။

လျှမ်းအောင်ထန်ပြုစံလို့ပေးလော်ဟု ထင်ခဲ့ချွဲသည်။

ပိုင်နှင့်သည် အစိုးပျက်ရည်တို့ကို ဒီတို့ကောင်းခွာ ၁၁။
ဇန်နဝါရီမှတော့ လက်ပြု့ပြု့ငြင်သာရွာသုတေသနပေးချင်ပါပဲ။ သို့သော် မသင့်
တော်။ သူ့လက်ထဲက လက်ကိုင်ပဝါလေးကို ထုတ်ပေးသည်။

‘ဒီတို့ကောင်းမဖြစ်ပါခဲ့အောင်မရယ်။ လောက်ကြီးမှာ ကိုယ်
ပြောင်းလေ့မြင်တဲ့အရာအတွက်သာလုံး ကိုယ်မှပြောင်းလေ့မြင်တဲ့ အရာအတွ
က်သာလုံး ရှိတယ်တဲ့။ ကိုယ်ပြောင်းလေ့မြေားမြိုင်တဲ့အဲရာတွေကို အနှံး
အဝိုင်းလက်ခံမြင်တဲ့ ဒီတို့ကောင်းမဖြစ်မှလိုအပ်တယ်။ အစိုးပျား အဲဒီ
သတ္တိနှိပ်တယ်’

ပိုင်နှင့်သည် ဇန်နဝါရီနေ့တွင် ငွေဝန်သော်တာ၏အိမ်လို့

နှင့်ကောက်လာခဲ့တဲ့အတွက်လာခဲ့တဲ့။

ဂိုဏ်ပါးရောက်လာချိန်တွင် သူမ အိပ်ရာမှ မနီးသော သူမ အနီးကို သူက အောက်ဆုံးအလှကာစထိတွင် ထိုင်ရင်းအောင့်နေ၏
‘ဟင် ပိုင်း’

ပိုင်းက ထိုင်ရာမှအသာအယာ ထာရ်လိုက်ပေါ်သည်။ နှင့်ကောင်းကောင်းကောင်အောက်တွင် ပိုင်းမျက်နှာက တည်ပြုပေးအောင်လွှာသည်။ သည်ထူးပေါ်လေးတွင် စိတ်လွှာရှားမှုကို သူမ တစ်ခါ ပုံမြင်ဖွေ့ဗျား၊ ဒေါသကိုလည်း တစ်ခါပါ ပြုဗွေ့ဗျား၊ သွောက်လက်သော စိတ်ပိုင်းဖြတ်မှုကိုသာ ပြင်ခဲ့ရပါးသည်။

သူလောက်ထံတွင် လုပ်သော ကျွန်းသားပြားလေးတစ်ခုကို ကိုယ်ထားသည်။ ရင်ခွင့်ထဲမှာပိုက်ထားပြုး ပြစ်သည်ပိုလွှာင် ပို့ဗုံးပါ လိုပ်ပည်း

‘အစ်မအတွက် ကျွန်းတော်လက်အောင်လားပေါ်တော်’
အို... အောော်းစီး၊ သူမ အနည်းငယ် ရယ်ဟောထိုက်ပါ သည်။

‘တွေးထူးသန်းဆန်း ပိုင်းရယ်’

‘ဒီလောက်ဆောင်ကို အစ်မအတွက် ဒီတစ်ခေါက်ဝယ်လာ့တယ်။ ဒီပေမဲ့ ပေါ်လိုသင့်တော်ပို့ဗော်း လို့ ပျော်စေတွေ့နဲ့လို့’
သူမကားကို ငွေဝန်း စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

‘ထာဇာ အိပ်ပေါ်တက်ကြရန်အောင်’

သူမ အိပ်ပေါ်သွေ့ရွေ့ပါ ဦးဆောင်လျက်တက်လာခဲ့သည်။ အိပ်ပေါ်ရောက်သည့်အပါ ပိုင်းက သူလောက်ထံမှ ကျွန်းပြားကို သူမ အား ကမ်းပေါ်သည်။ သူမ လွှားပျော်လိုက်သည်။

အောင်တင်ဆီဖြင့်လက်ငန်သော ကျွန်းပေါ်ရောင် သံစား
ပြားပေါ်တွင် လက်ရော်မာုံးအောက်လိုပါ ပြင်ရသည်။ အပြုံ
ရောင် သဘောဆောင်း ရောထားပြုးပြန်သည်။ အရှင်ယာန် ချင်းသို့

အနောက်များ

၂၃၁

များတွင် အိမ်အဝင် သို့မဟုတ် ဝည်အနီးနဲ့တွင် ချိတ်ဆွဲထားဝလုံး
သော အော့ဖြစ်သည်။ သူမ ပြတ်မှုအလင်းပြင့် တော် ဖတ်လိုက်တဲ့

God grant me
the serenity to
accept the things
I can not change,
courage to change
the things I can,
and wisdom
to know the difference

(Anonymous)

ကျွန်းအား ဘုရားသာဝ် ပေးသနာတော်မျပါး

ကျွန်းမပြောမဲ့နိုင်သောအရာများကို

လက်ခံနဲ့ တည်ပြုးအော်သည့်စိတ်

ကျွန်းမပြောမဲ့နိုင်သောအရာများကို

ပြောမဲ့လဲရင် ရုရွှေ့သည်သဲ့။

ထိုပြင် တို့မှုနဲ့မြောနာမှုကိုသိရင် ဥာဏ်ပညာ

ကျွန်းအား ဘုရားသာဝ် ပေးသနာတော်မျပါး

(အပည်းပသိ)

သူမ ရင်ထဲမှာ နွေးတွေးစွာပြည့်ခဲ့သွားသည်။

သူမ ပိုင်းကို မော်ကြည့်လိုက်ပါသည်။ သူက ငွေဝန်းကို
နိုင်ငံကြည့်ဖော်၏ ကုသ်ပေးအောင်မှုကိုလုံးတွောက ငွေဝန်အား သတ္တု
တစ်ခုကို ပေးနေသလိုရှိသည်။

‘ကျော်တင်လိုက်တာပောင်လေးများ၊ အိပ်ကောင်းတဲ့
လက်ဆောင်ပဲ့၊ ဘာပြစ်လို့များ အောော်းစီးကာမပေးခဲ့တာလဲကျော်’

ငွေဝန်းကျွန်းပြားလေးကို ရင်ခွင့်မှာပြတ်မြှတ်နိုင်းပိုင်းကို

သည်။

‘ပြုနိုင်မှုကိုရှာ လန်းဆန်သွား၏၊ သူက ငွေဝန်စက်ထဲမှ ဤမျိုးပြားကိုတိုင်းယဉ်း နံရုံးချိတ်ဖို့ နေရာရှာသည်။’

‘ကျွန်တော်အတွက် အဲဒါ ချွန်အာပေအစ်၏၊ အန္တအခိုင်မှာ ဒီစာတမ်းကို ကျွန်တော်ထက် ဘင်းဟက ပို လိုအပ်မယ်ထင်တယ်’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဂိုယ် ဒီစာတမ်းကို လိုအပ်တယ်၊ လိုအပ်တာ ကြောလုပ်ပြီ’

သူ သိနိုင်စေရာများကို ရှာတွေသွား၏၊ ငွေဝန်ကိုနံက် သစ်ခွဲပေါ်လေးကိုအသက်မှာ နေရာစွာတော်တစ်စုံ ရှိနေသည်၊ လိုအပ်ရာမှာ သူသိနိုင်ရန်ပြုပြု၏၊ သူအကျိုးတို့မှ အိမ်နိုင်သေးတစ်စုံကို ထုတ်ယူပြီး နိုင်လိုက်တော့ သူမ ပြုမယ်သည်။

‘နံရုံးချိတ်လိုက်တော့ ကျွန်းပြားပေါ်က စာတမ်းသည် ထင်ရှားကာ ပိုလုပ်မှုများလေးလေးသည်။’

သူတို့နှစ်ယောက် ကျွန်းပြားပေါ်မှ စာလိုက်စောင်းလိုက်ကြည့် စုံကြသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ပြုပ်လဲနိုင်တဲ့ကိုစွာတွေလည်း အများကြိုး ပါတယ် နောက်အစ်မ’

သူက ငွေဝန်ကို ပြုလုပ်သူ စာလိုက်ကို နိုင်ကြည့်စေရင်းက ပြုသည်။ သူမ ပေါင်းစပ်လိုက်ပါသည်။

‘အများကြိုးပါကျွုံ၊ အဲဒီအတွက်လည်း ဂိုယ်တို့က သတ္တု ထွေးလိုပါတယ်’

ထျွန်းအုပ်ထန်သည် အောက်ချင်းငါ်မ သော်မယ် ဓာတ်တွင် ငွေဝန်သော်တာအား ပို၍ ဂရိုက်လာခဲ့သည်။

နံနက် တောင်ယာမသွားမီ ငွေဝန်သော်တာသိသို့ ဝင်လာသည်။ ငွေဝန်သော်တာအတွက် နံနက်စာကို ဂိုယ်ဝိုင်လာသေး

မြင်းချင်းပြီး

၂၂၁

သည်။ သူယူလာသော နံနက်စာမှာ အများအားဖြင့် နံနက်ပျော်နှင့် ထိုထားသည်။ အငွေးတောင်းအတော်၊ ကောက်ညွှဲပေါင်းဖြစ်တယ် သည်။ တစ်ပါတ်မျိုးတော်သည်း ချင်းထုံးခံအစာအား ဆာဘူးမီး ပြောင်း ပုံစံပြုလဲချင့်မျှသွေးနေ့၊ ပြုသည်။

ငွေဝန်းအိမ်ရောက်လွှဲ ငွေဝန်များထားသည့်ကော်ပို့ကို သူသောက်ပည်။

အတော်မြင်းရှင်း ရှိုးရာဝလွှဲပပ်ယ်မြင်းကို တစ်ပို့တည်း ဟု သတ်မှတ်ကာ အတော်မြို့သည်အရာမျို့သမျှကို ပြင်းဆန်ပယ်တို့ ရှင်သော ထျွန်းအုပ်ထန်သည် ငွေဝန်များတိုက်လျှောက်ပို့ကိုတော့ နှစ်သက်ခွဲလမ်းစွာသောက်လေးလေးသည်။

‘ကျွန်တော်ဘာဝဗုံ၊ လာက်ရည်ဆိုင် တစ်ပို့မ အလိုင်ပူးဘူး’
ဟု သူပြောတော့ ငွေဝန်ကာ နှာဝေါင်းရွှေ့၏။

‘အရက်ဆိုင်တော့ လိုင်တယ်မဟုတ်လား’
ပြုရွှေ့က် ပေါ်သော်။
‘ကပါဝေသုကိုကာ တန်ပါး အရာက်ဆိုင်များအရာက်သောက် ဖူးတယ်၊ နောက်တော့ မသောက်တော့ဘူး’

ငွေဝန်သော်တာက မယ့်သလို မျက်စုံပုံပြုတိုင်နေဆဲ သူက မဝါးမလဲရမ်သည်။

‘အိမ်မှာပဲ ပေါင်ရည်အိုးတည်ပြီးသောက်တာ’
‘ကြည့်မေး’

ငွေဝန်သော်တာ ရွှေတ်ခနဲ့ ရုပ်ပောမိသည်။
နံနက်စာမျိုးများတွင် သူတို့နှစ်ယောက် တစ်နံနှစ်လောက် အောအောအေားကော်လောင်းပြုလုပ်ရတဲ့ များသည်။

သူက ပစ္စ်းတွေအထားအသိပ္ပါး ပိတ်ချုပ်လောက်အောင် ပိတ်ရည်ပြီး စန်းကျေသည်။ ငွေဝန်းအိမ်မှာ ပစ္စ်းတွေ နေရာချုပ်တော့ လည်း သူပဲ၊ ပြောင်းမှုများ ကြက်သွားပြုမှာကို အတွဲလိုက် ပါမ့်

ကြပ်နိုစင်များ အိမ်တံ့ခက်ပြေတို့မှာ အစိအရိ လာ တင်ပေးသည့်အပါ သူအာလွန်စိတ်ရှည်၏၊ ငွေဝန်အတွက် တစ်ဆောင်းကွင်းစာ ထင်းများ စိုး လာပုံပေးပြုကယ်ညီး သူကိုယ်တိုင် ထင်းခွောင်းများ သစ်လုံး များကို ညီညွတ်ပေးသွားဖြစ်အောင် စိတ်ရှည်ရှည် ပြင်ဆင် ထင်းပေးသွား ခဲ့သည်။

သူမှာရှိသည့် ငွေနံပါတ်ညွစ်ရသော အာနည်းချက်က
ထော် အတတ်အာဏာဂိုလ် ညွစ်ပေးရန်အင်ဝတ်တတ်သော အကျဉ်း
ပေတည်မာ

‘ଆର୍ଥିକ କିଣିଗ୍ରେସଲାଇସେନ୍ସ୍‌ରୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାଠକାର୍ଯ୍ୟ’
‘ଆଧୁ କିଣିଗ୍ରେସଲାଇସେନ୍ସ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାଠକାର୍ଯ୍ୟ’ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପାଠକାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଇଛି।

‘အို ဘယ်နှစ်ဝင်းချင်သေးလိုတဲ့နဲ့’ မေးတွေ့င် ဘူး ပြု၊
ဝင်စပ်ဖြစ်သွားတတ်သည်။

‘କାଳିଙ୍ଗ ଯୋଗ୍ରାହିପିଲିଟିକ୍ସ’ ରୁ ଏହି ଉତ୍ସବ ଉପରେ
ବାଲ୍ମୀକି ରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଘେରା ଦେଖିଯାଇଛା

‘ဒါကအဝေါ ဆရာတရုပ် ဘွဲ့ပြီးမှာ သူအဖော်တာကို’
‘အထိ သတေသန သူကျမောက လျှို့ပွတ်ပေါ်မှာပဲ ခို့ချင် ကော်း၊

‘ဟုတ်တယ်ဆေး သူအမေက လျှော့မျာပြီ ဘွဲ့နိတ်။
အပေါ် ရှိတုန်က အဖော် အဝတ်တွေလျှော့ပေါ်တာပဲ အခု အဖော်
မရှိတော့ဘူး’

‘အောင်’

ଯୋଗ୍ରୀବାଟେ ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କର୍ତ୍ତବ୍ୟାତାରୁ ଘର୍ଣ୍ଣିଦିଲ୍ଲୀରେ ଆର୍ଥିକ
ପ୍ରକାଶନାଳ୍ମ୍ଭାବରେ ଆର୍ଥିକପରିବହନ ଆମେରିକା ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧରେ
ଗିରିଜାରେ ଆମେରିକାରେ ଆମେରିକାରେ ଆମେରିକାରେ ଆମେରିକାରେ

‘ଭାଷିକୁର୍ବିଲ୍ୟାଫିକଶର୍ ଲେଖିବାରେ ପରିବହନ କରିବାରେ’

‘အား သူတေသန သူအကြံမောင် ကျွန်တော်က လျှို့ပေးရ ဖြစ်တယ်’

‘ଭାରୀଙ୍କା’

‘ଗ୍ର୍ଯୁଣିତେର୍କ ଶାର୍ପବଳୀ ଲାଗିଲୁଭାବରେ । ଅଭ୍ୟାସିତା
ଦ୍ୱାରା ଶାଖିତାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା । ଏହାରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଦେବିନ୍ଦୀ: ଅସ୍ତରୁଷାପିଲାନ୍ତି॥

‘ယောက်ရှုံးက ပိန်းကလေးထဲပါတို့ဘာတို့ကိုင်ရင် ဘုန်းမြို့တယ်ဆိုတယ်၊ အဲဒီအယူအဆရှုံးတယ်’

သူမ ပြောတော့ သူက ခိုပြာပြုပဲ။

‘ကုန်ဆိုတေသာင်ပဲ။ မေတ္တာနဲ့လုပ်ပေးတာ ဘာမှာနိုင်ပါဘူး’

အသည် ညီမကို တော်တော်ချုပ်သည်။ ဘုရားထိနိုင်က စောင်ပြုခြင်းကို ယလိုလာသော တတိနိုင်သူမျှ ရှုရွင်တို့မှုပါကဗျာမ်နေ့နှင့် သော်လည်း ညီမကို ကျော်ပျော်စောင့်ရှုရှုကိုခဲ့ရမှုမှုက ပညာတတ်ပြစ်အောင်စင် ပုံစံသွင်းလိုက်နိုင်သော်လည်း။

‘ရှင်အတွက် အဝတ်အလာဆတွင်လျှို့ပေနိုင်ယူ ဒိန္ဒာ
တစ်ဆယာကိုတော့ ယူခဲ့ခြင်ကောင်တော့ပါ’

သုတေသနပညာနှင့်အတွက် အိမ်ထောင်ပြစ်ရေအကြောင်
သည် အခြားလား၊ သီးမဟုတ် ရုပ်ပိုင်ဆိုင်ရာပြည့်စုက်ပယူတွေလား၊
သူရှိ သေသက္ကာက္ကာလိလိသော ဇန်နဝါရီလပါ ကျယ်တိုင် မယ်ပါ
လွတ်ခဲ့ခြားလိုက်ပိုတော်၊ သူပိုနှစ်ပြာလိုက်သည်က သူမ ပျော်လော်

ပထမာန

‘ကျွန်တော်ရိန်မေဂ္ဂ ကျွန်တော် အဝတ်မတွေ့ရှိပါဘူး
ဆရာမရယ်၊ ကျွန်တော်ကဲ အလအစုံလုပ်ကိုင်ပေါ်ဖာပါ’

ထို့နောက် ငွေ့ဝါးအား ပေါ်လိမ့်တိုင်း ကြည့်လေသည်။ သူမ အနောက်ဘွားသိန့်တွင် သူက တစ်ခုနှင့် ထပ်ပြာလိုက်တဲ့။

‘ନୈତିକାତ୍ମକାତ୍ମକ ଏକିଧିନିଙ୍ଗଲୁହିନ୍ଦିଯାର୍ଥିରେ ଜ୍ଞାନରେ
ଯୁଦ୍ଧଲୀପିପା ଶିଳେଷି ଜ୍ଞାନକ୍ଷେତ୍ରରେ ପଟ୍ଟେ ଛୋଟାଲେ’

ଓ'କ୍ଷମିତାବିହିତରେଣା...॥

ကျွန်တော်ယှဉ် ပျော်လုံးတွေ့မရှိတဲ့အခါ
ကျွန်တော် နားအောင်တယ်။
ကျွန်တော်ယှဉ် နားအော့မရှိတဲ့အခါ
ကျွန်တော် တွေ့တယ်။
ကျွန်တော်ယှဉ် ဘဝတွေ့မရှိတဲ့အခါ ကျွန်တော်စောင့်တယ်။
ဇူးဘတ်၏ ပိုင်းခိုင်း

J2

‘ဒီပညာသင်တဲ့ ခေါ်လာရမိဘူး၊ မင်းကို ဘာ
ကြောင့် ပေးထိုက်တယ်ဆိုတာ ရေါ့ပြုရမှာအလေ။ တစ်နည်းပြောရရင်
သူတို့ဟိုပို့ ခေါ်လာရမိသပါ၍လေအောင် ကိုပို့ကိုပို့ကို အမျိုး
တင်ရမှာ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရောင်းတယ်လို့မေ့တယ်။ ခေါ်လာရမိ
ရင် မင်း သူတို့ကြောင်းကို တက်ယမ်း။ တက်ပြီးရင် မင်းနှင့်သား
တွေကို မင်းအဝန် ဘယ်လိုအကြိုးပြုယမ်း ဆိုတာ ပြောဖို့ပို့မယ်။
သူတို့ပေးတဲ့ ပညာသင်ဆိုရင် မင်းဘာအလောသာဖြစ်တော့ ဆိုတာ
သူတို့ကို အာမံနှင့်ရှုမယ်။ အက်ဆေးပူး အဲဒီအချက်အလက်တွေ
ဆိုတယ်’

ဒွေဝန်းကိုဝက်သော်လည်း အစုံလိုက်လိပ်တက်လာ
သော အပြုံးများစိုင်ပွဲများအောက်တွင် မြှုပ်စင်သွားသည်။ တို့
တွေကို ဘမ်းကြည့်ရန် ပြတ်သောက်လိုအပ်လော်တွင် အောက်ဘက်
လုပ်အဖို့ပိုမ်းလိုက်စိုင်ရေးနေဂြားသားကျော်တစ်ခုရှိ တွေ့ရသည်။

• ६०४ •

သူမ နိတ်ထဲပါသာ တိုးတိုးရရွှေတိပိပါသည်။

ဒေဝါနှစ်ပါဝော ပိုးကာဝတီခုံနက်ပြောရောင်ကို ဝတ်ထား
ပေးသိ ခုံနှစ်တွေဖွံ့ဖြိုးပြင် သူ့ဆံပင်တွေက နပ္ပါယုန်က်နောက်။
သူ့ပဲ စာသင်ရတာ ဒိတ်မဓာ့ပုံတော့ပေး။

သူ မြှောင် သွားတော့မည်။

ဆုန်ကျော်လျှို့က ဘယ်လောက်ပဲတားတား သူ့သွားတော့
မည်။ ဆုန်ကျော်လျှို့က အစွန်ဆုံးပြုးအထိ လိုက်စိုးပေးချင်သည်ကို
တွေ့ပါက လက်မစ်၊ သည်ကလေ့စွဲနေယောက်ကြားတွင် သူ့ပဲ ဘာကို
ဘယ်လို အကြောင်းချုပ်နဲ့သော် တွေ့ပါသည် ဆုန်ကျော်လျှို့ကိုစိတ်ကို
လုပ်ခတ်စေလို့မှာ မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် မသိလိုက်မသိတော့ ထွက်
သွားလိုက်ချင်ပေလို့ပည်။ ဆုန်ကျော်လျှို့ဘက်ကို ကြည့်ပါ့ပြန်တော့
တွေ့ပါကို ဘယ်အခြားမှာ ပြန်တွေ့ရမည်ပုန်းမသိနိုင်ဘက်ကို။ သုံး
နှစ်ကြာချင်ကြားမည်။ လလေးနှစ်ကြာချင်ကြားမည်။ ဒါမှာဟုတ်
ဘုရားစရား တွေ့ပါး ပြန်တော့ လာများပေါ်။

အတန်ပြီးလို အပြုံးတွက်လောက်တော့ တွေ့ပါက ရွှေဝန်းအား
လက်လှမ်းပြုသည်။ သူ့ပဲ ခုံသွာက်သွာက် လျှောက်သွားလေသည်။

‘ဆရာမ’

ရွှေဝန်းသည် တွေ့ပါးလက်ထဲမှာ စာတုပ်တစ်ဖုန်းကို မြို့
လိုက်ရာသည်။

‘ဘာစာအုပ်လဲသွားပါး’

‘အစိတ်ရှိပိုင်စီး ယူလာတဲ့စာအုပ်၊ ကစ်ဆင်းကျော်စူးစာအုပ်
လေး၊ ကျွန်းတော် မှာလိုက်တာ’

‘အော်’

စာအုပ်က ကိုထူးအတူကြီးဖြစ်သည်။

‘စာအုပ်ကဲရောက်နဲ့ ဖတ်မယ့်သူကဖြင့် ခရီးထွက်ရာတာ
ပေါ်’

ရွှေဝန်း မိတ်မကောင်းသွား ပြောဆိုသည်။

အပြုံးတွက်ကြောနိုင်သော သူ့ပုံစံတွင် ယရှာအောင်
ဘကျောမှုမတွေကိုစေရေးဖြင့်နေရသည်ဟု သူမထင်သည်။

‘လာ ဆရာမအိမ်ကို လိုက်ခဲ့’

လမ်းတစ်လျှောက်လုံးမှာ ဝကားမပြောဖြစ်ကြား အိမ်ဝန်း
ရွှေဝန်းကဲ ဝကားစသည်။

‘တွေ့ပါး သံနာက်ပါ သွားမယ် ဟုတ်လာ’

‘ဟုတ်တယ်ဆရာမ’

သူ ခုံသွာက်သွာက်ခေါင်းဆိုတို့တော့

‘ဆရာမမေးရှုံးမယ်၊ ဝကျောင်းစရိတ်ဒွေရှာတာနဲ့စာရင်
ဝကောလားရှုံးရာအောင် ကြိုးတားတာက ပိုးကောင်းသွားလား၊ ဝကော
လားရှုံးရာတဲ့အထိ ထူးခွာမှုမယ်ဆိုရင် တွေ့ပါရွှေဝန်းတော်
နိုင်မှာပဲ့’

‘ဝကောလားရှုံးရာတို့က ဒွေရှာဖို့ဆက် ပိုက်ခဲ့ပါတယ်၊ ကျွန်း
တော်ရှုံးရာတို့မယ်ပထ်ဘူး’

‘ဝကောလားရှုံးဖြေပုံဖြေနည်းတွေ ဆရာမ သင်ပေးမယ်
ဆိုရင်ဝကောကျော်’

‘တွေ့ပါးက ပြုးလေသည်၊ ခေါင်းဟာသောအပြုံးဖြစ်သည်။’

‘ဂျိုလိုသုံးကိုသာ သင်ပေးလိုက်ပါ၊ သူက ကျွန်းတော်လို့
အလုပ်သွားရှုံးမယ်သို့တော်ဘူးလေ’

သူ့ပဲ ရင်ထဲမှာ နှစ်းမှုပ်လေးလဲသွားသည်။
‘လူစိတ်းဟာ မယ်မြှုံးသော်တွေသိခိုးကို သွားကြတော်ချုပ်းပါး၊
ဒါပေမဲ့ ပြန်လာလို့မပြစ်တဲ့လမ်းတွေတော့ မဟုတ်ရဘူး’

‘ကျွန်းတော်နားလည်ပါတယ်ဆရာမ၊ ကျွန်းတော် ပြန်လာ
လို့ရှုံးလမ်းကိုပဲ ဇွဲမှာပါး၊ ကျွန်းတော်ကိုမှာ လုပ်စရာစွာ အများကြီး
ရှိသေးတယ်’

နိုစက်ကလေးဟုခေါ်သော အဖြူရောင်များ၊ ရွှေရောင်သန်နှင့်သန်နှင့်သန်နှင့်သန်(Vanda Kimballiana)သန်နှင့်များအောက်က ထင်းရှုံးသုတေသနပေါ်တွင် သူမတဲ့ တိုင်လိုက်ကြသည်။

‘ဆရာမက ဘယ်သူမ မလောက်တဲ့ ကျွန်တော်ဝိုင်းဆိုကို ရောက်လောက်တယ်။ ဘယ်သူက နိုင်လိုက်တာမှလည်းမဟန်ဘဲ ကိုယ့် ဆုံးဖြတ်ချက်မျိုးကိုယ် စာသင်ပေးတယ်။ စာသင်များကနေ လိုအပ်တဲ့ ပဟာသုတေသနကြားအဖြင့်တွေကို မျှဝေပေးတယ်’

‘ဟင့်အင်း ဆရာမ မင်းဝိုင်းအပေါ်စေတန်စိုင်သက်သက်နဲ့ ရောက်လောက် မဟုတ်ပါဘူး။ အတိတ်အနာဂတ်တတ်နဲ့အတွက် ဒီ အောက် တတ်နိုင်သလောက် ပေးဆပ်ချိုင်တဲ့ဆိုတဲ့ လာခဲ့တာပါ’

တကေသိတော့ ဆရာမကသာ မင်းဝိုင်းတွေကို ကျော်တင်ရမှာပါ။ ဆရာမကို နားခို့ခွဲနဲ့ပေးတဲ့မြဲဗြဲ။ ဆရာမကို နှေ့ချော်တွေကို အောက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့မြဲဗြဲ။ ဆရာမကို နွေ့ချော်တွေကို ပူ့ခြုံခို့ခွဲတဲ့မြဲဗြဲ။ ဆရာမက ကျော်တင်ရမှာပါကျော်။

‘ဆရာမနဲ့ ဒီပတ်ဝန်းကျင်ချို့ဆိုကို တကေသိအောင်တော်ပါတယ်။ အဲဒီအောင်ကင်း ကျွန်တော် နည်းနည်းမှုမန္တာချင်ပါဘူး။ ရှုမှာ ဘယ် လိုပြု့ကြမ်းတော်နဲ့နေရာတွေကို ကျွန်တော် ရောက်မှုလဲမဟိုဘူး အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျွန်တော် တကေသိကြောက်နေပါတယ်’

ပြောရင်းသွေးကြော်သော လိမ့်ဝင်သွားသည်။

သည်ကလေး၏ မာကျာဟန်အောင်တော်သော အခေါ်ယူ မျက်နှာပြင်၏အောက်မှ နာကျ်အေးအယ်သောင်ဒာဝိုင်းကို သူမ ပဲ မာလိုက်ပါ၌၍ သွေးသည်။ သည်ကလေးသည် အသက်က ဆယ့်ရှုံးနှင့် သာရှိသေးသည်။ အသက်အဆွဲယန်မှုမှုသည် တာဝန်သိမှုကို ပဲ့ပောင်းပဲ့ထားရန်သိလည်း တကေသိတော်က သူ ဖို့။

သူမ သူလက်များတစ်ဘက်ကို အသာဆွဲယုလိုက်ပါသည်။

‘ဘွဲ့ပါး’

ငွေဝန်သည် အားပေးနှစ်သိမ့်ခြင်းနှင့် ကျွမ်းဝင်သွေးတော် မဟုတ်ဘဲ၊ သို့သော ပီမိုးချဉ်းမှာ စိတ်အားအယ်မျှကို မာကျာမှုမှု စွတ်အတင်းဖို့အုပ်ကာကွယ်ထားမှုပေးတာဝယ်ကိုရှိသည်။ ထို လွှဲပေးတယ်ကို ငွေဝန်သိမျှဖြင့် အောမြဲပေးတဲ့ မသင့်ဘူးလော်

သူလက်များတွေက ဆောင်းညွှန်ခေါင်း၏ တိဝင်ဆိတ် ခြောက်သွေးမှုဝောက်တွင် အောက်နေဖော်သည်။

‘ပင်း အခု ဒီပတ်ဝန်းကျင်ချို့အောက်မှာ ခထတာ နားခို့ရပေးမယ့် ပင်းကိုယ်ဝိုင်းက တစ်ခိုင်းမှာ ရောက်လာသွိုင်းကို အောမြဲလွှဲပေးတဲ့ အော်ပေါ်တစ်ခု ပြုလော်လို့မယ်။ ဘွဲ့ဦး... လောကုာ အော်ပို့ချင်သွေးနဲ့ အော်ပေးချင်သွေးရွှေရှိတယ်။ ပင်းက အော်ပေးချင့်တဲ့သွေးလေး။ အော်ပေးရတဲ့သွေးဟာ ဘဝုံး ကိုယ်ဝိုင်းစားခွင့် တော့ မရှိသလောက်နည်းဝိုင်းမယ်။ အဲဒီအတွက်လည်း တုန်လှပ် စေရာမလိုတဲ့၊ ဝါးနည်းအေးအယ်စေရာမလိုတဲ့၊ ကိုယ့် ဘဝတန်ဖို့ရှိက သူများအတွက် ပေးဆပ်ကြည့်ခြင်းပေးလေး။ အေားအတွက်လွှဲဖြစ် လာတဲ့ ဘွဲ့ဦးဝိုင်းလွှဲပေးတယ်ကို ဘုရားသာဝ် မောင့်ရောက်မှုခဲ့ ကွယ်’

သူ ငွေဝန်ကို ဟောကြည့်လိုက်သော ဖျက်ဝန်းတွေမှာ ဖျက်ဆည်တွေ ရှင်ပေးနေသည်။

‘ဘွဲ့ဦးမှာ အော်မက်တွေ ရှိတယ်။ အဲဒီအော်မက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ပိုင်းမယ်လို့ ဆရာပယ့်ကြည်တယ်’

•

လူသာမဲ့ သဘာဝဟာ
တိတ်ဆိတ်ခြင်းမဲ့သဘာဝဟုတ်ဘူး။
ကောင်းတွေဟာ စိတ်မဲ့ ပိုကြိုးတွေပဲ့
ပေါ်လိုလို

J9

ဂါတ္တံတိုးတိုးလောက အီပိတ္တာင် ပျော်လျှက်ရှိသည်။
‘ကိုယ့်ရဲချစ်သူ ငွေဇတ်ပြည်ပြန်သွား တတ်ထဲမှာတော့
ကိုယ် ဖင်းသားလော့’

ဆုန်ကျော်လျှန်သည် ဝန်ဘွွဲ့မျှုပ်ကိုပံ့ကိုရှိပြီး ဘယ်သူမှ
မမြင်နိုင်သည့်နေရာများ တိတ်တိတ်ကလေးကလေးသာ နှုန်းလိုက်
ချင်တော့သည်။

‘ကျော်လှာ ရှုံး၊ ပုံမှာ သူငယ်ချင်းတွေ ပြင်ကုန်ပယ်’
ဝန်ဘွွဲ့မျှုပ်က တိုးတိုးလေးနှစ်သိမ်းသည်။ ဆုန်ကျော်လျှန်
သိမ်းရှုံးချင်တော့သော သူငယ်ချင်းပဲ ကြည့်ကြည့် ဘယ်သူပဲကြည့်
ကြည့် တကယ်ခွဲခွဲရတော့မည်ဆိုတော့ ဘယ်သူချော်လို့မှ အလွမ်း
မပြုနိုင်၏။

‘ဆရာမကို သွားကြပေးလိုက် နော်၊ နှုန်းလိုက်ပေါ်ချုံသွား
အောင်။ ညီမလောက လိမ္မာပါတယ် နော်၊ လာ လာ’
အီကြွော်တော့မည့် ဆုန်ကျော်လျှန်ကို မိုးမိုးသိလို့ ဝန်ဘွွဲ့

စီမံချည်းပြုး

J20

မျှော်ချော်ပေါ်လာခဲ့သည်။

ငယ်စဉ်ကတည်းက ဒါဘတ္တံတာ်ယာသွားသည့်အပါ
ပို့တို့ကလေးနှစ်ယောက်က အတုဂါးကိုပြုး အတုဂါးဆုံးကတော်မော်ကျော်

‘ကြော်လာရင် ပါတို့နှစ်ယောက် အပုံစုံတော်မော်မော်
ကြော်မော်’

ဆုန်ကျော်လျှန် တတ်တုတ်ပြောပါသည့်အနွယ်မှာ ဘယ်
ပြောသေးလို့ပဲ၊ အသက် စောင့်နှစ်ယောက် တစ်နှစ်မှာ
လင်ပယားဖြစ်လိုနည်းပဲ၊ သူငယ်ချင်းတွေက ပုတ်ချက်ချကြသည်။

ပေမျှော်လို့ဘဲ ကြော်မော် သူတို့နှစ်ယောက်ကို ခွဲခြားပစ်
လိုက်သည်။ ဝန်ဘွွဲ့မျှုပ်ပါးကဲ မတတ်တာဆတွက်သွားသော ကျဉ်း
ဆန်ကြော် ဆုန်ကျော်လျှော်ပါး သေခုံသွားသည်။ ထိုအချိန်ကတည်း
က ဝသားရုံးနှစ်ရာအကြားမှာ တိတိုင်းတွဲးတစ်ခုခြားခဲ့ရလေသည်။

ဒါဝယ့် ဆုန်ကျော်လျှန်အမြင်ကတော့ မတတ်တာဆပဲဖြစ်ပြစ်၊
အန်ကို ခွဲခြားသလို တာမင်ပဲဖြစ်ပြစ်။ ဝန်ဘွွဲ့မျှုပ်ပါးက ဝန်ဘွွဲ့မျှုပ်
မဟုတ်။

‘ဆုန်ကျော်လျှန် လာ၊ ဆာပြုံလာ၊ အခုပဲ စာခွဲပြင်တော့
ယောက်၊ လိုတာလေးတွေ စိတ်ပါပြီး၊ ဘာလိုသေးလော်’

ငွေဝန်သော်တာက မိုးမိုးလို့ မတ်တတ်ရှုံးရှင်း ကေလား
ကို လှမ်းသော်သည်။

သည်ကဇူးလျော့ သူတို့အုပ်ရသည် ငွေဝန်သော်တာကိုလိုက်
ဘွဲ့ပါးအတွက် နှုတ်ဆက်ပဲ ပြုလုပ်ကြသည်။

ချင်းမိုးရာကြက်သားစွမ်ပြုတ် လိုင်ခွဲမိုးဖြင့် စည်းသည်။
ကြက်တစ်ဝက်လုံးကို အထဲက ကလို့စာတွေနှစ်ယုံပြီး

ကြက်သွန်ပြီး၊ ဂျင်းစို့ဖြင့် ပြုတ်ရသည်။ ကြက် နှာလာသောအပါ
ကြက်ကို ဆယ်ယူထားပြီး အရိုးအသားဖွင့်ရသည်။ ကြက်သွန်ပြီး
နှစ်း ဆီသတ်ပြီး ထိုဆီချက်ဖြင့် အသားကို လောင်းထည့်လိုက်

ရသည်။ အနိမ့်ပြတ်ချည်ထဲတွင် ဖုန်းလာင်းရွက်၊ ဝါရီစာပေါ်ခွဲနှင့် မျှနိမ့်တို့ ကို ထည့်ပြတ်သည်။ ဗာသောက်သည့်အပါ တင်းရည်ကာစာင်သင် အသာပြုတ်သုပ္ပါယ်ကသပ်သင် တွေ့လျှက်စားသောက်ရေဆေသည်။

တွေ့စုနိုင် ထင်းရှုံးသောက်များသုပ္ပါယ်ကား ထောက်ပွဲများ ကို ပြင်ဆင်သည်။ ဗာပွဲအောက် ကြော်စင်းတွင် ခေါင်ရည်အိုးများ ကို ရုပ်ယူသောက်ရန် ပါးမြှိုင်တဲ့လေးတွေထိုးလျှက် ချထားသည်။

ဟင်ပွဲနှင့်ထပ်မံပွဲထဲပြင်ဆင်သည့်အပါ ငွေဝန်းသောက်တာ သည် အိမ်ဘာပြင်အောင်နိုင်ထဲသို့ ထိုးပွဲမြှိုင်ကြည့်မီသည်။

ထုန်းအုပ်ထန် လာမှုလာပါးပလား

ပန်တွေ့မှုများအတောက်ပြုလုပ်သည့် ဉာဏ်တာသုပ္ပါယ် ထွန်းအုပ်ထန်နှင့်အတိုက်အခံလုပ်ပြီး ဝန်ဘေး မျှမိမ့်ပါးများ ပန်တွေ့မှုပါးပြုလုပ်ပါ ဝိတ်ခေါ်သည်။

‘ဒါပြင် အဲဒီပွဲကို ကွွန်းတော် မလာဘူးနော်’ ဟု ထုန်းအုပ် ထန်ကပြောသည်။

‘ရှင်ပော်လို့ ဘွဲ့ပေါ်မှုပါးသွားတာကို ကုန်ပိုက်ဘူး ဆိုရင်ပေါ်လေး’

‘ပန်ကိုပါဘူး ဘာလို့ ကရိုက်ရမယ်’

သူ ခေါင်းမောလို့ကိုသည်။

‘ဘွဲ့ပေါ်မှု ရှင်တို့ကွန်းတို့နဲ့ ခွဲခွဲရတာဟာ ဒီတစ်ခါးနောက် ဆုံးလည်း ဖြစ်သွားနိုင်တယ်၊ ကိုကို ဘယ်သူမှ ပြုပြင်နိုင်ဘူးလေး၊ ရှင်ဖောင်နဲ့ ရှင်အမဲတိုက်သွားတုန်းကာလည်း ရှင်းစိုးခင်က သူခေါ်ပွန်းကို ဒါ နောက်ဆုံးဝတ္ထုလိုက်ရတာလို့ ဘယ်သိခဲ့မယ်၊ ကိုယ်ချစ်ခင်သွားတို့တော်ကိုနှေ့ခွဲခွဲတို့ ဒါဟာ နောက်ဆုံးလည်း ပြုပြနိုင်တယ်လို့ မှန်းဆောင်ရင် ကွန်းများတို့မှာ နောင်တစွာ နည်းသွားနိုင်တာဆပါ’

လေသံအေးအေးနှင့် မသိပေသာပြောရသည်။

ထုန်းအုပ်ထန်သည် ပန်တွေ့မှုများကို ဘယ်လို့မှ ပျက်နာ

ခုံးမဆိုင်နိုင်ဟု တင်းပေါ်ခဲ့တယ်။

ကောင်းပြီးလေး၊ သူမလာလည်း သူ့အတွက် ထမင်းဟင်း ကို ဆန့်ကျော်လျှို့နှင့် ထည့်ပေးလိုက်ရမည်။

ပြန်သာဝယ်ဟင်းကို စွမ်းပေးလောက် ဆီနည်းနည်းနှင့်ချက် ထားပြီး ချင်းရှုံးရာ ဝါယာပြုးမှုများ ပုဂ္ဂိုလ်ကြော်ချက်ကိုပါ ထည့်လိုက် သောအပါ ဉာဏ်တာပွဲလေးကာ ပြုပြနိုင်သွားလေသည်။

ပန်တွေ့မှုများကို ပြန်တွေ့မှုများ ရွှေဝန်းသောက်တာ၊ ဦးစွဲနှင့်သာည်း ရှုံးရှုံးလေး တွေ့ပြုပါ သို့ ထိုးပွဲမြှိုင်တဲ့လေးတွေ တို့ အိမ်ဘာပြင်အောင်နိုင်တဲ့လေးလေး တော်ပြင်မှ လူမှိုင်တစ်စွဲကို ပြင်လိုက်ရရာသည်။

‘အမိန့်’

ဘွဲ့ပေါ်အလွှားသွားကြိုလိုသည်။ ပိုင်းစီးသည် အနွေ့နှင့်အတွေ့တို့ ထန်တလန်သို့ လိုက်သွားခဲ့ရ သောလည်း အပြန်တွင် ကာန်းကာတန်းဝရေးရှိုးကာ ငွေဝန်းသောက်တာ အိမ်ထဲ အခိုင်မြို့ပြောလာဖော်လေးလေးလေသည်။

ဆောင်းတို့ကိုရိုက်တုန်းအော်ချုပ်းလွှာသွားလေး လျှော်းလျှော်းမှုပျော်လေးလေးသောက်ရရာအော်များ ရှင်တဲ့လေးမှာ ရွှေဝန်းသောက်ရရာအော်များ ရှုံးရှုံးလေးလေး တွေ့ပြုသော ပြုပြန်အောင် ပန်တွေ့မှုများတဲ့အသိနဲ့ အသက်ရှင် ကြရယယ်၊ အဲဒါ ငါးဘာဝရဲ့ ရည်မှန်းချက်ပါ’

ဆန့်ကျော်လျှို့သည် ဘွဲ့ပေါ်ကို ပြောကြည်တဲ့ မိုးပိုးကာ တော်ကောင်းအောင်းမှုပါးကိုသာ ဖိုက်ကြည့်မေ့ခဲ့သည်။ ကွန်းများအောင်းမှုပါးကိုသာ ကြော်ဆောင်လိုက်တာ၊ သူသွား တော့မယ်တဲ့၊ သူအတွက် ကွန်းများကိုသာ လွှဲပိုးစေရာမယ်တဲ့၊ တွေ့ပြုပြီးရာ

မဟုတ်ခဲ့။ နောက်ဆံငင်စရာ နှောင်းပြုသလုပ်တဲ့။

‘ဆရာမ’

ဘွဲ့ပါးအသေး။

ဘုန်ကျွန်လျှန် လုပ်ကြည့်လိုက်သည့်၊ ဘွဲ့ပါးအကြည့်က
ဆရာမသီမှာ။

‘ကျွန်တော်အတွက် စကားဝတ်ဆောင်တစ်နှစ်ပါးဆရာမ’

ဘုန်ကျွန်လျှန်သည် ဓာတ်ကြည့်နေရာမှ ကမ်းကာတန်း
မျက်နှာပြန်ချုပ်လိုက်သည့်၊ ပါးအကြည့်နေတာင်၊ ပါးအလို့
နေရတာင်၊ ပါးအလို့နည်းတာကို သူတို့တွေ ပြုကျွန်ပြုထင်တယ်။
ဘုန်ကျွန်လျှန်သည် ပါးအတောက်နေသာင်းများကို ပလိုအပ်တဲ့ ဒေ
ရာဇွဲလျှောက် အလုပ်ရှုပ်ဟန်ဆောင်ကာ ပေါင်းငါးထားလေသည်။

ဒွေဝန်သော်တာ ပတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။

‘ဆရာမပြောမယ့်စကားဟာ ဘွဲ့ပါး တစ်ယောက်တည်း
အတွက် ပဟုတ်ပါဘူး၊ အားလုံးအဲလိုင်တဲ့ စကားပါ’

ဘုန်ကျွန်မျက်နှာလေအတွက် တာကိုကြော်ပြု တောက်ပနေစေ
ခဲ့သည်။ နှစ်ဦးမယ်ပပန်မှုပြင် ညိုးစွမ်းမင်္ဂလာစွမ်းချင်။ သံသယတို့၏
ပိုးမှုပြင် မသေခြားရခဲ့ဘေး အနာဂတ်ကို နိုင်းပုံပန်မင်္ဂလာစွမ်းချင်။
တို့မျက်နှာလေအဗျားကို ဘွဲ့ပါးကိုလိုပုံပြု ဖျော်လင့်ချက်အပြည့် ဦးတည်
ချက်အပြည့်နှင့် တောက်ပဲ ဟာကြားနင်စွမ်းချင်ထုတ်သည်။

‘ပညာအပေါ် သံသယမရှိကြပါနဲ့ ပညာရဲ့ ကျော်ရှုံးစွဲ
သတို့ဟာ အသက်မျှေးဝင်းကျော်း၊ အသမ်းအငောင့် အလုပ်တစ်နှစ်ဦး
တစ်ခုတည်မျက်နှာတွေ၊ ပညာဟာ တွေးပေါ်ပြောပြင်မှုကို သင်ကြား
ပေါ်တာများ နောက်ပြီး Civilization ဆိတ် လွယ်ကျော်မှုကို မြှုပ်နှံကို
တစ်နှစ်များ နောက်ပြီးဆောက်ခဲ့ လောက်ဆင့်ကော်ပေါ်အရာ ပြန်လည်း

‘ပညာက ကိုယ်ဆိုကိုမလောက် ကိုယ်က ပညာရှိတဲ့ အနေရာ
ကို သွားချင်တဲ့ မိတ်ဆက်တွေ နိုင်ချင်တယ်။ ဆရာမတို့

အုန္တထိုင်နေတဲ့ ကျွန်ပြုကို အနာဂတ်မှာ ခုံထက်နေပျော်ပို့
ပင်တို့ကို ဆရာမ အားကိုချင်တယ်’

ပြောမည်ဟု ရည်ရွယ်ပထားသော စကားတို့ကို ငွေဝန်း
ပြောပြန်သွားပြီ၊ ငွေဝန်းသည် ယခုအခါ ပို့တော်ကတို့ လွှာယ်တွေကို
ပညာ လက်ဆင့်ကော်ပေါ်ချင်းတို့သည် တွေ့ဆိုလိုက်ဆရာမ ပြန်ဖြစ်
သွားပြီ။ နောက်အိမ်ဆက်အတွက် အသေးထားသော အာရုံးကိုသော
တာဝန်သိလိုက် သူများရင်ထဲတွေ ဘယ်သူ ပြန်ထည့်ပေးလိုက်ပါလိမ့်။

ဘုန်ကျွန်လျှောကတော့ သူတို့အားလုံးကို ထုပ်စကြည့်တဲ့
ခါးသောက်စွာ ပို့တော်ကသာ ပြီးမိုး ပုံညွှေ ပညာ၊ ပညာ၊ တစ်ပါ
လာလည်းဒါပဲ၊ တစ်ခါးလာလည်း ဒါပဲ။

ဒီနှင့်ဘွဲ့ပါးကို စေအောင်လုပ်လိုက်တာက အဲဒီပညာ
ဆိုသောအာရုံး၊ ရည်ရွယ်ချင်ရတွေ ငွေတွေ ပြီးရွှေရတွေ၊ အာလုံး
သည် သိပ်လွန်လွန်လာလွှုံး သဘာဝတာရာကို ပျက်ဆီးပစ်လို့ပည်း။
‘ဂျူလိယာ’

ဒီမိန္ဒသည်ကိုပေါ်လိုက်သည် ဘွဲ့ပါးအားလုံး ဘုန်ကျွန်လျှော
လန့်သွားသည်။

‘ဟင့်အင်း’

ငါကို မဝေါ်ပါနဲ့ သူမသီးသို့ အားလုံးအကြည့်တွေက
ရောက်လာသည်။ သူမ မျက်လုံးပေးပြုပေးကို တကြာ်နေတဲ့။

‘ဂျူလိယာ၊ ငါကို တစ်ခုရုံပြောပါ။ ပါဘွဲ့တဲ့နေရာဆို
သယ်သွားနို့စကားတို့။’

ဘွဲ့ပါးအားသော တည်ပြုပုံမှုပေးကို အောက်နေတဲ့၊ ဘုန်
ကျွန်လျှော ပေါ်ပါးပေးမီးမြှုပ်နှံသည်။

‘မပြောဘူး’

‘ပြောပါဘာ၊ ငါအတွက် နှင့်ဆိုက စကားတစ်ခုဦး
ကပေါ်တွေ့ဗြို့နေတယ်’

၁၇၁။

နှင်က ငါဆိုက ဘာကားကြားရုပိုစ္မမယ်လို ပျော်လင့်ဝန်
လိုပဲ။

ဘွဲ့ချမ်း ပြီးပြန်လာပါ ဆိုတဲ့ဓကားလား၊ ဒါမှာဟုတ်
ပါဝောင့်ဝန်ယ် ဆိုတဲ့ဓကားလား၊ ဒါမှာဟုတ် အောင်ပြင်ပါစေ ဆိုတဲ့
ဓကားလား။

'ပြောလိုက်ပါ ဂျော်ယာရယ်'

သူငယ်ချင်းမေလေးတစ်ယောက်က အနားသို့ရောက်လာပြီး
ပေက်နေသော စုန်ကျော်လွှာနှင့်ကို ဆွဲခေါ်သည်။

'အေးပါ အေးပါ ငါပြောလိုပေါ်'

သူမ မဟုတ်ခုပ်လိုက်သည်အပါ အာလုံးက ကရာဏာ
မျက်လုံးများပြီး မိတ်ဝင်တေား လွှာကြည့်ကြော်သည်။

'ဝါက ဓကားမှုပြောတတ်တား၊ ဒါပေမဲ့ နှင်ကပြော ဆို
တော့ ငါ ဓကားတစ်ပိုင် ဆိုပြောယ်လေး၊ အော်ဝါက ငါကော်ပေါ့။

ဓကေလေသော် ပါးသီးစွာ ပြုပြုလိုက်သည်။ ထို့နောက်
ကရာဏ်ရှိ ဝတ်စွဲတိုင်လေသည်။

'ဆုံးရွှေ့ခြင်း၊ အတတ်ပညား၊ တစ်ဘက်ကမ်းမတ် တတ်
ပြောကိုမဲ့ မခေါ်ခံပါဘူး၊

အများစုအရာတွေဟာ ပျောက်ဆုံးဖို့သက်သက် ရည်ရွယ်
ထားသလိုပဲပဲ။

သူတို့ကိုဆုံးရလိုပေါ့တော့ အောက်တည်ရှာမဖြစ်ပို့မလို့
နေတိုင်းနေတိုင်း၊ တစ်ခုခုတော့ ပျောက်ဆုံးဝန်ကြတာပဲ။

တဲ့ဒါးသာ့သွားပျောက်တဲ့ဒို့တို့ပြင်းတွေ့

ဆုံးခုံးရွှေးကျေားကျေားများတဲ့ အဲဒုံးနားလိုပဲ။

ဆုံးရွှေ့ခြင်း၊ အတတ်ပညား၊ တစ်ဘက်ကမ်းမတ် တတ်
ပြောကိုမဲ့ မခေါ်ခံပါဘူး

ဒီတော့ နေရာတွေ နာမည်တွေ နောက်ထပ် ဆုံးဖို့
ပို့ပြန်ပြန်ဆုံးဖို့ လလှကျင့်ရမှာပေါ့'

ဆုန်ကျော်ရွှေ့သည် ကရာဏြှော်ဆုံးသည်အပါ ဘွဲ့ပေါ့
ပါးကိုသောမျက်းတဲ့များပြီး ရှာရွှေ့နိုင်ကတစ်ချက်ကြည့်ပြီး ပြုလိုက်
တဲ့။

တကယ်တော့ ဆုန်ကျော်ရွှေ့နှင့် ခွဲတို့ပြုချင်သည်က အဲသည်
ကရာဏ်ဆုံးသောသည်။ သူနှင့် ရွှေ့ပယာက်ချင်းကျဗုံး ခွဲတို့ပြုပည်ဟု
မိန့်ကေလေးက ဆုံ့ပြတ်လိုက်သည်။

နှင့်မှာ ပြောစရာတ်ရှုရှု ရှိနေသေးတယ် ဒါပေမဲ့ ငါ နှင့်ကို
နားပလည်းဘူး၊ တို့ပယာက်ကြားမှာ အလွန်ကြီးမားဝဲ့ အပုန်တရား
က ဆွဲဆောင်တွေကို၊ အပုန်တရားရဲ့ ဒေါ်ပြတ်သွားတဲ့ ဂုဏ်တိကေနေ
အပြုံးရောင်သွားခဲ့တွေ အမြှင်တစိုင်း။

ဘွဲ့ပေါ်မျက်းတဲ့တွေ မူနိုင်သွားတာကို သတ်ထားမိသည်
အပါ သူမ ကျော်သွားပြီး မိန့်ဆော်မှု ပြန်လို့ဆုံးရွှေ့က်လေသည်။

ဘွဲ့သော် ဆုန်ကျော်ရွှေ့အား တို့တို့တို့ ဝေးစေမိ
သည်ဗျာ တော်တော်ကြား၊ အာလုံးက သတ်ထားမိလေသည်အထိုး၊
တော်တော်ကြား၊ ခို့ခို့ခို့ပြုးလိုက်ကာ သူစကား ပြောသည်။

'ကျော်ရှုတင်ပေါ်တယ် ဂျော်ယား၊ နှင့်ကရာဏ်းကို ဘယ်
နေရာသွားသွား သယ်သွားမှာပါ။ ငါကျော်ရှုတဲ့ တစ်ယောက်ယောက်အ
တွေကို ဆုံးရွှေ့ပျောက်ကွယ်သွားတာမျိုး မဖြစ်စေရအောင် ကြုံးမားမှာပါ'

ထို့နောက် ဘွဲ့သော် ပိုင်းစုံတို့တို့ အကုအညီတောင်းသလို
လှမ်းကြည့်သည်။

ပိုင်းစုံတို့တို့သည်း ဓကားလေက်အောင်တစ်ခုပေါ်ပေါ့ တောင်း
ဆုံးကြသည်။ ပိုင်းစုံတို့က သူကို ဓကားပြောရိုင်းမှုသည်မဖြစ်း
သွားမှု၊ ရုပ်မော်ပြီး ယဉ်ကျော်ရှာရွှေး ပြို့ဆုန်ကြည့်ခဲ့၏ သို့သော်

ဘားလုံးက အမိန့်ပြောပါ။ ဆရာဝါပြောပါဟု ပုသာကြတော့ ဘူး
ပြောရနေတဲ့သည်။ ပြောမယ်ပြောတော့ သိမ်တော့ တိန့်သိမ်းရော့

‘ကျွန်တော်တို့တောင်ယာနိုင်တဲ့ တောင်ယာခုတ်ရတယ်။ သစ်ပင်တွေခုတိပြီး ပါဌ္ဂါးရတယ်၊ ဒါက နှစ်ကျွန်တော်တဲ့ လုပ်နေ ရတဲ့အလုပ်လေး၊ ဒီတောင်ယာကို မရတ်လို့ ကျွန်တော်တဲ့ ဘယ်မှာ သွားနိုင်မလဲ။ ဒီတော့ ပြောသွားတွေ မိုးမရနဲ့အတွေ ဒီးမသွားအောင် ကျွန်တော်တဲ့ တော်နိုင်သွေး သစ်ပင်တွေအတန်လိုက်ခုန့်ကြံချမယ်။ တာချို့ကျွန်တယ်။ တာချို့မချိန်ဘူး ပျော်တဲ့အတွက် ပြောသွားကို ထိန့်မထားနိုင်ဘူး၊ ပြောသွားကို ထိန့်မထားတဲ့အတွက် နောက်သုံး လေးနှစ်မှာ နိုင်ပျိုးလို့မအောင်ပြုင်တော့ဘူး။ ဒီအခါး ကျွန်တော်တဲ့ နောက်ထပ် သစ်ဓတ္ထကျွန်အသစ်ကို ထပ်စုတ်တယ်။ ဘဲဒိုင်းနဲ့ ကျွန်တော်တဲ့မဲ့ တောင်ယာနိုင်မင်းအတွက် ရောက်ရောက် လာပြီး သစ်ဓတ္ထအတွက် ကျော်ကျော်လာတယ်’

ယရာကော်ပိုင်းတွင် ထွန်းအုပ်ထန်မပါဝင်သဖြင့် ပိုင်းအား ပွဲနှင့်လင်းလင်း ပြန်လည်အွေးစွေမည်လုပ်မရို့ဟု ထပ်ကြေမယ်။ သို့ သော် ထွန်းအုပ်ထန်ကိုစိတ်ပါတယ်ပြီး ထွန်းအုပ်ထန်လိုပဲ အွေးစွေး သုတစ်ယောက် ရှိစေခဲ့သည်။ ဆန်ကျော်လွှာန်ပြုစ်သည်။

‘ဒါပြုင့် ဆရာကာ သီးဝါးကို သစ်ပင်တွေဆုတ်နဲ့လို့ ပြော ချင့်သလား’

မိမိမြေသာအကြည်နှင့်အောက်အကြည်ပြီးတွေ ဘယ်အခို့ကတည်းက ကအလေးမလို့ဘဲ ရောက်နေဖို့ပါတို့ဟု ဇွဲဝန်း မှန်ဆရာက် ရော်သည်။ ပိုင်းအီ သစ်တော်အကြည်းအရာသည် ဆန်ကျော်လွှာန် ဆန့်ကျော်လိုသော အကြည်းအကြည်းအစိမ်း ဟုလိုချေလား ဇွဲဝန်း မသိ။

‘ကျွန်တော် မပြောသွား သစ်ပင်ဟာ ဒီအသာအတွက် တစ်ခုတည်းသော လောင်ဓရွှေးအင်အရားအပြည်ပေးလေး၊ သစ်ပင် တွေကိုမှ မရတ်ရရင် ကျွန်တော်တဲ့ ဘယ်ကျွမ်းအင်ရမလဲ။ ဒီမှာ

လျှပ်စစ်စွမ်းအင်က မလုံးလောက်ဘူး။ ဒါတိပေါ်နှစ်းအင်လုံးဝမရဘူး။ ဒါတော့ ကျွန်တော်တဲ့ သစ်ပင်တွေဟို ခုတ်ရမှာပဲ၊ ဒါဝယ့် ကျွန်တော်တဲ့ ရုတ်လိုက်တဲ့သစ်ပင်တွေဟာ သစ်တော်လဲ၊ ရုတ်ပတ်ကို ပတ်စိုက်တဲ့ အပင်တွေပြစ်ရမယ်။ ဒါကတော်နဲ့။ နောက်တစ်နည်းက ကျွန်တော် တို့ ရုတ်လိုက်တဲ့ သစ်ပင်တစ်ပင်ချင်းအတွက် သစ်ပင်တစ်ပင်နဲ့ ပြန် နိုင်မယ်’

ထိုအခို့မှာ သူတို့တွေ လျှပ်စွဲရှင်ရှားရားပြစ်သွားကြသည်။ ‘တောင်ယာနိုင်ပြီးသား ပြောတဲ့ကို သစ်ပင်ထပ်စိုက်လို့ ပေါက်မှာ မဟုတ်ဘူး’

တစ်ယောက်က ပြောသည်။ ‘ဟုတ်တယ်အင်ကို ဘာမျှပြောသွားမှ ကျွန်ခေါ်တဲ့ တောင်ဓရွှေးပြုပြင်မှာ သစ်ပင်မပေါက်ဘူး’

‘ခင်များတဲ့ နိုင်ကြည်ပြီးပြီးလား’ ပိုင်းက ပြန်ပေးသည်။ ဘယ်သူမှ မဝါကြပါ။ ‘နိုင်ပြကြည့်ရသေးဘဲနဲ့တော့ အားမလေ့ရှုံးနိုင်ဘူး၊ ဒေဝါး ကျွန်တော်တဲ့ နိုင်ကြည်ပြီးကြော်မယ်။ အရ ကျွန်တော်တဲ့ သစ်ပင်တွေ ရုတ်ကြံးတွေ့မယ်မဟုတ်လား။ ဒီဘာက်တောင်ဓရွှေးမှာ တစ်ပင်ရတ် ရင် နောက်တော်နေ့ကျေရင် တောင်ယာမသုံးတော့တဲ့ တောင်ဓရွှေးမှာ တစ်ပင်စိုက်မယ်’

‘ခင်များမကားက လူတယ်’ ဓမ္မကိုင်းအပြင်ဘာက်မှ အသံတစ်သံ။ ထိုအသံကြော်မှု ငွေဝန်းသောတော်က ရင်ခုန်သွားသည်။

ဘုရားမရဲ့ သူ လူတယ်။ အားလုံးသည် အသံလာရာလို့ လုညွှေ့ကြည်လိုက်ကြသည်။ တံခါးဝတွင် မတ်မတ်ရပ်နေသွားက တွန်းအုပ်ထန်၊ ချိုင်းရာ ချည့်တော်ကို ထုံးအတိုင်း မြို့သွာ်။ တစ်ခုပဲပို့လာသည်။

အချေးထူထုသားရေတစ်ခုပြင်ချုပ်ထားသည့် ခေါင်းစွဲ
ဦးထုတ်ကို ခေါင်းများဆောင်းထားသည့်၊ ရှေ့တွင်ဝက်ဖွယ်ရှိခဲ့ကို ပို့
ဘက်သည်ဟာကို ပျက်နှုန်းခို့ပြီးဝွေ့ကောင်ထားပြီး ထို့တွင် အောက်
ချင်းမှုကိုပြုတစ်ခုချုပ်ကို ပို့ကိုထားသည့် ဦးထုတ်ပြင်သည့်

‘လာ လာ၊ ထျွန်းအုပ်ထန် နောက်ကျေတယ်မော်’

ရွေ့ဝန်းက အိမ်ရှင်ပို့တံ့ခါးခါးလျှောက်သွားပြီး ပြုခို့
လိုက်သည့်။

ထို့နောက် ပျက်ဝမှားကြုတ်ကဗျာပြီးချင်း ဘယ်သူမှုမကြား
အောင် တိုးတိုးလေး

‘ကြည့်စ်း ကျွန်းမ မို့ပူလိုက်ပေးထားတဲ့ ချဉ်းစောင်ကို
ဘာပြုစိလို့မခြုံတော်လဲ၊ ဒါကြု့က တွန့်စကြလို့ဟဲ အပြုံစာင်လိုက်
၏’

သူမျှကိုနာမဲ တင်းကြပ်မှတွေ့လျောကာ ခိုးအောင်းအမ်းပြုး
စော်သည့်။

အဲသည်တော့မဲ သူ့ကို လက်မောင်းမဲ တွဲလိုက်ပြီး ဖွဲ့စွဲ
လာသည့်။

‘လာ၊ လူကြီးစတွေစာဖွဲ့မှာပဲ ထိုင်ပါမော်’

သူ ပို့ကို တက်နိုင်သည်လို့ထွေ့ ပန်စတွေပူးပိုးနှင့် တစ်
စာဖွဲ့တည်း အကုပ္ပါယ်တို့ ခါးသီးကိုဆုံးမည်ဟုဟန်တော့ပါ။

သူ ပထားတော့ ြင်းတော့မထု ပျက်ပျောင်းကြုတ်လိုက်
သေး၏၊ သို့အောင် ဓမ္မအတွင်းမှာ ခိုးအောင်းအမျှကိုနာပြုး ရွေ့ဝန်း
စောရာချေပေးသည့်အတိုင်း ဝင်ထိုင်သည့်။ ဗန်တွေ့မျှမျိုးပါက သူအား
တည်းတည်းကြည်းသဲ နေရာပြင်စွဲပေးသည့်။

ထို့ပြီးချုပ်း သူက ဓမ္မအတွင်းနေကာကို ထင်ဆက်
လိုက်သည့်။

‘လူပေမယ့် တာကယ်အလုပ်ဖြစ်မှုမဟုတ်ဘူးဖျော်’

ဒုန်းသံပန်ကန်သံတွေ ပြုပါသက်ဘွားသည်။ အားလုံးသည်
သတိအနေအထားပြင် တောင့်တောင့်ကြုံးအတွေဖြစ်သွားကြေား။

ပိုင်းက လက်မြှောက်ပြသည်။

‘အစ်’

ပိုင်းက ဘုံပို့ လှုံးခေါ်လိုက်သွေ့ပြင် ရွေ့ဝန်း သူ့ဘက်သို့
လုပ်းကြည့်လိုက်ရသည်။

‘အစ်ပေး ပို့ကေးလေးနဲ့ သစ်ပင်ခုတ်ဖို့တော့ အင်အားပို့မှာချင်းမော်’

သူ စကားအဆုံးတွေ့ အေန်အံပဲ့ သိသိသာသာ တို့
သိတ်နေတ်၏၊ ထိုတို့တို့တို့မှာ ရွေ့ဝန်းသော်တော့ ပြုခွဲလိုက်သည့်။

‘သစ်ပင်ကြီးကြုံးတော့ တစ်ခါးပါမော်တဲ့ ပစိုက်မှု့ဘူးပို့မြင်း
ကိုယ်မြင်းပေးလေး၊ ပသို့ဘူးပေးတွေ့လဲ၊ အမျှားကြီးပေးတွေ့လဲ’

လွင်ယော်၊ အသံထွက်ရမ်းကြသည်။ ထျွန်းအုပ်ထန်
လည်း ပြုမယ်သည်။

‘သစ်ချုပ်တွေထက် ပို့ပြီးမလေးလှပါဘူးအမ်းမရမ်း၊ ဂုတ်တဲ့
အပင်ပဲ ကျွန်းတော်တို့ ပြန်စိုက်မှာပဲလေး၊ ထင်းရှုံးပင်လေးတွေ ပြုခို့
များပါတယ်၊ ထင်းရှုံးပင်လေးတွေကို ပို့ကိုရတာ ပျော်စရာကောင်း
မယ်လို့ ကျွန်းတော်ထင်တယ်’

‘ကောင်းပါလေး၊ ကျွန်းမ နိုင်နိုင်ပါလို့မယ်’

‘ကျွန်းတော်မနိုင်တော်းက ဖို့အယားနိုင်ငံကို ဓမ္မအောက်
ခဲ့တယ်၊ ပတ်ဝန်းကြော်ထိန်းသိမ်းရေးလိုင်ရာသင်တန်းတွေ သွားတော်
တာ၊ အော်များ အဲ့မြှော်ရာတန်းကြုံးမြှော်ခဲ့တယ်’

ပိုင်းက ပြုးလျော် အားလုံးကို ပြောသည်။

‘လွှာမှု့တဲ့မှု့နှစ်မှု့ဆယ်တွေ့်းက ပြုနိုင်သွားခဲ့ပြီးလို့ အား
လုံးလက်လျော်သွားတဲ့ လွှာတိုးခေါင်းပြုကြုံးဟာ အခု သင်တော်

တွေ့မြင်သူ၏ပြန်လည်တော့မဟတ်ဘူး၊
လူအတွေ့ပြန်စိုက်ထားတာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ပြင်ခဲ့ရတာ။

‘ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ပြောလိုက်ယော၊ အဲဒီသစ်တော့က ကျွန်
တော်လို့လို တောင်ပေါ်သစ်တော့က မဟုတ်စိုင်ဘူး’

ပန်ဝေးဖူးပါးက တစ်ချိန်လုံး ပြုပေါ်နေရာ၊ ခင်တိုးတိုးဝင်
ပြောသည်။

‘ဒီလေလာကိုပြန့်ဝဲတောင်တော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ပြပြန့်
သစ်တော့မဟတ်တာ ဒေသချုပ်တယ်။ သစ်တော်စုံကို ပြန့်
ပို့ဆောင်ရွက်စိုင် ဘာ့ ဖြစ်စိုင်ချော့လို့ဘူး၊ အဲဒို့ကာလှ အအေးမြှင့်
ကိုတော့ ပြုတင် စွာက်ဆလို ရချင်ဖူးရယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်
စုံလေက်ထက်မှာ သစ်တော်အေးသေးရင် ကျွန်တော်စုံမဲ့ သာ့တွေ
သမီးတွေလေက်ထားမှာ ဒီနေ့မျှပေါ့’

ပို့ဆောင်ရွက်စိုင်မှာသည် မီဘလေးရောင်စွာဖျော်ဖွေးဖွေး
တောက်ပစ္စသည်။

‘အဲရို့တို့က ပြောဘာ လွှဲပဲလွှဲပဲလေး၊ ထက်လု လုပ်ရ^၅
မှား၊ ကျွန်တော်ရို့’

လွှဲပဲလေး တင်သောက်က လက်ညွှဲစေထားပြီး၊ ဘာ
မနာတစ်း ဆြောသည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ပြောတော်လွှဲပဲလေး၊ လုပ်တာက ကို
ဘယ် ကျွန်တော်စုံအေးလောက်ခြော်ပြုပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြုပေါ်စိုင်တဲ့
ကိုယ်ဘဲခဲ့ကို ဖြော်ပိုင်ပါဘူးလို့ ပြုတင်စိုင်ပျက်နေတော်တော့ အေး
သာ့ဟေးဘာပဲ့၊ ကိုယ်ပဲတဲ့အောင်ကို တတ်နိုင်တဲ့ဘာက်က ပြုပြင်
ပြုပိုင်းပဲပဲစုံ ကျွန်တော်ဟု့ ဘာ့လုံးမှာ အသိကိုယ်စိုင်းပဲ လိုတယ်
မဟုတ်လဲ ဗုံး၊

ကျွန်တော်တို့က အော်သည်တွေ့မဲ့ အော်သည်ပြော၊ ပြော
တယ်လို့ မသတ်မှတ်စေချင်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်စုံကိုယ်တိုင် သစ်ပင်

တွေ့လာရိုက်ပါယ်’

ဘာ့ဝဲး စိုင်းရယ်ကြသည်။
ပို့ဆောင်ရွက်စိုင်းအနောင်းပေါ် ကြောင်းသွားသည်။
‘ဘယ်အသိနိမှာ စိုက်ရာလေဆိပ်တာပြောပဲ့မျှ၊’
ရယ်ခေါ်ကြပြန်သည်။
‘စိတ်ချုပါခဲ့ပျော်များ၊ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင် ဟောခိုဘာင်
တန်းကို သစ်ပင်တွေ့လာရိုက်ပါယ်။ ကျွန်တော်တို့မဲ့အောင်ကိုတွေ့အပေါ်
တွေ့က သစ်ပင်စိုက်စိုင်ဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ပြင်ခဲ့ငဲ့ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင်
စိုက်ပါယ်’

‘အရာလား၊ ဒီနှစ်လား’
ရှိန်ကျော်လျှော်က ပယ့်သကဲ့ ပေါ်သည်။
‘ကျွန်တော် ဒီရှိန် ဆိုတွေကိုစို့တယ်။ ပညာသင်တဲ့ခိုပ်ပဲ့
သေတော့ မသေချာသေးပါဘူး၊ ကျွန်တော် စိုက်ဆုံးတတ်နိုင်ပါဘူး
ပညာသင်ဖူးရမှာ ဘာ့ဖြစ်မှုပါ။ မသွားဖြစ်ရင် ကျွန်တော် ဒီကိုလာ
ပါယ်’

ပညား။
ဆုံးကျော်လျှော်သည် ပို့ဆောင်းအား တေအာင်လောက်ငြင်းစွာ
ပါသည်။ အဲဒီအောင်ကိုမှာ တွေ့ယ်တာရာသည်ပါနိုင်ပေါ်ယောက်ယောက်
မရှိနေဘူးလား။

စော့နာ်တတ်သေား ခုံးတို့တစ်ယောက်က လက်ညွှဲ
ထောင်လျက် ပေါ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်ပေးယော်ပဲ့၊ ခင်ရားက ပြန်ဟပြည့်အလယ်ပိုင်း
ကုလ္ပာ ဒီတောင်ပေးကို ဘာဖြစ်လို့ သစ်ပင်စိုက်ချိတာလဲ’

ဘုံးပေးယော်တွေ့တဲ့ကျွန်တော်မှာ မျက်နှာထားတည်းနေသော
ကျွန်းအောင်ထန်ပိုင် ပြုသွားသည်။

‘ဟာများမှာ အပျော်ချော်တစ်ယောက်တွေ့တဲ့ပြောလား၊ ခုံး၊

အော ချစ်ကြည်ရရေးလုပ်မှာလား

အောင်း ပိုင်းရပ်ကြပြန်သည် ပိုင်နိုက ရုပ်လျက် ခေါင်း
ကုတ်၏။

‘မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော်ပြန်လာခဲ့ပေါ်ပြောတဲ့ဒေရာ
တွေကအများကြီး၊ တကာယ်လည်း ပြန်သွားတယ်လှာ၊ ကျွန်တော်
နိုင်သလောက်တော့ ဝန်တော်ခုကို ကျည်ပြီးထပ်းပေးထိုက်တာပါပဲ၊
ခါသဘောဆို၊ ဒါခြောင့် ကျွန်တော် နေရာအများကြီးကို သွားပါတယ်၊
ခင်များပြောသလိုခိုရင် ကျွန်တော် ချစ်ကြည်ရရေးတွေ အများကြီး
လုပ်နေရတော့မှာပေါ့၊ ပဖြစ်ဘူး၊’

ပိုင်နှုံး အော်တွေ့ရှုသည်။ အောင်းနော်သံသ တွေ့နောက်သို့
သူလိုက်မည်။ ခရီးတွေ့ဆက်စရာ များလှာသည်။

ပိုင်းရှုံးဘွဲ့ပို့သည် တစ်နေရာတော်မှာ အမြှဲးတွယ်နေ့
ပည့်ရှုံးမွေ့တွေ့ဆက်စရာ ငွေဝန်းသော်တာက ခင်ငါးငါးတွေ့သည်။
သူဝါးမှာ ခွဲငြင်ထားသည့်အင်အားတွေ ဒါကြေားလား၊ ဓမ္မကျွန်လျှို့
လို အချို့တွယ်တာမှုရှိုးကပင်တွေ့ သူဝါးကို ခွဲငြင်မထားမို့ဘုံး၊

ဒါပုံမဟုတ်၊ ပိုန်းမတွေ့ကပဲ ယောက်သားတွေနှင့်စာလျှင်
သံယောဇုံးတွေ ကြီးတော်လွန်းနေတာလားပေါ့။

ကျွန်များရရာ၊ သံယောဇုံးနေတာလား။

သံယောဇုံး၊ ထိုးကားလုံးသည် သူမအတွက်တော့
နာကျင်မွန်စွဲလျက်သား ပြုသည်။

‘ဆရာဒရာက်လာပြီး သိန်ပင်တွေလက္ခဏိကိုပေးယုံနေ့
ကို ကျွန်မေ့်စောင့်နေပေါ်သွား’

ဓမ္မကျွန်လျှို့က ထိုးကားပြု့ ပိုင်နှုံးကို ခိုင်ဝါးလိုက်
သည်။

ဝါများ အောင်း

နိုးတစ်ဗူာ နိုင်နှုံးအစေ့း ပြစ်သင်း၊
ဝါးနည်းမူဗူာတည်း ပျော်စွဲ့ခြင်းရဲ့ အပြစ်သင်း၊
ဒီနှင့်ယုံး

၂၅

သူမဝါးရှုံးတွင် ပြု့မားခေါင်သံ ကာအီးထားသော ကရာဇ်
တော်ကြီးကို ငွေဝန်းသော်တာ ပေါ့ကြည့်လျက် ရင်ထဲမှာ မျှမောက်
တိုင်းရှုံးသည်။

ဒုန်းလျှို့...

ဂိုးသားထဲတိုင်းလွှာသော ကောင်လေးတစ်ယောက်။
မေ မရည်ရွယ်ခဲ့ပါဘူးမောင်ဒေါ်ရှင်း၊ ယောက် ခွင့်လွှာတိုင်း
သူမ အသံမထွက်ဘဲ တော်းပန်လိုက်ပို့သည်။
ထိုးနောက် ပိုမိုခန့်တစ်ချက်အားသွားသွာ် တုန်းသွားလေ
သည်။

‘ဆရာပ ချစ်သာလား’
သူမကိုအရို့ပြု့ကြည့်နေသော ထျွန်းအုပ်ထန်က ဂရတုန်း
ပေးသည်။

‘ဒါ မချမ်းပါဘူး’

သူက သူမအနာမှာ နိုက်လွန်သည်ဟု ငွေဝန်းထင်မိကာ

ခံနွေ့ချာစုတ်လိုက်မိသည်။ ဖွန့်စုလှန်၏ ဂီးဗြိုဟာ သည်အနီးတင် ရိုက်ပျော်ရှုင်နဲ့လျှင်...

သူမသည် နာကျွည်းမှန်းတို့ဝေရမည်ကို အလွန်ကြောက်ပါ သည်။

‘ဟောလိုက္ခ၊ တောင်လောင်အနီးတွေ၊ သရာမလိုချင်တယ်ဆုံး ကျွန်းတင် သွားချို့လိုက်မယ်’

ထူးချွန်အနီးက ပြောတော့ သူမ နာကျွည်းဝါသက်ရွှေ ပြင်းဆန်လိုက်သည်။

‘ဟန့်အင်း၊ ဟန့်အင်း၊ မလုပ်နဲ့ မလုပ်ခဲ့ဘူး’

ပိုင်းက ငွေဝန်းအား တစ်ချိုက်လှုပ်းကြော်သည်။

တိုင်သစ်တော့သည် ပေါ်ပေါ်၊ ခြောက်ခေါ်ပြင် သော တောင်တန်းများမှာဖြူပြီး အမြဲလို တိုင်များပြင်လွမ်းလျက် ရှိရာဖြင့် တိုင်လွှေဖြင့်အေးဝက်ရှိစွာတိုက် ပိုးသစ်တော့လိုပင် သတာဝဝါးဆင်တွေသာ အပင်များရှိသည်။ ပိုးသစ်တော့မှာ ကျင်လည်ကျက်စားတတ်သည်။ သဘာဝတိရွှေ့ချိုးရှိသည်။

တို့ဝါန့်ပြု့သို့သွားလွှင် တိုင်သစ်တော့ ပေါ်ရောက်နေ သော ကနေဒိုတောင်ကို ပြတ်ကော်ရာသည်။ ကနေဒိုတောင်သည် အမြဲပေ ရုပ်တောင်ကော်ရှိသည်။ တောင်ကြော်တစ်ခုလုံးသည် တောင်လောင်နှင့်များပြင် ပြည့်စုံသည်။

ချင်ပြည်နယ်တစ်ခုလုံးတွင် လူတွေ့၏ အမြဲတွေ့ခြင်း ကို ခိုးခိုးပါဝါဝါး ဖော်ရသေးဘဲ သဘာဝတွေ့အကျိုးများ ရှိရနေသေး သည်။ သစ်တော့ဟျှေး ကနေဒိုတောင် တိုင်သစ်တော့ ရှိရနေသေး မင်္ဂလာတော်။

တောင်ပေါ်တက်ကြသည့်အပါး နတ်ဆေးကမ်းပင်များကို

အလုပ်ဝေး ဖြုံ့မာရွေသာကကျက်တော်နှစ်ခွဲဖော်ပါ့မှာ ကော်လျက် ပေါ်ရနေတာ ပြင်ရသည်။

ငွေဝန်းသော်တော့အတွက်တော့ ဒီအောင်မြွက်ပိုင်းတွေဟာ သို့နားလွှာသည်။ ဒေါ်ရာတွေ။

သူမသည် ဘယ်သူမှန်မှန်ကားမပြောဘဲ တစ်ယောက်တည်း တိတ်ဆိတ်ရွှေ ဝေးမောင်ချင်သည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့ထက်အရင် တောင်ပေါ်သို့ ရောက်ချင်သည်။

‘အော်ပရေ မော်သု’ ပြည်းပြည်းတက်ပါတာ’

ပိုင်းက ငွေဝန်းကို ပို့အောင်လိုက်လာရင်း သတိပေသည်။

‘ရတယ်’

သူမကဖြင့် တောင်ပါးပန်းတစ်ခုရာရာမှာ နားချုပ်လွှာပြီး တိုင်တော်တိုင်ပို့မှာ တောင်ပါးပန်းမှာ ပတ်လည်ပိုင်းရဲ့လျက် တိုင်ပါးပတ်စည်းထားသလို့၊ လွမ်းဖျော်တော်တန်းတွေ။

တောင်တိုင်သို့ရောက်ခဲ့ဖို့တလေ့ ငွေဝန်းက ခြေလှမ်းသွက် ဝေး။

‘အော် ကျွန်းတော်ကို တော်ပါ့ပြီး’

ပိုင်းမှာသည် ငွေဝန်းမောက်သို့ ထပ်ချိမ်ကွာ လိုက်သည်။

တိုင်တွေထဲသို့ ပို့စင်ကာ နှစ်ယောက်သား သစ်စုံအပြုံ တိုင်ရဲပါ့မှာ ခဏနားကြသည်။

‘အော် လိုက်လာခဲ့ဖို့မကောင်းဘူး’

ပိုင်းက သက်ပြင်းချေလျက်ပြောသည်။

‘ရပါတယ်ကျေး၊ ကိုယ် ဒါကို ရှောင်နေ့တဲ့တော့ ကြာလျှော့၊ တစ်ခါတစ်ခါကျေတော့ ကိုယ်ကြောက်လုပ်တဲ့အရာတွေသိ တို့ဝင်ပစ် လိုက်ပို့လိုတယ် ပိုင်းမဲ့’

သူမ မော်ပါးမှာ အသက်ပြင်းပြု့ကိုရှုံးရောသည်။

‘သတ္တိမွေးရတာတော့ အကြောကြေားပေါ့လေ’

‘ဘင်း သပုတဲ့မှန်ဆယ့်ပြောက်နံပါဌာတဲ့အထူး အားတင်း ရတာလား’

‘ပိုင်စိုးက ပျက်နှာကို ခိုးဆောင်ရည်လျက် ပေါ်သည်။ ဘယ်လို့ပြောရပါမလဲ။ အရင်ကတော့ ကိုယ် ဒီအပြစ်ကို မူတော်မှုနေဖော်တယ်ကျယ်၊ ဒီလိုပဲ ကောလီးစွဲ ထက္ကာသိုလ်တွေ တစ်ချို့တစ်ခုပြောင်း၊ ပို့အပင်ဒီအပင် သုတေသနရုပ်ပဲ့။’

‘ဒါပေမဲ့ ထွန်ခဲ့တဲ့နံပါဌာတောက်ကဲပြီး ဘဝမှာ နေလို မပေါ်တော့တာပဲ။ ဒီဝန်ဆောင်တယာ ကိုယ်ခါကို တဖြည့်ဖြည်းနဲ့ဝင် လာတာ၊ ဒို့ပြီးဝင်လာတာကျယ်။ ကိုယ်ပြောင်းလွှာတစ်ယောက် အသက်ဆုံးရှုံးရတယ်ဆိုတဲ့ နောင်တကြီးက တော်တော်ကို ပုံပြင်း လောင်ပြီးကိုတာပါ’

‘သူမ အသံက တုန်ချုပြုပေါ်လာသည်။’

‘ပိုင်စိုးသည် ငွေဝန်းသော်တာအား မနိုင်ဖို့ဟု တောင်းပန်လိုက်ချင်သည်။ သို့သော် နိုင်းတိုက်ဝျှင်းများ ပေါ်သွားပေလား ကျ ခိုးဆောင်ရွက်တော်’

‘ဒါပေမဲ့ အစ်မေကြာင့်သေတာမဟုတ်ဘူတ္တမလဲ။ သူ့ဟာ သူ မြှတ်ကျသွားတာ၊ ခုနှစ်ချုပ်တာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ’

‘ပိုင်စိုးက နှစ်သို့ပေါ်သည်။’

‘ခုနှစ်ချုပ်တာလည်း ပေါ်ဟယ်’

‘ဟာအစ်မကလည်း မဖြစ်နိုင်တာ။ ပိုင်းမတစ်ယောက်က ကိုယ်ကို ပြန်မချစ်တိုင်းသာ ယောက်းတွေ ချောက်ထဲခုနှစ်ချုပ်ရင် ပော်ကြော်ပြီးမှာ ယောက်းတွေတော်ကျန်တော့များမဟုတ်ဘူတ္တဲ့’

‘ပိုင်စိုးက ရုံးကျကျပြုပဲအောက်သည့်အပါ ငွေဝန်း အနုပ်း ပေါ်တဲ့ပေါ်မဲ့သွားတဲ့’

‘အင်း အကုန်တော့မဟုတ်နိုင်ဘူတ္တဲ့’ နှစ်ယောက်တော့ကျန် ပပ်ကျဲ့’

‘ဟင် ဘယ်က နှစ်ယောက်လဲ’

‘ဟင်နဲ့ ဘွေးပဲ့’

‘ပိုင်စိုး အသံထွက်ရပ်ဟောလိုက်လေသည်။’

‘မင်းတို့တွေက ပိုင်းမတွေကို သိမ်းတွေပါ်ကြည့်သည်။’

‘ပိုင်စိုးက သူမအား ခိုးမေးမေးပြုးကြည့်သည်။’

‘အစ်မက အဲလိုထင်သလား’

‘လို့နောက် ချက်ချင်းပင် သူမျှတ်နာထားက စောက်သည် ဟန် ပြော်သွားတဲ့’

‘ထားပါတော့လေး၊ ကိုထန်ကတော့ အစ်မကို သိပ်တွယ် တာတာပါ’

‘အလို ကိုချွေးပိုင်စိုး၊ ရှင် အောင်သွယ်စွာ ဘယ်လောက်ရ ထားသလဲ’

‘သူမ ရုံးမြို့သည်။’

‘စောောက တောင်းပန်းမှာရှိငွေသာ တိုင်ဗျာသည် ကထက်လို့ တက်ကြံ့တက်ကြံ့လာလေသည်။ ငွေဝန်းတို့ ပတ်ဝန်းကျင် သည် ချက်ချင်းပင် အော်စိုးသာ အမြှေ့စွဲမှာဖြစ်း ဖြော်ပါသွားတော့ သည်။’

‘က ပိုင်စိုး သူ့ ဟိုလှုစားသွားပါ၊ ကိုယ်ဒီမှ တစ်ယောက် တည်း အေားအေားအေးနေချင်တယ်’

‘တစ်ယောက်တည်း မနေပါနဲ့အစ်မရယ်၊ ကျွန်တော် စိတ် မချုပ်ဘူတ္တဲ့’

‘ပိုင်စိုးက ရုံးမြို့နေရာမှ ချက်ချင်းပင် ပျက်နှာတော်သွားသည်။ ငွေဝန်းဘာများပြုးဆတော့ အောက်တက်လို့ ပြုးကြည့်လိုက် သည်။ ဘာများမဖြင့်မဲ့’

‘ဖုန်းလွှာနဲ့ကို နောက်ဆုံးတွေပြုးလိုက်ရသည်မှာ ယရှလို ရာသီဥတုဖျို့ပဲ့’

ကိုယ်ဘေးဆင်လည်ကို သုတေသနပေါ်မြှင့်ရဟု အစား အထား။

‘ကျွန်မဝိုင်းစားတယ်သိတယာ။ ဖုန်ခလျို့အတွက် မီ တစ်ခု လုပ်ပေးမထားတဲ့၊ သူမေနခဲ့တဲ့ရွာ လုပ်မယ်လေး’

ခုပုံးရွှေများတွေက သေလွှမ်းပြေးသော အွေးဖိုးသာမျိုးအတွက် ကောင်မှုကုသိတ်အနေဖို့ ကျောက်ထိုင်ခဲ့နိုင်နောက်ဖို့ကျောက်ပြား တိုင်တို့ တည်ဆောက်လေ့ရှိကြသည်။ ဖုန်ခလျို့အတွက် ငွေဝန်က လုပ်ပေးရမှာပဲ့၊ သူမိုင်က ဘာဝန်မှ လုပ်ပေးမြိုင်စင်မှာ သေချား သည်။ ဖုန်ခလျို့ကိုရိုက်က လွှဲပိုးပြေးလွှာမေနရမှာကို ငွေဝန် ဖြောင်းဆွဲပေး။

‘အစ်မ လုပ်ချင်လား၊ လုပ်လို့ရတယ်လေး။ ကိုထင့်ကို ပြောပါလား’

‘ရှုန်ကိုထန်က အကျိုးအကြောင်းသိရင် ကျွန်မကိုများ အထင်မှုးပလား’

‘ဒါ သူအဲဒေသကိုတို့ မတဲ့အလောက်ပါဘူး၊
သူမ တွေ့ဝေသွားသည်။’

‘နောက်ပြီး တတ်နိုင်ရင် ဒီအဖြစ်ကို ဘယ်သူမှ ပသိစေ ချင်ဘူး၊ အထူးသဖြင့် ကျွန်မပိုင်ပါတ်ကျော်တော့ကို ပသိစေ ချင်ဘူး၊ ကျွန်မရှုက်တယ်။ ပိုင်စီး ကတိပေးပါနော်။ ဘယ်သူကိုမှ ပြောပြီးမြန်များမှာ အမြန်မြန်များမှာ ပေါ်ပါဘူး’

‘ပိုင်စီးသည် အင်တင်တင်ပြု့ ပေါင်းညှိတ်စေလသည်။’

‘ပင်ပဲ တာဝန်ယူပြီး လုပ်ပေးပါလား’

‘ကျောက်ထိုင်ဖို့ရှိ အင်စေ ပါတယ်ကိုမယ်၊ ဖောင်းမှာ ကျွန်စတုံးအသိတွေ ပို့ပါတယ်’

‘ကျွန်မ ဒီနှစ်နှစ်မှာ ကတယ်ကို နေလို့ပေါ်ဘူး၊ ကျွန်မရဲ့ ဘဝကြီးဟာ အချဉ်းနှီးပဲလို့ပြင်လာတယ်’

သူမထက်ငယ်ချယ်သောလွှာပေါ်ကလေးကိုပင် ဘားကိုတဲ့ တိုင်တည်ပါသွားသည်။

‘အစ်မ ဂိတ်ပါတ်ကျောက လူကိုသိရေးရဲ့အတယ်။ ကျွန်စတုံးကလေး၊ အစ်မကို ပျော်ခွင့်နော်ပဲပြု့ချင်တယ်။’

‘အစ်မချင်းတောင်ကိုလာခဲ့တာ မှာမျှားမှားသာလား၊ ပိုင်စီးက ကရာဏာပြု့ပေးသည်။’

‘ဟင့်အင်း မှားသူး၊ ဒါပျိုးက နေရာအသာဆွဲမဆိုပါဘူး။ လွှာပဲတဲ့တစ်နှစ်ခုလောက်ကထိုရင် ကိုယ် ရှာမနိမှာရောက်ခဲ့တဲ့၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီပါး ဆရား ရင်ထဲကုလောင်နေအောင် စုံစုံတင့်တွေ ပို့ပါ့အနဲ့ရတယ်’

သူမဘဝတွေ့ အမှာအနံကတော့ အဲသည်တို့ကဲ ချင်ပြု့ပါ၍ နောက် ဆရာမတော်သိုးလဲ့ဝေနှင့်အတူဝါကိုလာခဲ့ပါပြု့ပေတာည်း။

သူမ ပုဂ္ဂန်နှင့်သည် ပျော်သောမျှကိုချည့်များပြု့ စိန်းပိုင် လာရာမှ မျက်တောင်များတွင် နိတွေကားလို့ဆင်းကျေလာခဲ့တော့သည်။

သူမပျော်ကျည့်ကျိုးနေပါလားဟု သတိရရှုပြု့ရခဲ့ပါ၍ ပေါ်ပါ့ ကစ်ချိုက်ဆတ်ပါပစ်လိုက်သည်။

‘အစ်မ တစ်ယောက်ယောက်ကို၊ ကျွန်စတုံးဟုတ်တဲ့တစ်ယောက်ယောက်ကို ဖုန်ပြောရန်ပို့ကောင်းမယ်ထင်တယ်’

‘ဒါ ဖုန်ပြောပါတယ်၊ ဆရာဝန်ရို့ပြောတာအပဲ့၊ ဆရာဝန်က ဆောက်ပေါ့ ဒီလောက်ခေါ်ထွေကိုနိုင်တယ်’

‘အစ်မရမဲ့ ကျွန်စတုံး ဒီတဲ့တွေပုံလိုက်ဘာ၊’
ပိုင်စီးက ငွေဝန်သော်တော့ကို ကြိုးနားစွာငွေလောက် ရော့တ် သည်။

‘ဆရာမရမဲ့ ကျွန်မအပြု့ဝေးကို ခြော့အောင်ဘယ်ကို ချော့ပလဲ့’

ဆရားမှာ အချဉ်းနှီးပဲလို့ပြင်လာတယ်’

၄၉၁

‘ပြုမလောရပါ။ ဒါ ပင်အပြစ်မဟုတ်ဘူး။ ပင်ဝယ်လိုက်
တာမဟုတ်ဘူး။ ပင်၊ ဂိတ်မကောင်မဖြစ်ပါနဲ့’

ဆရာမက ငွေဝန်ကို ဖျောင်းဖျောင်းသိန့်စေလသည်။

‘ပင်မှာ အပြစ်ရှိတယ်ဆိုရင် အဲဒီအပြစ်မှာ ဆရာမလည်း
တစ်ဝက်ဆိုင်တယ်လေ၊ ဒီခဲ့မှုကို ပင်လိုက်လာတာက ဆရာမခံလို့
ထော်ပြုဆင်လဲပဲ့။ ဆရာမသာ နတ်အောက်များကို ဘုရားသာမလုပ်ဘူး
ဆိုရင် ဒါမှုဟုတ် ပင်ကိုပေါ်ဘဲ တခြားတစ်ယောက်ကိုပေါ်မယ်
ဆိုရင် ဒီအပြစ်မပြစ်ဘူးလေ’

ဘာသုပြစ်ပြစ် အေးမသာက်ရာသေးမိုက် ဘုမ်သည် ညာစွဲ
ပုံ၊ လန့်လန့်နှိုးကာ ဂိတ်တွေလေးလဲလျက် ဂိုးကြွေးခုပါင်းများခဲ့ပြီ။

‘မနိပါနဲ့အခိုက်ရပါ။ ဒါက အစိမ္ပါနပြောင်းပေးလို့ရတဲ့
ကိုခွဲကိုး’

ဘဝကို လမ်းတစ်ဝက်များ၊ ပြန်စွဲင့်သာရှုံးရင် ဘုမ်၏
ဘဝကို အသက်ရှုစ်ဆယ်ဝါးနှစ်ကော်ပြန်စွဲရှုံးရင်သည်။ အသက်ရှုစ်ဆယ့်
သုံးရှုံးရှုံးစတောင်ကို မဝါးရှုံးခဲ့နဲ့။ ဘုင်ယ်ချင်းဆရာမလေးတွေနှင့်
အတူ ပုဂ္ဂိုလ်တော်းကိုပဲ လိုက်ဘွား၊ ဒါမှုဟုတ် ဖွန့်ချုပ်ရှုံးရှုံးကို ရန်
ကုန်သို့ခေါ်သွားကာ၊ ကားမောင်သာင်ပေး၊ ဘုမ်၏ဒိုက်ဘာအပြစ်
ခန့်ထား။

ဗုံးချုပ်က မမအနီးဖူးဘာပဲလုပ်ပေါ်ခဲ့ပေး၊ မမနဲ့ဘာတဲ့
လိုက်ရရင်တော်ပါပြီ တဲ့၊ ဘယ်နေရာများပဲတေားထား၊ သူ့နေမျိုးတဲ့
ကြေား။ ဒီလိုများသာသိခဲ့ပယ်ဆိုရင်

‘ကန့်တော့နော်အခိုပ်’

ဂိုင်းက ငွေဝန်ဖျောက်ရည်ကို လက်ညွှန်ပြုင့်အသာဆုတ်
ပေးလိုက်သည်။

‘အိုး ကျော်များ’

ငွေဝန်အရာပုံ ပို့ချုပ် ဝင်းနည်းအေးငယ်သွားတော့သည်။
ပို့ချုပ်ယောက်မှာ နောင်တော်ကို ဖွင့်ထုတ်ဆုံးလို့ ဒါ
ချင်တဲ့အပါ ဒီတွေယ်ရှိနိုင်ခဲ့လောက် ရင်ခွင့်တစ်ခုလိုတယ်။

‘ဒါ ပင်အပြစ်မဟုတ်ပါဘူး’လို့ မျက်ရည်သာတို့နှစ်သို့ပေး
ယော်သူ။ အားမလောင်းမျိုးကို မင်းဘေးမှာ ကိုယ်အပြုံးရောများလေ
လို့ အကျွောင်းစော်စားယော်သူ။

ဘုမ် တစ်ချက်ရှိကိုရင်လိုက်ရှိသည်။

တို့အချိန်တွင် ငြော်သာစွဲကို ကြားရာသည်။ ဘုမ် ကပ္ပါး
ကရာ မျက်ရည်သာတို့ပြီး လျှော်ကြည်လိုက်၏၊ တိုင်တွေလွှာ့ပြုသော
ထျွန်းအုပ်ထန်ကို စင်ဝါးဝါးတိမ်းရှိနိုင်းရောက်မှာ ရုပ်စနတာ
ပြင်ရသည်။ သူ ငွေဝန်တို့ကို အေးကြည့်ရောသည်။

‘ဆရာ့’

တျော်အုပ်ထန်၏ အသံကို ဘုမ် မကြားရောသံလာသည်။ နှစ်
ခုံးအလွှုပ်ပြုင့် ရော်တိုက်များ၊ သီလိုက်သည်။

သူ တစ်ခုခုံးပေးချော်သည်။ ငွေဝန်သိသည်။ သို့သော်
ဘာမှမသော်။

ဂိုင်းက ငွေဝန်အေနမှာလိုင်နေရာက ထရ်သည်။

တိုင်းဝါး တဖြည့်ဖြည့်ပါးလျှော်ပြီး လင်းလာသည်။

‘ကိုယ် အစိမ္ပါနပြောင်းဘူး၊ အကားမြှော်ရောအောင်လား
ဂိုင်းက တည်ပြန်စွာ ပြောလိုက်သည်။ ထျွန်းအုပ်ထန်၏
မျက်လုံးတွေက ဂိုင်းအား၊ စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။ ပုံလောင်သည်
သောကတွေလား၊ ခါးသီးသည်အားများတွေလား၊

နာကျင်သည်အားငယ်များတွေများလား၊

နောက်မှ ဘွဲ့ပါးနှင့်ဆုံးကျော်လျှော်အသံး၊

တောင်ထိုင်သည် ပတ်ဝန်ကျင်တစ်ခုလုံးတွင် အမြင့်ဆုံး

ပြစ်က သုတိအတွက် အလုပဆုံးသော သဘာဝ ရှားကို ဤနေရာမှ
ခြင်ရေးသည်။

‘ဟောဟိုမှာ ထိုဒင်းကို ပြင်နေရတယ်’

နိုင်ရှုပြသော အစောင်းမှ တောင်ဗျာပြန့်လေး၊ တစ်ခုကို
အားလုံးဝေးဖော်ကြည့်ကြသည်။ ထျွန်းအုပ်ထန်က မျက်နှာခံပျိန်မှုပါ
ငွေဝန်အောင်ခေါက်ရာသည်။

‘မလိမ့်ပြစ်ကိုခေါ် ပြင်ရလား’

‘မပြင်ရဘူး’

‘ပြင်ရတယ်လေး၊ ဟောဟိုအမိန်ကွက်လေးရဲ့သားမှာ
အော်များလေးတစ်ခုကိုပြင်လား’

‘အင်း အင်း’

သစ္စာပိုင်များသည် သစ်ပိုင်များ၏ အကိုင်းယက်တွင်
ရော်ပိုင်များ တွယ်ကော်ပိုင်များနှင့်အတူ ပေါက်နေကြသည်။

ရှားပါသောသစ်ခုပိုင်တစ်လီးကို အနိုင်ရောင် တောင်လေး
တော့တွင် ပြင်ရသည်။ သွေးကိုဝေါ်ပြန်ထားသလို အနိုင်ကိုဝေါ်တွေ့
ပြည့်နေသော်လုပ်များမျိုးသည် သစ်ဖြစ်သည်။ ငွေဝန် ထိုအပ်ကို
ရအောင်ခုံဖြည့်ဟု စုံပြေတိုက်သည်။

ပိမိဘာဝတွင် သုတေသနပါးကို အကုအညီတောင်းစီ အလွန်
ကြောက်ချွော သတိထားခဲ့ပါတာ ကြောပါပြီ၊ ကိုယ်အရပ်နှင့်ဘယ်ထိမှ
ဖို့ သစ်ပိုင်တက်စို့လည်း ဘယ်တိန်းကုပ္ပါ ကြောမာမကြည့်ခဲ့ဖူးသူ့မျိုး
ထိုသစ်ခုကို ဘယ်ထိများ ရုံးရပါ။ ယောက်ရှားတစ်ယောက်ကို ဒိုင်းရ
ဖလား၊ သို့သော် တော်ဆလာကိုပါပြီ။

သူမ ဟသိမသော နောက်ချွောနေခဲ့သည်။

‘အားလုံး ရှုံးဆက်သွားချင်သွားနှင့်ဖော် ကျွမ်းမ ဆောကျွန်းခဲ့
ပြီယယ်’

ငွေဝန် ကော်ကြောင့် သုတို့ ခြေလှမ်းတွေ့တန်းသွားသည်။

‘အစ်မ ဘာလုပ်မှာလဲ၊ တော်မယ်လေး၊ Toilet သွားချင်
လိုလား’

‘ဟုတ်တယ် သွားနှင့်’

‘မသွားဘူး၊ ဂျွန်းတော်တို့ဆောင့်ယယ်’

‘တင့်အင်း သွားနှင့်’

သုတို့ ခိုင်နေ့နေ့ စတင်တွော်စွာကြသည်။ ခကာအောင်ပြီး
နောက် ငွေဝန်အေားတင်းလိုက်ကာ ကြမ်းရှုံးသောက်ပါပေါင်များ ရေး
ညီးပိုင်များ မြှုပ်စေနေသောသမ်းပိုင်းပေါ်သို့ တကိုရန်ပြင်လိုက်သည်။

‘ဟာ အစ်မ ဘာလုပ်မလိုပဲ့’

ဂိုင်ရှုံးက ချက်ချင်းပင် ငွေဝန်အေားသို့ ရောက်လာသည်။
ငွေဝန်သည် ဂိုင်းကို တောင်းသန်ထည့်အပြီးဖြင့် ကြည့်ပါသည်။

‘ကိုယ့်ဟာကိုယ်ရဲ့ရောက်ကွယ် ဇန်း’ ဟု တို့ဝို့အေး
တောင်းဆိုပါသည်။

သူက အပြုံဖြင့် ခိုင်သာသာခေါင်းယမ်းပါသည်။

‘ဘွှဲ့တော်တို့ပါရောက်ရန်နဲ့ အစ်မက သစ်ပိုင်ပေါ်တက်ရမယ်
ဆိုတာ နည်းနည်းမှသားဝယ်ဘူးလေး’

ငွေဝန်အတန်တန်းတောင်းသန်ကြေား ဂိုင်ရှုံးက အပင်
ပေါ်သို့ ခက်ခက်ပဲ့ပဲ့ တက်သွားသည်။

ဘုရား ဘုရား

မျက်ခွေအောက်များပင် သူ အပြုံကြေားသို့ ရောက်သွားလေး၊
ရော်တွေ့ဖြင့် ချော်နေယည်သစ်ပင်း၊ လက်ဖြင့်ထို့လည်း ခက်း
ခြေဖြင့်ထို့လည်း ခက်းလည်းအပင်။

ငွေဝန်သည် ကိုယ်တွင်းတစ်နေရာမှ တိုနိုင်ရှုံးစတ်များ
ခံစားလိုက်ရာသည်။

ဖွန့်ခွဲသွားကို အပြစ်ကော်းစင်သော ပျက်နှာက သူပေြော်
လိုပ်တွေ့ကြားများပေါ်လာသည်။ သူမ ရုံးတွေ ညွှတ်ခွေယိုးယိုးလာ

သည်။

ပိုင့်စီသည် မေးတစ် သစ်ခွဲပင်ကို ရအောင်ချုံလိုက်သည်။
‘ဇော် အင်္ဂ’

သူလှမ်းပေးသောသစ်ခွဲပင်ကို တွန်ဆုတ်ခွာ လျှော်ဗုံလိုက်
သည် ငွေဝန်းကျင်လက်တွေ အေးကော်ထုံကျင်နေသည်။

လက်ထဲသို့ချောက်လာသော အပြုံခံပေါ်တွင် သွေးကော်များ
ဖျော်ထားသလိုရှိသော သစ်ခွဲပင်ကို ပုံကြည့်စီသည်အခါ ငွေဝန်း
ရင်ထက် တုန်ရွှေ့ပွဲတွေအားလုံး၊ ပျက်ပြယ်သွားတော့သည်။

ဒါဟာ ဘုရင်မသစ်ခွဲဟု သိတိကိုသော်ကြောင့်ပြုစီသည်။
‘ဟယ် လှလိုက်တာ ပိုင့်စီရပ်။ ကိုယ်သို့မျှတင်

တာပဲ’

သူက လက်မှာ ပေါ်သွားသော အော်လို့အော်နှင့်အထင်း
များကို သောင်းသီးမှာ သုတေသန်ပွဲပွဲပြုသည်။

‘ရုပ်တယ်အစ်မရပ်၊ အနုလို သိတ်လန့်ချေ ခံပေယဉ်းယဉ်း
ချုံလုပ်ပေတဲ့သစ်ခွဲကို ခိုးတစ်ခိုး အစ်မကျေကျေနှင့်ယုတဲ့အတွက်
ကျွန်ုတ်တော်ဝင်းသာတယ်’

သူဝကားကြောင့် သိမ့်ခန့်ခွဲသွားရင်ဖြင့် ငွေဝန်း ပြု
စီသည်။

လိမ့်ချောင်းများ

လိုက်တာ တစ်နံတရားအြေား၊
တစ်ပါးသောနောင်းက လင်းမလာခဲ့ပါဘူး၊
လိုက်တာ တစ်နံတရားအြေား၊
တစ်ပါးသောဘယ်ကြယ်ဖွင့်မှု
ဝင်းမလက်ခဲ့ပါဘူး။

၂၆

လင်းနှိမ်သည် သူတို့ကျောက်ရွှေ့လဲပြီ၊ သစ်
တော်လုံး အောရှုကြသည်။ ဒီကျောက်တွေကလည်း ညာအခါကျော်
သစ်ပေါင်းတွေထဲမှ စွဲကိုကာ အောရှုကြသည်။

ပိုင့်စီရုံးများပြုပေးတစ်စာက် ပါလာသဖြင့် ထိ
ပုန်ပြေားကို သုတော် တစ်ယောက်တစ်လွှာလွှာပုံကြည့်ကြသည်။

သူတို့ရှိ အဓမ္မပေါ်လုံး ငါးစိတ်သီးသော်လွှာပုံကြည့်နေသော
လူသားတွေ ရှိနေသည်ဟု သုတော်မီဟန်မတူး

‘လှလိုက်တာ’

ဘုရားကိုလှန်စွဲနေရှိ ဘွဲ့ပေးချော်ရှိ ပို့တော့သလို နီးကာပ်လျက်
ထိုင်နေရာမှ ခင်သပ်ရွှေမော်နှင့် တိုးတိုးပေါ်လိုက်တဲ့၏။

ငွေဝန်သည် ကောင်းကောင်းက ကြုံမှုများကို လိုက်ရှာနေရင်း
က စိတ်လုံး တစ်နံခိုးတဲ့လိုက်ရာသည်။ တစ်ယောက်ယောက်
ခီးကို ကြည့်နေလို့ပေါ်၊ သူမ သိသည်။ ဘယ်သူ ဖြစ်ပေး
ဟလုံးလဲနှင့် နောက်ဘက်သို့ မျက်လုံးရောက် သွားသည်။

အုပ်သဲ

သူ မီဒီအား ငောက်မျှနေသည်ကို အမောင်ထဲမှာပါ။
သိသာနေသည်။ ငွေဝန်စိတ်အနဲ့ခုန်သွားကောင်းကောင်ဆိတ်
မျက်နှာပြန်စွဲယူလိုက်ရပါသည်။

'ဘွဲ့ပါး နှင့် ဖို့မှာလိပ်စာအတွက်ဖြစ်ရင် ငါဒီ တရော့မှာ
ဖော်လား'

မှန်ကျော်ရွှေနှင့်က ခံပိုးတိုးပေးသည်။ သူအစ်ကိုတော့
ကြားဟန်မတဲ့၊ ငွေဝန်ကတော့ ကောင်းကောင်းကြားလိုက်ရပါလ
သည်။

'စရာမှာပေါ်ကွဲလိုယာရမ်း၊ နှင့်ကလည်း ပြောစရာလိုသေး
လား'

'နှင့်ကို ငါမြဲသတယ် ဘွဲ့ပါး သိလား၊ နှင့်လေ ငါတို့ကွေ့နဲ့
အဝေးကြော်ကြော်ချွဲပြောသွားနဲ့ အကြော်ကြော်ချွဲနဲ့ နည်းနည်းမှ ပတွေ့ဝတ္ထုး
နော်၊ နှင့်တကယ်တော်တယ်'

မှန်ကျော်ရွှေနှင့်က မခံချင်စိတ်လေး၊ ရောစွက်သံဖြင့် ဖို့ကျျး
ဓမ္မားပြောတော့ ဘွဲ့ပါးက အများကြားနိုင်စောက်အောင်ပင် သက်
ပြင်းချလိုက်လော်သည်။

'ဤရွှေလို့ နှင့်ငါကို တကယ်နားမလည်သေးမါဘူး၊ ငါလေ
ဒီနေရာကောင့်ခွဲပြီး ပိုးအဝေးကို ဘွဲ့ပါ့ပျော်နေတယ်လို့ ထင်လား
ဟင်း၊ ငါပျော်နေတယ်ထင်လား'

ဘွဲ့ပါးက မှန်ကျော်ရွှေနှင့်အား ခံပို့လိုပေးသံကြားရသည်။
'နှင့် ထွက်သွားနဲ့ တက်ကြွနေတော့ ငါပြောတယ်လေး
ဘွဲ့ပါး'

ဘွဲ့ပါးသည် မှန်ကျော်ရွှေနှင့်အားချင်းယဉ်လျှောက် ထိုင်စေ
ရာက မျက်နှာချင်းဆိုပြုအောင် အနေအထားပြင်လိုက်သည်။

'ဤရွှေလို့'

ဘွဲ့ပါးက ငိုးတိုးလေးမော်သည်။ ထို့နောက် မှန်ကျော်ရွှေနှင့်

တဲ့ပါးပြင်ကို ထက်ကြီးပြု င်ဖွွ့ ပုတ်သစ်လိုက်သည်။

မှန်ကျော်ရွှေနှင့်သည် ဘွဲ့ပါးလက်ကို ပို့လက်ပြု ပြု
ဆုံးထားလိုက်သည်။

'ဤရွှေလို့ ငါနှင့်ကို ကချာဘာစ်ပုံး ချော်ပြုမယ်နော်။ နား
ထောင်မလား'

မှန်ကျော်ရွှေနှင့် စကားမပြောဘဲ ခေါင်းတစ်ချက် ညီတဲ့
လိုက်သည်။

'ရောဘတ်မရောစ်တဲ့ ဆိုတဲ့ အမောင်ကန်ကရာဇ်ရာကြိုး
တစ်ယောက်ရောခဲ့တဲ့ဘွား၊ နှင့်ကို ငါ ပြန်ဘာဘာပြန်စွဲပြုမလား
အင်လိုင်ဘာသာနဲ့ခွဲပြုရမယ်မလား'

'လိုင်ပါးလိုခွဲတဲ့ပြု'

သူတို့နှစ်ယောက် ကြော်ကြော်ရမယ်ဟာကြသည်။

ထို့နောက် တိုတ်ဆိုတ်သောသွေ့ရွှေ ဒီကျော်အောင်သွေ့သွေ့
တပါး ဘာသုပုံ မကြားရသော တစ်ခာဏာ ဘွဲ့ပါးအောင်ပံ့ပံ့လေး
သာ ပါပြောပြု ထွက်ဝါးလာခဲ့သည်။

Whose woods these are I think I know.

His house is in the village though;

He will not see me stopping here

To watch his woods fill up with snow.

ဟောဒါ ဘယ်သူတော်အုပ်လ ကျွန်တော် သိတယ်လို့
ထင်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ သူအိမ်ကတော့ ရွှေထဲမှာပေါ့

ကျွန်တော်မိမိရမပြုး နှင့်တွေ့ဖုံးထွမ်းနေတဲ့ သူတော်အုပ်
ကို စောင့်ကြည့်နေတာကို သူ ပြင်မှာမဟုတ်ဘူး

My little horse must think it queer

To stop without a farmhouse near
Between the woods and frozen lake
The darkest evening of the year.

နှစ်ပုံ အမှာင်ဆုံးသွေ့စောင်းမှာ
ရေခဲ့စေတဲ့ကန်နဲ့ သစ်တော့အုပ်ကြားမှာ
နီးစိုးနားမှာယာခင်းလည်း မရှိဘဲနဲ့ ရပ်စောင်းတဲ့အခါ
ကျွန်တော်ပြုပြုလေးကော့ ထူးဆန်းလိုက်တော့ ထင်

များ

He gives his harness bells shake
To ask if there is some mistake
The only other sound is the sweep
Of easy wind and downy flake
မြင်းလေးက ချုပ်လေးတွေကို လွှဲပ်ခြေး
အမှားအယုင်းတစ်စုံများပြုပ်နေသလားလိုပေးတယ်။
တြေားအသံလိုင့် ပျော်ပဲ့တဲ့လေးလိုက်ခတ်သဲ့
နှင့် ရွှေ့နှင့်အတိုင်းတွေ ကျွန်းသံပို့တယ်။

The woods are lovely, dark and deep.
But I have promises to keep,
And miles to go before I sleep;
And miles to go before I sleep.

သစ်တော့အုပ်လေးက ချိစေရား နှင့် ညီးနှုံးနှုံးရှိုင်းစွာ
ပါလေ့ ကျွန်တော်မှာ တည်းခြောက်လိုပဲတွေနဲ့
နောက်ပြီး ကျွန်တော်အိုင်းပေါ်ပါသွားချုပ်ဝါးစိုင်တွေနဲ့
နောက်ပြီး ကျွန်တော်အိုင်းပေါ်ပါသွားချုပ်ဝါးစိုင်တွေနဲ့

ဘွေးအိုကျွန်တော်တွေ၏ ဘာဗုံးနှစ်လျက် ငွေဝန်း မျက်
ရည် လည်လာခဲ့သည်။ ငွေဝန်းတစ်ယောက်တည်း နားထောင်နေတာ
ပဟုတ်။ ကျွန်တော်လွှားလုံးလည်း ဘွေးအိုကျွန်တော်ကို နားထောင်
နေခဲ့သည်။ အားလုံးသည် အသက်ပင် ပြုးပြုးမရှုံးသဲ့ ပြီးသက်
တိတ်လိတ်နေခဲ့ကြသည်။

‘ဂျုတိယာ’

ဘွေးက တိုးတိုးလေး ဝါးလိုက်တဲ့

‘အင်...’

‘ရှိမှာလေ ရွှေးဆက်သွားရပ်ယူဝန်းပိုင်တွေက အများကြီး
ကျွန်သေးတယ် ကျွန်လိုယာပဲ့၊ ရှိကို နားလည်ပါမော်’

ခွေးများတောင်းပန်သည့်အခါ ဆန်ကျွန်လွှား ဝင်သဲ့သဲ့
ရှိကိုနိုင်လိုက်လေသည်။

‘ဂျုတိယာ’

ဆန်ကျွန်လွှားနက ဘွေးအား နှုတ္တယ်လိုက်လေသည်။
သံပင်းပို့အများလုံးနှုန်းသာ ငွေဝန်းကို ရှုံးတိုး မဖြုတ်ပုန်း သံပေးယဲ့
အားမှာသွားပြီး ငွေဝန်းကမန်ကတန်ယူးနှုံးနှုံးလိုက်ရာသည်။
တို့အခါ ငွေဝန်းနဲ့ ပိုင်စိုးအကြည့်ချင်းဆုံးသွားလေသည်။

ပိုင်စိုးက အမှာင်ထဲမှာ ပို့မြှုပ်လိုက်သည်ဟု
ငွေဝန်းမော်လိုက်ရာသည်။ သူမ ပြုးပြုးပြုးလိုက်သော်လည်း သို့သော်
သူမကို ဘယ်သွားမှ အထင်မလွှာ စေချုပ်ပါ၊ ဟင့်အင်းသူမမျက်နှာ
ပြန်စွဲပစ်လိုက်ရာသည်။

ငွေဝန်းကော်ကော်ကို လေ့ကြည့်လိုက်သည်။ နှင့်လေ့က
တွေ့ဖွေကျွန်တော်၊ မီးသေသွားပြုးပြုးလိုက်သော မီးစိုးသံမှ အပုဇွဲ့လေးက
သူမတို့ကို အနေ့မော်လိုလေးကိုရွှေ့မေးနိုင်ခဲ့၊ ပတ်ဝန်းကျင်သည်
စိုးပို့စိုးပို့စိုး အေးလေသည်။

ငွေဝန်းမော်ထဲမှာ ရှိနှုန်းမှုံးနှုံးနှုံး လေးလေးပင်ပင် ခံစား

နေရဟည်။ ထိန္ဒည်မှုလာ။ ခါးသီမှုလာ။ အတိုကျိုမှုလာ။
သူမထိုင်ရာမ ထရပ်လိုက်သည်။ သွားလိုပြီအနီးတန်ပြီ။
‘ကျွန်းမ အိပ်စတော့မယ်နော်၊ ဦတ်မိန့်ကိုဝို့’
ဘယ်သူရမ်းလို့ဟာဟာ အာလုံးကို ပြု၍ဆုတ် ထက်လိုက်
၏။

ပိုင်စိုက် ပြန်နှုတ်ဆက်သည်။ ငွေဝန်းအိပ်ရမ်းတဲ့ဆိုသို့
အသာ လူညွှန်တွက်လာခဲ့သည်။ ချို့လိုက်တာ၊ တောင်စောင်းသည်
အကာအကွယ်မဲ့လျက် တိုင်ဝါးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းမနေသည်။ အငေးပါတ်
သည် အသာထဲပုံကိုယ်လို ဖောက်လျက်ဝင်စေသည်။ လေတစ်
ခုက် သုတေသနတိုက်ခတ်လိုက်သည့်အပါ ကြက်သီးထဲလျက် တုန်
နိုက်သွားသည်။

‘ဆရာပ’

နောက်နားလိုပု ထျိုးအုံစာတန်စိုးအသံတိုးတိုးလော်။ သူမ^၁
ကြားမှသည်ဆိုရုံ တိုးတိုးလော် ပြစ်သည်။ သူအသံတိုးတိုးကြား
တိုးတိုးရင်ရန်သွားသည်။ ငွေဝန်းခြေလျမ်းတုန်းရပ်လိုက်ရတ်။

‘ဆရာမကို ကျွန်းတော် ပြောစရာရှိလို့’

ဘုရားရေး ငွေဝန်း လူညွှန်ကြည်လိုက်သည်။ သူက သူမ^၁
နောက်မှာ ရုံးလျှက်ရှိသည်။ သူမသည် အမျှင်လိုပုံ၊ ပသက္ကာ
သော သူမျက်နှာအိုးဟောကြည်လျက် လက်ဖျားတွေအောက်လာ
တော့သည်။

‘ကျွန်း ... အိပ်စတော့မလို့’

‘ခဏေလောပါ ဆရာပ’

ငွေဝန်း ရုံးတန်လိုက်သောအပါ သူကလည်း ရွှေဆက်လှုံး
မလာဘ နေရာမှာတင် ရုံးနေခဲ့သည်။

သူ ဘာပြောချင်သလဲ။ ငွေဝန်း သူကို ပေါ့ပိုကြည်ဘဲ
မျက်စွာချေနေနိုင်သည်။ သူမခြေထောက်ရေးမှ သတ္တဝါအင်လေး

တစ်ကောင် ပြတ်ခြေသွားတော်။

‘ကျွန်းတော်ကို ဆရာပ ရှောင်နေတယ်’

၏။

သူ့ကော်ကြောင့် နာကျိုးစွာဟောကြည်လိုက်သိသည်။ သူ
သူမက ငို့ကိုကြည်နေသည်။ သူမျက်လုံးကိုသွေ့ မရှိခြားတတ်။
အမျှင်ကြောင့်လာ။ သူမျက်လုံးကိုက အမိုးယူလေး
ရာက်နေလိုလာ။

‘ကျွန်းမ မဆူးပါဘူးအားလုံး ကျွန်းမတို့ ဘာခိုန်ချင်း ပတိက်
ဆိုင်တာ ပြန်ပါလို့မယ်’

တုန်းတိုက်စွာပြုးမိသည်။

သူ သူမတော်ပြုးကို ပြင်ရမလာ်။ သူမအပြုးမှ တစ်စုံရာကို
တွေ့သွားလော်။ ငွေဝန်း ဟန်း၊ ရွှေ့တော် သူ တိုးလာခဲ့လေသည်။

သူမက နောက်မဆုတ်ပေါ်သြင့် သူမနှင့်သူ နိုက်စွား
သည်။ သူကိုယ်ငွေ့ဖွေ့ဖွေ့ကြောင့် ခုံးစိုးတုန်းတိုက်နှင်း စောရနည်း
သွားသည်။ မိုးတစ်နံနှင်းခေါ်ကို သတိရားသွားသည်။ မိုးကို သွေးချွေးလျက်
ယာဇာန်တဲ့လေးဆိုသို့ အပြေးခေါ်သွားသည် နှင့်ကောင်း၊ တိုးတွေ့
ပတ်လည်းရုံးရုံးကို ဖြောဖွေ့ဖွေ့ပို့နိုင်းနေသော နှင့်ကောင်း၊ အဲသည်
တုန်းကာသူမ သူရင်ခွင့်နှင့် မျက်နှာအပ်ပို့သွားခဲ့ဖူးသည်။

သူမ မျက်လုံးတွေ့ စိစွဲတော်၏။

သူမ မျက်နှုံးကြပို့တော့မလာ်။ ဟင့်အင်း၊ မဖြစ်ပါဘူး။
သူရွှေ့ယှာ မျက်နှုံးမကျိုး။

အမျှင်လိုင်ထဲမှာတော် သူမတော်ရည် အရိပ်အယောက်
ကို သူ မဖြောပေး၊ ငွေဝန်းမျက်တော်တော်မျက်တော်လိုက်တော်။

သူ နောက်ထပ် ခြေတစ်လုံးတိုးလိုက်သည်။

ငွေဝန်းရုံးသူ ထိုက်သွားသည်။

‘အုပ်သဲ’

‘ကျွန်တော်ကို ဆရာမနာမထည့်ဘူးမော်၊ ကျွန်တော်လဲ’
ဘရာမရော၊ သူမရှင်ထဲမှာ ဒီနှစ်မျိုးတော်နှစ်ယွာတဲ့၊ ဟင့်အင်း
မပြောပါနဲ့’

‘အိမ်သဲ ကျွန်မော် ဘာမှ မပြောပါနဲ့မော်’

သူမ တိုးတိုးလေး တောင်းပန်လိုက်စီသည်။ ထိုအပဲ ထွန်း
ဘုရားလန် သိမ်္မာန်အုပ်များတော်ကိုရှင်လေသည်။ သူရှယ်သော ခါးသက်
သက်ဖို့ သူမ တဲ့ ပြောသွားမှုသည်။

‘ကြော် ဘာမှ မပြောရဘူးလော်’

သူမ ခေါင်းငွေပစ်လိုက်တဲ့’

‘ကျွန်တော်ဘာများပေါ်ယိုတာ ဆရာဟသိလို့လော်’
သူအသော စိန်ခေါ်သလို ခံပျော် ထိုးခေါ်ခဲ့ လန့်သွားသော်
လည်း သူမ ဟောပြောသွားပါ။

‘ဟသိတဲ့နဲ့ မပြောရဘူးလို့ ပို့တော်တားမေးတာကောင်းလော်’

သူမတော်ကို သူက ခံပြောပြောကြပ်းဆွဲယူလိုက်ပြီး တစ်နဲ့
တစ်နဲ့ကို လက်လဲထည့်ပေါ်၏၊ လက်ကို ကျိုးသွားမေးမတော် အေး
ဝက်သော ပြီးတော့ မာမကျော်သာအရာ။

‘ဆရာမ မကြားချင်လောက်အောင်ပုန်းနေတဲ့စကားဆိုရင်
ကျွန်တော်ကို အဲဒီပေါ့နဲ့ တစ်မိတ်တည်သော ထိုးသတ်လိုက်’

ထိုး သူမလင်းတဲ့တွင် ဆုံးကိုရှိပို့သောဆရာမှာ ခါးပြေား
လက်ကိုင်နဲ့တစ်ခုဖြစ်ပုန်း အုပ်သိသည်။

‘ဒီမယ်ဆရာမ နားထော်စပ်ပါ’

ထွန်းမှုန်ထန်သည် အဲကြိုတ်လျက် တင်ဆော်ပြောသည်။

‘ကျွန်တော်အာသက် ဆပုံးနှစ်သားတွေနောက် အပဲလိုက်
လိုဂဲ့ပြောပ်ဝေါင်းကို အရာထဲ ကျွန်တော်လိုင်ပျော်မှာ ချိတ်ထား
ကုန်းပဲ့၊ အဲဒီကို ကျွန်တော် ရှင်ယူတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခု ကျွန်တော်
ထောင်းချောက်တစ်ခုမှ မလုပ်စတော့ဘူး’

သူအသော အဆောင်းပြောမှတ်နေသလို ပြတ်တောက်တိုးတိုး
နေသည်။

‘အဲဒီဘာမကြာ့လဲ ဆရာမသိတဲ့’

ဟူ၍သလိုသောကော်ကြော့ ဇွဲဝန်းကြောင်သွားသည်။

ခေါင်းငွေထားရောက သူကို ဟောပြောလိုက်စီသည်အတိုင်း
ပြစ်သည်။

‘ထောင်းချောက်မှာအိမ်ချုပ်မှု ထောင်းချောက်စီတဲ့အောက်
လောက် ကိုယ်ချင်းမာတတ်သွားတာကိုး၊ သတ်စေရာရှင် မျက်နှာရှင်း
ဆိုင်ပြီး အားချုပ်ပြုင် သတ်ပစ်လိုက်၊ ကိုယ်ရွှေ့ပြုနိုင် ကိုယ်နိုင်ယုံး
သူရွှေ့ပြုနိုင် ကိုယ်ရှုံးယုံး၊ ဒါပဲ့၊ ထောင်းချောက်ဆင်တယ်ဆိုတာ
ကောက်ကျော်တာပဲ့၊ သတ္တိနည်းရာကျော်’

ဘယ်သူက ထောင်းချောက်ဆင်ပြီး ဘယ်သူကအဲဒီထောင်
းချောက်မှာ ပို့ရလိုလဲ၊ ထွန်းမှုန်ထန်ပေါ်သော်မျက်ကို သူမ နားသလိုး
သူ ဘာကြာ့လဲ ဒီစောက်ပေါ်သော်မျက်၊ သူမ တစ်ခုရာများလိုက်နဲ့
ကောင်းသည်ဟု သိသည်။ သို့သော် တစ်ခုနဲ့ပဲ ပေးပေါ်။

‘အဲဒီကို ပြောလိုပါ။ အဲဒီ ဆရာမပုန်းတဲ့စကားဆိုရင်
ကျွန်တော်ကို အဲဒီပေါ့နဲ့သတ်လိုက်’

သူအသော သူခါးထောင်ပဲ ရွှေ့ရှေ့ပြုသည်။

သူမ ခေါင်းခါးယော်းလိုက်ပေါ်။

ထိုးနောက် သူ နောက်သိုးဆုံးလိုက်ပြီး သွားလိုက် သွား
ပို့သည်ဟု အမှုအရာဖြင့် လက်ဟန်ပြုသည်။ သူမ မတုန်မလွှဲရင်
စေသဲ့၊ သူကလည်း သူမ ခြေအလုပ်ကို စောင့်စောင့်ဟန်ပြုင် နောက်
ဆုတ်လျက်သား ပဲ့နေစော်၊ သူမသည် နီးကောင်ကိုကိုး မိမိအပေါ်
ပြုကျော်လာသလို လေးလဲစွာမွန်းကျော်တယ်သည်။

‘ပြောလဲ ဆရာမ သွားလိုပေါ်သလို’

ထွန်းမှုန်ထန်က တိုးတိုးရွှေ့ပြောသော်လည်း သူမ မလုပ်း

ထျော်အမိန့်က လူအုပ်စုရာသို့ တစ်ချက်လှပ်ကြည်
ပြီးဝနာက် တွက်ခွာရန် ခြေထဲမြင်သည်။

'ဒါဖြင့် ကျွန်းတော်သွားမယ်'

ဆောင်လား သူမ သုရို ပြုရှင်းချေလိုပည့်၊ ဒါ ဘာခြောင့်
ပြုရှင်းရာ့လား သူနဲ့တဲ့ ဘာမှာဆိုင်သူ့။ သူမ ကေားပြောစီဘော်
ဒုတိပေကြားက နှစ်ခေါင်းတော်စောင့်တော်လိုက်သည်။

လူညွှန်ပည့်ဟန်ပြုပြီးမှ ထျော်အမိန့် ကေားဆက်၏။

'အော် ဒါနဲ့ တစ်ခုကျွန်းသားတယ်၊ သရား သိချင်ဟတ်လို့
ကျွန်းတော် ကျော်ယွဲသွေးပေါ်ကို သောာ့မတွေ့ဘူး၊ ဘာခြောင့်လဲ
သိလား၊ ကျွန်းတော်အဖော် သောာ့လုပ်ခဲ့တဲ့လူနဲ့သားပြုခဲ့နေလို့
လို့ သရားထင်လား အဲဒါ ပဟုတ်ဘူး၊ ဘျော်ဗာ ကျွန်းတော်တို့နဲ့
ပျိုးစွမ်းချင်းမတွေ့လို့ ဒါပေပဲလေး၊ ဘျော်ဗာ လိုပ်စီချင်းတော့ ပြုံ
စုနေသေားတယ်၊ တော်သားတယ်ပဲ့၊ ကျော်ယွဲကို လိုပ်စီချင်းမဟန်တဲ့
ပြန်ဟတ်ပောက်နဲ့ မယုဇ္ဇာချင်ပါဘူး၊ ကိုယ့်သို့နှုန်းရှုကို ရှိယ်
ထိန်းသိမ်းရှုပယ်လေး'

ငွေဝန်သည် ဘဝတွင် သီသီးနာကျင်ပူကို တစ်ခါမှ သည်
ဆောက်ပြင်းပြင်းထန့်ထန့် ဖော်စားချုပ်ပေး၊ ကောင်းကင်မှာ လကို
တိုင်တစ်ဝက်တပျက် ဖုံးလွှာများသဖြင့် သူမျှကိုနှာ ပိုများလာတဲ့။

'ဌာတိနိုက် သရား'

သူလုပ်တွက်သွားသည်ခြေား ဝါးတိုင်သွားသည်အထိ
သူမ မတ်တတ်ရင်းနေပါး။

ညျှော် ရှုတ်တရာ် ပုံမှန် တိုင်ဆိတ်သွားသည်။

အော် ကျွန်းတော်

အသိန်သည် အတော်ရှိ မကုသားနိုင်။
ချုပ်ရှိတစ်ဝက် အမာရွှေတိသာ ပြုစေစေလို့မည်။
တစ်နှစ်တွင် ထိချုပ်ရှိုးကွဲ့ချေပြု၍
သာဘက္ကအလုံးခုံကို
နှိုးအတိုင်းပင် သင်ခံစားရှုပည်သား၊
အသံလီဘက် ရှိုင်းနှင့်

၂၅

နှိုက်ခင်းတို့သည် လူသားအတွက် လန်းသန်းတက်၍ကျွန်း
ကာလ ပြုစေသလား၊ ငွေဝန်ကတော့ လုံးဝထင်ပါး၊ သူပအတွက်က
နှိုက်ခင်းတော်တော်များပျော်ရှုံး နောင်တပြုံ ဖွင့်လှစ်ခဲ့ရသည်။ ဘုရား
လိုနှိုက်ခင်းကပါအင်ပြုစေသည်။

နိုတေသုသာ အိုင်မက်ဟားလိုက်ရရာသို့လည်း မက်ငွေစုံ
တုန်ကတော့ တကယ်အြော်အပျော်အတိုင်းပါပဲ့။

သူမ စိတ်ခွဲလင်းတာပဲဟု ပညာတတ်အသိမြင့် ချက်ချင်း
ကောက်ချက်ချက်ရှုလိုက်နိုင်သော်လည်း မသိစိတ်ကတော့ လေးတဲ့တိုင်း
နှင့်သွားသည်။

ချောက်ကောင်းပါးမြှင့်သော ပြုံ သို့ဟုတ် ချောက်ကျွန်းကို
ဟိုဘက်သည်ဘက်တန်းတော်သာ တံတားကြီးတစ်ခု၊ ကြီးတံတား
ကြီးဟု အိုင်မက်ထဲမှာ သိနေသည်။ တံတား၏သည်ဘက်စွန်းများက
ငွေဝန်သည် ပြုံကို ပြုတိကျို့ မေ့ပဲရဲ့ ပြုံနေသည်။ ဟိုဘက်တိုင်း
မှာ လူတစ်ယောက်၊ သူက လုပ်းအောင်သည်။

'မကြာက်နဲ့စေ လာခဲ့း၊ ကျွန်းတော်စောင့်နေတယ်'

ဖွန့်စုလျှန်။

အသံကြောင့်သာ ဖွန့်စုလျှန်ပဲ သိလိုက်ရမသော်လည်း သူမ ထိခိုက် ကောင်းကောင်းမြှင့်ပါ တိမ်ဒွေးပွဲက တံတားအောက် ချောက်ကောင်းမြှင့်ပါ အထိပ်လိုက် အထိပ်လိုက် တက်လာဖော်လိုက် တာ၊ တံတားတော်ဘက်စွဲနှင့်ကလည်း အပြောရောင်ဒွေးထဲပဲ နှစ်တဝါး သန်ပင်သန်ဂိုင်းတွေလည်း ပါး၊ လူ သဏ္ဌာန်ကလည်း ပါးနေသည်။

သူမ တွေ့နိစုတိစွာ တံတားပေါ် တက်လိုက်ရသည်။ တံတားက ဉာဏ်ပွဲပွဲနှင့် သည်စောက်တံတားအဲကြောင့်က ပိုမ်းကလေး တစ်ယောက်ခု ကိုယ်အနွောက်တောင် ဖော်လိုက်လိုပါတယာ၊ သူမ လန့်မျှပ်သွားသည်။ ဆက်စော်ရှုပါရိုက် ကြောက်သွားသည်။ ပြတ်ကျ သွားခဲ့လျှင်...

သူမသည် ဟိုတစ်ဘက်ကမ်းသို့ ရောက်ချင်လျှို့ပဲ့၊ အိမ် မက်ထဲပဲ့၊ ဟိုတစ်ဘက်ကမ်းကို ရောက်ဖို့ကလည်း ဖြုပ်နိုင်ဘူး၊ ဟု ဆိုရာတော်အောင် ဝေးလွန်လွှာလည် တဲ့၊ တိမ်အတွက် ပြတ်ကျရ သွားရမှာ တဲ့။

‘မမရေ’

အဲ အဲ ဖွန့်စုလျှန်ပဲ့၊ သေချာပါသည်။

သူမသည် လွှာတစ်ကိုယ်စာ စံပည့်မမံမည် မရေရာ မသေ ချာသော ကြောင်းကိုပင် ဖြုပ်ရမသော၊ တိမ်စွေ့ထဲတို့ဝင်သာလိုသာ စံမေးရမသော၊ တံတားတော်ရေပါ့ပဲ့၊ ပိုက်မျှပဲ့ တော်လုမ်းမြှင့်သို့ တော်လုမ်းအဲ့ တိုး သွားနေမှုသည်။ သည်ဘက်ကျမှာက သူမကို သွားပါနဲ့ပဲ့ပဲ့ တာဖြစ် ဖုည့်သွေ့ တစ်ယောက်ရှုပါ့၊ သူမသည် အိမ်က်ထဲများပဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် လို့ ကျော်ဆုံးသွေ့ ထော်ပိုင်းခြားပေးပေါ်သွေ့ကို ဖျော်လုပ်နေသေးသည်။ ဒါမြောင့်သာပေါ့၊ တံတား သည်ဘက်တို့ကို လည်ပြန်လဲကြည်ခဲ့ပါ သေးတာ၊ ဝါးနည်းစရာ ကောင်းလှုသည်က သူမရောက်ပဲ့ ဘယ် သူမှုပါ့၊ ဘာမှုပါ့။

နှစ်ကိုလင်းပဲ သူမ သတ်ရသွားသည်မှာ ပိုင်စီးက ဘယ် ရောက်စေလိုလဲ ဟူသောအတွေးပြစ်သည်။ ပိုင်စီးသာ အိမ်မက်ထဲမျာ ပါဝင်ခဲ့လျှင် သူမ တံတားကို ပြတ်ကျမြှင့်လျှောက်၊ ပိုင်စီးက တားပြစ် ဖုန်း။ ကိုယ်အိမ်မက်ထဲမျာ မေးက ဘာကြောင့်ပဲရတာလဲ၊ မေးသာ ပါခဲ့ရင် အစုတို့...

အချို့တဲ့ပဲ့ ခေါက်လဲတစ်ခုကြောင့် သူမအတွေးတွေ ရပ် တန်သွားသည်။

‘ဂျူလီယာ’

ထျိုးအုပ်ထန်၏အသံ၊ ခြော် သူမ အိမ်မက်ထဲမျာ ထျိုးအုပ်ထန်လည်း ပါဘူး ဟု သတ်ရသွားသည်။

အိမ်ရာတဲ့ပဲ့ မြို့မာနဲ့ ထားလိုင်လိုက်တဲ့ လုပ်ကြည့်လိုက်သည်။ တဲ့ပဲ့မောက်လဲပဲ့ပဲ့ ပေါ်သို့ ထွန်ကျော်လိုနဲ့လိုက်သည်။ အိမ်ပေါ်နေပြုရေးတော့ ဟာတ် မိန်၏။ နှစ်ကို ရရာမိုက်မှ ပိုင်စီးနှင့်အုပ်ကျော်လျှို့ဝှက်တဲ့ ဘွဲ့ပါကို ကာ စိတ်လိုက်လိုပေးခဲ့တာ၊ ငွေဝန်ကဲ အိမ်ရာတဲ့ပဲ့ ကျော်စေခဲ့သွား၊ ဆုံး ကျော်ရှုပါ့၊ ဘယ်တော်ကဲ အေန်ထုပ်နေစ်လာခဲ့မှန်းမသောင် ပြန်လို့ ပျော်စွားခဲ့ပါသည်။ အဲသည်နှစ်ကိုဝင်းအသိုက်လေးမျာ အိမ်မက် မက် သွားခဲ့တာပါပဲ့။

‘ဂျူလီယာ’

တဲ့ပဲ့အပြင်း ထျိုးအုပ်ထန်၏အသံက ပေါ်တိုးတိုးဖွံ့ဖြိုး။

အုန်းကျော်လျှို့ဝှက်မောင်းအုန်းရားတွင် တော်လဲပဲ့မြှို့ဝှက်း တော်ပွဲ့ကို ပြင်စွေ့ရသည်။ တော်ပွဲ့တွေး၊ ဘွဲ့ပါကဲပေးခဲ့တာလေား၊ သွေ့မဟုတ် ဘွဲ့ပါကို အုန်းကျော်လျှို့ဝှက်က ပေးလိုက်သည့်ပစ်းတဲ့အွား ညီးပဲ တော်ပွဲ့ပေးလေား၊ ငွေဝန်မသံး၊ ကေလားနှစ်ယောက်သည် တစ် ယောက်ကတစ်ယောက်ကို ပန်းတော်ပွဲ့ ပေးအဲပြီးတာ သေချာသည်။

အုန်းကျော်ရှုပါ့ အိမ်နေတယ်ပဲ့ တွေ့ကိုပြောပေးနဲ့ လိုလေား

ဘဏ္ဍတွေထားနေပြီးမှ ငွေဝန်းကျောက်ရာထူး တဲ့ပါးကို ဖုန်လိုက်ရတဲ့
အပြင်မှာ ချင်းစောင်ကို သို့င်ဆတ်ပြုထားသော ထူးအုပ်ထန်ကို
တွေ့ရသည်။ ငွေဝန်းကို မျက်နှာချင်းခုံးနှင့်လိုက်ရတော့ သူ့မျက်နှာ
ခုံးအင်းအင်း ပြန်သွားတဲ့။ သူမ နှုတ်ခုံးအင်း လက်ညွှန်ကို ကန့်လန့်
ပြတ်ပြုလိုက်သည်။

‘အဲနေတယ်’

‘မဲ မသိပ်ရဘူးသော စာအုပ်ထူးတော့မယ်’

‘ဒေါင်းကိုက်နေလို့ ပလိုက်တော့ဘူး လို ပြောပေပါသရမှ’

အဲနေရတဲ့က ဓမ္မကျိုးလျှန်က ထုပ်မပြောသည်။ ထိုစကား
ကို ထူးအုပ်ထန်ထဲတော့ ကြားသည်။ သူ့သိပ်ကို သူတို့ဘာသာစကား
ပြင် ချောမော့သလို တစ်ခုန့်လုမ်းမပြောသည်။ ညီးက ဇောက်ထပ်
ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ဇော်မြှုပ်မှာ ဆက်ကျော်နေသောအခါ သူ
ဆောင်းကျော်သည်။ ထိုနောက် ငွေဝန်းအနီးမှာက်ကာ တဲ့ပါးမှ သိပ်ဆုတ်
ဆုတ် င်းလာသည်။ မပျော်လုပ်ဘဲ သုတေသနလုပ်မြှင့် ငွေဝန်းက ကမန်း
ကတန်း ဇောက်နှုတ်ယမ်းပေပါ့ကိုရသည်။ သူ ဓမ္မကျိုးလျှန်ခုံးတဲ့
ဆီသို့ ရောက်သွားတဲ့။ ထိုဇောက် ခုံးတော်ပေါ်မှာ အသာဝင်တိုင်လိုက်
လေသည်။

‘ဂျေလိယာ။ ထောင် ညီးလေး’

ထူးအုပ်ထန်သည် သူ့ညီးမကိုတော့ တော်တော် ခုံး
သည်ပါကလား၊ ငွေဝန်းသည် အနားမှာရုပ်နေရတော့ အားအားလား
သပြင် သွားတိုက်တဲ့ ဆုံးပြုမွေး မျက်နှာသုတ်ပဝါ စသည်တို့ကို
ယူကာ ရေရှိးဆန်းဆီသို့ တွေ့က်လာခဲ့သည်။

ပို့ဆိုးတော်ယောက်တော့ မြှင့်။ စာကြည်တိုက်မှာ စာအုပ်
သွားလျှော်ရောကပါး၊ ရောနွေးအဆင်သုတေသနပြင် ရောချိုးတော့ဘဲ
မျက်နှာပဲ သစ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ အနီးထပ်ပြန်မဝင်သေားဘဲ ဝည့်
ဝန်ဆို့ တွေ့က်လာခဲ့သည်။

တည်ခန်းမာပွဲပေါ်မှာ ကော်ပိုးပျော်စရာ ပါတ်ဘွားနှင့် ဖွေညှိုး
အစုံကို တွေ့ရသည်။ သူမ ကော်ပိုးမျက်ပျော်လျှော် တစ်ခုကိုကို
သောက်လိုက်သည်။ ထိုဇောက် ဝရ်ရာဘဲတို့ တွေ့က်လာခဲ့သည်။ တည်ဆို
သန်နှင့်မျက်စောင်ထိုးနှင့်ရောလောက်မျိုးနှင့်သော စာကြည်တိုက်လောက်
ပြုစွာရာမှ လှုံးမပြင်ရင်ခဲ့ အသည်မှာ ပိုင်စိုးရှိနေလို့မည်။

နှုန်းကိုရှိနာခါ့ပြုးသွားသော်လည်း နင်းက ပက္ခာသော နှင့်
မြှုံးတို့သည် လမ်းပေါ်မှာ အိမ်ထိုင်အတွက်ရောလျှော် ခုံးနှင့်
ဝန်သည်။ ငွေဝန်းကိုရှေ့မှာ ကာသီးနှံသော အဖြုံးရောင်အငွေ့ထုထည်
သည် နှင့်လား တိုင်လား၊ မခွဲခြားတော်။

ထိုဇောက် မယ်ကြည်နိုင်လောက်အောင် အဲမှုစရာတစ်ခု။
သူမတိုင်သည် လှုံးခဲ့ တို့နှုံးသွားတဲ့။ ပြုင်လိုက်ရသလား၊ ဟုတ်
မဟုတ်ပါမလား။

အဖြုံးရောင်အငွေ့တွေ့ကြားဝေးမှာ လွှာတစ်စွဲလောက်။ ဒေါင်း
ဂိုဏ်စိုက်ပြင် စော်ကြားသော်လည်း သူလက်ထံမှာတန်းလန်းခွဲလာ
သေားရာက အစိမ်းနှာရွှေ့ကိုရိုးသေားရာနှင့် အပေါ်ပေါ်တစ်ခု၊ ငွေဝန်း
ဘာကိုမ မလို့စော်လည်းပြုံးစော်သေးမဲ့ ခွဲတို့ခဲ့ အသံတွေ့က်သွားသည်။
‘ဓမ္မုလျှို့’

သူ့သိသော ကိုယ်တိုင်းကြော်ခိုင်ရှုံးရာ ကျယ်စီး။ အောင်
ကက်လမ်းဆီမျွှန်စုလျှို့က ပြေား၊ ထိုကြာ့နှင့် ခိုင်ဝေးဆီး ဆက်
လျော်က်သွားနေသည်။ သူမ အသိကိုပြုံးစွဲ အောင်လိုက်ပြန်စီး။
‘ဓမ္မုလျှို့’

ဘုရားရေး၊ သူမအသံသည် တစ်စွဲလောကလုံး ကြားနိုင်
လောက်အောင် ကျယ်လောင်လုပ်လား။

သူမ ပါးစောင်ကို လက်အောင်မျှော်ပြင် ယောင်မှားစွာ ဂိတ်
လိုက်ပိုးသည်အထိပ်ပြန်စီး။ သို့သော် ဓမ္မုလျှို့က်ကြား၊ ပို့အငေး၊
သို့ပင် ရောက်သွားပြီး၊ လို ပြုံးစွဲသော်မှာ ပြန်မှားပဲ့၊ သူမ

နိုင်ပြန်လက်ပြန်ပင် သျောက်ဆီသို့ အမြဲးအစွားလှည့်ကာ တိုင်း
နှင့် ပြေားဆင်သွားသူမျှဖို့သည်။ လမ်းပေါ်ရောက်သည့်အခါ မြှေ့တွေ့ကြားမှ
သူကို ပုံနှင့်ပါးအနိုင်တစ်ခုအဖြစ်သာ မြင်ရာတူသည်။

‘ဖွန့်ရလျှို့’

ထိုဘင်္ဂနှင့်ကျော်ပင် ငွေဝန်း အသိတစ်ရှစ်လာသည်။
ဖွန့်ရလျှို့က သောပြီးပြီး သို့ဟုတ် သောပြီးပြီးဟု ယူဆရ
သည်။

ဟုတ်မှုဟုတ်ပါ့ယလား။

ထိုအခါ အပြုံးအထာနသို့လို့တို့ပြင် ဘုရားအပြုံးလိုက်ရမှုး
လမ်းပေါ်သည် တောင်ပေါ်လမ်းပြုံးသွေ့ပြင် အနိုင်ဆီသို့ ဆင်သွားသည်။
ထိုလမ်းဖူး နောက်တစ်ချိုးကျော်းမြှေးပြီး တောင် နံရံတစ်ခုသို့တက်ရာသည်။
လမ်းကြေားလေးသို့ သူမ အဖော်တကော တက်လိုက်ရသည်။

‘ဖွန့်ရလျှို့’ ခဏရေး နောပြီးး

ဘုရား မောပန်းခွဲ့မှုလော့အသိကို ကြားသွားဟန်ပြင်
ငွေ့မှ နိုက်နိုက် နိုက်နိုက်ဖူး တက်သွားနေသောလွှာက လျည်ကြည့်
သည်။ ပြုံးစွဲများ ပါးလျှော့သွားပြီး သူဝင်ထားသည် ပါးနှီးရောင်
ရှာက်ငါးရှိုက်ပင် သေသကြော့ပြင်ရပြီး သို့သော သူမျှက်နှာ...
အသက်အချေယိုးရှင်သွားသော အသာကျင်းလို့သွား
သော၊ မျက်လုံးတွေ ပိုမျို့ဖွန့်သွားသော...

ဖွန့်ရလျှို့လား

‘ဘာလဲဗျာ’

ပြုံးချို့ပေါ်ရွှေ့သွားလိုက်သော ချင်းအော်းသာသည် ဖွန့်ရ
လျှို့မှ ပဟိုတ်ပါ့ယလား ချက်ချင်းပင် စွမ်းခွွာဟောလျော့သွားသည်
ဂိတ်ကို ပြန်တင်းခဲ့း အသက်ကိုယ်ရှုံးရှုံးနေရသည်ပို့ ဝကား တော်
တော်နှင့်မူပြာနိုင်း။ သူလက်ထဲမှာ ခွဲထားတာကတော့ နှစ်ဆေး
ကုန်ပင် အစစ်း လျက်တော့ ဖွန့်ရလျှို့မဟုတ်။

အိပ်မက်ဒကြာ့ပုံ ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်တာ ထင်ပါရဲ့။

ချို့အော်သားက သူစာက်ထဲပုံ အပင်ဆီ ငွေဝန်းအကြည့်
ရောက်နေသည်ကို သတိပြုပါဟန်ပြင် အပင်ကို ပြန်လှုံးကြည့်လိုက်၏။
‘ခြော် ပို့ အဲဒီအပင်’

အပင်သည် ခုံ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ရှားလာခဲ့ပုံပြင် မြဲ
ကြော်နှင့် နှင်းစက်ကတွေဇားကာ နိုတ်နေစ်။

‘အဲဒီ နှစ်အောက်မှန်ပင်လား’

‘ဟုတ်ထယ်’

ဖွန့်ရလျှို့က သောပြီးပြီး သူမကိုယ်သွား သတိပေးနေမိ၏။
ဖွန့်ရလျှို့နှင့်ထင်တွေ့သာလုံထဲပုံ နှစ်အောက်မှန်ပင်ကို ရရှိပေးသလား
သူမ၏ ဟာခါးအိမ်မှာ အမှတ်တာရာ နိုက်ထားလိုက်လွှာပေးမလား

‘အဲဒီအပင် ရောင်းနှစ်လားဟင်’

‘မင်ရော်မျှေး’

သူမ အားလုံးသွားသည်။

‘ကျွန်ုတ်အမေအတွက် ထေးကျိုးရမှာ’

‘ခြော်’

ဖွန့်ရလျှို့နှင့်တွေ့သာလုံထဲပုံ ဖွန့်ရလျှို့ချာပေးသောအပင်ပျိုးထင်။
တူကို ဘယ်ခိုင်ပြုပလဲဆော်။

‘ဟိုဘာက်တော်ဒကြာ့မှာ နိုတ်ထယ်လေး။ ခုံးရှိုင်းဝှုံးရတယ်’

ခြော်ပြီး သူလှည့်စွဲက်သွားတော့ သူမ ဝင်လျှော်ကျွဲ့
ခဲ့သည်။

‘ဆရာမ’

ဟာ၏ သူမ အသံလာရာနောက်ဘက်သို့ လျည်ကြည့်လိုက်
သည်။

ထွေးအုပ်ထန်း

သူမအနိုင်းတော်ကြော်မှာ ငွောက်နေဖို့မသိ

သူမျက်လုံးတွေက တင်ဟနာနသည်လည်းမဟတ်၊ စာညွှန်ပျော်ပျော်
သည်လည်းမဟတ်၊ ရှုံးရှုံးတာက်ပန္တာဘေးအဖို့မျှ

‘ဆရား အဲဒီအပင်ကို လိုချင်လိုလာ’

သူမ မပြနိုင်။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မပြရပါမလဲ။

‘ကျွန်တော် ချုပေးပါမယ်။ အထာလမ်းက ကျောက်တောင်
တွေပေါ်မှာ ကျွန်တော် မြင်ခဲ့တယ်’

‘ဘုံ ရေပါဝါ’

သူမ ကပန်ကတန်း မြင်းလိုက်ရသည်။

‘မပြင်ဆိုမြဲ ဆရားလိုရှင်တာကို ကျွန်တော်ပေးချင်တယ်’
ရိုးသားစွာပြောလိုက်သည် ကေားတွင် ပေါ်နိုက်ရှိ သူမ
သိန့်ဖို့မိတ်။

‘ရေပါဝါ အိမ်သံရယ်း ခုက္ခမားလှပါတယ်။ ကျွန်မ မလို
ချင်ပါဘူး’

ကျောက်တောင်ပေါ်မှာ တွယ်ကပ်ပေါ်ကိုတတ်သော ဤ
အပင်ကို သူမတွေ့ကို ဘယ်သူမ ကိုခက်ခဲ့ခုံးပေးမလိုကြောင်း
ကိုတော့ ဖုန်ပြောဖို့ မထဲခဲ့ပါ။

‘မလိုချင်တဲ့လိုက် ဒီလောက် အထောက်အထားကြီးထိ အပြောလိုက်ပြီး
ဝယ်ယူမဟုတ်ဘူးလေ’

ဇွဲဝန်၏ အဟောတောက် ပြောလိုက်ရှိ သူ မှာလည်းကောင်း
သွားပြီး သို့သော် ဘယ်လိုနည်းမြင်း ရှင်ပြောရမှုန်းလည်းမသိုး

‘ဟောတော်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်တော် ချုပေးသယ်’

ပြောပြောဆိုခို အုပြုံးလှည်းစွာကိုသည်။ သူမှာက အခုပ်
သွားလော့တော့သူမည်ဟန်ဖို့ ဇွဲဝန်၏ သူမလက်မောင်းကို အုတ်တပဲ ဖော်ဆွဲ
တာ၊ လိုက်သိမ်းသည်။

‘အုတ်’

သူလက်မောင်မှာ သူမလက်ထဲတွင် တောင့်တင်မောက္ခာ
စနာည်း

‘မသွားပါမြဲ’

သူမ ဖုံးသွားသည်။ သူမ ဖုံးသွားဖို့ကိုလည်း ထွန်းဖုံး
ထုန် သူမနှင့်နိုင်သောကျက်မှုချင်းဆိုင်မှာ ရုံးလိုက်တော့သူ သိသည်။

တစ်ဘက်မှာ တောင်နဲ့၊ တစ်ဘက်ပျောကာ ဖို့ဆင်သွား
သော ရောက်ကိုပါလေမှာ သိမ်းကျိုး၊ ပန်းပင်တဲ့ချိုး၊ ထင်းတဲ့ချိုး၊
သို့သော် လူသွားကိုရှင်းဖော်၏၊ ထိုအပြောက သူမတဲ့ နှစ်ယောက်အား
ပို့နို့ကောင်ရွှေ ဇွဲတွေ့သော်မျှ။ ထို့ထက်ပို့၍ တောင်နဲ့ရှိက သူတို့
အား ပို့နို့ကောင်သော်မျှ။ ခပ်စေးဝေးမှ နှင်းဆီးနဲ့တစ်ခု လေဖြင့်
ငွေကာဝဲကာ ရောက်လာသည်။

‘မသွားပါမြဲ ကျွန်မ မလိုချင်ဘူး’

‘ဗု’

သူ အကဲပျော်ကြုံတွေားပြီးမှ

‘ကျွန်တော် ချုပေးတာကို မလိုချင်ဘူး။ တြေားလဲ ရှုံးတာ
ကိုပဲ လိုချင်တာလား’ ဟုမေးသည်။

တိုင်စွဲတွေက သူတို့နှစ်ယောက်ကို ပြတ်ကျော်တို့လိုက်
သွားကြသည်။ ထိုအပို့နှစ်တွေ့ ဉာဏ်နှာကသွားပြောခဲ့သော ခါးခါးသိုးသိုး
ကေားမှားကို သတိရာဘွား၏၊ ရင်ထဲမှာ ကျွန်ဝန်စာသွားသည်။

ပုံးလိုက်တာ။

ရှုံးတော် သူအနီးမှ လှည့်ဖွေက်လာခဲ့လေသည်။

ဇွဲဝန်းသည် ပို့နို့နှင့်အတူ တောင်ပေါ်ရွှေတွေသို့ ပလိုက်
လို့၊ စိတ်တွေ့လေးရေသည်ဟု အကြောင်းပြုရအောင်လည်း ကျိုး
ကြောင်းသိုးလေသို့မှုမှ လွှတ်နေသည်။

‘အောင်ရောဘွား တောားရှိသလား’ ဟုတော့ ဖော်ပြစ်၏။

‘ပရိတ္တာ၊ အစ်မက တံတားဖြတ်ချင်ထိုလာ၊ ဒါဆိုရင်တော့
မလိုပူကြီးတံတားရှိတယ် တော်တော်ဝဝေတယ်’

ကြီးတံတား၊ သူမ တုန်တွေ့ငေးမီသွားသည်။ မလိုပူရ
ကြီးတံတားတဲ့၊ ဟင်ဘင်း။

‘မဖြတ်ချင်ပါဘူး’

‘လိုက်ခဲ့ပါအတ်ပရယ်။ တစ်ယောက်တည်း တည်းဆိုခန်းများ
ကျွန်ုံးရှုံးပုံင်စရာကြိုး။ အစ်မ လိုက်လာခဲ့ရင် ဖျင်စယ်မာင်း
စစ်ဝင်ကို တာရှုပယ်။ လမ်းကဗျာည်း တော့အဲတောင်နဲ့ ရော့ခွန်လေး
တွေ့နဲ့ သိပ်သာယာပါတယ်။ သစ်ခွဲတွေလည်း အများကြီး’

ပိုင်ပို့က ဆွဲအောင်တတ်သည်။ ငွေဝန်း အားတင်းကာ
လိုက်သွားသည်။

သစ်ခွဲတွေတဲ့၊ အလကား၊ ဘာသစ်ခွဲမှ လမ်းမှာသတွေး
နတ်အေးကမုန်ပေါ်လည်းပေါ့၊ တောင်ပေါ်များအောင်ကြာသောစွေဝန်း၊ အ^၁
တွက် တောင်ပေါ်လမ်းက ခုက္ခမပေါ်ပါ၊ ဆုန်ကျွန်ုံးလွှန်နှင့် အတူ
သူတို့နောက်မှ တာခွဲခွဲလိုက်လာရင်း ပန်းများစလေးတွေခွဲလိုက်၊
လိုင်ပြောစုလွှဲလေးတွေကြိုည်းလိုက်နှင့် ဒီပိုမကိုဝါးပြောကိုခြားစရာ
တတ်သိမ်းကို မေ့သွားသည်။

ရွှေ့ကျော်သည့်အပါ ပိုင်ပို့က ရွှေ့ကျော်သိမ်းတစ်လိပ်ဗာ
လွှေလွှေတွေနှင့် ဈေးနေ့စကားရိုင်းတစ်စု ပြုစဉ်သည်။ အသခံချင်း
အဖိုးသားလေးတစ်ယောက်က ပိုင်ပို့အတွက် စကားပြုစဉ်လေးရို့
ပြု့မှ လိုက်လာသည်။ သို့သော် လွှေလွှေတော်တော်များဖျေားသည်
သွာ်သွာ်လက်လက်ကို မပြောတတ်လွှင်သာရှိမည်။ ပြန်မာစကားကို
ပြောနိုင်ကြသည်။ သူတို့စကားထဲမှ သင်းခွေချင်း များကိုပဲ၊ ငြို့
သစ်ခွဲ လိုင်ပြောတို့အား တစ်ချက်တစ်ချက်များ၊ မိတ်ဝင်းမျိုးလျက်
ရှိဝေယျိန်းသိမ်းသောပတ်ဝန်းကျင်ကိုညည်းငွေ့လာသော အပျိုးသပ်း
နှစ်ယောက်သည် အပြုံးတွေကိုလုံးကြသည်။

‘ဂျူလီယာ ဝေးဝေးမသွားနဲ့နေ’

လျှန်းရှုစိတန်းက ဆုန်ကျွန်ုံးလွှန်ကို ဦးတည်းပြောတာပြုစ်
နှင့်၊ ပြန်မာလိုပြောလိုက်ခြင်းပောဂ်လား၊ စွဲဝန်းအတွက်ပါ စည်ဗျား
ပြီး ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါလို့မည်။

သူ့ဝတ္ထုနှစ်ဦးလောက်သည် ပေါ်ဝန်းလွှေ့မှုံးက ဇွဲကောင်းလိမ့်း
အသောက်ဘုရား ထင်းရှားသားအိမ်ကောလေးလီလို့ လမ်းလောက်သွား
ကြသည်။ ပေါ်ဝန်းလွှေ့မှုံံးက တော်းပြောမှာ တော်ယာရုတ်တာပြီး
ပါးမျိုးထားသည်။ သည်ဘာက်တိအောင် ပါးမျိုးနှင့်က ရောက်လာသည်။
ပါးမျိုးနှင့်အတူ ပွေးချုပ်တွေ့ရှုံးရှုံးမှုံးများ

‘မြွှေ့လိုက်တာဆုန်ကျွန်ုံးလွှေ့မှုံးရှုံးမှုံး ပွဲ့ဝန်း
ကြပါလို့’

ဆုန်ကျွန်ုံးလွှေ့မှုံးက အနိုင်ချုပ်ပေါ်တွေထဲသို့ တိုးဝင်ကာ ရှာဖွေ
သည်။ တွက်လာသည့်အပါ လက်ထဲများ အဖြူးရောင်တော်ပန်းကောလေး
တစ်ပွဲ့ပါလာသည်။ အဖြူးရောင်ပွဲ့ပျုံးလေးတွေက ချုန်ချိန်မြေမှုံး
‘ဆရာပ ပွေးကြည့်’

ငွေဝန်း ပန်းကောလေးကို နှုတ်မှုံးရိုင်းကာ ပွေးကြည့်လိုက်ပါ။
ဝပယ်နှုံးလေးနှင့်တွေ့သည်။ တော်ပို့သို့တာများတော်း

‘ကြပ်ကောလေးနှုံးတယ်’

သူမ ရော်တို့သည်။ အဖြူးရောင်ကြပ်မောင်ပေါ်ပေါ့၊ သူမ^၁
တွေ့နော်ကို ဆုန်ကျွန်ုံးလွှေ့မှုံးက စကားပြောလာသည်။ စကားကောင်က^၁
ကြပ်မောင်နော်တို့ အဖြူးရောင်ပေါ်သော ချင်ပုံပြုင်တစ်ပို့ ဖြစ်ပါသည်။

မိဘကျော်သိမ်းကို ကွဲကျားသွားရော်သာ ချစ်သူမျိုးသို့သည်
သေခါးတွင် ပိုင်နာကျင်းမွာ ဆုတော်းမဲ့သတဲ့၊ စကားကောင်မှာ
ကြပ်မောင်တွေ့ပြုခြင်း၊ သုံးနှစ်မှုံးတော်းပါ ပြန်ထဲပါရစေ စဲ့၊

‘ငိုးတော်းက နေဖွေကိုလုံးအရောက် စကားကောင်အဖြား

မှန်တယ်၊ စောင်တယ်နိုင်ကေတူ နေဝါဒရာ ကောင်းကောင်ရဲအဖြူ
မှာအနုရတယ်၊ ဒီတော့သူတို့ဟာ ပြုလေးတွေဖြစ်သူတေတာင်
ကောင်းကောင်တဲ့ဘူး၏ အတူအနုရဘူး၊ သူတို့ဟာ သုန္ဓိမှာ တစ်ခါ
ပဲ ကောင်းကောင်ထဲမှာ ဆုံးရတယ်'.

‘မနက်တုန်းက သိုး စိုင်အွန်ဘရားကျောင်းတစ်ခု တွေ၊
တယ်၊ ဘေးပါးတို့ဘားထွက်သွားတော့ အပြည့်မှာ အစိတ်လိပ်စီကိုယာ
ပြီး ဘရားကျောင်းထဲဝင် ဖော်ပါးတို့တွေများ ဆောက်လေ့ခဲ့တယ်’

କୁଣ୍ଡଳାଦ୍ୟ: ଶୁଦ୍ଧତାର୍ଥ:ଶୁଦ୍ଧତାର୍ଥ: ଶୁଦ୍ଧତାର୍ଥ: ଶୁଦ୍ଧତାର୍ଥ:
 ‘ପିଃ ହାତାଦ୍ୟର୍ଥ:ରେ ପିରାଃ ହାତାର୍ଥ’

‘သမီးတို့ သေသွားရင် ကောင်းကြမှာ ကြယ်လေးနှစ်လုံး
ပြစ်ချင်တယ်’ ဒါပေမဲ့ ငန်ဘော်စို့ အောင်တလိန်းဂါတ္ထုလိုကော်
ဆုံးနှစ်မှာတော်ဝါပဲ ဆုံးတွဲကြယ် ဖြေစ်ချင်ပါဘာ။ ငန်တိုင်းညာတိုင်းဆုံး
တွေ့နေဖို့ နိမ့်လေးမှာ အတူရှိနေတဲ့ ကြယ်လေးနှစ်လုံးပြစ်ပါရအ
လဲ ဆတောင်းတယ်’

ဘန်ကျော်လျှန်၏အသံပွဲ၊ တိမ်ဝါယံလေးဖြစ်သွားသည်။
ငွေဝန်၊ သူမ၏ပခံလေးကို အသာဆက်ပွဲလျက် ဖြစ်ည့်လိုက်လေ
သည်။

၁၃ ပြေတိကျော်ဘာတေသန။ ရန်နှော်ဘာတေသန။
သူမနှင့်အတူ ကောင်းကောင်တစ်ခုတည်းမှာ ကြယ်လေးနှင့်
ဖွံ့ဖြိုးရေးလိုက်မှု...
သူမ ပြုဆောင်ရွက်သည်မှာ သိမ်းကြောင့်၊ မကြောင့်ဟု
ဘုံးဟု ထင်ပါသည်။

‘ବୀରଭାବେ ଓ ଯା କ୍ଷେତ୍ରଜୀବିତିରେ

အလိတ်တလန့်ဒေသရိုက်သော စွန့်ကျေပွဲနှင့်ဘယ်ရှုရွှေ
ကြောင့် သူမျှကိုလုံးဖွံ့ဖြိုးကြည့်စိုက်တော့ တောင်ယားသည် တောင်
ကြော်တစ်စွဲကို ဆင်းလာသောပြိုက် မြင်လိုက်ရသည်။

သူ့ ဘာတွင် ပါတောက်မိလျှောတွေရှိ အရာလောက် တစ်ခု
ပုံ အနီးကိုယ်ပြန်ဖူး၊ သိန်ခြောက်စရာကောင်းလိမ့်ပည့်ပုံ ထင်ထား
ခဲ့သော ပိုးတောက်တိသည် လူပင်လူသေးတော့သည်။ တောင်ယာ
ခုတ်ပြီး နေလှမ်းထားသည့် သစ်ဂိုဏ်းခြောက်များ သစ်ငတ်တိများကို
ရှိသည်ပါသည် ချိန်ထားရစ်ခု့သော သစ်ပင်သေးသေးများဆိုလို့
ကျေပြောက်သည့်များ အနီးရောင်ဝတ်ရှုံးများ လေးတွင် အပ်ရလိုက်
စွာပြန့်လောသလို့။

မြတ်တော်များသည် အနိုင်ရောင်ပါ။ အပိုင်ရောင်ကျေ၊ ခံပိုင်ရောင်
ပိုင်မျိုးတွေဖူးပူးရောင်သည်။ နေပြင်ဘွဲ့ငွေသာ သစ်စွဲဟိုသင်စက်
ပြောက်ဆောက် ရွှေအနီး၊ နေရာအေးဖူးပူးပြိုကျေငွေသည်။ လျပြော
ဝေးပဲထွက် မြတ်တော်သည်။

ပါးမတာကိမ္မီးလျှောင်တွက ပိုးအဆေးမှ အသံဖြည့်လျက် ပြောကပ်လာနေသော်လည်း ငွေဝန်သည် နေရာမှ ပတော်။

‘କୋର୍ପ୍ସ ଲାଗେ’

နိတ်လည်ဖော်ပြုပိုင်၊ မီသည် မိမိတို့အနာဂတ် ချက်ချင်းကူးလာတော့ ဟည်ကို ဆရာမယ့်ကြည်ဗျားလာ။ ပြင်စတန်သောကတော်ပေါ်လေပြင် မီတော်နဲ့လျှော့ အော်ပြည်သည့်အသိကို ကြားလိုက်ရော်ဖွံ့ဖြိုးတော့ ဆန်ကျော်လျှော့သည် ဘာကိုမှ ထပ်စဉ်းတော်နေတော့တဲ့ နေရာမှုပြု တော့သည်။ မြေပြန့်ကွက်လပ်ကျယ်လွင့်သောနေရာပါ။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ပြေားဖွားအော်ဟန်သံတို့ပြင့် ချက်ချင်းကြည်ဗျားလာသည်။ အသေတော်တော်များကဲ မိန့်မသံနှင့် ကလေး သံများကဲ သီနေသည်။ ကလေး၊ ဟုတ်ပါခဲ့၊ မိမိတို့အနားများက မူပြီးကျော်ကလေးလှို့လာလာမသိ။ ငွေဝန်များပါတော့၊ သူမ သိ နေတော် တစ်ခုတည်။ ခင်များလွှာပသော သို့သော် ပူပြုင်တော်ကို လောင်နေသော မီးလျှော့များသည် ခင်လှုန်းလွမ်းမှု အလုံးအရာရှင်းနှင့် ပြတ်သွားရောကြပြီ ဟူးသော အသို့ ကျွန်ုပ်များ လွှာပတော်၊ ရွှေတို့များလာ။

‘ဆရာမ’

ဟောကြီးပန်းကြီးပေါ်လိုက်သောအသံလုံး သူမ ကြားများ နေကျော်အသံး၊ အခုံအလိုင်းများတော့ ငွေဝန်းသည် ဘာကိုမှု အသိတို့ပြင့် ချွေးခြားမှုများရှိသည်။ သူမများရှိသည် တစ်ခုတည်းသောအာရုံးများ ကလေး၊ နိုင်များ၊ မီတော်လောင်သံပြု သမ်္တ်တို့၏တော်ဖွံ့ဖြိုးသံများ၊ ထို့နောက် အပူး၊ အပူရှိန်က သူမဆီးပါတော် ဟန်လာသည်ဟု သူမ အုံသွားကြုံပြု နေသော်လည်း မြေတစ်လုပ်းမှ မထုတ်းပါ။

‘ဆရာမ နောက်ကိုစုတ်လေး၊ အောက်ကိုစုတ်လေး’

ထျွန်းမှုနှင့်ထန်းမှုအသံလား၊ ဖွှဲနှင့်လျှော့နှင့်အသံလား။

အသံလာရာကို ကြည်းပါတော့ မီကန်လန်ကြားအသာသော မျက်နှာများ၊ ၈၀ ပါး အစွဲပျော်၊ ကလေးတစ်ယောက်ကို ပွဲနှိပ်ပြေား သွားသော လွှာတစ်ယောက်၊ ဖွှဲနှင့်လျှော့နှင့်...။

မပြင်နိုင်ဘူး၊ ဖွှဲနှင့်လျှော့နှင့် သေပြီးသားပါ။

ဟန်အင်း ကျွန်ုပ်များကျော်လေးဆင်းချင်း၊ ကျွန်ုပ်မ ဒီနေရာမှာ

ပဲ နေမယ်။

‘အစိုး’

အလောတာကြုံးအသံနှင့်အတူ သူမထံသို့ နိုင်ခန့်ပြုလာ သောသူ့နှင့်တစ်ရုံ၊ ထို့နောက် သူမတို့ပါတော်များ လွှဲပါမ်းဆွဲပါ ခံလိုက်ရသည်။ သူ့ကိုယ်ခွဲ့ကာ မီတော်နေသာလို ပူလိုက်တော့၊

‘အစိုး ထ ဒီပုံး ငော်ပြုခြင်ဗျားလေ’

အော်ဟန်လိုက်သည့်အသံ။

သူမတို့ယ်ခွဲ့သူ့ကြောက်တိုးတော်ရှုလိုပင် လေးလေ နေသည်။

‘ဟန်အင်း’

‘အစိုး ဘာပြုနေတော်လဲ အစိုးကြုံးမဟုတ်ဘူး’

သူက သူမမှုနှင့်သာက်ကို ဆောင့်ဆောင့်ပြီး လွှဲပါပစ်လို့၊

‘အစိုးမှာ အပြမ်းမရှိဘူးမေး၊ အစိုး ဒိတ်ပလျှောပါနဲ့’

ခွဲထွဲလိုက်ရသည်အပါ သူမ လတ်တတ်ရပ်စီးခွားသည်။

သူမသည် အသိတို့ကိုက်ပုံဖော်သွား ခွဲဝါးရာထို့ တယ်လွှဲလိုက်ရလိုက် ပါတော်။ ထို့နောက် ကိုယ်ခွဲ့ကာ မြောက်ဝါ လော့လွှဲခွဲ့သွားသည်။ သူမကို တစ်ယောက်ယောက် ပွဲနှဲလိုက်တော်၊ ခို့ ပူလိုက်တော်။ သူမသည် မီးလျှော့ကြားထဲသို့ တစ်လိုက်လို့ ရောက်သွားတဲ့။ ထို့နောက် မီးနှင့်တဖြည့်ဖြည့်ပြန်ဝေးသွားသည်။

‘ဖွှဲနှင့်လျှော့နှင့် သူဟာသူ့သေတာ’

တတ္တိတ္တိပြောနေသောအသံနှင့် တင့်ခွဲခွဲနှိပ်းနေရာ သော လွှဲရားမှုများကြောင့် ပြန်အားတင်းလိုက်မိသည်။

‘အစိုးကြုံး ဘယ်သူမှ မသေသား၊ ကြားလား’

မျက်နှာအထက်တည်းတည်းမှ စကားသံး၊ စကားကိုတို့က အသံတစ်ခုရာကို ကြားနေရတာကော်မဟုတ်ပါဘူးမေး။

‘အစိုးဟာ စိတ်ဟမလိုနဲ့ သိပ်ပျော်တာပဲ’

ပိုင်စိုး သူမ မျက်လှုံးမှတ်ထားပါသဖြင့် မျက်လှုံးအိပ်များ
ပြည့်လျှောသော မျက်ရည်တို့သည် နီကျွေးမှု၏။

‘ဉာဏ် အိပ်မက်မက်တယ်’

သူမသည် အိပ်မက်ယောင်သူလိုပင် ပိုင်စိုးအား တိုးတိုး
သောအသံဖြင့် တိုင်တည်ပို့သည်။

ခဏချင်းပင် လေအေးအေးပိုင်ခတ်နေစေသာ ကမ္မဝေး၊
တစ်ခုပေါ်သို့ သူမ အလိုက်သင့် တိုင်လျက်သားများအောက်သွားသည်။
သူမ မျက်လှုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအဲ ပို့ကို နီးမိုးတိုးကြည့်
နေသော ပိုင်စိုးကို ပြင်လိုက်ရာတည်။

‘ဘာကို အိပ်မက်မက်လိုလဲအစ်မ’

‘ဖွန့်ချုပ်’

ပိုင်စိုး နှာများခြားလျက် ခေါင်ယော်ပြီး နှစ်သိမ့်သည်။

‘တော်ပြီး၊ ဘာမှမတွေးနဲ့တော့၊ ခဏလေး နားဝိုက်၊
ကျွန်းဝတ် ပြန်လေ့မယ်။ ဒီမှာပဲနေနော် ကြောလားအစ်မ’

သူ အမြဲးပြန်ထွက်သွားသောအဲ တရုန်းရုန်း တိုက်ခတ်
နေသောဆလနှင့်အကျ သူမ ကျွန်းရှစ်ခု့သည်။

အိပ်မက်။ အိပ်မက်ကာသာယ်လို အဆုံးသတ်သွားပါဝင့်။

သူမ တံတားပေါ်များ တရွေ့ရွေ့လမ်းတွေ့ကိုနေခဲ့သည်။
တို့နောက် ...၊ ကြောက်စရာအဖြစ်။ ဘာဖြစ်သွားပါဝင့်။ ဆက်စတွေး
ကြည့်သည်။ မရှုံး အတွေးက တံတားထက်ပို့ပြီး ကျော်လွန်ပေးသွား
သို့သော် အိပ်မက်အဆုံးက အဲဒါမဟုတ်ဘူးဆိုတာဝတ် သူမ မှတ်စီ
နေသည်။

*

၅၇၂. အုပ်စုမြတ်မြို့

သောသောသူတို့အနိုင်

မသောနိုင်သော ဂက်သတင်း ရှိခေသာတည်။

ရှင်သောသူတို့အနိုင်

မသောနိုင်သောအချုပ် ရှိခေသာတည်။

ဂျိုကားလေသည် နောက်သက်များ တောင်နဲ့တွေ့ကို
ရှိခဲ့ ကျိန်ခဲ့စေလျက် ကြုံးတင်းခွာခြေားလေသည်။

အောင်းတွင်ဖြစ်ပါလျက် နီးက သည်းထောက်ချွာနေသည်။
အလွန်အေးပြုလေသာ အောင်းလေသည် နီးနှင့်ပောလိုက်သည်အဲ
ပေးပေးနိုင်အောင် အေးပေးထိုကျော်နေတော့သည်။ တို့ထက်ပို့ဆိုးစေ
သည်များ ငွေဝန်းဝါးလေသည်က ရှိုကားပြစ်သည့်နဲ့ လေယပ်နဲ့
အဖိုးအကာသည် နိုကာစသာပြစ်သည်။ တို့ရော၊ နိုရော၊ လေ
ရောပေါင်းဝိုက်သည်အဲ လက်ဖျားတွေ့ခြေဖျားတွေ့ ထုံကျင်းမှု
အောင် အေားလုံသည်။

အနေးထည်ကို နှစ်ထပ်ဝတ်ထားလျက်က နိုက်နိုက်တွဲနဲ့
အောင် ချို့စေသည်။

နိုင်စေတွေက ကာမှန်များ အဆက်မပြတ် ဟက်ဖျား နီးဆင်း
နေသဖြင့် ကားခေါ်ပို့တဲ့က ပနိုင်းပေး ရှုံးကားမှန်ကို ဖောက်လျက်
ပြင်ရသည်ဖြင့်ကဗျား ဝါးနေသည်။

နောက်ပြီး ဘာသံမှုကြောရာ၊ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သော ဖွန့်စလျှော့။

သူမ ကြော်သီးပျော့ခနဲ့ ထားသည်။

မိဂုံးတိကားကို အဆိုအယောင်တောင် ဖြောင်ရသာ။

ငော့တ်တဲ့ကို အားမလိုအားမပြုပါမေ့သော ကားသာမား
လေးက မရှိပဲ၏ ဆဲပေးလိုက်သည်။

‘ရွှေကောင် စိုက်ပါကို လဲပေးပါခနိတာ လဲမပေးဘူး’

‘အိမ်သံ ကားမှန်မှာ လူဝွှေ့နဲ့လည်း မျိန်ဝါးနေတယ်၊ မှန်ကို
တမိတ်လောက် သုတ်ပေးလိုက်ပါတယ်’

‘ခုံတယ်ဆရာမ မလိုဘူး ပုံးရို့ပါနဲ့’

တစ်ဘက်တောင်ခြားမှာ အစိပ်အရောင်သစ်ပင်တွေနှင့်
ကန့်ဇူးပန်းပွဲတွေရောလျက် ဝါးနေသည်။ ပိုမိုပျောက်လုံးတွေက
ဝါးနေတော့လား၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုက မျိန်ဝါးနေတော့လား၊

ထိုးကြော် ကားသည် တောင်အကျော်တစ်ခုကို ကျွဲလိုက်ပါ၏
သို့သော် ကားတစ်ခုးလဲးသည် လေလေသို့စွဲ့သွားသည်။ ရုန်ခဲ့
တိုးတိုက်သွေ့နှင့်အတူ ကိုင်ပြောက်ပဲ ထိုက်ရာသလို ခုံသွားသည်။

‘ဘုရားမော့’

သူမတစ်ကိုယ်လဲး လွှဲခဲ့လိုက်ဟာသွားသော အသိနှင့်
အတူ အောက်သို့ ဓောက်တို့မှာပျော်ကျော်ပြီ ဟု သိလိုက်တော့သည်။

‘အော့’

သူမ ဘေးမှာ အော်များ အော်ဟန်သုတေသနကို ကြားလိုက်ရာယော့
ပိုးပြီးဆောင်လိုသော ပါက်ကွဲသံတစ်ခုရောက်တွင်
အော်ထံက နှစ်ပြုပါသွားသော့သည်။

လှေတစ်ယောက် ရိုးခဲ့သော ကားပေါ်က လွှဲကျေားသည်
အသိနှင့် ငွောက်သည် သွားမှုသွားတန်း ကားအမြန်စွာတို့ လက်ပြု
တင်းကြပ်နေအောင် ထုတ်ကိုင်ထားလိုသည်။

ငွောက်သွားလိုသော အော်ထံက လေတွေက
ဝင်လာသည်။

ငွောက် ဒေါ်မာ အဆမတန် ကြီးမာသွားသည်။ မိုးလောင်
ပြုကိုလိုက်သလိုလည်း ရုတ္တသွားသည်။

ကျွဲ့မ သေရေတွေ့မယ်။

ယုဂုလို အဖြစ်ပျိုး သူမ ကြုံရရှိလို့မည်ဟု တွေးပေးပါ။

အုပ်သံ၊ သူမ အသံတွေကိုလိုက်သလိုသည်ဟု ထင်ပေးပါ။ ကားသည်
တာကယ်တော့ သူမ နှစ်စောင်းတွေက လုံးဝဖွံ့ဖွဲ့မဲ့မရခဲ့။ ကားသည်
တာရှိနဲ့ပြည်လျက် တစ်ဆင့်ပြီးတာခံဆင့် ကျင့်သည်လို့တော့
ငွောက် သိသည်။ ငွောက်အကိုယ်သည် ပြောက်ခနဲ့ခွန်လျက်
ကုရှင်နှင့်ဆောင့်မီသည်မှာ အကြိုင်ပေါင်းများစွာ။

ငွောက်သွားမှာ အော်ဟန်သံ ရုံးရုံးပါးကို အဆက်ပြုတ်
ကြားနေရသည်။ ပိုမိုအသံလား၊ ဟန့်အင်း၊ ဖုံးတိုး သူမ အသံ
မဟုတ်။

သတိလက်လွှဲပဲမြင်ရဲ့ ပြောစွာဘုရားရှုံးကိုသာ တရမည်
ဟု တွေးသည်။ သရဏာရုံးရွှေ့ပဲများ။ သို့သော် သရဏာရုံးတိတာ
ဘာပါလို့။ သူမသို့ော်ကြောက်တွေ့သည် စကြိုးပိုးအတွင်း၊ ထူးပေါ်
တော့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် သူမကိုယ်ခွေားသည် လှပ်ခုန်ကျောင်းမော်
ရှုံးသည်။ ပျော်ကိုလိုပါတယ်ထားရာက ဖုန်းကြည့်လိုက်သည်အသိနှင့်တွင်
တစ်ကိုယ်လဲး အော်ထံကတော့သည်။ ငွောက်အိုးကားသည် လေ
ထဲမှာ တန်းထဲနဲ့ကြိုး ရှင်တန်းလျက်...။

‘ဘုရားသော်’

သူမ နားနားမှာကပ်ပြီးအော်နေသည်အသံသည် ပျောက်
သွားသေား၊ အဲဒါပီအသံမဟုတ်။

ဆန်ကျော်ပျော်

သူမ ကိုယ်စွဲကို လှုပါကြည့်သည်။ နာကျိုးကို ဖော်စားမှု
တစ်ကိုယ်လုံး ပေါ်ပါသွားသည်။

‘သူမ မသေဘုံ။ ငွေဝန်မသေစသေသူဘုံ။
သို့သော် ငွေဝန်မှုကိုပို့ဆောင်ရွက်စေသာ အရာယာက
ပုံးအုပ်သွားသည်။’

တစ်လောကလုံး လေတိကိုခတ်သံမှတစ်ပါး ဘာသံပုံ
ပြေားမှု

‘လုပ်ကြပါ။ ကျစတ္တုမယ်။ ကားကြီးကျထော့မယ်’

ဆန်ကျိုးလျှို့

ထျိန်းအုပ်ထိန်းရော်

မူးဆောင်ရွက်ကြုံငွေသော ခေါင်းကို ရှင်းစင်း ကြည်လင်
အောင် ယမ်းခါပစ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ငွေဝန် တစ်ကိုယ်လုံး ပြန့်စာန်
လွှဲသွားသလေသည်။

စက္ကန်ပိုင်းအတွင်း အမြှစ်အပျောက်ကို ငွေဝန် ပြန့်စာည်းမိ
သွားသည်။ သူတို့ကားသည် ချောက်ထဲသို့ ပြုတိကျသွားသည်။
ချောက်အောက်ခြေထဲတော့ ဖော်စာန်သော် သူတို့အားတွင် သစ်ပင်
တွေ အကိုင်းတွေ့ရော်လည်း ဒါက တောင်ဖုန်းတွင်ဖုန်သော ပြစ်သည်။
ကားထဲသို့ သစ်ကိုင်းသာစွဲတွေဖုန်အတွေ တိုင်တွေပါ ဝင်ရေးပြီး

ကားသည် သစ်ပင်တစ်ခုပါတွင် တဲ့တဲ့လောကတင်နေပြီး
ပြစ်ဖုန် သိလိုက်သည်အနိုင်တွင် ငွေဝန်တစ်ကိုယ်လုံး အော်ထုတေသွား
သွားသလေသည်။

သူမတစ်ကိုယ်လုံးကို ယိုးယိုင်သွားအောင်လှုပ်ပါ ယုံး
နေသည်။ ဘယ်သွား လှုပ်နေတာလဲ။

မိမိကို လွှဲပါစေသောအရာမှာ လူမဟုတ်။ လေမြစ်သည်။
ပြင်းသန်သောလေသည် ကားတစ်ပါးလုံးတင်နေသော သစ်ကိုင်းကို
ဟိုဘက်သည်ဘက် ယိုးခါနအောင် တိုက်ခတ်လွှဲကိုမိုးစေသည်။

သူမ ငွေတွင် ဘန်ကောင်။ ထျိန်းအုပ်ထဲမှ ထျိန်းအုပ်ထဲနဲ့
သည် ကားရွှေ့သန်းတွင် ခေါင်းလိုက်စိုက်ကျလျက် ရှိသည်။

ဘုရားရေး ရှင်မသေသွေး ကျွမ်းမတို့ကို ထားခွဲပြီး ရှင်မသေသွေး။

‘ဆန်ကျိုးလျှို့’

ဆန်ကျိုးလျှို့သည် သူမ ဘာယာ တစ်ကိုယ်လုံးတော်
ဆတ်တုန်လျက် စိုက်ပေးနေသည်။ သူမကို နိုလျက်စိုးနေသဖြင့် ကိုယ်
စွားချင်းဆိုက်ပေးနေသော ပီမိုက်လိုက်ပါ တုန်ပါနေပြုပြုစွားနေသည်။

‘ကျိုလိယာ ပုံးနဲ့ တို့မတွေဘာမှ ပြုခဲ့ဘူး။ တို့ အပေါ်ကို
ပြန်တက်ရာလာ။’

ဆန်ကျိုးလျှို့ တုန်စိုက်ခွားနေသေား။

‘ကျိုလိယာ’

နေစ်းပါတဲ့။ ငွေဝန်း အသံတစ်ခုခုကြားရသာလိုပဲ။ စေး
တို့မသေား။ သစ်ချို့တွေလှုပ်ခတ်သံလား။ ခေါ်သံလား။

‘အစ်မဲ့’

အသံဘက်ဆီမှု အသံသဲ့သဲ့ကို သူမ တကယ်ကို ကြား
လိုက်ရသည်။

‘အစ်မရေ့’

ဂိုဏ်းကိုအသံဟု မှတ်ပို့သွားသောအပါ သူမတစ်ကိုယ်လုံး
ဆတ်သံကိုဘာရာရုံးပြုပါ ပေါ်ပါလွှုင့်မွော့သွားတဲ့။

‘ကိုထန်ရေ့’

အသံလာရာလို့ သူမ ဇော်ကြည်လိုက်သည်။ သို့သော်
အထက်တည်းတည်းမှာ ပဲနေကော် တောင်ကော်ပါးယံ့ကြိုးက ဒီနှီး
နေသည်။ ထိုနဲ့ကြုံမှုလွှေ့၍ တဗြားဘာမှုပြုပြုရဲ့

‘ဟေး’

သူမ ပြန်လည်ဟန်အောင်၍ အသံပေးလိုက်သည်။
‘စိုင်စိုးရေ့’

သူနာယဉ်ကို သူမ အသက္ကဟစောင်လိုက်သည်။
 'ကြီးချေပေးလိုက်ယမ်း ကြိုး ကြားလား ကြိုး'
 အထက်က အသလိုက့်နဲ့ သူမ ထိနာသွားသည်။ ကြိုး
 ချေပေးသည် ကြိုးကျိုစွာပါဝါယ် တက်သွားလျှင်...
 ကာသည် သူမ၏လှပ်ရှားမှုကြောင့် အောင် ညွတ်ဆင်း
 သွားသည်။ သစ်စင်က ဆေဖြင့်လှပ်စတ်စနရာသည့်အထူ လွှာ ပါ
 ဘက်သည်ဘက်အလှည့်ကိုပင် ကာက ပြမ်းမနေးနဲ့ လိုက်ဆွဲလိုင်
 လေသည်။
 'ရှန်ကျွန်ုတ် မင်္ဂလာတော်မော်၊ အပေါ်က ကြိုးချေပေးနေပြီး
 မင်းအစ်ကိုကို လှပ်စီးကြည်းများ ပပန့်စာရင် ပင်းဘက်က ပိုမီးတယ်'
 'ဟန့်အင်း ဟန့်အင်း ကျွန်ုပ်ကြောက်တယ်'
 'စောင်ပေါ်ကို ပြန်တက်နိုင်ကြော့၊ သိလား'
 ဟလှုပ်ယူကိုယ်နေသော ရှန်ကျွန်ုတ်လွန်ကို အခဲ့န့်လွန်
 ကျောကာသူ ထျွန်းအန်တန်ကို ထိုကိုပြည့်လိုက်သည်။
 'ဒုံး ဘုရားဘုရား'
 သူမျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာ သွေးတွေချည်ပါလား၊ သူလည်
 ပင်းက ဇွဲခြေက်လျက်။
 'အုပ်သဲ'
 သူမ သူပါးပြင်ကို ခင်ဆာတိလွှ်က ခေါ်ကြည့်သည်။
 မလွှဲပါး။
 ရှင်ထဲပူး ဒိန်အနဲ့ဆောင့်ရှုနိသွားသည်။ ဟန့်အင်း ပစ္စားများ
 သူပဲ လက်ကဗိုးမီးရာ သူလည်ပင်းကိုထိုကိုပိုင်းကာ ထွေးစေး၊ ကြည့်
 လိုက်သည်။
 လွှဲပေးနေတယ်။
 ငွေဝန်း ပို့ပေးပေးလိုက်လာသော ငွေဝန်း မှာရိုက် ပို့ပေး

လိုက် အသာလေးလျှော့ချမ်လိုက်သည်။
 ဓနာက်တစ်ကြိုပ် ထပ်စင်းကြည့်သည်။
 သူမသေသေသေးဘူး၊ သူလည်ပင်းသွေးကြောက ခင်ဗျာပျော့
 လွှဲပေးနေပါသည်။ သူမျက်နှာကတွေ့ကို ပုံးမှတ်လိုက်ပြီး အသာယွေး
 ပွတ်သပ်ကြည့်သည်။ နှစ်းက ဟက်တာကိုချွေးတို့ရား ပါးပြင်မှ ဟက်
 တက်ကွဲခဲ့တယ်ရား၊ တော်ဝတ်တော့ ကြိုးမားသည်။
 'အုပ်သဲပေါ့'
 သူ သတိလတ်နေတာပါ။
 'အောင်ကိုသော်ပြီလား၊ သော်ပြီလား'
 ရှန်ကျွန်ုတ်လျှော့နဲ့က အိမ်မက်ယောင်သွေ့လို တတ္ထတိတွတ်
 ပေးနေသည်။
 'မသေဘူး၊ မသေဘူး'
 ထို့ကောင်း ငွေဝန်းတို့ကားသေားသို့ ကြိုးတစ်ချောင်းခေါ်
 ဆင်းလေသည်။ ထိုကြိုးကို မြင်လိုက်ရှုသောအပါ သူမ သွေးရှားသွေး
 တပ်း မျက်ရည်ကျိုးခေါ်သည်။
 'က ရှုံးလိယာ တို့ အပေါ်ကိုတက်ကြမယ်။ ဒီကြိုးကို
 သတိထားကိုင်နော်၊ ဒီကြိုးလွှာတို့ရင် တို့ သုံးဖောက်လုံး၊ သေပြီး
 ရှန်ကျွန်ုတ်လျှော့နဲ့က ပုံးမှတ်နေရာ့မှ ပြန်ခဲ့ခဲ့အားတာက်သော်
 ထလိုက်သည်။
 သူမ ထလိုက်သည်အရှိန်ပြီး ကာသည် သစ်ကိုင်းပေါ့မှာ
 ညွတ်ကျုံ လွှဲပ်ယမ်းသွားသည်။
 'ဖြည့်ဖြည်း' ငွေဝန်း အောင်လိုက်ပို့ပေး
 ထို့ခေါ် ရှန်ကျွန်ုတ်လွှုန်သည် တော်နဲ့သီးမှာ မရိတပါ
 လွှဲပ်ယမ်းနေသောကြိုးစကို အာယျာ့ချွေ့လိုက်သည်။ ပထမ တစ်ကြိုပ်
 မရား။
 'ရှန်ကျွန်ုတ်လွှုန် ဖြည့်ဖြည်း၊ ခဏောင်း ဒီဘက်ကို ပြန်

ရောက်လာမှ ဆုံး

သူမက တ္ထနာရိယန်ကို ပစ်မှု ဆွဲမထားရင်း ပြောရသည်။
ငွေဝန်းတစ်ကိုပါလို့ တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်မှာ ကြောက်လန့်မှု
ကြောင့်လာ၏

ကျွန်းမ သေမှာကြောက်သတဲ့လာ၏

အနိဂုံးရုန်လာက်ထဲသို့ ကြိုးကို ပို့သွားသည်။

'ကျွန်းမတော်နှင့်ပမ်'

'အေး'

ဆုန်ကျွန်းရုန်ကားထဲမှ ဂျတ်စွာကိုသွားသည်၏အခါ အဆေး
နီးနှင့် ပြောခြင်းလုပ်ကြောင့် ကားသည် တစ်ဘက်သို့ နိုးဆင်းသွားသည်။

'အစ်မ ရှုံးစုံလာဟင် အစ်ပဲ'

အပေါ်မှ ပိုင်စိုးဝါအသုသံသဲ့။

'အစ်မရေ ကျွန်းတော်ကို အသုလေးပြုပါ။'

ငွေဝန်းသည် ပိုင်စိုးဝါအသုကို ကြားလိုက်ရသောအခါ
ဝင်းသာကျွန်းသွေ့မှု လျှက်ခဲ့တုန်းရှိယိုးယိုင်သွားတော့သည်။

သူမသွေးအေး အသုထုမ္ပါရန် အော်ကြည့်သည်။ အော်လို့
မရှာ အသုကာ ဆိုနိုင်ခဲ့လေသည်။

ရိုင်စိုး၊ သူမ/သောက လည်ချောင်းထဲကွင်ပင် တိုင်ငင်
သွားသည်။

'အစ်မရေ ကျွန်းတော်ဆင်းလာခဲ့ပြုပေါ် မကြောက်ဆုံး
အနိဂုံးရုန်တော်သွားသော ကြိုးသည် တအိုဒီတော်နှင့်
သည်မှာ ပိုင်းရှုံးနိုင်စေရပင်ဖြစ်သည်။'

ကေလေမရှု့ မြန်မြန်တော်ပါ။ ကားက ချောက်ထဲကျ
တော့မယ်။

ငွေဝန်း အော်ပြုလိုက်ချင်ပေးယုံး အသုကာ လွှှက်လို့မရ
တော့ နှုတ်ခမ်းတွေကာလည်း ဆတ်ဆတ်တုန်နေခဲ့ပြီး

'အစ်မ ကျွန်းတော် လာပြီး မကြောက်ဆုံးနော်'

အသုသည် ငေးစွဲနှင့်နေသလိုပဲ့ ပျော်လင့်လို့မရနိုင်အောင်
ငေးနေသည်။ ရှင် ဘယ်ရောက်နောင်ပဲ့၊ ရှင်ဘယ်မှာလဲ။

ဆုန်ကျွန်းရုန်သည် ပြင်ကွင်းထဲမှ ပျောက်သွားသည်။ သူ
အပေါ်ရောက်သွားပါစေတော့၊ ပြင်ပြန်အပေါ်ရောက်သွားပါစေတော့။

လေဟန်ထဲရောက်နေသလိုပဲ့ သူမတစ်ကိုယ်လို့ ဂွဲ့
ပြောနေရင်း တစ်ခိုင်ကာည်းများပင် လေးပင်သောကြောက်ခဲ့ကြီး ဆွဲ့
ထားရာလိုပဲ လေးလေးနေခဲ့သည်။

ဘုရားရေး၊ သရဏရုံကို ဘယ်ကစွဲစွဲရာလဲ။

ဘာမှ ပေါင်းထဲပေါ်လော့တော့ပေါ်။

ထျိန်းအုပ်ထန်၏ ပြောတော်ကာ ကာအတိုင်းအောက်မှာ
ညာင်နေသလား၊ သူမ ဆွဲထဲတို့ကြည့်ရမည်ဟု စဉ်းစားသော်လည်း
ဖော်ပေါ်တဲ့ ကားသည် သာစပ်ယိုင်အတိုင်း တကိုက်ရှိညီဖြစ်ပြစ်သည်။

'အစ်မရေ အဲဒီမှာ ကြိုး အစ်မတော်ခဲ့တော့'

ငေးစွဲနှင့်ပေးယုံးပဲ့ ပိုင်စိုးဝါအသုမှာ သာယာလိုက်တာဟု
ကျေးနေပါတဲ့။ ကြိုးက ငွေဝန်းအနိုင်းသို့ ဘုတ်ခနဲ့ ထိလေးလေးသည်။
သူမ ထိုကြိုးကို လက်ဖြေ့ထဲမှုများကိုင်လိုက်သည်။ ကြိုးကိုထိုက်မှ
သည်အနိုင်အကာင့် သူမတစ်ကိုယ်လို့ ပေါ်ပါးသွားသည်၊ ပါ မသေ
တော့တော့။

ကြိုးကိုဆိုလိုက်တော်ကာ ကားထဲမှာအထွက်တွင် ထျိန်းအုပ်ထန်
ထဲမှာ ညည်းသုသံသဲ့ကြားလိုက်ရာလဲ။

အုပ်သဲ့

သူမ ကြိုးကိုတော်သွားပြီးနောက် ကြိုးမြန်ချောင်သည် တိုင်
အောင် သူ သတိကျို့မလား၊ သတိမရခဲ့လျှင် သူဘယ်လိုနည်းနှင့်
အပေါ်သို့ရောက်နိုင်ပြီးမလဲ။

သူကို သူမ ကိုယ်တိုင်မှ ကြိုးနှင့်ချည်ပေးလျှင် သူဘယ်

တော့မှ အပေါ်သိန္တရောက်များမဟုတ်။

သူ့ပ ကိုင်ထားသော ကြိုးကို နေပြောတာသွားဖြင့် ဘုရားအုပ်
ထန်ကို ခုံည်နောင်ပေါ်မြင်စီသည်။ ဟင့်အင်။ ကားသည် အသိနဲ့
မရွေး ပြုတ်ကျေသွားမတော့မည်။ သည်ကောင်ဆင့် ထပ်ပြုတ်သွားလျှင်
ပိုး အောက်ခြေ ရောက်ဆဲသို့ ကျေတော့မည်။

ပြုခြင်း၊ ကျွန်းများများ သေလိုပြစ်ဘုံး၊ ကျွန်းများ ဆောင်ရွက်
ဝရာတွေ အများကြော်ရှိသောသည်။

ငွေဝန်သည် ထွန်းအုပ်ထန်ထံပု ပျက်နှေ့ချွဲ့လိုက်ပြီး ကြိုးကို
တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဆုပ်ကိုင်ထိုကိုပို့သည်။

ကြိုးတစ်စွဲရွှောက်တွယ်တက်ရန် သူမကိုယ်ကို ကားထဲမှ
ထွက်ထိုက်သည်အသိနဲ့တွင် ကားသည် နောက်တစ်ကြပ် ပို့မဲ့
သွားသည်။ ပို၏ ပို၏ ကြိုးတင်းသွား။

ကျွန်းဟို ခွင့်ထွက်ပါအုပ်သောများ၊ သူမ မျက်လုံးတွေများ
မျက်လည်တွေပြင့်ဝေဝါးသောသည်။

ငွေဝန်သည် မျက်ရည်တွေကို ညျမ်ပါတွက်ပစ်လိုက်ပါ။
မမရမယ် ကျွန်းတော် မမကို ချမ်တယ်။

ဗုဒ္ဓဇလျှုံး။

သူ့ပ ပဋိသောက်တစ်ချိုက်ကို ဝကြောက်လန့်တကြား ချုပ်ကို
ပို့။ ထို့နောက်များတော့ ထွန်းအုပ်ထန်၏ကိုယ်ပွဲ့ကို
ကားထဲမှ ဘားကျိုးသွားလျက် မယူဆွဲထွက်လိုက်သည်။

နိုဝင်ဘ် အုပ်သောများ၊ ကျွန်းပြုပြီးနဲ့လိုက်စမ်ပါ။

သတိလတ်နေသော ဓမ္မာကိုယ်တစ်ခုသည် အလွန်အမင်း
လေးလေးလွှာသည်ပါလာ။

ငွေဝန်သည် ကြိုးကို ထွန်းအုပ်ထန်၏ ပါးမှုသိုင်းလျက်
ပတ်လိုက်ပြီးမှ ပေါင်နှစ်ဘက်ကို ကျင်းသိုင်းသိုင်းလျက် ချည့်လိုက်
သည်။

တစ်ထပ်နှင့်စိတ်ချေမှုလား၊ မသေချာ၊ နောက်တစ်ထပ်
ထပ်ရန်ချည်နေစိတ်လိုက်သည်။ စိတ်ချေရောလောက်ပြီးပုံးဆုံးတော့ ကြိုး
ကို လွှဲပါပြုလိုက်သည်။

‘စိုင်စိုး’

အသံက ပြောက်ကပ်တိုးတို့မြန်နေသွားဖြင့် ပထားတော့ အသံ
က မထွက်၊ သူမလည်ချောင်းတွေ ဘာဖြစ်စနြုပါလဲ။

‘စိုင်စိုး’

သည်တစ်ခါးတော့ အသံက ပိုကျယ်ကျယ်လွက်လာတဲ့။
သူ့ပ အားတက်သွားသည်။

‘ခွဲပါး၊ ခွဲပေးပါ’

‘အစိမ’

‘ခွဲပါ’

‘ခွဲပြီ’

ထို့နောက် ခွဲခေါက်နေသော ကိုယ်လုံးက ကြိုးနှင့်အတွေ့
တွေ့ချွဲပါလော့တော့သည်။ ခွဲပါး၊ ပြန်ပြန်စေးခွဲပါပို့လိုက်ရမယ်၊ ထွန်း
အုပ်ထန်တစ်ကိုယ်ပို့၊ ကားထဲမှထွက်တွယ်သွားသည်။

အလေးသို့နှစ်တစ်ခုလွှောက်သွားသည့်အတွက် ကားသည် တစ်
ဘက်သို့ ရန်းခေါ် စောင်းနို့သွားသည်။

အလေး

ငွေဝန်ကြောက်လန့်တကြား မျက်စို့ပို့တော့လိုက်ရမယ်။
တစ်နောရာမှ တွန်းပို့နေသောကို ကြိုးရောသည်။ ထို့နော့
သည်ပို့ကိုယ်တွင်းတစ်နောရာပြစ်သည်။ ငွေဝန်ကိုယ်လဲမှာ တစေတ်
ဆတ် တွန်းပို့နေပြင်းပြစ်သည်။

သူ့ပ အစ်းသို့ဟောကြည့်လိုက်သည်။

အလုံး၊ စောလွှာချွဲပါး၊ ကြိုးတစ်လန့်နှင့်ထွန်းအုပ်ထန်သည်
သူမဘယ်က ပေါင်းစပ်များပို့သောသည်။

ငွေဝန်းမဟုရာမှ ခေါင်းပြန့်နဲ့လိုက်သည့်အခါ ကားသည်
ယိုးတိုးသွားတဲ့ ယိုးတိုးရာမှ ဓာတ်ဒေါ်လာသည်။ သူမ ကြောက်
လန့်တဗြား ကားသံတန်းကို ဆုပ်ညွစ်ကိုင်တားပို့သည်။

ဟင့်အင်။ အဲဒီကို ဖက်ရှိနဲ့လေ။

ဘေးက သစ်ပင်ကို ကိုင်ပုံ ဖြစ်ပည်။ သို့သော် ကားကို
လက်လွှတ်လိုက်ရှိုး သူမ ကြောက်လေ့ပြန့်ပေါ်။

ထိုအနိုင် ရန်းမာနဲ့ လေပြို့တာစံချုပ်လိုက်ဆိုလိုက်ဖို့နှင့်
သူမ တည်ရှုနေသော ကဗျာမှုကြိုးတစ်စုံး တုန်းပါသွားသည်ကို
ခံစားလိုက်ရသည်။

အယာ

ကိုယ်ခွဲနှောက်ခဲ့ပြီး ကားက ကျယ်လောင်သောအသံပြု့
ပြုတော်သွားလသည်။

‘အစ်မ’

နှီးကျင်လာသော ထိုအသံကို ငွေဝန်း ကြားမှုးသလိုလိုး
အစ်မဆိုတာ ဘယ်သူလဲ။

‘အစ်မ ကျွန်းတော်မှုမှာ၊ လက်လွှမ်းလိုက်’

သူမ သစ်ပင်အကိုင်းကို ခွဲပို့ခွဲရာဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။
ထို နာလိုက်တာ၊ ငွေဝန်း လက်ကို စူရှုပေးသောဝေဒနာကလွှမ်းလို့သွား
သည်။ သူမ အလန့်တဗြားလွှတ်ချုပ်လိုက်ပို့။

သူမသည် ထို နာကျင်မှုဝေဒနာမှ ဂွေတ်သွားပြီး သို့သော်
ထိုဝေဒနာသာမက အရာအားလုံးကောင့် ဂွေတ်သွားခြင်းပြစ်သည်။

‘အစ်မ’

သူမ နာခေါင်းလဲသို့ လေတွေ တို့ဝင်လာသည်။ အေးလိုက်
တာ။

‘အစ်မရေး’

အလောတဗြား ပို့ပါးပါးအသံသည် သူမ နောက်ဆုံးကြား

လိုက်ရသော အသံပါပဲ။

အသည်နောက်တော့ တစ်လောကလုံး တို့တို့ဆိုတ်သွားတဲ့။

အခုံတရာမကိုလှေသောချောက်ကိုပါးကြိုးပျောသည် အသုံး
အနှစ်းကို သူမ ကြားမှုးနေတာ ခဏေခဏပါပဲ။ သို့သော် ပို့ပါးနောက်
ဆုံးအချိန်သည် ထို့ကေားလုံးနှင့် ဆက်စပ်နေလို့ယည်ဟု မန္တက
ဘတ် ကြော်တွေ့ပါကြည်ဖို့။

မို့အကောင်းကောင်းကြိုးက အောက်ထို့မှုးပျော် ပြစ်သွားသည်။
လေတွေက သူမ နာခေါင်းလဲသို့ ကြမ်းတမ်းပြင်းထန်စွာ တို့ဝင်လာ
သည်။ သူမသည် အောက်သို့ လွှုံးစိုး ထို့စို့ကျော်နေခဲ့သည်။

တို့မတွေကို ထိုတွေ့ချုပ်၊ ခံစားချင်လွန်းသည်၌ ပို့မှုး၊ တို့
တွေ့ကြေားထဲသို့ အသီးအတာသော တစ်ကိုယ်လုံးထို့စို့ကျော်နောင်းပြီး ဝင်
သွားနေခဲ့ပြီး သူမ ပျော်ခြင်ပါခဲ့လား ကျော်မို့ရှုလား။

အောင့်ကိုတာ့

ပွုနိုင်လွှုံး။ မယကို ပို့ပါးလို့ပါးနှုံးနော်။

ထို့အပြီးမှာ ပို့ပါးလို့ပို့ပါးနောက်ခုံးစာတိုးသို့မှုံးကို သူမ^၁
သတိရသွားသည်။

တေတားအောက်သို့ ချောက်ကိုပါးမှုံးကိုသောပြစ်လဲသို့
သူမ ထို့စို့ကျော်နော်သွားလိုက်တာ။ အို့မက်ပါ။ အဲဒီ အို့မက်ပါ။

အသေးစိုးကို မူလနေရာမှ ခုနှစ်တွေ့ လည်းချောင်းမှုံး
အသက်ရှုံးလို့မူလနော် ကျွန်းခဲ့သို့နော်တစ်ကိုယ်လုံး ထို့ကျော် အေးခဲ့။
ပေါင်းထဲပူးတော့၊ ပြင်းလွှုံးသည်။ နာမှုံးသာကိုမှာ လေတိုးသံက^၂
တင်းခဲ့။ အနုပ္တာ့၊ အို့မက်ပါ။ ဒါ အို့မက်ပါ။

ဘုရားမှုံး၊ ကျွန်းမှုံး ဘယ်လောက်ထဲ နာကျင်ရမှာလဲ။ ကြောက်

အောက်သို့ကျော်သို့ ဘုရားမှုံး မင်း ဘယ်မှာလဲ။

အောက်သို့ကျော်သို့ ဘယ်လောက်ကြားမှာလဲ။ ခြောက်

ပိန်၊ ရှစ်ပိန်၊ တောင်ကာယ်လောက်မြင့်ပါတို့။ ပေ ဝါးထောင်၊ ခြောက်ထောင်၊ ပင်ရာက်သားဘူးလာ။

ထိုင်ငွေ၊ တွေ့က အောဆက်ကျန်းသာမြင့် တုန်ဖိုက်လာသည်။ သူမ ဘယ်လိုအရာဖူးအပေါ်ကျေဘွားမှာလဲ။ ကျောက်သားအတီ ပြီးသည် ကျောက်နှစ်စောင်းတစ်ခုပေါ်လာ။ သို့မဟုတ် ပြေားနှင့် ကျောက်သား ကျော်သည် ဟန်ကျော် အနိုင်အဆတ်နှစ်ပေါ်လာ။ သို့မဟုတ် ယနှစ်ပုံ ရွှေည့်အဲနိုက်လှသည် အဖြူဝရာင်တို့ပါတ်ငွေ တွေ့ပေါ်သို့လာ။

ပင်ကြောက်နှုံး

သေချင်တူမည်။

ပင်ကြောက်ပါန္တာ

လောကြေားမှာ ပို့ကို စုံပုံ ဝါးမြှုပ်ထားသောအရာထွေက များလှသည်။ ထိုအရာများမှ လွှတ်ပြောက်နှုံးမှာ ဆောင်းတစ်နှစ်သာ အားကိုးစောင့်တော်သည်။ သော်လည်း သူမအား ကပ်တင်ပည့် ကယ်တင်ရှင်။ မတုန်ထွေပါန္တာ

နာကျော်တုန်လှုပုံမှုစွာသို့ လွှတ်ပြောက်အောင် သူမကို ကျမ်တင်လို့မည်။ နောက်တော်လွှာမှုလွှတ်ပြောက်အောင်၊ ပိတ်ပျက် အားလျော့မျှတွေထဲ့ပုံ လွှတ်ပြောက်အောင်။

သည်တော့ သူမ ဘာကိုများ ပြောက်လန်တုန်ထွေပုံ နေရ နှုန်းမှာလဲ။ ကျေပေးပေါ်ပါ။

နာကျော်မှုလား၊ ဒိုး အောက်သို့ ပင်ရာက်မချင်း သူမ နာကျော်မှုကို ခံစားရှုံးမှုမဟုတ်၊ ပောက်ဆုံးအသိနှင့် တိုင်လိုင်များကို ဒီးပြီး တရွေ့ရွေ့ သို့မှင်နေသည် ဟု သဘော ထားနိုင်သည်။ အောက်ပြုအဟားတစ်ခုနှင့် အရှုန်ပြင်းစွာ ထိုးပြီး အရှုံးအရာအဝေးအပြုံ ကွဲပြေ့ကြုံ ကျိုးပြုတ် မဘွားမချင်းပေါ့။

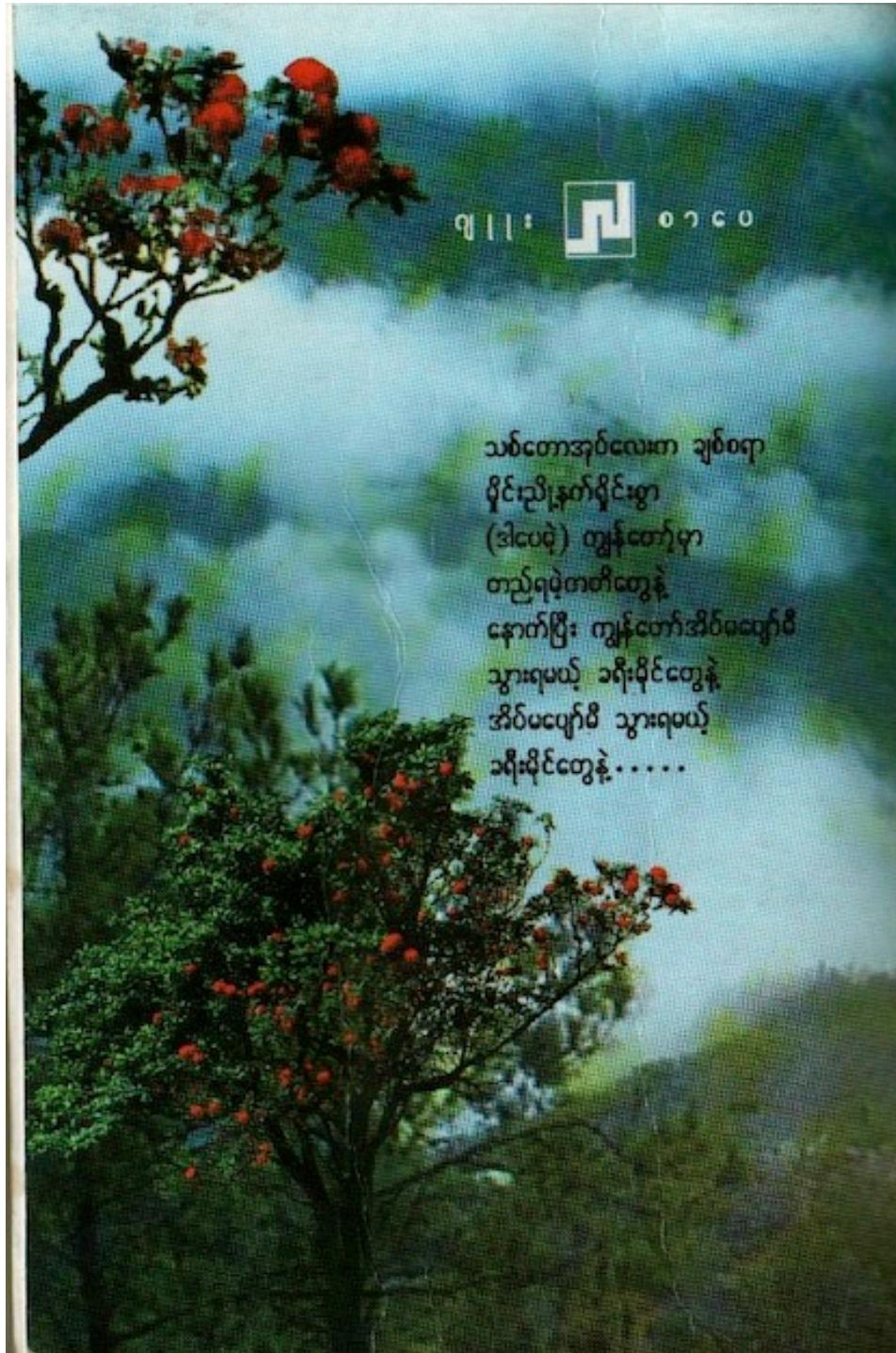
တစ်ခုပုံရှိပါသည်။

သူမ ဤကျွာလောကု မလွှာကိုဘာလီ နောက်ဆုံး အသိနှင့် ပောက်ဆုံးလို့မြတ်နှုံး ပို့ခြင်းသာသူတစ်ယောက်တဲ့ ဂုဏ်ပိုင်မှာ ရှိခွားနိုင်နိုင် ခေါ်အကာ ပိတ်ကျေး ယဉ်ခဲ့ဖူးသည်။ အခုတော့ တိုင်တိုကျော် ဘယ်လိုပုံပြုပို့ခြင်းတော့မှာနဲ့ သူမ သိလိုက်ရပြီး၊ ချစ်သူ၏ရင်ခွင့်မှာ နိုင်ပေးမောက်ခွင့်စေးကိုတောင် ပရိုင် တော့သည်အပြု့နိုင် သူမ ဝိုင်နည်းလုပ်သည်။

ဒါပေမဲ့ ကျွဲ့မ ချစ်သူက ဘယ်မှာလဲ။ ဘယ်သူလဲ။

တိမ်စတွဟာ သိန်လှုတာပလို ကိုယ်ခြောရင်
ပင်းယုံလိုက်ပါ။

၁၂

၁၁။ ၀၇၆၀

သနင်္တာဒုပ်လေက ချုစွာ
ရိုင်ညီနှစ်ရိုင်ဗွဲ
(ဒေသ) ကျွန်းတော်ဘု
တည်ရမဲ့အောင်ဗွဲ
နောက်ပြီး ကျွန်းတော်အိုင်ဗွဲမီ
သွားရမယ့် သရီပိုင်ဗွဲနဲ့
အိုင်ဗွဲမီ သွားရမယ့်
သရီပိုင်ဗွဲ.....